

Miscellaneous Writings

OF

KUCHI NARASIMHAM.

FIRST EDITION.

Δ:858
35G9K

Printed at the Sri Krishna Press. Pithapuram.

1939.

Copy right.)

(Price- One Rupee.

Δ:858

754L

3569K

Kuchi Narasimham

Miscellaneous writing

7541

Δ: 838
3569K

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA
ANANDA SIMHASANA JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No.7541.....

ఓమ్
శ్రీరామా !
పీఠిక.

ఇందు, వివిధవిషయములఁగూర్చి నే నప్పుడప్పుడు వ్రాసినవ్యాసాదులు, పదిశీర్షకములతోఁ బ్రకటింపఁబడియున్నవి. అందు నాలుగు పద్యరూపమునను దక్కినఆఱును గద్యరూపమునను నున్నవి. దాదాపుగా నన్నియును ఎప్పటికప్పు డేదోయొక తెలుఁగుపత్రికలో ఇతఃపూర్వము పోకటితములై యున్నవియే. అవన్నియుఁగలిసి యేకపుస్తకముగా “నానావిషయకవిరచనములు—Miscellaneous Writings” అనుపేరితో నిప్పుడచ్చొత్తించితిని. విషయాదివివరణము లీక్రిందిపట్టికలోఁ జూపఁబడినవి.

వరుస సంఖ్య.	విషయము.	ఏపత్రికనుండి పునర్ముద్రితము?— ఇతరవివరణము.
-------------	---------	--

౧	ఆశీర్వాచనపద్యములు	“సమదర్శిని” వార్షికపుసంచిక.
౨	గ్రంథవిభాగములు— గ్రంథవిమర్శతత్వము	ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.
3	పాతశాలలలోనితెలుఁగు.	ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్పత్రిక— 2-9-1922 తేదీని శిశుపురములో ఆంధ్రసాహిత్యపరిషద్వార్షికోత్సవ సమయమునఁ జదువఁబడినది.
౪	నానీడ	ఆంధ్రీకృతములైన రెండు డాక్టు ఖండకావ్యములు.
౫	మాయాచౌక్యా	
౬	జీవపరిచేనము	గృహలక్ష్మి
౭	కాలమహిమ	ఆంధ్రీనిద్యార్థి

వరుస సంఖ్య. విషయము. ఏపత్రికనుండి పునర్ముద్రితము? -
ఇతరవివరణము.

౮	శ్లోకత్రయము	తెలుగుప్రేమప్రచారక్.
౯	అష్టశ్లోక	భారతి
౧౦	గురుశిష్యసంవాదములు	
	I	భారతి.
	II 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 & 8	భారతి.
	III	గృహలక్ష్మి.
	IV 1	సత్యవాణి.
	IV 2, 3 & 4	ఆంధ్రవిద్యార్థి.
	IV 5	ఆంధ్రభూమి.

లోకాస్సమస్తాస్సుఖినోభవంతు !

పితాపురము.

1-2-1939.

}

కూ చి న ర సి ం హ ము.

ఓ మ్.

శ్రీకామా.

నానావిషయక విరచనములు.

౧ ఆ శీర్ష చ న ప ద్య ము లు.

- ఉ. శ్రీలకు మూలమకా కలిమిచేడియ నక్కునఁదాల్చుచు న్జగ
జ్జాలము జాగరూకతను సాఁకుచుఁ ద న్నజయించువారి కే
వేళను దోడునీడయయి వీడని శ్రీహరి సర్వసద్గుణో
త్తాలుఁ డొసంగుఁగాత సమదర్శిని కభ్యుదయాభివృద్ధులన్ !
- క. కమలాపతి సత్కృపచే, బ్రహ్మోదయభావనామకలితవత్సరము సదా
సమదర్శిసనమాఖ్య, స్ఫురమాదభరితాత్మగా నొనర్చుఁగాతన్ !
- క. సమదర్శిని దేశజ్ఞే, మమునే కాంక్షించి సమత మదినిల్పుచు లో,
కమునోపల సార్థకనా, మముతో మనుఁగాక కీర్తి మహిమాన్వితయై!
- నీ. న్యూనాతిరిక్త దోషోపేతకథనము, బ్రాకుండఁజూచు జాగ్రత్తతోడ
వేయివచ్చినసరే వేయిపోయినసరే, యన్యతంబులాడ నన్తరముతోడ
వలసిన సర్పింతఁ బ్రాణంబులేని య, స్పృబలనిర్మలదేశభక్తితోడఁ
బరులతోపంబులు ప్రకటించుపట్టన, మంజుభాషణవిప్రమతలతోడ
- గీ. స్వసుఖమరయని పరహితపరతతోడఁ
జాగవలె బత్తికలు ; గాన సరిగ నల్లె
నీవు వర్తించి సమదర్శిని ! స్వదేశ
పత్రికావర్గమున కొజ్జబంతి వగుమ !

సీ. ఉరుతమస్సుప్తిలో నున్నారు మేల్కొంచి
 సాత్త్వికులై క్రియ ల్బల్బుడనుచు
 నైకమత్యముబల, మనోన్యస్తవైరంబు
 దౌర్బల్య, మంచెదఁ దలఁపుఁ డనుచు
 భోగంబుకంటెను ద్యాగమెక్కువ, యది
 యిట నట సౌఖ్యంబు నిచ్చునంచు
 ముందువారలనుఖంబు నొకింత చూడక
 బ్రతికి చచ్చెడువారు పశువులంచు

గీ. లేమిఁ బడియున్న దేశంబు లేవనెత్తి
 తల్లిబుణమును దీర్పని తనయుఁ, డామె
 కడుపుచేటంచు మోమోటపడక నీవు
 గట్టిగా మనవారికిఁ గఱపు మమ్మ!

సీ. విద్యఁ బామరులకు వెలఁదుల కిడుఁ, డింక
 వారిపాటులు వారె పడుదురంచు
 నొడలి కంగంబులయోజఁ బ్రజాసంఘ
 మునకు వర్ణంబులుఁ బొనరునంచు
 నొకయంగమున కగు నో గంగముల నెల్లఁ
 బట్టి బాధించి కీడ్పఱుచు నంచు
 గుణకర్మములవచ్చు గొప్పతనమునకు
 జన్మాధికత్వంబు చాలదనుచుఁ

గీ. గోడిపుంజులవలె భోరఁ గూడ దనుచు
 భారతాంబ నశోకభూవరునినాటి
 సుఖదశకుఁ దెండు ! తెం ! డంచు నఖిలభార
 తీయులకు నొక్కి చక్కఁగాఁ దెల్పు తల్లి!

శ్రీరామా.

౨ గ్రంథవిభాగములు-గ్రంథవిమర్శతత్త్వము.

పురాణములు.

విమర్శమునకు మూలాధార మెప్పుడు గ్రంథజాలముగనుకఁ దొలుత నాంధ్రగ్రంథసమితి స్థితినిగూర్చి కొన్ని మాటలు చెప్పవలసియున్నది. తెలుగుభాషలో విపులముగ నుండుగ్రంథములు పురాణములు అన్నియు సంస్కృతమునుండి యాంధ్రీకరింపఁబడినవి, మిశ్రకావ్యములని చెప్పుటయేకాని చాలభాగము పద్యాత్మకములు, ఇప్పటికిని బహుజనరంజకములు. వేదశాస్త్రసారమంతయు వానిలోఁ గలదు. కొన్ని యమానుష ప్రక్షిల్పమును నతిశయోక్త్యులును జమత్కారపక్షణములుగమాత్ర మొచ్చి చూచినయెడలఁ, బెక్కురుగ్రూర్వరాజుల చరిత్రములును బూర్వకాల సాంఘికస్థితియు నాచారవ్యవహారములును దెల్లములగును. కాని పెక్కుచోట్ల గోడుమరూకయు నినుకరేణువులును గలసియున్నట్లు సత్యాసత్యములు విభాగదుష్కరములై యుండును. మొత్తముమీఁద నన్నియు నానావిధ నీతిధర్మబోధకములు, భక్తిజ్ఞానరోషకములు, ధర్మసంశయనివారకములు. అధికజ్ఞులగుమహాపూర్వుల యైహికాభ్యాత్మికానుభవములందులో నిమిషియున్నవి. సూలములయందలి భావములఁ గైకొని కుదించి యోరసవంతములగుపట్లఁ బెంచియోరచించినగ్రంథములు కాని, మాటకుమాటగఁ జేసిన యాంధ్రీకరణములుగావు. ఇంచుక భాషలోఁ గృషి చేసినయెల్లరకును సుగ్రహములు. శైలిచాలమట్టినకు స్వాభావికమై, మృదువై, ఘోరమైనది. భారతమందలి గద్యరచనఁజూచిన, మనస్సున నుదయించినభావము, లప్రయత్నముగ, ధారాళముగ, సులభమగుమాటలతో, వెలువడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

చరిత్రలు.

చారిత్రగ్రంథములు మన కిదివఱకు లేవనియే చెప్పవచ్చును. ఇప్పుడిప్పుడు బహులు దేలుచున్నవి. వలసినన్ని చారిత్రవచనపుస్తకములూ ద్రవ్యాభ్యుదయమున లేనికొఱత, భగవత్కృపచే గొలదికాలములోఁ దీఱఁగలదు.

ప్రకృతిశాస్త్రపుస్తకములు.

ప్రకృతిశాస్త్రపరిచయము మనపూర్వులకుఁ దక్కువ యనుకొనెదను. కావునఁ దద్విషయకగ్రంథములు మాతృభాషయగు సంస్కృతములోనే కడుఁ గొలదిగ నున్నవి. అట్టిచోఁ జెలుగుగో నెట్లుండును? అంగ్లేయభాషావిశారదు లగుకొందఱు భాషాభిమాను లట్టిగ్రంథములిప్పుడు వ్రాయఁ బ్రారంభించుచున్నారు. వారిప్రయత్నము లెంతయు స్తవనీయములు. కాని యట్టివారి కొక్కమనవి :—

వర్జ్యమునకుఁ బ్రకృతిశాస్త్రజ్ఞున మభివృద్ధినొందుచున్నది. పాశ్చాత్యుల బుద్ధిబలముచే నూతనయంత్రాదులు సృజింపఁబడుచున్నవి. ప్రకృతితత్వవిహీనులు క్రొత్తక్రొత్తవి బయలుపడుచున్నవి. పంచభూతములును బాశ్చాత్యులపంచను. బడిగాపులుగఁ బడినట్లున్నవి. స్థూలసూక్ష్మప్రపంచమంతయు మనోజన్యముకాని మఱియొండుకాదను వేదాంతవాక్యమును, బ్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులు ముందుముందు పాశ్చాత్యులలో బాలురకుఁ జిత్రముగ, వాయుద్వయసమ్మేళనమున నుదకమగునని యిప్పుడు చూపించుచున్నట్లు, ప్రత్యక్షముగఁ జూపింతురేమో యనునాశయుఁ జూచుకుతూహలమును బలమగుచున్నవి. అత్యద్భుతమైన మహోపయోగకర మగునీజ్ఞానము మనవారి కలవడఁజేయుట విద్యావృత్తుల విధియై యున్నది. అట్టి లోకోపకారకృత్యమును నెఱవేర్చు బానుకొన్న మహానుభావులు గ్రంథములువ్రాయుటలో గడుజాగ్రత్తతో నుండవలయును.

పరిభాషాపదముల బాగుగవిమర్శించి మఱి యేకీకరింపవలయును.

వాడుకలో నున్న తెలుగుమాటలుగాని సంస్కృతపుమాటలుగాని పూర్వగ్రంథస్థపదములుగాని దొరకిన సరియే; లేనిచో గల్పితపదములు, సులభములుగను దేశేతరభాగగ్రాహ్యములుగను నుండవలెను. ఇది యసాధ్యమైనయెడల నన్యదేశ్యములుపయోగించుట యసాంప్రదాయము కాదుగనుక ఇంగ్లీషుపదములనే విద్యుక్తప్రత్యయముల జేర్చి వాడుట మంచిదని నాయభిప్రాయము. లోకముగఁ జెక్కురు ప్రస్తుతము వాడుకొను యంత్రాదినామములును గ్రంథములలో నుపయోగింపఁబడుచున్న నించుమించుగ నొక్కటైయుండుట గ్రంథపఠనముచకుఁ జాల సహకారిగ నుండును. మన పరిపత్ప్రక్తిలో నట్టిపదపట్టిక యొకటి స్రవణింపఁచున్నాడు. వానికంటె మంచివి యెవరికేని స్ఫురించినయెడల వారు వానిఁ దత్ప్రక్తికకంపి పత్తికాధిపతుల కీదేశోపకారకృత్యమందుఁ దోడ్పడవచ్చును.

ఇట్టిగ్రంథములలోనిభాష ఖేటతెల్లముగ నుండవలయును సందేహపరిహారార్థము వినంధు లుపయోగింపక తప్పనియెడల నుపయోగింపవలసినదనియే నాయభిప్రాయము. కొందఱుమిత్రులనునట్లుగాక, వ్యాకరణవిరుద్ధము లగురూపములు సర్వథా పరిత్యజింపవలయును. వ్రాయువాని శక్తిశ్రద్ధల ననుసరించి యర్థసౌలభ్య ముండునుగాని, యది బహుముఖమై నియమశూన్యమైన వ్యావహారికభాష ప్రయోగించినమాత్రమున లభింపదు. వ్యాకరణ మొత్తమాత్రము నర్థవై శిష్యమున కడ్డురాదని త్రికరణశుద్ధిగఁ జెప్పఁగలను. అలవాటు పోవుటనో, యాంగ్లేయభాషాపరిశ్రమ నూంధ్రభాషాపరిశ్రమముకంటె బలవత్తరముగటనో, యాంగ్లేయభాషయం దభిమానము మనభాషయందుకంటె నెక్కువగుటచేతనో, ధనగౌరవము లెక్కువగుటచేతనో, పరస్పరసంభాషణములలోను ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములలోను ఆంగ్లేయభాషయే సదా వాడుకొనుటచేతనో, మఱి యేకారణముచేతనో, చాలమందికిఁ గలముపట్టి వ్రాయునప్పుడు తెలుగు

పదములకంటె నింగ్లిషుపదములు ముందు స్ఫురించుటయేకాక, నాక్యము నకు వాక్యమే మహాఫలకమున నింగ్లిషుభాషలో నుత్పన్నమయి తెలుగు భాష బుట్టినోరే దూఱుటకు సందీయకున్నది. అది శ్రమపడి శ్రమపడి తెలుగుభాషలోనికే దీసికొనివచ్చి ముద్రించిన, నక్షరములు తెలుగువే కాని యెంతకొట్టుకొన్నను వినువానికే జదువువానికే స్థము గోచరము కాదు. ఇట్టిచారిత్రులు నేఁ గొన్నిచూచినాను, చూచి చింతిల్లినాను. జాతీయ భాషీయప్రకృతికిని జరకాల భాషాసంప్రదాయములకును భిన్నములైనప్రయోగములును మాటలకూర్పును దురవగాహములై హాస్యాస్పదములుగ నుండును. అట్టివి భాషాపఠనసూచకములుగాని యభివృద్ధిలక్షణములు గావని విన్నవించుకొనుచున్నాను. ఇంగ్లిషు రానిపండితులయెదుటగాని మఱియొక తెలుగువానియెదుటగాని యట్టివాక్యము నదివిచూచినయెడల నేఁ జెప్పినదానిసత్యము బయలుపడఁగలదు. ఇట్టి యన్యమునకు మం దొకటే పొడకట్టుచున్నది. ఏది? భాషోత్పత్తి యింగ్లిషులోఁగాక తెలుగులో నగుచున్నదేననిచేసికొనుట. అది యెల్లుసిద్ధించును? విద్యార్థ్యవస్థలోఁ గేవలపరీక్షోత్తరణమునకై చేసినకృషితోఁ గృతాఘ్నల మైతిమని యూరకుండక యాంగ్లేయభాషాపఠశ్రమములో సహస్రాంశమైనను మాతృభాషాపఠచయముకై వినియోగపఱుచుట.

(ఆఖ్యాయికలు) నవలలు. (Novels)

“నవల” అనఁబడు నాఖ్యాయికలుగాని విపులములైన కల్పితకథలుగాని యేతత్పూర్వము మనయాంధ్రభాషలో లేవు. వచన గ్రంథములే యంతగలేవు. ఇప్పుడు కొందఱు భాషాభిమాను లచ్చిగ్రంథములు వ్రాయుచున్నారు. ఇంగ్లిషునవలల నాదర్శములుగఁ గైకొని మన భాషలోఁగూడ నట్టివి వ్రాసినయెడల జనసామాన్యోపయుక్తము లగు గ్రంథములు పెక్కులుండును. కేవలాష్టాదశరములైనవియే కాక నీతి ప్రదములును బ్రపంచానుభవదాయకములు నగునవలలుగూడ వ్రాయు

వచ్చును. ప్రత్యేకశాస్త్రగ్రంథరూపమున నేర్పనగునిషయములును జేయఁ దగుభోధనములును నవలంబించునమున నతిమనోహరముగ నతిసుకరముగఁ గలుపవచ్చును, జేయవచ్చును. నవలంబనాయునేర్పు మనవారిలోఁ జాల మంది కింక నలవడలేదని నాయభిప్రాయము. కాని యట్టిజాతిగ్రంథములు వ్రాయుటకు మొన్న మొన్ననే ప్రారంభించిరి. కనుక, గాలక్రమమున నింగ్లిషునవలలవంటినవలలు మనభాషలోఁగూడ బయలుదేలునని యను కొనవచ్చును. వర్ణనమూలమునఁ గథాపురుషులఁ గన్నులఁగట్టినట్లుచేయుట, కథ నల్లిబిల్లిగనల్లి చదువువారిమనసులను బుస్తకమునందే లగ్నమగు నట్లు చేయుట, యామావోట్ల రసమంతములును స్వాభావికములు నగు పరస్పరసంభాషణములచేఁ గథాపాత్రములతోఁగూడఁ బాతకుల నవ్వించి, యేడిపించి, కోపగ్రస్తులఁజేసి, హృదయములందు నానావిధరసోల్బణత గావించుట, కవిచెప్పకయే యన్యోన్యసంభాషణమూలమునఁ బాత్రులస్వభావములను వ్యక్తికరించుట, యిట్టివి నవలలయొక్క ప్రశస్త గుణములు. ఈలక్షణము తెంత యొక్కవగాఁబట్టిన నవల యంతమందిదిగ మనోజ్ఞముగ నుండును.

నాటకములు.

కృష్ణుడు బయలుపెడలు గ్రంథములలో నాటకము లతీసంఖ్యాకములుగ నున్నవి. వానిలో నెన్ని శాశ్వతములుగ నుండునో యెన్ని యిసుల్లయునుఱుతో నశించునో చెప్పజాలము. పూర్వసంస్కృతకవులు కేవల కౌవ్యరచనాంతమున నాటకములు వ్రాసినట్లు చెప్పదురు. అనఁగఁ బ్రపంచానుభవము పరిపక్వమైనప్పుడు వ్రాసినట్లు మాట. రసవత్కావ్యరచనకంటె సరసనాటకరచన కష్టతరమన్నమాట. కష్టసుఖములనెంచక కేవల నాటకరచనాభిలాషపేరితులై యత్యల్పతాకికానుభవముతోఁ గొందఱు వానిని వ్రాయుచున్నట్లు కన్పట్టుచున్నది. ఉద్యమము శ్లాఘనీయమే కాని ఘలము సంశయాస్పదము. మనోహరమగుకథ, పాత్రప్రసంగసంద

ర్భము, ప్రశోద్ధితరముల యన్యోన్యన్యకాంక్ష, యవి చప్పగనుండకుండ,
 రసోత్పాదకములై ధ్వనించుట, యట్లయ్యు నుద్దేబ్ధకథాప్రవాహమున
 కవి దూరముగనుండక పాసఁగియుండుట, యామాస్త్రీపురుషుల స్థితిగ
 తులకు నవస్థలకు నుచితములగుమాటలుగలసంభాషణము, ఏకపాత్రము
 నోటఁ దగిరకారణములేకుండ భిన్నస్వభావప్రకటనములగు ప్రసంగములు
 వెలువడకుండుట, చెప్పనికథాభాగములు చెప్పిరవానివలన గోచరించుట,
 రససాంకర్యము లేకుండుట, యేరసమైన నతిమాత్రముగ వర్ణింపఁబడకుం
 డుట, మోటులై జగుప్సాకరములై కేవల సామరరంజకము లగుహాస్య
 వచనములుగాక సరసములగుసర్వభాషములుపాత్రోక్తలయందచ్చటచ్చట
 నుపయోగింపడుట, యమితముగ నస్వాభావికముగ లాగి తీసికొనివచ్చినట్లు
 కనఁబడని సరళమగునుపమాద్యలంకారములతో భావప్రకటనము గావించు
 చుట, యింకను గేవలానుభవనీయములగు “పేక్షియర్కాభిదాసుల”
 నాటకములలోని యితరమనోజ్ఞలక్షణములు—ఇవి యుక్తమనాటకలక్ష
 ణములు. బాహ్యోత్తర జగన్నాటకమునకుఁ బ్రతిబింబ మైననాటకమే
 నాటకము. అదియే శాశ్వతముగ నిలుచునది. అట్టి నాటకములు రచించిన
 వారే మహానుభావులు, మృతజీవులు. ఇన్ని లక్షణము లేనాటకమునందైనఁ
 గలవాయని ప్రశ్నింతురేని పై నుదాహృతమైన గుణసముదాయమును
 మేలుబంతిగఁ బెట్టుకొని చూచి, దాని నెంతయనుకరించిన నాటక మంత
 శ్లాఘాపాత్రమని చెప్పవలయును, ఎంతదూరమైన సంతరసహీనమని చెప్ప
 వలసివచ్చును. కావున నాటకగ్రంథరచనాకాతుకు లగుమిత్రులు తల్లక్ష
 ణముల నెప్పుడు మనస్సునం దుంచుకొనఁ బ్రార్థితులు. నాటకములఁగూ
 ర్చి చర్చింపఁబడువిషయము మఱియొకటి గలదు. దుఃఖాంతము లగునా
 టకము లుండవచ్చునా? దుర్మార్గులకు జయాదినుఖసంపదయుఁ బుణ్య
 పురుషులకుఁ గష్టపరంపరయుఁ గలిగినట్లు వర్ణింపవచ్చునా? యనుప్రశ్న
 ములు తఱచు వినుచున్నాము. నాటకలక్షణగ్రంథములలో నేమి చెప్పఁ

బడియుండెనో నేనెఱుంగను, గాని ప్రకృతికి భిన్నములగురచనలు కృత్రిమములనియు నవి యుద్వేషఫలము నీయఁజాలవనియు నాయభిప్రాయము. సృష్టిలో యోగ్యత యన్నిపట్లను ఇహలోకసుఖప్రదముగను బాపకృత్యములు కష్టదాయకములుగను గాఢించుటలేదు. సృష్టిలో నేది యెట్లుండునో, కవిబ్రహ్మసృష్టి యగుగ్రంథములోను నట్లుండుటయే సమంజసముగను హృదయంగమముగను నుండునని తలఁచెదను. ఇట్టి సర్వదేశ సర్వభాషాసమ్మత మగుధర్మము నవలంబించుటకై ప్రాచీనలక్షణగ్రంథ శాసనము లొకించుక యుల్లంఘించుట యంతదోషముగాదని సాహసించి చెప్పుచున్నాను.

నిఘంటువులు.

మఱియొకతరగతిపుస్తకములు Reference books అనియింగ్లీషు లో వాడుకొనఁబడు ప్రమాణనిర్దేశగ్రంథములు. ఇట్టివి సంస్కృతము లోను డెలుగు లోను గొన్ని యున్నవిగాని, యుండవలసినన్ని లేవు. ఉన్నవియైన నుండవలసినట్లు లేవు. భాషామర్యాదలు ప్రజలు మీఠకకుండుటకును, గ్రంథస్థవిషయములు నిస్సందేహముగఁ దెలిసికొనుటకు నిట్టిప్రమాణాదర్శగ్రంథము లత్యవశ్యకములు. ఉన్నవి సవరించి వానికిఁ గొన్నికలిపి వినరణపట్టికలుచేర్చి యీవాక్త్యభాగము నభివృద్ధిపఱచి భార్య గ్రంథసతనము సులభము చేయవలెను. ఆంధ్రభాషకు సంస్కృతము తల్లి. ఉచితమైనసంస్కృతశ్లోకము లేనియెడలఁ దెలుగుగ్రంథములన్నియు బాగుగఁ దెలిసికొనఁజాలము, తిన్నగఁ దెలుగు వ్రాయలేదు. కావున నాంధ్రభాషాపాండిత్యమునకుఁ గొలఁదిగనో గొప్పగనో సంస్కృతభాషాపరిచయ మావశ్యకము. తెలియనిసంస్కృతపదముల కర్థము వ్యుత్పత్తియుఁ దెలిసికొనుటకు “గురుబాలప్రజ్ఞాధిక” యనుపుస్తకము ముఖ్యసాధనము. కాని యందలి పదసూచనపట్టిక, యసంపూర్ణముగను అక్రమముగను అవిస్పష్టముగను నున్నది. ఆలోపములు పూర్తిచేసి యాగ్రంథము

మరల ముద్రింపించుట మహాపకారకమని యెంచవచ్చును. సలక్షణ మగు తెలుగునిఘంటువుచేసి యాంధ్రభాషాకృతజ్ఞతావందనము లందఁబోవు నీ యాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువా రీకార్యభారమునుగూడఁ బైనివై చికోనఁ బ్రార్థింతులు. ఇంగ్లీషుభాషలో “వెబ్బెరు” మొదలగు నిఘంటులవంటి నిఘంటునొక్కటియు మనయాంధ్రభాషలో నిప్పటికిని లేకుండుట యొక పెద్దకొరతయే. ఆకొరత దేవునిదయవలనఁ గొలఁదికాలములో నీపరిషత్తుమూలమునఁ దీఱఁగలదు. కాని వారికీసమయమున నొకచిన్న మనవి చేసికొనియెదను. తొలుత నాంధ్రనిఘంటువుఁ బ్రకటించి పుణ్యముగట్టుకొనిన మహానుభావుఁ డాంధ్రేతరుఁడగు “బ్రాన్” దొరగారు. సీతారామాను జాచార్యులవా రందలి లోపములను సవరించి పదజాలమును సప్రమాణముగ విపులముచేసి తరువాత నొకనిఘంటువు వ్రాసిరి. అదియే యిప్పుడున్న నిఘంటువులలో నుత్తమమైనదని నాయభిప్రాయము. రాఁబోవు పరిషత్తునిఘంటువు దానిలోనిలోపములఁ బోగొట్టి యంతకంటఁ బుష్టమై యెక్కువయుపయోగకరమై యుండవలెను. అందులో వేమమఱచినపదములు వేయవలెను. వానికిఁ దగినప్రమాణము లీయవలెను. తత్సమపదముల నెక్కువచేసి ప్రమాణము లీయవలెను. ఇది యంతదుష్కరముగాదు. “ఆపు” ని సంస్కృతనిఘంటువు మఱికొన్ని నిఘంటువులును సహకారులు కాఁగలవు. తెలుగుగ్రంథములలో వాచకలేని సంస్కృతపదము లీయనక్కఱలేదు. తఱచుగఁ బాఠకులకుఁ గలుగువ్యాకరణసందేహములు గుఱుతులేర్పఱిచి నివారింపఁ బూనుకొనవలయును. ఔపవిభక్తికాశాపవిభక్తికభేదములు సప్రమాణముగ స్పష్టపఱుపవలయును. విశేష్యవిశేషణక్రియాదిపదములు వచనవిభక్త్యాదులందుఁ బొందువికారములను—గతినమైనవానిమాత్రమే—యింగ్లీషునిఘంటువులందువలె సులభమార్గముగ సంగ్రహముగ నుటఁకింపవలయును. వివిధశాస్త్రపరిభాషాపదములును, గ్రంథస్థములు కాకుండ గ్రంథస్థభాషకుఁగాని వ్యాకరణమునకుఁగాని వ్యతి

రిక్తములుగాకుండ నున్న దేశ్యపదములుగాని యన్యదేశ్యపదములుగాని తద్వికారములుగాని వీలునుబట్టి ప్రత్యేకభాగములుగనో ప్రత్యేకసంజ్ఞలతోనో నిఘంటువులోఁ జేర్చుట కడునుపయోగకరమని తోచుచున్నది. నాయభిప్రాయమును రెండుమూఁడుదాహరణములతో స్పష్టపఱచుట కనుజ్ఞ వేఁడెదను. “కెరటము” వేయనక్కఱలేదు. ఎందుచేత? ‘కరడము’ ‘కరడు’ అనుగ్రాంథికము లైనరూపము లిదివఱకే యున్నవిగనుక. “గోరింక” వేయనక్కఱలేదు. ఏలమన, నిదివఱకే గ్రంథప్రియుక్తములైన “గోరువంక” “గోరువంక” యనురూపము లున్నవిగనుక. బాగ్రిది, మోటరు, పెన్నిలు, కలము, బిస్కట్టు, రెప్పీళ్లు—ఇట్టివి వానిసంపూర్ణార్థమును దెలుపు పూర్వప్రయుక్తపదములుగాని కల్పించుటకు సులభమగు గీర్వాణపదములుగాని లేనియెడల వేయవచ్చును. అట్లయినఁ బెక్కువృత్తులకు సంబంధించిన పనిముట్లపేర్లు నానావిధభాన్యాదిపదార్థములనామములు వివిధమృగపక్షికీటకాదులపేరులు విద్యార్థులు సులభముగఁ దెలిసికొనఁగలరు.

పురాణనామచంద్రికను బెంచి వ్రాయుటయు, నింక నట్టిగ్రంథములు వీలగు నితరశాస్త్రవిషయములంగూర్చి వ్రాసి ప్రకటించుటయు, సాహిత్యజ్ఞాన మపేక్షించువారికి బహుపకారకములు.

ప్రబంధములు.

ప్రబంధములు మరభాషలోఁ గుప్పతిప్పలుగ నున్నవి. ఉన్నవి చాలవనికాఁబోలు నింకను బయలుదేలుచున్నవి. నాకుఁ గలప్రబంధపరిచయ మతిస్వల్పమయినను వానిఁగూర్చి యొకటి రెండుమాటలు చెప్పిన మన్నింతురుగాక ! ఆంధ్రభాషోద్ధారకుఁడును విద్యత్కవీంద్రుఁడును గవి కులకల్పతరువును నృపాలశేఖరుఁడును నగు శ్రీకృష్ణదేవరాయలవారికాలములోఁ బుట్టినమచర్లత్రాదిసప్రబంధములు కొన్నియే భాషలోనుండిన సాహిత్యసూక్ష్మణములుగ నుండెడివి. తరువాతిప్రబంధములలో నొ

కటి శ్రమపడిచదివిన మజ్జిముకటి చదువనక్కఱలేదు. కథాబాహుళ్య చమత్కృతులు లేవు. స్వాభావికములైనవర్ణనము లెక్కడనోకాని కానరావు. భాషయుఁ బెక్కుతావుల నస్వాభావికమే. చెప్పఁబడినయవస్థాదులనూనుషము, లతినూత్రములు ; సమాసములు పెక్కుచోట్ల నతిదీర్ఘములు ; పదసందోహము లతిసాంస్కృతికముగో యతివికృతాంధ్రపదబద్ధముగో (ఉ - శిత్తతడిరాతు, నీటివామి). శబ్దాలంకారము లత్యమితములు. అర్థాలంకారములుగూడ, నెక్కడనోతక్క, ననియంత్రిత విపరీత భావనాజన్యములు. అర్థము లెఱచి చదిదుర్గోహము. గ్రంథములు కేవల కవిశబ్దపాండితీప్రకటనోద్దేశములగుటచే జదువువానికి నర్థభేదసంక్షేపము తప్ప రసానందోపలబ్ధి దాదాపుగఁ గలగోనార్త. “పోప్” అనునింగ్లిషు కని యిట్టిగ్రంథములఁగూర్చి యీవిధమున వ్రాసెను :—

“జీవశలతో నిండియుండు ప్రకృతికాంత నున్నదియున్నట్లు చక్కఁగఁ జిత్రింపలేని చిత్రకారుఁ డామెయవయవము లన్నిటిని గృత్రిమములైన కనకమణిభూషణములతో నింపి తననిపుణతాశూన్యతను మఱిఁ గుఱుచుకొనును”. ప్రబంధకర్తలు చాలఁగ నీయాక్షేపణమునకుఁ బాత్రులని నాయభిప్రాయము. అట్లైనఁ బ్రబంధములే వ్రాయఁగూడదా? యని యడుగుదు రేమో! వ్రాయఁగూడదని నేననను, అనలేను, పుత్రమార్చి వ్రాయవలయును. పుస్తకపరిమాణమునకుఁ దగినంతకథ నిజమైనదో కల్పితమైనదో, యుండవలెను. స్వభావవిరుద్ధములుగానివర్ణనము లుండవలెను. వర్ణితప్రదేశములకును ఋతువులకును ననువైనజంతువులే వృక్షలతాపుష్పాదులే పేర్కొనఁబడవలెను. ఆయాచోటు లాయాకాలముల యందుఁ జూచువారి కెట్టియానందముకలుగునో యట్టియానందము పశితలకు గ్రంథమీయవలెను. అతిశయోక్తులును వెఱ్ఱియుత్పేక్షలును సాధ్యమైనంతవఱకుఁ గట్టిపెట్టవలెను. విరహమూర్ఖాదృవస్థల ననుభవసిద్ధము

లై యున్నంతవఱకే పుస్తకములోఁ బ్రవేశపెట్టవలెను. మానుషానుభవ విరుద్ధములై నవిషయముల పీలై నంతవఱకు వదలుకొనవలెను. అర్థ మెంత దురవగాహమైనఁ బ్రబంధ మంత ప్రశస్తమను విపరీతాభిప్రాయమును మనసునుండి తొలఁగించుకొనవలయును. అప్పుడు ప్రబంధములు పఠనీయములై యానందదాయకములై భాషాభ్యుదయకారకములై యుండును.

బాలపఠనీయగ్రంథములు.

ప్రకృతిశాస్త్ర తత్త్వశాస్త్రగ్రంథము లటుండ, సామాన్యసాహితీ సారస్వత మన్నివయస్సులవారికి ననుకూలించు వివిధగ్రంథజాలముతో నిండియుండినఁగాని వాఙ్మయము సంపూర్ణమైనదని చెప్పటకుఁ దగదు. బాలుర కనుకూలములగు చిన్నపుస్తకములు సరియైనవి తగినన్ని యిప్పుడు తెలుఁగులో లేవు. “ఆర్యకథానిధి” మొదలగు చక్కనిపుస్తకము లిప్పు డిప్పుడు వెలువడుచున్నవి. ఇదివఱ కట్టివి లేకుండుటకును బ్రస్తుతిమైనను వలసినన్ని యుండకపోవుటకును నిజమైనకారణము మనకును బాఠశాలా గ్రంథనియామకులకును గావలసినంత శ్రద్ధయు భాషాభిమానమును లేకుండుటే యని నాకుఁ దోచుచున్నది. ఇట్లుండ మనమిత్రులు గొండలు సాహసించి యాలోచనమంతయు భాషామాత కారోపించి సహజమృదువాణి యగునామెను రూపుమాపఁదలఁచినారు. కాని దైవానుగ్రహము చేతను, బ్రభువులకృపచేతను, బ్రస్తుత మామె కాయిత్యుల దప్పినది. ఘోరరుజాపీడితు లొకసారి మృత్యువునోటినుండి యీవలఁబడి బ్రదికేసిన పూర్వముకంటె నెక్కువ తేజోదార్ఢ్యములఁ బడయుదురని చెప్పుదురు. కావున నకారణరోగముయొక్కయు నకాలమృత్యువుయొక్కయు బారిన బడక మనపుణ్యముచేత బ్రతికిన యాంధ్రభాషామిత్రుల మునుపటికంటె నధికమగు తేజోబలసంపత్తితో విరాజిల్లుచుఁ జిరంజీవినియై బిడ్డలమగును నలను సర్వదా జ్ఞానదాయనియై పోషించుచుండునుగాక ! మనయుతాని హమును భాషాభిమానమును ద్విగుణములై యతిశయిల్లుగాక ! ఇంగ్లీ

షలో (History Readers) చరిత్రపాఠపుస్తకములు, (Geography Readers) భూగోళపాఠపుస్తకములు, (Science Readers) శాస్త్రపాఠపుస్తకములు మొదలగునవి వెలువడినట్లు మన తెలుగులోఁగూడ నచిరకాలములో వివిధశాస్త్రవిషయకగ్రంథములు సుబోధమగు చక్కనిశైలిలో వ్రాయఁబడి తామరతంపరగ బయలుదేలునుగాక !

వచనకావ్యములు.

వచనకావ్యము లంతగ మనభాషలో లేవని యేతత్పూర్వము మనవిచేసికొనియుంటిని. మంచి గద్యకావ్యమువ్రాయుట కాధునికలాక్షణికాగ్రామ్యుఁ డగుచిన్నయసూరియే ప్రథముఁ డనియు మార్గసూచకుఁ డనియుఁ జెప్పవచ్చును. అతని “నీలిచంద్రిక” నాతికతనమై సరసపదగుంఫితమై యున్నది. పిమ్మట రావుబహదూరు వీరేశలింగముపంతులు వారు పెక్కు వచనగ్రంథములు మృదుమధురశైలిని వ్రాసియున్నారు. కాని యిప్పుడిప్పుడు కేవలాంగ్లభాషానిపుణులు వ్రాయుచున్న తెలుగు వచనగ్రంథము లదేమిపాపమో ! ఉప్పులేనికూరలవలె జప్పగనుండుట యేకాక యాంధ్రభాషాసంప్రదాయములకు దూరములై జాతీయభిన్నలక్షణములై దుర్గ్రహార్యములై, త్రిపుండ్రకుండలరాంకవఘారు లైనపాశ్చాత్యులవలె, గాన్పించుచున్నవి. ఈపద్ధతి మాని పరంపరగవచ్చుచున్న భాషామర్యాదలఁ దిరుగఁ బాటించినఁగాని వాఙ్మయము కొలఁదికాలములో నయోమయమగు ననుభీతి నాకుఁ బొడముచున్నది.

మనపూర్వులు లక్షణగ్రంథములుకూడఁ బద్యకావ్యములలోనే వ్రాసిరి. ఆకాలమున నచ్చులేకపోవుటచేతను ఛందోబద్ధము లగువ్రాతలు విషయముల జ్ఞప్తిలోనుంచుకొనుటకు సుసాధనములగుటచేతను నట్లు చేసిరని తోచుచున్నది. ముద్రాయంత్రాది జ్ఞానవ్యాపనసాధనము లనేకములున్న యీకాలములో నట్టిగ్రంథములును నితరశాస్త్రవిషయకగ్రంథములును వచనములోనే వ్రాయుట సమంజసము. అట్లుచేసిననే గ్రంథస్థ

విషయములు జనసామాన్యమునకు సుబోధము లగుచుగాని, పద్యములతో వ్రాసినఁ గావు. శాస్త్రపదనిర్వచనమును సూత్రనిర్వచనమును బద్యముల లోఁ జేసినఁ జేయువారికిఁ జదువువారికిఁగూడ నెంతబాధయో “అప్పకవీయము” లోఁ గొన్ని భాగములఁ జూచిన విశదము కాఁగలదు.

మనస్సులోఁబుట్టిన యూహనందోహములు, స్వాభావికముగ ననాయాసముగఁ దెల్పుటకు వచన మనుకూలించునట్లు పద్య మనుకూలించదు. పద్యములు యత్నిసాసాదిచ్ఛందోనియమములతోఁ గూడినవి. కనుక నందు భావప్రకటన మంతసులభసాధ్యముకాదు. అలంకారాదులతో గణనియమముతోఁ జెప్పినఁగాని సాగసుగ నుండవేమో యనుసందేహము లేనిశాస్త్రవిషయములు మొదలగునవి వచనములోఁవ్రాయుటయే యెక్కువ యుపయోగకరము. వచనరచనలో నారితేజినవారు వారివ్రాతలఁ గొంతవఱకుఁ బద్యకావ్యములంతమనోహరములుగను జేయఁగలరు. అట్టివచనకావ్యములు మనప్రభువులభాషలోఁ జాలఁగలవు. కాలక్రమమున మనభాషలోను గాన్నింపవచ్చును. మననూత్న గ్రంథకర్తలుమాత్రమింగ్లిషుబందుకట్లను బందుచేసి భాషను బాడుచేయకుండవలెను. “గోల్డ్స్మిత్” “జిక్స్లీ” “అర్వింగ్” మున్నగు ప్రఖ్యాతాంగ్లేయవచనరచనాప్రవీణులవచనకావ్యము, లాభాషలోనివేయైన కొన్ని పద్యకావ్యములకంటె సరసములుగను సంతోషకరములుగను నున్నవి. వానిని ఛందోనియమములు లేనిపద్యములనియు రాగతాళములులేని సంగీతమనియుఁ జెప్పినఁ దప్పలేదు. అట్టివచనగ్రంథములు మనభాషలోఁగూడఁ బాడచూపిననే మనము చరితాస్థుల మగుదుము.

పద్యకావ్యములు.

పద్యకావ్యములు కేవలజ్ఞానప్రదములుగనే యుండక చదువువారి హృదయములఁ గదల్చి కరఁగించు శృంగారకరుఁజీవీరాదిరసోద్బోధకములై కూడ నుండవలెను. నీతులుమొదలగునవి బోధించునప్పుడే నను మనో

హరమగురీతినే బోధింపవలయును. కావుననే కావ్యములు కాంతాసమ్మితములని పెద్దలు చెప్పిరి. అట్టివికానివి పద్యరూపగద్యకావ్యములు కాని నిజమగు పద్యకావ్యము లనిపించుకొనవు. కావ్యకాంతకు భావమే జీవమని చెప్పుచున్నారు. ఔను! ఆమాట సత్యమే! నిర్భావమైనకావ్యము నిర్జీవమనియే చెప్పవచ్చును. కాని, యరూపజీవమును సరూప సురూపముగా నొనర్చి కావ్యకాంతను మనకు మకోహరముగఁ జేయుట కొకయందమైన శరీరమును సుందరావయవములును ఉచితాలంకారములును హావాదులును గావలెను. అవి కొంతవఱకు శబ్దములతో సంబంధించినవి. కనుక శబ్దములతోను భాషాసౌందర్యముతోను మాకుఁ బనిలేదనుట సత్యదూరమునుసాహసపుమాటయుఁగాని వేఱుగాదు. భాషాపారిశుధ్యమును బదలాలిత్యమును గావ్యమున కావశ్యకములు. పోతన్నగారి భాగవతపద్యములుగాని మూర్తికవిగారి నరసభూపాలీయపద్యములుగాని తిమ్మన్నగారి పారిజాతాపహరణపద్యములుగాని యిందుక చవిచూచి యీమాట వాస్తవమో కాదో తెలిసికొనవచ్చును.

ఇంగ్లీషులో "Prosaic", అనగా "సామాన్యము, నిస్సారము, రసహీనము," అని యర్థము. వచనకావ్యములు వేఱుప్రయోజనముకలవి. వానిప్రయోజనము పద్యకావ్యములవలన నెట్లు నెఱవేఱఁజాలదో పద్యకావ్యములంతరుచిమంతములుగ గద్యకావ్యము లుండఁజాలవు. వేనియు ప్రయోగము వానిది. దానిసౌలభ్యము దీనికిరాదు. దీనిసాగసును జొక్కును దానికి రావు. ఒకటి శరీరపుష్టికి మాత్రమైన "తదన్నతద్రస" భోజనము. రెండవది షడ్రీసోపేత మైనరాజులవిందుభోజనము. ఎంతరసవంతములైననేమి, నీతిబాహ్యవిషయకములైనయెడల, రెండును బ్రాణోపద్రవకరము లగుమధురవిషపదార్థములవంటివి. ఛందోబద్ధమైనపద్యముతీసి యెంతప్రాధమ్యమైన వచనకై లిలోనైనను దెచ్చుట దుర్ఘటమని నాయభిప్రాయము.

సంగీతము శ్రవణాభిరామమైనను గురువులఁ గుదియించియు లఘువుల లాగియుఁ బెక్కుతావుల నస్పృహకై మెయులడును. వచన మ్మానవ్యయ క్లేశరహితమయ్యు నంతకోత్రానంద మీయఁజాలదు. పద్యకావ్యమున్న నో, యీరెంటికి నడుమనుండి సరసార్థసమన్వితమై కలరవోనేతమై పాఠకుల కానందమిచ్చును. కావున గొగ్గిగొగ్గిగఁ బద్యరచనము గావించుట పద్యకావ్యోద్దేశమును మఱచుట యని నాయభిప్రాయము. గణయతి ప్రాసనియమములచేఁ బద్యము పొల్లుపడములయిల్లుగుననుట కొంత యభార్థమే కాని, నేర్పుగలకవి యట్టివానిని సాఫ్యమైసంతవఱకు తగ్గించియుఁ బద్యకావ్యములప్రయోజనమును జక్కఁగ నెఱవేర్చుగలఁడు. వసుచరిత్రలోని కొన్నిపద్యము లెంతో సరసస్వస్యలంకారార్థపుష్టములును ప్రౌఢములును అయ్యును, గాంతాకనకకింకిణీకలితమంజరీమంజురవ పదవిన్యాసములతో నెట్లు నడచుచున్నవో యందఱ కెఱుకయే.

మనవారిలోఁ గొందఱు, కొత్తవృత్తములను గ్రొత్తకొత్తఛందస్సులను గల్పించి యున్ననియమములను దీసి పాఱనైచి నూతననియమములను దెచ్చిపెట్టినఁ బద్యరచన బాగుగనుండునని తలఁచుచున్నారు. వారితో నే నేకేభవింపఁజాలను. సంస్కృతవృత్తములు దరిదాపుగ నన్నియు మనతెలుఁగులో నున్నవి. కేవలాంధ్రములైన కంద గీత సీసాదులు, ద్విపదలు, నానావిధములైన సరగడలు మున్నగునవి యున్నవి. ఇవన్నియుఁ జాలవని క్రొత్తవానికై యుత్తలపడుట నిష్ప్రయోజనమని నాయభిప్రాయము.

సంస్కృతకవిత్వమునందు విరామము దప్పుఁ దెలుఁగులోవలె నక్షరమైత్రిలేదు. కనుకఁ దెలుఁగుకవిత్వము చెప్పుట కష్టతరమని యుభయభాషాకవులు చెప్పుదురు. నియమకష్టములెన్నియున్న నంత నిరర్థక పాదపూరక పదప్రయోగముల కవకాశమెక్కువ. సంప్రదాయానుసారముగ నట్టికేశ మంతతగ్గించుకొనినఁ గవిత్వ మంతతేటగ నుండును. కేవలము

తెనుఁగులోనే వాడఁదగు నీనములు, గీతములు, కందములు, ఆటవెలదులు, ద్విపదలు, రగడలు, తఱచుగ నుపయోగించుట మంచిదని నే ననుకొనియెదను. అవి వృత్తములంత కష్టములుగావు. భావప్రకటనసౌలభ్యమున కనుకూలములు. వ్యక్తపదములు లేకుండ వానిలో రసోత్పత్తి గావింపవచ్చును. చెవి కింపుగనుండుటలోఁ గొదవవాని కంతగఁ దీసిపోవు. ఆయాపల్ల వృత్తములు మనోహరముగ నుండుననుమాట సత్యమే. కాని లక్షణగ్రంథప్రతిపాదితములైన యెల్లవృత్తము లంతగ నుపయోగార్హములు గావు. కనుకనే భారతాదిమహాగ్రంథములయందు శ్లోత్రపేయములైనచంపకోత్పలమాలామత్తేభశార్దూలాదివృత్తములే విపులముగ వాడఁబడినవి.

శిఖరిణిమొదలగు కొన్ని వృత్తములలో సంస్కృతవిశ్రాంతిస్థానములకును దెలుఁగుయతిస్థానములకును విపర్యాస మున్నది. తెలుఁగుయతికంటె సాంస్కృతికవిరామమే శ్రావ్యమని నే ననుకొనినదను. ఈభేదమునకుఁ దగినకారణ మున్నయెడల సరియేకాని లేనిచో సంస్కృతమర్యాద సవలంబించుటయే మంచిదని నాకుఁ దోచుచున్నది.

విమర్శగ్రంథములు.

ఇక విమర్శగ్రంథములఁగూర్చి విన్నవించుకొనియెదను. పైనిజెప్పిన సాహిత్యభాగగ్రంథముల లక్షణములఁబట్టి వాని ప్రశస్తతాప్రశస్తతలఁ గనుఁగొనవచ్చును. విమర్శగ్రంథములు (వాదగ్రంథములు మున్నగునవి) సంస్కృతమునందుఁ గలవు. తెలుఁగునందు లేవు. ఇంగ్లిషుభాషలోఁ బెక్కులు గలవు. అట్టిగ్రంథము లనేకకారణములచే భాషలో నుండక తప్పదు. అవిలేనివాఙ్మయమసంపూర్ణము. గ్రంథగుణగుణనిరూపణమే విమర్శగ్రంథముల ప్రయోజనము. గ్రంథవిమర్శనము మర యాంధ్రపరిషద్విధులలో నొకటియై యున్నఁ గడుశ్రేయస్కరము. “ఫ్రాయ్” దేశములో నిట్టిపరిషత్తే ఫ్రెంచిభాషను ఫ్రెంచిగ్రంథజాలమును నత్యద్భుతముగ

సభివృద్ధిపటిచి యనేకసత్కావ్యములు వెలువడుటకుఁ గారణభూతమైనదని “మాఘ్యాత్మాల్లు” గారు వ్రాసియున్నారు. కాకిబంగారము బంగారమనుకొని బ్రమసింపఁజేసినదనివేకవిహీనులై పెక్కు రచ్చుపడిన గ్రంథములెల్ల నవశ్యపఠనీయములనుకొని మోసపోవుచున్నారు. అట్టివారి కిట్టిపరిషద్విమర్శనము పరమప్రయోజనకారి.

“ప్రపంచములోని యుత్తమభావములు నుత్తమజ్ఞానము నార్జించి వ్యాపింపఁజేయుట కొనర్చుపరోపకారప్రయత్నము విమర్శ” మని ఆర్నాల్డుగారి యభిప్రాయము. ఈసంబంధముననే ఫ్రాన్సుదేశస్థుఁడైన యొకానొక యభిజ్ఞుఁ డిట్లు చెప్పుచున్నాఁడు :—“కృతి, హృదయముఁ గరఁగించి మనల సంతోషపెట్టినదా లేదా? యనియేకాదు మనము చూచు కొనవలసినది ; అట్లు మనము కరఁగి సంతోషపడి కొనియాడుట కది యర్హమో కాదో తెలిసికొనుట యన్నిటికంటె ముఖ్యము.” ఇట్టి సూక్ష్మాంశములఁ బరికించి పరిషత్తు యుక్త విమర్శనపద్ధతులఁ జూపించుట యెంతయు లోకోపకారకము.

విమర్శనార్థము గ్రంథముల రెండుతెఱఁగుల విడఁదీయుదము:—
శాస్త్రగ్రంథములు, కేవలసాహిత్యగ్రంథములు. మొదటితరగతిలోనివి నూటికిఁ దొంబదితోఁమ్మిదిపాళ్లు విషయప్రధానములు. శాస్త్రకర్తలు నిశితమైనబుద్ధితో యథార్థమత్తుత్తప్రతికీలనముతోఁ గ్రొత్తక్రొత్తసంగతులను గనుఁగొనుచు, బాహ్యంతరప్రపంచజ్ఞానమును విస్తరించుచుండును. వారికి భాష భావప్రకటనసాధనమాత్రముగాని యంతకంటె నెక్కువగాదు, అలంకారాదు లిచట ననావశ్యకములు. పదము లెంతతేటగ నెంత యసందిగ్ధముగ నున్న, గ్రంథ మంతప్రశస్తము. “హార్బర్ట్ స్పెన్సర్” గారిగ్రంథముల కీలక్షణము లింగ్లిషుభాషలో బాగుగఁ బట్టినవి. భాష గ్రాంథికమే యప్పుమాట మఱవఁగూడదు. ఇట్టిగ్రంథములు విమర్శించునపుడు విమర్శకులు, భాష వ్యాకరణనిబద్ధమై విస్పష్టమై యున్నయెడల,

నిక దానిజోలికి బోనక్కఱలేదు. విషయములే విమర్శనీయములు. అం దలి సత్యాసత్యములఁగూర్చియే పూర్వపక్షసిద్ధాంతము లావశ్యకములు.

ఇక రెండవజాతివి సామాన్యముగఁ గావ్యములని పేర్కొనఁబడు పద్యగద్యాత్మకము లైనగ్రంథములు. వానిప్రయోజనము వేఱు. విషయ ములు సామాన్యముగాఁ గొత్తవి గావు, పూర్వసిద్ధములు. కాని రచనా చమత్కృతుల ననుసరించి వివిధకృతులు వివిధగతుల నుండును. భావభేద ములేకాక భాషాభేదములకూడఁ జూపట్టును. సముద్రమువలె నుండు భాషనుండి పదములు దీసికొనుటలో, వానికూర్పులో, సంస్కృతాంధ్ర పదములపాఠ్యలో, శబ్దార్థాలంకారముల నుపయోగపఱచుటలో, వ్యంగ్య ప్రకటనములో, నిక నిట్టియనేకవిషయములలో, గవులకునుఁ గవులకును బెక్కుభేదము లుండును. వీనిఁబట్టియే కావ్యములకు సారస్యములో భేద ము గలుగును. ఒక్కనూచెనుండి పెక్కురకముల వస్తువులు నేయఁబడు నట్లే, యొక్కభాషాపదసముదాయముతో నానావిధరసోత్పాదకము లగు గ్రంథములు రచింపఁబడుచున్నవి. పచనమునందును గావ్యరచనమునందు నుగూడఁ జేరినిబట్టి పాకమునుబట్టి రుచిభేదములు కలుగును. వీనినన్నిటిని విమర్శకులు గ్రహించి విమర్శనగ్రంథములు ప్రకటింపవలెను. “కావ్యవృక్షమున కమితపదపత్త్రము లున్నచో వానిమఱుగున భావఫలము లంతగ సామాన్యముగఁ గానరావు” అని “పోప్” గారు సెలవిచ్చియున్నారు. కావున విమర్శకులు దీని జ్ఞప్తిలోనుంచుకొనక కేవలశబ్దాడంబరముచే మోహితులై యర్థవివేకపటిమను నడలించుకొనిన, న్యాయమారులై లోకమున కహితులగుదురు.

వాఙ్మయభాగములు వానియత్తమలక్షణములు నితఃపూర్వము మనవిచేసికొనియుంటిని. ఆయాలక్షణము లాయాగ్రంథముల కున్నచో లేవో నిష్పక్షపాతముగ శోధించి విమర్శకులు ప్రకటింపవలయును. లోకోపకారమే విమర్శనప్రయోజనమని మరల నొక్క చెప్పఁచున్నాను. అనఁగా

గుణగుణములను శత్రుమిత్రభావములచే గప్పిపుచ్చక యున్నవాని నతి శయముగఁ గనఁబఱుపక వినయోక్తులతో వెల్లడింపవలయును. ఇప్పుడు బయలు వెడలుచున్న కొన్ని విమర్శనగ్రంథములు చూచిన, విమర్శ మన దో షప్రకటనమనియే తద్గ్రంథకర్తలయద్దేశమైనట్లు తోచుచున్నది. గుణ బాహుళ్యమును జూడకుండఁగనే లోపములను గోరంతలు కొండంతలు చేసి వ్రాయుచున్నారు. ఇది భాషాభివృద్ధికి నిరోధకముగాని సహాయము గాదు. సద్విమర్శనమువలన విమర్శకులు సదుద్దేశముతోఁ గనఁబఱచిన దోషములు మానివేసి గుణములఁ బెంచి పూర్వముకంటె మంచిగ్రంథ ములు వ్రాసి కవులు భాష నభివృద్ధిచేయుదురు. శత్రుల నవమానపఱుప వలెననియో యనద్గ్రంథముల నన్వయముగ భూషించి మిత్రులకు లాభ ముచేయవలెననియో చేసినదుర్విమర్శనమువలన జేమములేకు సరికదా యనర్థముమొండు. అన్యాయముగ దూషితులైన మంచిగ్రంథకర్తలు తిరు గఁబడి మరలఁబట్టుదురు, లేదా నిరుత్సాహులై వ్రాయమానుకొందురు. భూషితులైన యపాత్రగ్రంథకర్తలు బొమ్మజెముడుకొంకలవలె నమగ్రంథములఁ బెంచి భాషను బాతకులనుగూడఁ బాడుచేయుదురు.

విమర్శకులకు న్యాయదృష్టియేకాక, భాషాకాశలము వివేచన బలము రసగ్రహణశక్తియుఁ గూడఁ గావలయును. అందుఁ గవికి భావనా శక్తివలె విమర్శకునకు వివేచనశక్తి ముఖ్యముగ నుండవలెను. “దుర్వి మర్శనము చేసి ప్రజలబుద్ధిఁ జెడ్డత్రోవలఁ బెట్టుట, రసహీనము లైన కావ్యముల వ్రాసి వారి శ్రమపెట్టుట—యీరెంటిలో మొదటిదే యెక్కు వయనర్థకర” మని “పోప్” గారు చెప్పినారు. కనుక దిద్దుకొని మూడు మంచిగ్రంథములు వ్రాయుటకుమాత్రమే తప్పులఁ గనఁబఱచి, బహుళ ముగ నుండుగుణములఁ గొని యుచితముగఁ గొనియాడుట సర్వభా శ్రేయస్కరము.

ఇంకొకసంగతి మనవిచేసికొనవలసియున్నది. కొన్ని పట్టుల మొత్త

మునుదొడఁజూచిన మనోహరములుగ నుండుపద్యములుగాని యాశాస్విన ములుగాని యవయవవిమర్శనరభసమున కాఁగలేకపోవచ్చును. అంతమాత్రమున నాగ్రంథము గర్వముగాదని నాయభిప్రాయము. సంగీతమువలె నాపాతమగురములగుభాగవతాదులు పెక్కుచోట్ల నీవిధముగనే యుండును. విమర్శమున కంతగ నిలువవని యట్టివి త్రోసివేయుట దాదాపుగ నాంధ్రసాహితీశారదయైదుప్రాణములును దోడివేయుట యని నాయభిప్రాయము.

“అందమనునది, పెదవి కన్న మొదలగు భిన్నాంగములవలనఁ గాదు, సర్వాంగసముదాయస్థాన మగుసంగివలనఁ గలుగును. అతినమీషముగ నుండికాని వేర్వేరుభాగములుగాఁగాని చూచిన, నొకప్పుడు బొమ్మ మనోహరముగనుండక యదియే సమష్టిదృష్టితో నుచితమగుదూరము నుండియుఁ దగినవెలుతురుతోను జూచిన సురుచిరాకారము గలిగి కడు మనోజ్ఞముగా నుండవచ్చును.” ఈయర్థముల నిచ్చువాక్యములు “పోప్” గారు వ్రాసియున్నారు. దాదాపుగ నిట్టియర్థమునే యిచ్చుమాటలు శ్రీనిఁగూర్చి వైరాగ్యబోధార్థము శ్రీవిద్యారణ్యస్వామివారు తమ “పంచదశి” లో వ్రాసినారు. స్పష్టముగఁ జెప్పదుష్కరమగు కావ్యాంతర్థ సుగుణము లెవ్వయో యుండుటచేతనే యట్టిపద్యములు మనోజ్ఞముగ నున్నవిగాని కారణము లేమినిగాదు.

ప్రస్తుతవిమర్శగ్రంథములు పరస్పరదూషణములతో నిండియున్నట్లు కాన్పించుచున్నవి గాన మఱియొకమాట చెప్పఁదలఁచుకొన్నాను. ఎక్కడనో తప్పులు కొన్ని యున్నవనుహేతువుచే గ్రంథమునంతను నిందించుట యనుదారవిమర్శనము, లోకాపకారకృత్యము. అత్యుత్తమ సుస్కృతకావ్యములయందు సైతము కొన్ని వ్యాకరణాదిస్థూలిత్యములు గలవు. విమర్శకులు న్యాయదృష్టితో నాదోషములను గనఁబఱచియు, స్తుతిపాత్రములగువిషయములనుస్తుతించిరి. అట్లని ప్రస్తుతము మనమిత్తులు

కొందఱు సమకట్టి చేయుచున్నట్లు ప్రమాదములను బ్రమాణములుగఁ గైకొనుఁడని ప్రజలకుఁ బరిహాసపాత్రములగు బోధములను జేసియుండలేదు. ఈసంగతి మఱవఁగూడదు. ప్రమాదములేని సత్కావ్యము లప్పుడును లే, విప్పుడునులేవు, ఎప్పుడు నుండఁజాలవు. ప్రమాదము మానుషధర్మము. నిష్ప్రమాదమగుసత్కావ్యము నీలిమలేనిచంద్రునివంటిది, నిర్బజమగు సీతాఘలమువంటిది, ముండ్లులేనిగులాబివంటిది. ఎచ్చటనైన నట్టి బలాత్కృతకవిత యున్నయెడలఁ “ద్రిదోషహరము తిప్పతీగ” యన్నట్టిది నిస్సారమైన నిర్దోషకృత్రిమకావ్య మగును; అట్టిచోట్లఁ గావ్యప్రయోజనమే పొసఁగదు.

ఇంగ్లీషుభాషలోవ్రాసిన విమర్శగ్రంథములు విమర్శనీయములగుపుస్తకములలోని యర్థాదిస్థావరమునుగూర్చియు భాషాపరిశుద్ధ్యనైశద్యములఁ గూర్చియు వ్రాయుటయే కాక కథాకల్పనచమత్కృతిని బాత్రోచితినిగూడ విమర్శించుచున్నవి. మఱియొకవిశేషము గలదు. ఆకవి వ్రాసినవాతలఁబట్టి కవిస్వభావమును, నతనికష్టసుఖములును, గవికాలాచారవ్యవహారములును, సంఘస్థితియు, బరిపాలనాపద్ధతులు, నందలి మంచిచెడ్డలు, నిట్టివి పెక్కుసంగతు లెంతవఱ కూహించి తెలిసికొనవచ్చునో చక్కఁగ విమర్శించి, విమర్శకులు పాఠకుల కమితానంద మిడుదురు. అట్టివిమర్శగ్రంథములు ప్రత్యేకగ్రంథములై కడుమనోహరములుగను జ్ఞానదాయకములుగను నుండును. ఈమార్గము మన యాంధ్రగ్రంథనిమగ్నకులు గూడ నవలంబించుట లోకోపకారకమని నే నెంచెదను.

సంస్కృతపదబహుళము లగుగ్రంథము లంతరసవంతములు గావనట కొంతవఱకు సత్యమేకాని కవితాకుశలులగువారి సంస్కృతపదప్రయోగము రసపోషణమునకు మిక్కిలి యనుకూలించుచున్నది. భాగవతమే దీనికి నిదర్శనము. అరిసికాగ్రేసరుఁడైన దక్క నందలిపద్యములకుఁ జొక్కినియాంధ్రుఁ డుండఁడనియే నాచుభిప్రాయము. భక్తీరోమణియు

మహానుభావుడును శ్రీరామచంద్రకరుణాకటాక్షలబ్ధలితకవితాసంపన్నుడును నగు బమ్మెరపోతన్నగారి నిరుపమానసంస్కృతాంధ్రశబ్దసమ్మేళనమే యంతమాధుర్యమునకుఁ గారణము. కావున నిపుణులగుకవులకు సంస్కృతపదజాలము చాలఁగ సహకారి. అంతలోఁ జెప్పనలసినభావములు సంస్కృతభాషాసాహాయ్యమున నింతలో నిముడుచుటకు వీలగును. మాఱుమూలపదములుగాక సాధారణముగ వాడుకలోనున్న సంస్కృతపదములతోఁగూడిన దీర్ఘసమాసములుకూడఁ గర్ణసుఖములు. అట్లయ్యు నర్థవైశద్యమున కవరోధకములు గావు. ఈక్రింది భాగవతోదాహరణమును జిత్తుగింపుడు :—“అంబుజోదరదివ్యసాదారవిందచింతనామృతపాన విశేషమత్తచిత్త మేరీతి నితరులఁ జేరనేర్చు?”

తల్లిపాదుఁగును బాసినలేఁగవలె సంస్కృతమును విడిచినతెలుఁగు కృశించి చెడును, మనకును నిరుపయోగమగును. దీనికిఁ దార్కాణముగ శుద్ధాంధ్రప్రబంధప్రయుక్తపదములు చాలవఱ కెంతకటువులుగ నుండునో చూడుడు.

ఇట్టివిషయములు బాగుగఁ బరిశీలించి గ్రంథవిమర్శనము చేయవలెను. విమర్శకులు స్వార్థత్యాగులును, న్యాయైకదృష్టులును, బాండ్లితీ సంపన్నులును, బహుగ్రంథదృష్టులును, గవులుగాకపోయినను గవితారసజ్ఞులును, ఐనయెడలనే విమర్శగ్రంథములు సత్ప్రయోజనకరములుగ నుండును, గానిచో నవి విపరీతఫలప్రదములై భాషకును దేశమునకును హాని వాటిల్లఁజేయునని మఱియొకసారి చెప్పి నావ్యాసమును ముగించుచున్నాను.

శ్రీరామచంద్రా !

3 పాఠశాలలలోని తెలుగు.

సాధ్యతా ! మహారాజా ! విద్యత్సభ్యులారా !

గీ. చదువలే దే నొకింతయు సంస్కృతంబు ;
నాంధ్రపరిచితి యల్పంబు ; సామయఁడను ;
వ్యాసమందలి విషయభాసాదిలోప
ములను ఊమియింపుఁ ; డిదిగో చేమోడ్పు.మీకు !

సస్యసమృద్ధియు సస్యప్రాశస్త్యమును జల్లిన గింజలఁబట్టియుఁ బెట్టిన నీటినిబట్టియు నుండునట్లే, దేశభావ్యభ్యుదయము పాఠశాలలలోఁ బ్రస్తుతము నాటచున్న విద్యాబీజములఁబట్టియు బాలురు బాలికలుఁ బడయుచున్న శిక్షచుబట్టియు నుండును. వర్తమానవిద్యార్థిబృందమే కాదా పెరిగి పెద్దయై దేశమును ముందఱికిఁ దెచ్చుప్రజాసంఘము కానున్నది ! స్థితిగతు లెట్లుండెడినో యెట్లున్ననో యిండుక పరిశీలించి చూతము.

సమస్తజ్ఞానమఃశిషేటికయై సర్వలోకసమాదరణీయమై యుండు భాష సంస్కృతభాష. మనయాంధ్రదేశములో నేఁబది యఱువది యేండ్లక్రిందటివఱకును బ్రాప్తమౌలు సర్వసామాన్యముగా వేదమునే యభ్యసించి కాలము గడపుకొనెడువారు. తతఃపాతగా నివాహోపనయనాది స్మారకకర్మములకుఁ గావలయు మంత్రోత్తరత్రవిధానములును గొన్ని యాశీర్వచనపుఁబనసలును మాత్రమే నేర్చి కుటుంబరోషణము గావించుకొనెడువారు. పఠించుమంత్రముల యర్థము తెలిసినవా రెక్కడనో కాని యుండెడివారు గారు. శాస్త్రపరిచయము గలవారిసంఖ్య యత్యల్పముగా నుం

డెడిది. పంచకావ్యములు చదివినవారే పండితులుగాఁ బరిగణింపఁబడుచుండెడువారు.

ఆంధ్రగ్రంథపఠనము చేసినవారు మఱియుఁ దక్కువగా నుండెడివారు. అదిగాక, పెక్కురుపండితులు తెలుఁగు చదువుట గౌరవమునకు లోపమని తలఁచెడువారని చెప్పుట యతిశయోక్తిగాదు. ఛాండనులు శ్రాద్ధభోజనాద్యవసరములం దపవిత్ర మగునాంధ్రభాష నోట రాఁగూడదని “పప్పు, కూర, పచ్చడి, చేరు, పెరుగు, మజ్జిగ, యుప్ప” మున్నగువానికి మాఱు “సూప శాక లేహ్య చోష్య దధి తక్ర లవ” ణాదిశబ్దము లుపయోగించెడువారు. వర్ణములు తాఱుమాఱుచేసి తక్రమునకు బదులు తర్కమనెడువారు కూడఁ గొందఱుండెడువారు. తేలు గుట్టి బాధపడుచున్న ప్రసిద్ధపండితుని నొకఁ డేమిశాస్త్రిగామా ! అట్లు బాధపడుచున్నా రనఁగా “గించిద్వ్యోచకసంస్పర్శ” మైన దని యుత్తరమిచ్చుట నే నెఱుఁగుదును. అది సంస్కృతభాషాభ్యాసబలసూచనమో యాంధ్రభాషావైముఖ్యసూచనమో నేఁ జెప్పఁజాలను. నన్నయాహోబలపండితాదు లాంధ్రీవ్యాకరణసూత్రములు సంస్కృతమున రచించినఁగాని వానికిఁ బండితసమ్మానమును వ్యాప్తియు నుండవని యట్లు గావించినారేమోయని తోచుచున్నది. చిన్నయసూరిగారు కూడఁ దమబాలవ్యాకరణమును గీర్వాణపారిభాషికపదభూయిష్టముగానే చేసినారు.

ఇట్లుండఁగా నాంధ్రభాష చేసికొన్న పుణ్యముచే బ్రిటిష్ప్రభువులు మనదేశములో ననేకపాఠశాలలును గళాశాలలును నెలకొల్పి యం దాంధ్రభాష బోధింప మొదలుపెట్టినారు, సంస్కృతపాఠశాలలుకూడఁ గొన్ని స్థాపించినారు. సంస్కృతసాహిత్యమును వ్యాకరణాదిశాస్త్రములును మరలఁ దలఁచెత్తినవి. ఆఁ ధ్రోపాధ్యాయులుగా నియుక్తులైనవారు చిన్నప్పడు చిన్న చూపు చూచి చిన్నవుచ్చిన యాంధ్రీలక్ష్యలక్షణగ్రంథములను

జీవికకై చేపట్టవలసి వచ్చినది. అట్టిస్థితిలో ఆంధ్రభాష దినదినప్రవర్ధమానమై తేజరిల్లుచుండవలెనుగదా!

కాని యొకచిక్క వచ్చెను. రాజభాషాదేశభాష లొకటి కాక పోవుటచేతను, దేశభాషాపాండిత్యముకంటె రాజభాషానైదుపూమువలన నెక్కువభవలాభమును గౌరవమును గలుగుచుండుటచేతను, విద్యార్థులకు నాంగ్లభాషాభ్యసనముపైని నాంగ్లోపాధ్యాయులపైని నున్న శ్రద్ధాభక్తులొంధ్రభాషాభిగమముపైని నాంధ్రపండితులపైని లేకపోయెను. పరీక్ష పోవుననుభయముచేతనే కాని భాషాభిమానాభిరుచులతోఁ జెలుగుఁ బఠించువిద్యార్థులు మిక్కిలి కొలఁదిగనే యుండెడివారు. నలువదిమంది యుండుతరగతిలోనుండి నలువరైదుగురు భాషాభిజ్ఞులును భావిభాషాధ్యారకులును బయలుదేఱిరో లేనో చెప్పఁజాలను. అట్టి యల్పసంఖ్యాకులలోనివారే మన యీయగ్రాసనాభిసతులు.

స్నేహితుఁ జెదురుపడినచో "Good morning! When did you come?" పూర్వకముగా నాంగ్లభాషలో సంభాషణము, సభలో 'I propose Mr. So & So to the Chair' మొదలుకొని 'I propose a vote of thanks to the Chair' వఱకు నాంగ్లభాషలోనే యుపన్యాసాదికములు. లేఖలు వ్రాసికొనుటయు నాంగ్లభాషలోనే. ఇట్లు పాఠశాలలన్నియు నాంగ్లమయములయి మాతృభాషను దోసిరా జనుస్థితికి వచ్చుచుండెను. పండితులు చెప్పుపాఠములు విద్యార్థులు శ్రద్ధతో వినుట లేకపోయెను. పరీక్షలలో నాంధ్రమునఁ దప్పిపోవువారు మిక్కిలితక్కువగా నుండెడివారు కాని, యది తెలుగు బాగుగాఁ జెలియుటవలనఁ గాదు. తజ్జమా ప్రశ్నల కుత్తరములువ్రాసి తెలుగు గోపమును గూడఁదీసికొని పెక్కురు పరీక్షలలో నుత్తీర్ణులయ్యెడువారు. ఝరీవేగముతో సభలయందాంగ్లభాషలోఁ బ్రసంగింపఁగలిగిన ప్రౌఢవిద్యార్థి, నాలుగుతెలుగుమూటలు మూడుడుటకు జంకుచుండెను. ఇంగ్లీషులో దీర్ఘవ్యాసములు వ్రా

యువారు తెలుగులో నాలుగుముక్కలు వ్రాయుటకు వెనుదీయుచుండిరి. సభలలోఁ దెలుగు మాటాడిన గౌరవహీని యగుచని యనేకులు తలఁచెడివారు. సాహసించి మాటాడువారైనను భావోత్పత్తి యింట్లు భాషలో నగుటచే నది స్వభాషలోనికిఁ బరివర్తనము చేసికొని నిమిషమున కొకమాట మాటాడెడివారు. పదిమాటలు గలవాక్యములో నాలుగై దాఁగ్లపదములు దూతెడివి. సామాన్యప్రసంగములలో నైనను నాంగ్లభాషాసౌక్యత యధికమగుచుండెను :—ఈవేళ బజార్లో rice ఎలా యిచ్చారోయి—time అయిది School కి త్వరగా వెళదాం రా—School fees కట్టవా లేదా యివాళ 25 దో తారీఖు—late payment కి fine వేస్తారు బాగర్త—కనకరాజంత cunning fellow యీ world లో యెవడూ లేమరా—ఇట్టి ప్రసంగములు దాదాపుగాఁ బ్రతివిద్యార్థి యుఁ జేయుచుండెను. ఈయలవాటింకను బోలేదు. కొంతకాలమునకుఁ బోవచ్చు ననుకొనుచున్నాను.

ఈదుస్థితి చూచి యధికారబలమును ఆశ్రయబలమును గల యాంగ్లభాషావిశారదులు కొందఱుమిశ్రితులు—ఆంధ్రులును ఆంధ్రీతరులును—భాషాభివృద్ధి గావించి మనుసదుద్దేశముతోనే పాఠశాలలలోఁ గొన్నిమార్పులు తెచ్చిపెట్టినారు గ్రాంథికభాష కఠినమని నియమశూన్యమై బహుముఖమైన వ్యావహారికభాష బడులలోఁ జెప్పఁ డన్నారు. గ్రంథములు లేవు. వ్యాకరణము లేదు. A తెలుఁగు C తెలుఁగు అని తెలుఁగును రెండుతెలుఁగులు చేసినారు. A లో వ్యాసరచన ప్రధానము చేసినారు. అది మంచిదే, కాని గ్రంథపఠనము లేక వ్యాకరణము లేక వ్యాసరచన పిల్ల లెట్లు చేయఁగలరనునూహ వారికిఁ గలుగలేదు. పాఠశాలలలోను బైకళాశాలలలోను దత్పూర్వ మవశ్యపఠనీయముగా నున్న యాంధ్రభాషను విచ్ఛిన్నము చేసినారు. ఈవిషయమై యనేకపూర్వపక్ష సిద్ధాంతములు జరిగినవి. అవన్నియుఁ దమకు విశదమైయే యున్నవి.

ఆగోడవయంతయు మరలఁ ద్రవ్వె చెప్పి మిమ్ము విసిగింపఁ దలఁచుకొన లేదు. కాని యాయెదాతేండ్లను బడులలోని యాంధ్రభాష చుక్కాను లేని పడవయై, దిక్కలేని బిడ్డయై, పాడియిహోయినదని స్వానుభవమున నేను జెప్పఁగలను. విద్యార్థులపూర్వపుణ్యముచే, నీపరిషత్తుచారిత్రయొక్క యుఁ బండితవర్గులయొక్కయుఁ బ్రభుశేఖరులయొక్కయు దయచే, నా యాపద యిప్పుడు బడులనుండి యవసరిల్లి పోయినది. ఆంధ్రభాషను యథాపూర్వస్థితికిఁ జెచ్చుట కృత్యాద్యవస్థ యైనది. 'మాది మా కిచ్చుట మడిమాన్యంబు లిచ్చుట' యనులోకోక్తి సత్యమైనది.

తరువాత విద్యాశాఖాధికారు లనాలోచితముగాఁ జేసినమార్పులు సవరించుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించినారు. విద్యార్థులు గాలి ప్రాగుచేసి కాగితము నలుపుచేమఁ జాలరని పతనీయగ్రంథములు పెట్టినారు. వ్యాస రచనకు వ్యాకరణాక్షర మావశ్యకమని వ్యాకరణము చెప్పించుచున్నారు. అన్నియు బాగుగనే యున్నవి గాని యాంగ్లభాషవలె నాంధ్రభాష సవశ్య పతనీయముగా నింకను నేల చేయలేదో బోధపడుతున్నది. ఆంధ్రభాష నైచ్చికము చేయుట యనర్థకరము. మేము తెలుగు చదువవలదంటి మా? పిల్లలు తక్కినవి మాని పరీక్షలకుఁ దెలుగున్న భాగమే యేల తీసికొనరా? దనుట, కువాదము. కారణములు పైని మనవిచేసికొంటిని. తెలుగు మాని తక్కినభాగములు తీసికొన్నందువలన ధనగౌరవాదిలాభము లెక్కువగుటచేఁ బిల్లలదృష్టి స్వభాష పైకి సాధారణముగాఁ బోదు. తెలివితేటలు గలవారు గణితశాస్త్రాదిభాగములు తీసికొని యెందులకుఁ బనికిరాని విద్యార్థులు తెలుగు తీసికొనుట పెక్కువోట్ల తటస్థించుచు న్నది. ఇప్పటి విద్యావిధానపద్ధతు లెల్లన్నవో నేఁ గనుఁగొనలేదు. నేను సాధ్యాయుఁడుగా నుండుకాలములోఁ దెలుగునకు గౌరవము లేదు. పరీక్షలో నుత్తర్యులగుటకు బాలుర కింగ్లిషులో వచ్చినన్ని మార్కులు తెలుగులో రావక్కఱలేదు. జమాపజయనిర్ణయాధ్యము C. Group మా

రులు సవరించుటలో నధికారులు తెలుగున మార్పు తెక్కువ వచ్చి ననాని కితరభాగములలో నెక్కువమార్పులు వచ్చినవారి కోసగులాభ మును బ్రీసాదించెడువారు గారు. అనగా శ్రమపడి తెలుగుచదువకు న్న విద్యార్థుల కంతనష్టమును లేదు, పాటుపడి పఠించినవారి కంతలాభ మును లేదన్నమాట గాదా? సంస్కృతాంగ్లాదిభాషలలో నున్నవిషయ ములను జక్కని తెలుగులో వ్రాసి జనసామాన్యమునకు బోధించిన గాని దేశభివృద్ధి కాజాలదు. అందుల కందఱుబాలురు నాంధ్రభాషా భ్యసన మవశ్యముగా జేయవలెను. అంగ్లాభాషకంటె గూడ స్వభాష తెక్కువ ప్రాముఖ్య మీయవలె నని నాయభిప్రాయము. ఇది గాక A తెలుగు U తెలుగు నని తెలుగు రెండుతెలుగులుగా నేల యుండవ లెనో నాకు దురవగాహముగ నున్నది. పూర్వము బి. ఏ. లో గూడ నింగ్లిషుతోపాటు తెలుగుగాని సంస్కృతముగాని విద్యార్థులు తప్పక పఠించెడువారు. నాదృష్టి కదియే మంచిపద్ధతిగా గాన్పించుచున్నది. ఈ చేసినమార్పులు పెక్కుసంత్సరములనుండి ప్రచారములో నున్నవిగాదా, వానివలన నేమైన లాభము గన్పట్టుచున్నదా? మేము తేడలచిన modern, classical తెలుగువిభజనమునకు విఘ్నమువచ్చినది, యేవో తెలుగులు రెండుండినగాని మాపట్టెల్లు నెగ్గినట్టగును? అని సెలవి చ్చువారితో నానటివాఁడేమి మనవి చేసికొనఁగలఁడు? A యనుఁడు U యనుఁడు; ఏదో యొక్క తెలుగు చాలును. ఇంగ్లిషువలెఁ దెనుఁ గందఱ కవశ్యపఠనీయముగా నుండవలెను. అట్లు చేసినవో దానిలాభ మధికారులకుఁ గొలఁదికాలముతోనే తెలియును. హైందవులందఱు బి. ఏ. క్లాసులోఁ గూడ వెనుకటివలెనే యింగ్లిషుతో స్వభాషయో సంస్కృత భాషయో తప్పక యభ్యసించుచుండవలెను. బి. ఏ. వఱకుఁ జదువుట కుఁ జాలినన్ని గ్రంథములును విషయములును నున్నవి.

అర్ధానర్థపరిహారము గావించి పున్నెను గట్టుకొనిన పండితులును

బ్రభువులును బరిషత్తువారును దక్కిన సగమనగముకూడ నపసరించి మా పూర్ణకృతజ్ఞతకుఁ బాతు లగుదురుగాక ! యని వేడుకొనుచున్నాను. వ్యాధి యొకచోటనుండఁగా నైద్య మొకచోటఁ జేయక, నిజముగ నే లోపములవలన మన యాంధ్రభాష తగినంత యభివృద్ధికి రాకున్నదో యాలోపములఁ గనిపట్టి, తెలుగులో నారితేజినవిద్యార్థులకుఁ బారితోషికాదిరూపమునఁ బోషణాహము గలిగించి, యాంగ్లాంధ్రోపాధ్యాయులకు సమగౌరవ మొసఁగి, ప్రజలు భాషాద్ధరణమహాకార్యమునందుఁ దోడ్పడుదురుగాక !

ఇది యిట్లుండ, నీనడుముఁ బ్రబలరాజకీయసంక్షోభ మొకటి బయలువెడలి ప్రజానంఘము దంతటను బ్రాణింపది. అది మంచిదా చెడ్డదా యనున దిటఁ జర్చనీయాంశము గాదు, నావంటి ప్రాంతచదువులపంతులు పరిపాలనావిధానవిచక్షణైకసాధ్యులు లగునట్టిమహావిషయములఁ జర్చించుటకు సమర్థుఁడును గాఁడు. అది మంచిది గానిండు, చెడ్డది కానిండు, దానివలన దాదాపుగా యానజ్జనులకు దేశభాషాభిమానోద్రేకము కలిగినదనుటమాత్రము నిర్వివాదాంశము. ఏటఁ జరుగివలసినపని పూఁటలో జరిగినట్లైనది. ఆంధ్రభాష కొలఁదికాలములో నత్యద్భుతముగా నభివృద్ధి నొందినది. వార్తాపత్రికల యయోమయభాష కలఁకదేతిన తేటతెలుఁ గగుచున్నది. వివిధభాషములును వివిధరాజ్యతంత్రవిషయములును విస్పష్టమైన తెలుగువాక్యములతో వెలువడుచున్నవి. కొన్నిసభలకు నే వెళ్లుట తటస్థించినది. పెక్కురాంధ్రసోదరు లాంగ్లాభాషాభిజ్ఞులైనను వివిధకఠినాంశముల విశదీకరించుచుఁ బరిశుద్ధమును బరమసుందరమును సగుగ్రాంథికాంధ్రభాషలో సనిచ్చిన్నామృతఘారాసాతముగ నందఱ హృదయములు కరఁగి పాఠున ట్లుపన్యసించుట కనులారఁ గాంచినాను, చెవులార వినినాను. విని విస్మయము నొందినాను—ఆహా ! తల్లీ ! ఆంధ్రభాషామతల్లీ ! మొన్న మొన్న నేకదా మేము నిన్నుఁ గొఱుకరాని కొ

య్యవనియు, జీర్ణమైన చింపిపాత్రవనియు, గేవలమూఢపండితులచే నా రాధింపఁబడుచున్న మృతకలేబరమ వనియు, నెన్నెన్నో యసరానిమాట లాడినాము. జననీ ! నీ కెంతశక్తి గలదమ్మా ! మూకప్రాయులై యున్న యెంతమందిబిడ్డలను నెంతలో శోత్రపర్వము లగుచువన్యసము లీయఁగల బిడ్డలను జేసితివమ్మా ! ఐహికాముష్మికఫలప్రదాయిని యగునమరభాష కుఁ బ్రియతనూజపును దల్లికి వన్నెఁదెచ్చు బిడ్డవును నగు నీవు మాకు జనయితివై యుండ మా కేమికొదవ తల్లీ ! శ్రద్ధాభక్తులులేక కామధే నువువంటి కన్నతల్లిని గజ్జబామ్మయని యింతకాలము విడనాడి నీపాలచేఁ పురుచియెఱుంగక డబ్బాపాలతోఁ బెరిగి చెడినాము—అని లోలోపల ననుకొని యంతశ్శుద్ధితో నాంధ్రభాషాజనని కనేకనమస్కృతు లాచరించి యానందబాష్పములు రాల్చినాను.

ఇంతటితో నీయంశము గట్టిపెట్టి ప్రస్తుతపాఠశాలలలోఁ దెలుఁ గభివృద్ధినొందుట కనువగు మార్గములు నాకుఁ దోచినరీతిని మనవి చేసి కొనెదను.

పిల్లల కనుకూల మగుపుస్తకము లింకను బయలుదేఱవలెను. అవి శుద్ధమును సులభమును సుందరమును నగుభాషతో వ్రాయవలెను. వ్యాకరణ ముల్లంఘింపక శైలిని వ్యావహారికభాష కెంతదగ్గఱగాఁ దీసికొని వచ్చిన నంతమంచిది, గ్రంథములో సందర్భానుసారముగఁ జక్కని భాషీయములఁ బొందుపఱుపవలెను. సౌలభ్యార్థమును నశ్లేలపరిహారార్థమును విసంఘు లుపయోగపఱుచుట తప్పగారు. అట్లు సుప్రసిద్ధాభినవవచనగ్రంథకర్త లనేకులు చేసినారు. ప్రాంతపడినపదములును బ్రత్యయములును సాధ్యమైనంతవఱకు వర్జింపవలెను. సమర్థులగువా రీవనిని బూనుకొని జాగరూకతతో వ్రాయుచున్నయెడలఁ గాలక్రమమున గ్రాంథికభాషకుఁ గర్కశత్యము పోవును, వ్యావహారికభాషకు వ్యాకరణవైరుధ్యము పోవును. అంతట మనపరిపాలకులగు నాంగ్లేయులకువలె మనకును డై వక్యసచే

నీయుభయభాషలును దాదాపుగా నొక్కటి యగును. ఇందుకై భాషా సేవకలలో నోరిమియుఁ గూరిమియు నుండవలెను. నన్నయనాటితెలుఁగే యిప్పుడును వాడవలె ననువారలలోవాడను గాను నేను. తెలుఁగుభాష యెన్నటికిని మార్పు జెందదు, చెందఁగూడ, దనుపక్షము నాది గాదు. ఆంధ్రభాష, కాలానుగుణముగాఁ బెక్కుమార్పులు చెందుచున్నట్లనేక ప్రత్యక్షనిదర్శనము లున్నవి. పెక్కురు సుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తలుప్రయోగించు నపూర్వప్రయోగములు తదనంతరపు గ్రంథకర్తలభాషలో దప్పక చేరఁ గలవు. లక్షణగ్రంథములును దదనుగుణముగా మారుచుండును. ఇది సర్వ భాషాసామాన్యమగుధర్మము. అంతేకాని తొందరపడి వరినాటు నాటుట తోడనే వ జ్ఞేయియని యడిగిన నేమిప్రయోజనము? తొమ్మిది నెలలు నిండినతరువాత నిండుబిడ్డ తల్లిగర్భమునుండి యీవలికి వచ్చునప్పుడు మూడుమాసములై నవిగదా ($\frac{1}{3}$) మూడవవంతుబిడ్డ రాదేమి? యని త్రై రాశికతంత్రసూత్రములు ప్రయోగించి ప్రశ్నించుట పరిహాసాస్పదముగా నుండును. ఏభాషలోను నిట్టివిషయమున నట్టిసద్యఃఫలము గాన్పింపదు, అది యస్వాభావికము.

గ్రంథములలోని విషయములు వివిధములై విద్యార్థులకు రుచిపుట్టించునట్లుండవలెను. సృష్టిలో స్ఫుటముగాఁ గానిపించు పదార్థములఁ గూర్చి తెలిసికొనుటకు బాలికలును బాలురును సహజముగాఁ గుతూహలపడుదురు. ఆజ్ఞానతృప్తి దీర్చుటకుఁ బాఠములు వ్రాయుటకై యెన్నుకొనువిషయములు భిన్నములుగా నుండక తప్పదు. భాగోళభాగోళవృక్షజంతుశాస్త్రాదులలోని ప్రధానాంశముల నేటి యనువైన తేటతెలుఁగులో వానిఁగూర్చి వ్రాయవలెను. పఠితల వయస్సానుభవములు మనస్సునం దుంచుకొని వీలై నవట్ల గార్యకారణసంబంధములు విశదీకరింపవలెను. శారీరాంగ్యశాస్త్రవిషయములు గూడ నర్హరీతిగా బోధింపవలెను. నీతి నుపదేశించుపాఠములు తప్పకుండ నుండవలెను. నీతిబాహ్యము లగునిష

యముల కెందును జో టీయఁగూడదు. దైవభక్తి దేశభక్తిరాజభక్తులు పదేశించుపట్లు గొన్ని యుండవలెను. పారిభాషికపదము లతిజాగ్రత్తతో వాడవలెను. పరిషత్సత్త్వికలోఁ బ్రకటించిన పట్టికను సహాయము చేసికొని యుండఱుగ్రంథకర్త లేకరీతిగా నట్టిపదములు గ్రంథములం దుపయోగించుకొనుట మంచిదని తోచుచున్నది. తగిన కల్పితపదములు లేనప్పుడు మూలాంగ్లపదము లామట్టుననే కై కొని 'యవయోగించుకొనవచ్చును. అట్లుచేయుట కాంధ్రవ్యాకరణ మొతమాత్రమును నష్టరాదు. పద్యరచనయం దారితేటినవారే బాలురకుఁ బఠనీయము లగుపద్యములు వ్రాయవలెను. సృష్టిలోఁ జిత్రచిత్రములై నట్టియు నుదారభావజనకము లైనట్టియుఁ బదార్థములే వానికి విషయములుగా నుండవలెను. సూర్యోదయాస్తమయములు, చంద్రబింబము, ఇంద్రధనుస్సు, హిమవత్పర్వతములు, సముద్రము, మహానదులు, సుందరమగుపక్షులు, శ్రీరామచంద్రహరిశ్చంద్రాదిమహాపురుషులు—ఇట్టివిషయములపై పద్యములు వ్రాయవలెను. శృంగారవీరకరుణాదిరసముల కనుగుణమై విషయము లున్నఁగాని సాధారణముగాఁ బద్యములు రసవంతములుగా నుండనేరవు. పద్యము ఛందోబద్ధమై యున్నంతమాత్రముననే పద్యప్రయోజనము నెఱవేఱదు. కమనీయ మైనపదగతి, కల్పనాచమత్కృతి, భావోదారత—యిట్టి లక్షణములు పద్యకావ్యమునకుఁ బట్టినఁగాని యది గణబద్ధమైనగద్యకావ్యముగనే పరిణమించును. కాళిదాసుఁడు మబ్బు దీసికొని మనోహరమగుశ్లోకము లనేకములు వ్రాయలేదా, మాయిష్టమగువిషయము మేము దీసికొని వ్రాసెదము—అనువారి కొకనమ్మకము. కాళిదాసునివంటి కవిపర్యులును నుపజ్ఞాళులును నేవిషయమును పుచ్చుకొని వ్రేలించినను నింపుగానే యుండును, గాని నావంటివాఁడు గే డెమీఁదను పలుపుమీఁదను బద్యము లల్లిపెట్టిన నది చదువుబాలురకు గే డెకవిత్వముగాను పలుపుకవిత్వముగానే కానిపించునేమో యని భయపడుచున్నాను. ఉచితమైన

విషయములపైని చిత్తరంజకముగా వ్రాసిన చిన్న చిన్న పద్యకావ్యములు మనప్రభువులభాషలో వనేకము లున్నవి, మనభాషలో లేవు. సమర్థులగు భాషాసేవకు లాకొఱత యచిరకాలములో దీర్తురుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

చారిత్రావిషయకపుస్తకములఁగూర్చి యొకచిన్నమనవి చేసికొనవలెనని యున్నది, తాము సావధానచిత్తతో నాకర్ణింపఁ గోరుచున్నాను. విద్యార్థుల దేశమును వారిజాతిని వారిపూర్వులను నిందించుచు వ్రాసిన పుస్తకములు వారిచే జదివించుట మంచిదికాదని నాయభిప్రాయము. దానివలన పోఁగామిగిలిన యిండుకంత యాత్మగౌరవమును దేశాభిమానమును నశించిపోవును. చిన్నవయసున మనసునందు నాటిన బోధనములు చిరస్థాయిత్వ మంది యితర బోధనము లంటనీయవు. చరిత్రలోని యుత్సర్వాపకర్షణాకృతములు సత్యదూరములుకూడ నైన నొక వాని దుష్ఫలము చెప్పనక్కఱయేలేదు. చరిత్రములో సత్యకథనమే యుండవలెను. అసత్యకల్పన లున్నచరిత్రగ్రంథములు సర్వానర్థకరము లగును. పురాణగాథలు కేవలసత్యములు గావు అర్థవాదాదులు పెక్కు లందున్నవని పరితలకుఁ దెలియుటచే నందలియసత్యములు చెడుగు చేయఁజాలవు. చరిత్రలందలి యసత్యములు సత్యవేషధారులు. ప్రత్యక్షవిషముకంటె భక్ష్యపదార్థరూపముగా నున్నవిష మెక్కువప్రాణోపద్రవకరము. కావున మనము చరిత్రపుస్తకములు చక్కఁగాఁ బరిశీలించి మతి పిల్లలచేతులలోఁ బెట్టవలెను. మనపూర్వులు దుష్టులు, మనతాతలు వంచకులు, మనజాతి నికృష్టజాతి, యని మనసు లక్కవలె నెల్లు నొక్కన నెల్లు నొక్కవడు లేతవయసులోఁ దమపిల్లలకు బోధించువా రెన్నటికి నుచ్చదశకు రాఁజాలరు.

నాచిన్నతనమనఁజదివిన హిందూదేశచరిత్రములో 'The Black Hole of Calcutta, కలకత్తా చీకటికోట్టు' ను గూర్చి వ్రాసిన ఘోరవర్ణనలు చదివి, అయ్యో! మహమ్మదీయు లెంతరాక్షసకృత్యము చేసి

నది “క్రుల్లిన మన సీమరేగుపండువలె నుండు” నని చెప్పినారట. అట్టి వారి కిట్టి విపరీతవిషయజ్ఞానము గలుగుటకుఁ గారణము వారిజిహ్వదోషమో మామిడిపండుయొక్క పురాకృతప్రార్థకర్మమో చెప్పఁజాలను.

ఇఁక నొక్కయుదాహరణము మనవిచేసికొని యీవిషయము చాలించెదను. శివాజీమహారాజునుగూర్చి నవీనచరిత్రపరిశోధకులు వ్రాసిన గ్రంథములు మీరు చదివితే యుందురు. అతఁడు మాతృదేవతయగు జిజీబాయిని ఒగజ్జననియగుభవానీదేవిని సమదృష్టితోఁ జూచి కొల్చిన పుత్రిరత్నము, మహాభక్తుఁడు, జ్ఞానగురు వగుసమర్థరామదాసస్వామి వారికిఁ దనరాజ్య మంతయు గురుదక్షిణగా సమర్పించిన నిల్లెప్త చిత్తుఁడు, మహావదాన్యచక్రవర్తి. “నాకు రాజ్యమెందులకు? నీవు క్షత్రియుఁడవు, దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణాదిత్రాత్రధర్మములు నెఱపుకొనుచు రాజ్యపరిపాలనము చేయుట నీకు విహితకృత్యము. అట్లు చేయుము” అని గురువు గారు సెలవీయఁగా మాఱుమాటాడఁజాలక, తనరాజ్యము తనగురుహాళిది గాని తనది గాదని తెల్పుటకై జెండాకు జేగుఱుచేలఁగట్టి కాసాయ పతాకతోనే కడమకాలమంతయు గురుసేవకుఁడుగా రాజ్యతంత్రము నడపిన గురుభక్తుల శేఖరుఁడు. మహమ్మదీయులుగానివారియొద్ద మహమ్మదీయచక్రవర్తి “జిజియా” పన్నుగొనుటచూచి క్రోధావిష్టుఁడై మహమ్మదీయుల నోడించి వారియొద్దనుండి ‘చొత్తు’ మున్నగు పన్నులు వసూలుచేసి పగఁదీర్చుకొన్న పరాక్రమశాలి, స్వమతపోషకశిఖామఃశి. అతని జితేంద్రియత్వమునకును బరనారీభ్రాతృభావమునకును బ్రబలదృష్టాంతముగా నుండు నొక చిన్న చరిత్రాంశ మిటఁ జెప్పకుండుటకు మనసాప్సకున్నది:—శత్రుదుర్గములఁ బట్టుకొనుచుండఁగా ముగ్ధునాకోడలును బరమ లావణ్యసౌందర్యవతియు నగు నొకతురుష్కయువతి శివాజీసేనాధిపతిచేతిలోఁ జిక్కెను. భోగార్థము సేనాధిపతి యామెను జెచ్చి యెదుటఁ జెట్టి శివాజీ కర్పింపఁబోఁగాఁ జెమ్మగిల్లిన కన్నులతో శివాజీయిల్లుపల్కెను:—

“అమ్మా! మాతల్లికి నీసాందర్యముండున నే నెంత చక్కనివాడనై యుందును! ఈమె నాకు మాతృసమానురాలు; యశస్కములు పర స్త్రీని గోరరు, పరదారాభిలాషచేతనేకదా రావణాదులు నశించిరి.” అని చెప్పి శివాజీ యనేకాభరణములు కానుకలిచ్చి కూతు నల్లుని యింటికి బంపునట్లొమెను సగౌరవముగా నామెభర్త గారియింటికి బం పెనట.

ఇట్టిరాజరత్నము, ఇట్టినిష్కామకర్ముడు, ఈయపరజనకచక్రవర్తి, ఈనిరుపమానభుజపరాక్రమశాలి, చరిత్రకర్తల కలముసకు దోషిశిశికాడు ను కొండయెలుకయు నైనాడు. విద్యార్థులప్రార్థన మేమని చెప్పదును?

శివాజీ జిత్తులమారి కాండనియు గపటోపాయములచే రిపుల నో డింపలే దనియు జెప్పను, కాని యారెండుంటిశోపాటు సముద్రమువలె నున్న యతనిసద్గుణజాల మేల పేర్కొనఁబడఁగూడదు? పరిపూర్ణజ్ఞాన ముచుష్టుఁ డెచటనైన నుండునా? భగవంతునికి దక్కఁ బరిపూర్ణత సృష్టిగో నేరకైన గలదా? ధర్మయుద్ధములు దావపరాంతమున ధర్మరా జుగారితోనే తలఁగిపోయినవి. రాజనీతియు సామాన్యసృజననీతియును వే తైనవి; రవింద్రనాథటాగూరుగారు మున్నగుమహాత్ము లుపదేశించునుప దేశములు భగవత్ప్రపంచే సఫలీకృతములైన దక్క, నవ్వి యట్లేయుండఁ గలవు. సంపూర్ణజ్ఞాంతివైరాగ్యప్రధాన మైన మతముగదా జీజన్ముగారు బోధించినమతము! కుశిచెంపనూఁద నెవరేని నిన్నుఁ గొట్టినదో నెడమ చెంపఁ ద్రిప్పుమని బోధించు పరమసాత్త్వికమతముగదా క్రైస్తవమతము! నాగరకాగ్రగణ్యులైన జర్మనీవా రామతమువారేకదా! మొన్నజరిగిన ఘోరసంగ్రామముగో నెన్ని కూర్మకృత్యములు గావించినారు! నిరప రాధులైన స్త్రీలు, గర్భవతులు, శిశువులు, వృద్ధులు, నున్నపొగయోడ లెన్ని సముద్రముగో ముంచి స్త్రీశిశుహత్యాదిమహాపాతకములు గట్టు కొన్నారు? అట్టివారు వీరాగ్రేసరులును, మహాత్ముఁడును మాతృదేశ

భక్తడును నైన శివాజీమహారాజు పరస్వతస్మాసికమునా ?

ప్రస్తుతాంశమునకు వత్తము. స్వదేశవీరుల నిరసించుచు వ్రాయు చారిత్రగ్రంథము లెప్పుడును విద్యార్థులచేతులలోఁ బెట్టఁగూడదు. పాత శాలాపతనీయగ్రంథనిశ్చేతలు బహుజాగరూకతతో గ్రంథములు విమర్శించి మఱి బహులలోఁ జదువవగుచున్న కములజాబితా ప్రకటింపింపవలెను. కింది తరగతులకోటకు వ్రాసినపుస్తకములు చక్కఁగా ముద్రింపఁబడి బాలహృదయాకర్షకము లగుపటములతో నొప్పియుండవలెను. శైలి సులభముగా మనోహరముగా బాలకుల వయోబుద్ధుల కనుగుణముగా నుండవలెను. లోకజ్ఞానమో, సత్పురుషచరిత్రమో, సృష్టివైచిత్ర్యమో, వ్యవహారసంప్రదాయమో, నీతియో, అహింసాపరోపకారస్వార్థత్యాగాద్యుదారధర్మములో, పాఠములకు విషయములుగా నుండవలెను. తీయని యనుపాసములతోఁ జేదుమందులు త్రాగించునట్లు చక్షురానందకరము లగుచిత్రలేఖనములతోను జిత్రరంజక మగురసవస్మృదుపదరచనతోను బాహ్యాదృష్టి కప్రియములుగా నుండు జ్ఞానారోగ్యనీతిధర్మాదివిషయములు బాలుర మనముల కెక్కింపవలెను.

ముద్రణసౌకర్యమును ధనసౌలభ్యమును గలుగుటచేఁ గాఢోలు నుత్తమమధ్యమాధమగ్రంథములు ప్రస్తుతకాలములో నుత్తరోత్తరాభివృద్ధిగా బయలుదేరి పతనీయగ్రంథనిర్ణాయకులపని కష్టతరము గావించుచున్నవి. పుస్తకములెన్నవారు ద్వేషదాక్షిణ్యభావము లవ్వలఁబెట్టి గ్రంథప్రాశస్త్యమే గణనీయము చేసికొని బాలురకుఁ జదువవలయు పుస్తకము లేఱి పెట్టవలయును. చదువుగ్రంథములశైలిని భావములను గల్పనలను ననుకరించి పిల్లలు వ్రాయదురు. కనుకఁ గల్పనలలోను భావములలోను బదములకూర్పులోను రసాచితులు పరిశీలించి గ్రంథములు నియమించినఁగాని యసనుసరణీయము లగుపుస్తకములు బాలురు పఠింపవలసివచ్చును. దానివలన ననేకానర్థములుగలుగును. భాషాభివృద్ధికే బ్రతిరోధ

ము తటస్థించును. ఉపజ్ఞావంతుల సద్గ్రంథములు పఠనీయములుగాఁజేయుట గ్రంథనిర్ణాయకుల ప్రధానకర్తవ్యము. సత్కవులకుఁ గావించినసమాధరణప్రొత్సాహములవలన సరసమైన సద్గ్రంథములు విశేషముగా బయలుదేలును. ఇతరగ్రంథప్రణామమున సద్గ్రంథములు కుప్పతిప్పలుగా బయలు వెడలి యర్థకుల కన్ఘకారులగును. కనుకఁ బఠనీయగ్రంథములు నిర్ణయించువారు కేవలదేశభాషాపురోభివృద్ధితత్పరులై మోమోటమును బూర్తిగాఁ ద్రోసిపుచ్చి న్యాయైకదృష్టితో రసపాతములును సుపజ్ఞాల్క్షణలక్షితములును నౌచిత్యములును నీతిదాయకములును సగుమంచిపుస్తకములు పాఠశాలలలోఁ బ్రవేశపెట్టవలయునని మనవిచేసికొనుచున్నాను.

పరిషత్తువారు నిఘంటునిర్మాణమహాకార్యమును బైని వేసికొని ప్రజల కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులైనారు. భగవత్కృపచే నచిరకాలములో నది పైకి వచ్చి తత్సంపాదకులకును దానికి వలయుద్రవ్యము పుష్కలముగా దయచేసిన భాషాభిమానులును వదాన్యులును సగు శ్రీమహారాజు గారికిని నాచంద్రతారక మగు యశోలాభ మొసంగుఁగాక ! యని ప్రార్థించుచు, దానితోపాటు, బయలు వెడలు గ్రంథములను బరిశీలించి వాని గుణగుణములను బ్రకటించి ప్రజల కెఱిగించుభారముకూడఁ బరిషత్తువారు వహించుట మహోపకారకృత్యమని మనవిచేసికొనుచున్నాను. హంసలు, నీరక్షీరవిభాగము చేయునట్లు నిష్పక్షపాతబుద్ధితోఁ బ్రామాణికులై నవిద్యత్పరిషత్తువారు సదసత్సరసనీరసగ్రంథవిభాగము గావించుట భాషాభావ్యభ్యుదయ హేతుక మగునని నాయభిప్రాయము (French Academy) ఫ్రాన్సుదేశపరిషత్తట్టిమహోపకారము చేసి భాషను బ్రజాభిరుచులను బరిశుద్ధములుచేసి దేశమును ముందఱికిఁ దీసికొనివచ్చినట్లు వినుచున్నాము. మన పరిషత్తువారుకూడ సట్టి యుదారోద్యమము పూని కృతకృత్యులగుదురుగాక !

పాఠశాలల కవ్వలనుండువారు భాషాభివృద్ధికై కావించవలసిన

విధులనుగూర్చి నాకుఁ దోచినయభిప్రాయములు తమయెదుటఁ బెట్టి నాను. ఇతఁ బాఠశాలలలోఁ బనిచేయునా రేమిచేయవలయునో దానిఁ గూర్చి యించుక మనవిచేసికొనెదను.

తెలుఁగును A తెలుఁగని C తెలుఁగని రెండుతెలుఁగులుగా ఖండించినారని యితఃపూర్వము చెప్పితినిగదా. ఆసంస్కరణమున కదనముగాఁ బఠనీయగ్రంథములను సవిమర్శపఠనీయము (books for detailed study) లనియు సామాన్యపఠనీయము (books for non-detailed study) లనియు రెండువిధములుగా విభజించినారు. ప్రథమజాతిపుస్తకము లధ్యయనగభీరత (intensiveness of study) కోసమును రెండవజాతిగ్రంథములు పఠనవిస్తీర్ణత (extensiveness of study) కోసమును బెట్టఁబడినవట. అధ్యయనమహోర్ణనములో నొకచోట లోఁ తెక్కువగా నుండవలెనట, రెండవచోట విరివి హెచ్చుగా నుండవలెనట. ప్రస్తుతపు Intermediate, B. A, తరగతులయనుభవము నాకంతగాలేదు. వానిలో నీభేదమువలన నుపయోగముండిన నుండవచ్చును. 4-వ ఫారమువఱకు మాత్ర మది యనావశ్యకము. చదువున దేదో యదియంతయును సవిమర్శముగానే చదువవలెను. పెట్టినగ్రంథముల ప్రాశస్త్యమునుబట్టియు గురుబోధనపాటవమునుబట్టియు విద్యార్థులకు విద్యాత్పన్న హెచ్చి వారిచే బాఠశాలాగ్రంథసమితిలో నుండునితరగద్యపద్యగ్రంథములు చదివించుచున్నచో నది వాంఛనీయమే, శుభసూచకమే. 4, 5, 6 ఫారములలో సామాన్యపఠనీయగ్రంథములు సరియైనవి పెట్టినచో లాభకర మన్నమాట వాస్తవమే. కాని యట్టివి భాషయందును గ్రంథస్థవిషయములందును గడుసులభములుగా నుండవలెను, గురుసాహాయ్య మక్కఱ లేకుండ విద్యార్థులు తమంతటఁ దాము చదువుకొనఁగలుగునంత తేలికగా నుండవలెను. అప్పుడే యట్టివాని ప్రయోజనము నెఱవేఱును. నేను బ్రహానో పాధ్యాయుండనుగా నుండినప్పుడు పెట్టిన కొన్ని సామాన్యపఠనీయాంగ్ల

గ్రంథములు సవిమర్శపఠనీయాంగ్లగ్రంథములకంటె నెన్నో మడుగులు కఠినముగా నుండెడివి. ఇప్పు డెల్లున్నవో నే నెఱుగను. అట్టిగ్రంథములు పెట్టుటవలన లేతవయసులో నుడుస్సిల్లకకు బతసభారమును మహాక్షేమమును హెచ్చయి వారిబుద్ధిని పాడుచేసి జ్ఞానాజ్ఞనకాతుకాగ్నిని జ్వల్లర్చును, చదువు చేదుగాఁ గనబడును. విద్యార్థి నట్టిసితికిఁ దీసికొనివచ్చు విద్యాపద్ధతి విసర్జనీయము.

తిన్నగాఁ బుస్తకము చేతఁ బట్టలేని 2, 3, 4, 5-వ తరగతులశిశువులచేతులలోఁగూడ రెండురకముల తెలుగుపుస్తకములు గానిపించుచున్నవి. ఒకటి వాచకపుస్తకమంటు, రెండవది యువవాచకపుస్తకమంటు. చక్కఁగా వివిధవిషయములఁగూర్చి వ్రాసిన యొకపుస్తకము నియుక్తులైన యుపాధ్యాయు లుచితరీతిని జెప్పినఁ జాలును. ఒకమూల గణితము, ఒకమూల చరిత్రగ్రంథము, ఒకమూల భూగోళశాస్త్రము, ఒకమూల శారీరాంగ్యశాస్త్రములు, ఒకమూలఁ (Civics) బట్టనపాలనాపద్ధతులు, ఒకమూల జంతువృక్షశాస్త్రవిషయములు, ఒకమూలఁ దెలుగున కేమాత్రమును సంబంధింపనియాంగ్లేయభాష. చెక్కులు చిదిమిన ఊరములు గాఁబడిన వీయొత్తుడు తగిలిన నుక్కిరిబిక్కిరికాఁడా? విద్యాకుతూహల మభివృద్ధి నేయువిద్య విద్యగాని విద్యావిజగుపాసిపాదక మగువిద్య విద్యగాదు. ఇట్టిసితిలో విద్యార్థుల యుత్సాహమును శరీరాంగ్యబలవర్చస్సులును మేధాసంపత్తియుఁ బోవుచున్నవన్న నాశ్చర్య మేమున్నది?

ఆంగ్లభాషేతరబోధ్యవిషయము లాంధ్రభాషాద్వారమున బోధింపవచ్చునని యధికారు లనుజ్ఞ యిచ్చినారంట. గణితచారిత్రవృత్తిశాస్త్రాదులు దేశభాషలోఁ జెప్పవచ్చునని యొప్పుకొన్నారంట. కాని యదింకను బైతరగతులలోఁ బ్రచారములోనికి రాలేదు. అట్లు రాకపోవుటకుఁ గారణము మర యుపసరయే కాని యధికారుల యశ్రద్ధగాఁ గానిపింపదు. ప్రచారములోనికిఁ దెచ్చుటకు బహుకష్టములు పడవలెననుమాట

యథార్థము. బాలురకు బడిపంతుళ్లకుఁ గూడఁ జెలుఁగు భారాళముగా మాటలాడునలవాటు తప్పిపోయినది. అంగ్లపారిభాషికపదముల కాంధ్ర సంస్కృతపర్యాయపదములు దొరకుట కష్టము. సులభముగా నుపయోగింపనగు పదములైనను సమయమునకు. స్ఫురింపవు. అది యాంగ్లభాషాభ్యాసబలమును సూచించును గాని యాంధ్రభాషయనమృతమును సూచింపదు. 'Draw a Straight Line' అనుమాటలు ముందుగా నాలుక చివరకు వచ్చియుండును. 'ఒకసరళ రేఖ గీయుము' అనునవి యాలోచనమీఁద గాని రావు; "A, B & C are the angular points of the triangle A B C" అనునది 'క, చ, ట, లు కచట యను త్రిభుజము యొక్క కోణబిందువులు' అనుదానికంటె సులువుగాఁ గానిపించుచున్నది. అది యభ్యాసమహిమగాని యంతకంటె వేఱుగాదు. ఇప్పుడు చెవికిఁ గట్టువుగాను వింతగాను వినఁబడు 'త్రిభుజము' అనుమాట వాడుకలోనికి వచ్చినకొలది నింపుగాను బరిచితపదముగాను వినఁబడును. చేదుకాఫీ యిప్పుడు జిహ్వకు రుచించి కడవలకొలది ఖర్చుగుంచుండుట మనము ప్రత్యక్షముగాఁ జూచుచుండుటలేదా? ఇట్లే 'Liver, Spleen' మున్నగు మాటలకు 'కారిజము' 'స్లిహము' మున్నగుపదము లుపయోగించుకొనుచుండినఁ, గొంతకాలమున కవివేయే సర్వసామాన్యములైన వ్యావహారికపదములలోఁ జేరును. ఆదికష్టము లన్ని సంస్కరణములకు నవశ్యానుభావ్యములు. ప్రకృతిశాస్త్రాదులు తెలుఁగుతోఁ బ్రారంభించినయెడల నుపాధ్యాయుల కాయాయాంగ్లేయపరిభాషాపదములకు సరియైన సంస్కృతపదములో తెలుఁగుమాటలో వెదకుట తప్పదు. బుద్ధిసరిశ్రమవలన యుక్తపర్యాయపదములు పొడకట్టకమానవు. డబ్బుకై యో భాషాసేవార్థమో బుద్ధిమంతు లాయాశాస్త్రములలో సముచితగ్రంథములు వ్రాయమొదలిడుదురు. ఒకరినిమించి యొకరు బాగుగాఁ బుస్తకములు వ్రాయవలె నని గ్రంథకర్తలు ప్రయత్నింతురు. అట్లు చేసినచోఁ గొలఁదికాలములో నాం

క్లేమభాషయందువలెనే తెలుగుగోడ దివ్యమైన ప్రకృతిశాస్త్రాది గ్రంథములు బయలుదేరుగలవు. పుస్తకము లున్నగాని బడులలో నివన్నియుఁ దెలుగుతో నెట్లు చెప్పుదుమని యుపాధ్యాయులును, ఉపాధ్యాయులు తెలుఁ గుపయోగింప మొదలుపెట్టినగాని మేము గ్రంథములు వ్రాసినప్రయోజన మేమని గ్రంథకర్తలును నొకరినొకరు చూచుకొనుచుఁ దటస్థులై యున్నయెడల మనయాంధ్రభాష యెప్పటికిని యథాపూర్వముగానే యుండును. కావునఁ బాఠశాలాధ్యక్షు లీవిషయమున సాహసించి స్వభాషాభివృద్ధిఁ గావించురుగాక ! యని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇక నుపాధ్యాయవృత్తి స్వీకరించి బడులలోఁ బ్రవేశించిన పండితీశ్రముల కొకమనవి చేసికొనెదను. పూర్వము కేవలాంధ్రగీర్వాణభాషాభిజ్ఞులై యాంగ్లభాషాపరిచయము లేనివారే బడులలోఁ బండితులుగా నుండెడివారు. ఇప్పుడు కొందఁ జిట్టివారును గొందఁ తాంగ్లభాష తెలిసినవారును పాఠశాలలలో నాంధ్రభాషాపకులుగా నున్నారు. ఆంగ్లపండితులకు సాధారణముగా నాంధ్రభాషాపాండిత్యము తక్కువగా నుండును, సంస్కృతాంధ్రపాండిత్యమున్నవారికిఁ బ్రకృతిశాస్త్రాదివిషయజ్ఞానము తక్కువగా నుండును. వారిలోపము వారును వీరిలోపము వీరును బూర్తిచేసికొనినచో నాంధ్రోపాధ్యాయు లుండవలసినరీతి నుండురు. మునుపటివలె గాక ప్రస్తుతపఠనీయగ్రంథములు నానాప్రకృతిశాస్త్రవిషయసంకలితములై యున్నవి. కావునఁ బండితులుగాఁ బనిచేయువారు రేపటిపాఠము లీవేళ నింటియొద్ద సవిమర్శముగాఁ జదువుకొనవలెను. అట్లుచేయుట తమకును విద్యార్థులకునుగూడఁ జాల లాభకరము, పొరపాటు లుండవు, కాలము వృథాగాఁ బోదు, గ్రంథస్థవిషయములు నువిస్మృతముగాఁ బ్రశోభిత్తరరూపమున బాలురకు బోధింపవచ్చును, చెప్పినపాఠము శిష్యులకు మనోహరముగా నుండును. షట్చాస్త్రపండితులకుఁ జచ్చుతెలుఁగుపాఠము లింటియొద్ద శ్రమపడి చదువుకొని రావలెనా ? యనునహంభావ ముండఁ

గూడదు. ముందు చదువుకొని పాఠములు చెప్పటవలన విద్యార్థులకుఁ దమయెడల నుండవలయు భయభక్తులు హెచ్చును గాని గౌరవహాని యెంతమాత్రమును దటస్థింపదు. దీనికిఁ దార్కాణగా నొకచిన్నసంగతి మనవిచేసికొనెదను. కుంభకోణపుఁ గళాశాల కధ్యక్షులుగానుండి యిప్పుడు కీర్తి కేఱులైన గోపాలరావుగారినిగూర్చి మీరు వినియే యుందురు. ఆయన మహాబుద్ధిశాలి, యాంగ్లవిద్వాంసులకుఁగూడ విస్మయానహ మగు నఖండపాండిత్య మింగ్లిషుభాషలో సంపాదించినవారు, దొరలుగూడ నాయనతోఁ బ్రసంగించునప్పుడు చ్చారణోపములు భాషాదోషము లెక్కడ వచ్చునోయని జంకెడువారఁట. ఆయనయొద్దఁ జదువుకొనిన శిష్యులలో నొక రాయనక్రిందనే యొకచిన్నతరగతి కుసాభ్యాయులుగా నుండి మిక్కిలి శ్రద్ధతోఁ బనిచేయుచుండెడివారఁట. గురువుగారి మెప్పువడయు కుతూహలముతో నొకనాఁడాయన గోపాలరావుగారియొద్దకు వెళ్లి తనపిల్లలను బరీక్షింపుఁ డని వినయపూర్వకముగాఁ బ్రార్థించెనట. మంచిది రే పట్ల చేసెదను లే యని వారు సెలవిచ్చిరట. అంతట శిష్యుఁ డీపాటిదానికిఁ దమరు శ్రమపడి రేపు రావలయునా యిప్పుడు దయచేసి యొక పావుగంటలోఁ బరీక్షింపవచ్చు నని మనవి చేసికొనెనట. దానికిఁ జిఱునవ్వు నవ్వుకొని “బి. ఏ. కి జెప్పఁబోవుపాఠము లిప్పుడు చూచుకొనుచున్నాను. నాపరీక్ష నీకును నీవిద్యార్థులకును గూడఁ గొంచెము లాభముఁ గలిగింపవలయు ననికదా నీయభిలాష ? నీ వేపుస్తకములో నేయేపాఠములు చెప్పినావో సావధానచిత్తుఁడనై నే ముందు చదువుకొనవలెను. బోధకు లేయేపట్ల సామూహ్యముగాఁ బొరపాటు పడుదురో బాలుర కెక్కడెక్కడ సందేహము లుదయించునో యవియన్నియు నేను నీమట్టమునకు నీశిష్యులమట్టమునకు దిగి బాగుగాఁ జూచుకొనవలెను. ఇంతపని నేఁ జేసికొనవలసియుండఁగా నిప్పుడే రమ్మనెదవేమి నాయనా?” యని గోపాలరావుగారు చెప్పినారట. ఈకథ నాకు జెప్పిన మిత్రుఁడు

తరువాత నేమిజరిగినదో చెప్పలేదు. ఆయనవాక్యరత్నములు వినినపిదప శిష్యుఁ డుపాధ్యాయవిధులను వెనుకటికంటె బాగుగా నెఱవేర్చుకొనియుండునని మాత్రము భావించెదను.

యోగ్యతాసమర్థులనుబట్టి పండితులను వేతనాదులచే సమ్మానించుట నియోక్తల కెట్టివిధియో యొకసారి నిర్ణీతమగుజీతమున కొప్పుకొని పనిలోఁ బ్రవేశించినపిదప దైవముఖముచూచి త్రికరణశుద్ధిగా శక్తివంచనలేకుండఁ దమ విహితకృత్యములు నెఱవేర్చుకొనుట పండితుల కట్టివిధియే. నియోజకులకు ఋణపడియుండు నియుక్తు లిహపరసుఖదూరు లగుదురు. చెప్పవలసిన పాతములు ముం దింటియొద్దఁ జదువుకొనిరానియుపాధ్యాయుఁడు బాలురకును బాతశాలాధికారులకును ద్రోహము చేయుచు నన్యాయాచారవిత్త మనుభవించుచున్నాఁ డన్నమాటయే.

పండితులలోఁ బెక్కురు, బోధనపద్ధతులలో శిక్షితులైనవారుగా నుండక పోవచ్చును. అయిననేమి ? అంతఃకరణశుద్ధితో భగవంతుఁడు తన కిచ్చిన యావచ్చక్తియు శిష్యక్షేమముకై వినియోగపఱుచు సుపాధ్యాయున కనుభవమూలమున నన్నియుచితపద్ధతులును నలవడఁగలవు.

ఒక్కసంగతి జ్ఞాప్తిలో నుంచుకొనవలెను. గురువునొద్దకు రాకము నుపే శిష్యులకు మనశ్శక్తులన్నియు దేవుఁ డిచ్చియున్నాఁడు. ఆశక్తుల నావరించుకొని యున్న మనోమాలిన్యమును సందేహనివారణరూపముగాఁ దొలగించి స్వచ్ఛమైన బుద్ధి నుద్బుద్ధము చేయుటయే గురుకృత్యము. ఆయవరోధాపసారణమహాకార్యమునందే గురువు తెలివివేటలన్నియు నగపఱుపవలెను. పండితున కెంత పాండిత్యమున్నదో యనునది యంత గణనీయాంశము గాదు, తత్ప్రజ్ఞాజ్యోతివలన శిష్యులలో నెంతదీప్తితో నెన్ని జ్ఞానజ్యోతులు వెలుఁగుచున్నవో దానిఁబట్టి యాయన కృతకృత్యతాఫలముయొక్క ప్రమాణము గనుఁగొనవలెను.

ఉపన్యాసరూపక మగునుపదేశము కళాశాలలలోని పెద్దపిల్లనాం

డ) కుపయోగకారి గావచ్చును గాని క్రింది పాశశాలలలోని పిల్లల కెంత మాత్రము పనికిరాదు.

ఉపన్యాసములు వక్తృత్వధారాప్రకటనమాత్రప్రయోజనములు, కొన్నిరోజులవఱకు విద్యార్థులను నద్భుతరసానందభరితులఁ జేయును గాని వారి కింతుకంతయు లాభకారులు గావు, వెళ్లఁగా వెళ్లఁగా శిష్యులబుద్ధి వికసించుటకు మాత్రు ముకుళీభవించును, ఆవులింతలతో నిద్రాదేవత యావేళించి వారిని సుఖసుప్తిలోఁ బడవేయును. పరంపరాగత మగుప్రాచీనాకాంక్షావస్థతి మిగుల మంచివస్థతి. ప్రశోత్తరములు బాలుర యంత శ్మస్తలకుఁ జలనముకలిగించి బుద్ధిని రేపి గురు వ్రసదేశింపఁదలఁచుకొను విషయములను వారికే స్ఫురింపజేయును. బాలు రల్లరిచేయుటకుఁ గాని యశ్రద్ధాపరధ్యాననిద్రాపారవశ్యములలోఁ బడుటకుఁ గాని యవకాశముండదు. నియమితకాలములో నొకనిమిషమైనను వృథా పోదు. ఇట్లు సమార్జింపఁబడిన విద్యయే నిజమైన విద్య. అది బుద్ధికి న్వతంత్రతాబల మిచ్చి యుపజ్ఞాభివృద్ధి గావించు జ్ఞానరూపకమైన యాహారము. బాలుర కాలోచనశ్రమ మొకింతయు లేకుండ గురు వ్రసన్యాసగర్జనములతోఁ గురిసి లోపలఁబోసిన యుపదేశాసార మోటికుండలోఁ బోసిన నీటివలె నెంతో కాల ముండదు. అదంతయు జ్ఞప్తిలో నుంచుకొనఁ దలఁచుకొను మంచి పిల్లవాండ్రకైనను గొలఁదికాలములో ధారణాశక్తి తగ్గిపోవును. ఒకటి స్వాభావికాహారమువలనఁ గలిగి స్థిరముగానుండు రక్తమాంసమస్తిష్కబలము, రెండవది బలాత్కృతభోజనముచే వచ్చిన తాత్కాలికాస్థిరపుష్టి. విద్యార్థ్యవస్థలోఁ బరీక్షలలోఁ బాగుగాఁ విజయమంది ప్రసిద్ధి కెక్కి కొందఱు చివరకు జ్ఞాపకశక్తి నశించి నేడు చెప్పినమాట లేవు మఱచి పోవు దుస్థితికి వచ్చుట కిదియే కారణము.

విద్యలోను, విసమృతలోను, నీతిలోను, సత్యన్యాయసౌశీల్యాదు లలోను, నుపాధ్యాయుఁడు బాలుర కాదగ్యముగా నుండవలెను. విద్యార్థులు

విని నేర్చుకొనువిషయములకంటెఁ గని నేర్చుకొనునవి యెక్కువగా నుండును. ఎట్టిగ్రీమంతులకై నను బ్రహ్మాదములు వచ్చుచుండును. అర్థవిషయాదివివరణములం దొకప్పుడు పొరపాటు రావచ్చును. పిల్లలు వేసినప్రశ్నలవలనఁ గాని పిమ్మటఁ దా నాలోచించుకొనుటవలనఁ గాని తప్పు గోచరించినయుపాధ్యాయుఁడు శిష్యులకు వెంటనే తాఁ జెప్పినది పొరపాటని చెప్పి తప్పు సవరించుకొనుట యుదాహరణము. ప్రశ్న వేసిన పిల్లవానిపైఁ గోపపడుటగాని తనతప్పుఁ గప్పిపుచ్చుకొనుటగాని యుత్తమగురులక్షణముఁ గాదు. దానివలన గురువునకు లాభమును లేదు. మనుజుఁడు సర్వజ్ఞుఁడని యెవరు ననుకొనరు. తప్పులు సవరించుకొనుటవలనఁ దనసత్యశీలత తనశిష్యులకు బయలుపడును. తనయెడల వారికుండు ప్రామాణ్యబుద్ధి హెచ్చును, గురువుగారిలో నెన్నఁడు నసత్యము రాదను దృఢనిశ్చయముతో విద్యార్థు లాయన చెప్పెడుమాటలను వేయిచెవులతో వినుచుండురు. ఆయన యెదుట నున్నను లేకున్నను విద్యార్థులు గురున కనిష్టములగు చేష్టలు చేయక యతని యదపాక్షలలో నుండురు. ఏతత్సందర్భవశమన నొకమహాపురుషుని చరిత్రాంశము జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది. అది మనవిచేసికొనెదను. రగ్వీపాఠశాలాధ్యక్షు లగుడాక్టర్ రామ్నాథ్ మహాపాధ్యాయునిఁగూర్చి మీరు వినియేయుండురు. ఒకనాఁ డొకపిల్లవాఁడు తప్పుచేసినాఁడని తెలిసి తొందరగా విమర్శించి ఆర్నాట్లుగా రతనిని బెత్తముతో రెండ్తో మూఁడో డెబ్బలు గొట్టి పంపివేసిరి. పంపివేసిన వెంటనే 'నీవు తిన్న గావిమర్శింపలేదు' అని తనయంతరాత్మచెప్పినట్లయ్యెను. అంతట నామహానుభావుఁడు మఱికొన్ని సాక్ష్యములు పుచ్చుకొని యెంతో శ్రమపడి విచారణ జరిగినమీఁదటఁ దాను గొట్టినపిల్లవాఁడు నిద్రోషుఁడని నిర్ధారణ చేసికొనెను. ఆర్నాట్లుగారి కారాత్రి నిద్రపట్టలేదు. మఱునాఁడు పాఠశాల కుపాధ్యాయులును బాలురును రాగానే వారినందఱు నొకచోటికి రమ్మని పిలిపించి యందఱయెదుటను దాను వెనుకటిరోజునఁ జేసిన

SRI JAGADGURU VISHWANADHYA

JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

CC-0. Jangamwadi Math Collection, Digitized by eGangotri

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

శిక్ష యన్యాయపుశిక్ష యనియు, శిక్షితుడైనబాలుఁడు నిరపరాధుఁ డని యుఁ దాను దోషియనియుఁ బ్రకటించెను. అంతటితో నూరకుండెనా ! శిక్షించినపిల్లవానిని బిలిచి “నాయనా! నిన్నన్యాయముగా నిన్ననుగొట్టి నాను. అది నాతప్పు. నిన్నుఁ గొట్టినదెబ్బలు మరల రావు. తప్పుచేసిన వాఁడు చిన్నవాడైనను బెద్దవాడైనను శిక్షార్హుడే. కావునఁ గాదనక నిన్నుఁ గొట్టినయీబెత్తముతో నిన్నుఁ గొట్టినన్ని దెబ్బలును నీవు నన్నుఁ గొట్టుము” అని బెత్తము చేతికిచ్చి తనచేయి సాచెను. కొట్టుటకు బాలు నకుఁ జేతులువచ్చునా? పిల్లవాఁడును నక్కడ నున్న సర్వజనులును హృ దయములు కరఁగి కన్నులనుండి కాలవలై ప్రవహింపఁగా నార్నాల్డుగారి ధర్మశీలతను సత్యసంధతను వేరోళ్లఁ బొగడుకొనుచు నెవరిస్థానములకు వారు మరలిపోయిరి. కావున తప్పుప్పుకొని సవరించుకొనుట ధైర్య దార్యసూచకము గాని కాతరతానూచకము గాదు. పులిని బాడుచువాని కంటె బుట్టుగోనుండు మాత్సర్యమును బొడిచి చేసినతప్పుప్పుకొనువాఁ డు శూరాగ్రేసరుఁడు, పిఠికివాఁడు కాఁడు.

పాఠశాలలలో వ్యాసరచన కిప్పు డగ్రస్థాన మిచ్చినారు. చేసిన సంస్కరణములలో నెల్ల నది మంచిసంస్కరణము, భావిగ్రంథకర్తల కది బహుపకారకము. కావునఁ బండితు లావిషయమున బహుశ్రద్ధ వహిం పవలసియున్నది. విషయదోషములను భాషాదోషములకంటె నెక్కువ జాగ్రత్తతో దిద్దవలెను. అందుకై వారు విషయములకు మిక్కిలి కృత పరిచయులై యుండవలెను. ఆంగ్లమునందువలె నాంధ్రభాషావ్యాసములు దుఁగూడ ముఖ్యవిషయాంతర్గతములై వాని కంగములుగా నుండువివి ధోపాంశములఁగూర్చి వ్రాసిన వాక్యసముదాయములను వేలువేలు పరి చే్చేదములు (paragraphs) గా వ్రాయింపవలెను. ఆయావిరామస్థాన ముల కాంగ్లముగో విధింపఁబడిన గుఱుతులు (Punctuation marks) యుక్త స్థలములందుఁ జెలుఁగులోఁ గూడ నుపయోగించుకొనుట మంచిది.

అవి యిప్పుడు వాడుకలోఁ గూడ నున్నవి. ఒకపురుషునిగూర్చి వ్రాయు నపుడు కాలపౌర్వాపర్యము ననుసరించియు, గృహములను వర్ణించునపుడు దేశపౌర్వాపర్యము ననుసరించియు వ్యాసము లుండవలెను. అనగా నొ కనిభస్మమునుగూర్చి చెప్పి, పిమ్మట మరణమునుగూర్చి చెప్పి, తరువాత నతనివివాహములను జెప్పఁగూడదు; అట్లే గృహపురోభాగము తరువాత పెరడు వర్ణించి తరువాత నడుమనుడు గదులఁగూర్చి చెప్పఁగూడదు. కేవలభావప్రధానమైన విషయములఁగూర్చి వ్రాయుట కష్టము, అట్టి వ్యాసములు పైతరగతుల బాలురచేత వ్రాయించవచ్చును. సత్యశౌచాదులను గూర్చి వ్రాయువ్యాసము యుక్తియుక్తముగాను గార్యకారణసంబంధములతోను బూర్వపక్షసిద్ధాంతములతోను నుండవలెను. సంక్షేపవాక్యములను జక్కఁగా విపులీకరించి వ్రాయుటయు, విపులగ్రంథసారాంశములను జిన్నవాక్యములతో సంక్షేపముగాను విస్ఫుటముగాను వ్రాయుటయు, బాలుర కప్పడప్పు డలవాటు చేయుచుండవలెను. నాలుగు గంట లఱచి చేసిన యుపన్యాసోపదేశముకంటె నలువదివ్యాసపంక్తులు ద్వివలసినట్లు ద్విది సహేతుకముగాఁ దప్పులు కనఁబడుచుట విద్యార్థి కెక్కవయుపకారకర మని నాయభిప్రాయము.

వ్యాకరణసూత్రముల వర్ణింపఁజేయుట నిరుపయోగమనియే నాయభిప్రాయము. క్రిందితరగతులలో వ్యాకరణాంశములు తప్పక వాచకపుస్తకములద్వారముననే బోధింపవలెను. అట్లుచేసినచో బాలురకు విసుగు పుట్టదు. సూత్రానుసారముగా వ్రాయుట ప్రధానముగాని సూత్రము ముఖ్యముగా నుండుట ప్రధానముగాదు. కవిత్వమునం దారితేటి మత్తేభవృత్తము వ్రాయువాఁడు దానిఁగదస్సు మఱచినోవచ్చును, ఎన్నఁదె ననడిగినచో గణవిభజనము గావించుకొని దాని ఁంద్రోనియముల నప్పుడు చెప్పును. ఈరూప మీకారణమున వ్యాకరణమష్టరూపమని తేటమూటలతో బాలురకుఁ జెప్పినఁ జాలును. సమానలక్షణములు గలకొన్నిపద

ములు చదువుపుస్తకమునుండియే తీసి బాలునియెదుటఁ జెట్టి వానిచేఁ దత్కాలోచిత మగు వ్యాకరణసూత్రము గావింపవచ్చును. వ్యాకరణవిషయము లట్లు బోధించుట బాలుర కింపుగానుండును. అట్లు సంపాదించు కొనినవ్యాకరణజ్ఞానము వ్యాసరచనకు మిక్కిలి సహకారిగా నుండును.

పరిషత్తువారు సమగ్రమైన యాంధ్రవ్యాకరణము తగినపండితుల చేత వ్రాయించినచోఁ బిన్నలకును బెద్దలకును గూడ మిక్కిలి యుపకారకముగా నుండును. వారి కట్టియుద్దేశ మివలెకే యున్నట్టును శ్రీసూర్య రాయనిఘంటునిర్యాణముకై పదసంగ్రహము చేయుట కేర్పఱుపఁబడిన కొందఱు పండితులచేత వ్రాయఁబోవువ్యాకరణమున కుపయోగించు ప్రయోగసామగ్రి ప్రామాణికగ్రంథములనుండి యిదివఱకే యెత్తి వ్రాయించినట్టును వినియున్నాను. దేశోపకారకమగు నీసంపూర్ణ వ్యాకరణరచనాభారమును వారు శీఘ్రముగా వహింతురుగాక యని ప్రార్థించుచు న్నిను.

ఈసందర్భమున వారి కొకమనవి చేసికొనవలసియున్నది. వ్రాయఁబోవు వ్యాకరణమ్యాంగ్లభాషలోని “Nesfield's Grammar” మున్నగు వానివలె సుగ్రహముగా నుండవలెను. ఆకృతిగణాదులపట్టికలు సాధ్యమైనంత సంపూర్ణముగాను సప్రమాణముగాను నుండవలెను. ఒకయక్షరము తగ్గిన నొకపుత్రీలాభము గలిగినట్లు వ్యాకరణకర్త లెంచిన నీవ్యాకరణమును వెనుకటి వ్యాకరణములవలె నయోమయముగా నుండును, నావంటివాని కుపయోగపడదు. ‘దీర్ఘపూర్వకలకారోపధకాదంతసంస్కృత సమమహచ్ఛబ్దములమీఁదిలులకు రురలగు’ ననుసూత్రము గురుసాహాయ్యములేని బాలురకు బోధపడదు. “వ్యతిరేకంబున ముష్టు పరంబగు నపుడు కుజీయగు”, “ఎదాదు లనుప్రయుక్తంబు లగునపుడు ముజ్జానకు పుజీరుజీయగు” నను చిన్నయసూరి సూత్రములు చిన్నవారికేకాదు పెక్కురు పెద్దవారికిఁగూడఁ బాఠానిప్రాయములుగానే యుండును. అట్టి

సూత్రము లందుండవని యనుకొనుచున్నాను. నాకోరిక గొంతెమకోరిక యేమో తెలియదు.

సంస్కృతపదములు దొరలకుండఁ దెలుగున నాలుగుమాటలు మాటాడలేము, నాలుగుసంక్తలు వ్రాయలేము. తెలుగునకు సంస్కృతము జీవనాధారము. సంస్కృత మొకమహాపది, దానినుండి వచ్చిన పంట కాలువ తెలుగు. కావున వ్యాకరణములో సంధిసమాస తద్ధితకృతస్వత్తుల సంస్కృతనియమము లానుభోజిపయోగార్థము లగునన్నియును వ్రాయింపవలెను. ఛందోలంకారవిషయములుగూడ యథోచితముగా నందుఁ జేర్చింపవలెను.

పాతశాలాధ్యక్షులో తన్నియుక్తు లగుమఱియొకరో యప్పుడప్పుడు తెలుగుతరగతులకు వెల్లి పండితులు చెప్పపాతములు విని బోధన మార్గాదులందుఁ గానిపించులోపములను వారికి సోదరభావముతో బాలురపరోక్షమునఁ దెలుపవలయును. బోధము లగపఱుచుటయేకాక పండితులయెదుట వారును బరీక్షాధికారులునుగూడ నప్పుడప్పుడు మచ్చుపాతము లిచ్చి మంచిపద్ధతు లగపఱుచుచుండవలయును. ఇట్లు చేయుచున్నచో, నాంధ్రభాష యచిర కాలములో బహుశా బాహ్యపుష్పభరిత మగుపాద పమువలె బెరిగి విద్యావివేకనాగరకతాఫలదాయునియై దేశము నభివృద్ధి పఱుపఁగలదని నాయభిప్రాయము.

వ్యాస మీవఱకే యతిదీర్ఘమై మిక్కు విసిగించినదేమోయని భీతిల్లుచున్నాను. నే నికఁ జెప్పఁదలంచుకొన్న దేమియులేదు. శిరోభ్రమణ వ్యాధితోనుండి యిది వ్రాసినాను. న్యూనాతిరక్తాదిదోషము లనేకము లిందుండవచ్చును. వాని నన్నిటిని సైరించి గుణలేశము లెచటనైన నున్నచో నవిమాత్రమే గ్రహింపుఁ డని మరల మిక్కు బ్రార్థించుచు నా వ్యాసమును ముగించుచున్నాను.

శ్రీరామచంద్రా! ౪ నా నీడ.

కొన్ని కొన్ని సమయములందు వింతభావములు నునమలూ మనకందఱకును గలుగుచునే యుండును, గాని కవిభాషాటసములేని సామాన్యజనులు వచ్చినట్లే వానిని బోసెట్టు. కవులుమాత్ర మట్లు పోనీక వానిని చక్కనిపద్యములలో బెట్టి చదువువారి నెడఁడన్ యానందింపఁజేయుదురు

“నానీడ” అనుదానినిగూర్చి యీక్రింద వ్రాసినఖండకావ్యరూపము నూలము అంగ్లేయభాషలో రాబర్టు లూయీ స్టీవెన్సన్ (Robert Louis Stevenson) అను స్కాట్లెండుదేశపుకవి 19 వ శతాబ్దిలో వ్రాసినాఁడు. కైశవాస్థలో నందఱకును అట్టియాహారే పుట్టియుండవచ్చును.

గీ. షేకి నేబోవునపుడు లోపలికివచ్చు
నపుడు నాతోడ నేలొక యరుగుదెంచు
వీడ కెప్పుడు నాచిన్నినీడ! దాని
వలనియుపయోగ మేదియో తెలియఁజాల.

గీ. పాదములనుండి యకాదలవఱకు సరిగ
నెట్లు నేనుండు నద్దియు నల్లె యుండుఁ ;
బవ్వలింపఁగ నే మెయి వ్రాల్చుమున్నె
చిత్రముగఁ దాను సెజ్జపైఁ జేరియుండు !

గీ. కొంచెముగఁ గొంచెముగఁ బెరుఁగుదురు శిశువు;
లంతె ! యీనీడ “రబ్బరు”బంతి లేచు
పగిదిఁ బొడువుగ నంతలో నెరిపడుచు,
నింతలోఁ గ్రుంగి మాయవకా వింతగాను !

గీ. ఆటమర్యాద లెఱుంగని యాకతాయ !
వెక్కిరించుచునుండునన్ బిఱికిపంద !
యెప్పుడు నన్నంటియే యుండు ! నెంతో సిగ్గు
పడుదు నట్లుండుటకు దాదికడను నేను.

ఉ. చక్కఁగఁ రాత్రి బండుకొని, జాగ్రదవస్థకు వచ్చి, నేను బ్రా
ద్దైక్యమున్నె లేచి, పయికిగి, మనోహరమైనకాంతులన్
గ్రక్కెడుపూలవ్రేలు హిమకంఠముల్లనుచుండ, నిస్సహో !
పక్కనె యింక నింట నదిపండుక సోమరి ! నిద్రనోయెడున్ !

౫ మాయచోక్కి.

ఈ ఖండకావ్యము అమెరికాదేశపు గ్రంథకర్తయగు రాజనీతిజ్ఞుడును అగు జాన్ హేగారిచే నింగ్లిషుభాషలో వ్రాయబడినది. ఈయన 1838 వ సం॥ లోఁ బుట్టినాడు. అత్యున్నత యెప్పుడు చిరాకుపడుచు వ్యాధిగ్రస్తుడైనయు న్నా నసుకొనుచుండిన యొక రాజకథ యిందున్నది. సుఖసంతునిచోక్కి తో డుగుకొని యొక రాత్రి పండుకొనినఁగాని రోగనివారణము గావని యొక తెలివిగల వైద్యుడు చెప్పినాడు. అట్టిసుఖజీవిని గనిపట్టుటకు దూతల నతఁడు తన రాష్ట్రము నదైవలకుఁ బంపెను. సుఖజీవి చివర కగపడినాడు గాని, నాడు పైని చోక్కి యైనను తేనిపరమదరిద్రుఁ డైనాడు. అంతట, నాయనంతుష్టుడైన ధూపతి బుద్ధిదె చ్చుకొని సిగ్గుపడి సమస్త విత్తవైభవములకంటెను శంత్యుత్తచిత్త మెంతో గొప్పదని తెలిసికొనెను!

ఆ. అనఁగననఁగనొక్కజనపతి యుండెను,
మంచితమిని జేఁడు మధురభక్ష్య
మలను బుష్కలముగ ముప్పొద్దులను మెక్కి,
గొంతువఱకు మధువు గోలుచుండె.

ఆ. శయ్య నొజగుతోడ త్నాభర్త గుర్వెట్టి
నిద్రోవుచుండె నిశలయందుఁ ;
గెంపుచాయ నుండెఁ జెంపలురెండును,
గన్నుదోయి తేటకాంతి నుండె.

ఆ. అయినఁ దన్ను గొప్పవ్యాధి యంటె నటంచు
భూవుఁ డెప్పు డింట మూల్గుచుండె ;
నేచుచున్నరోగ మెటువంటిరోగమో
భూవిభుం డెఱుంగు ! దేవుఁడెఱుంగు !

గీ. వందలకొలదివైద్యులువచ్చి ; రైన
నొడయఁ డొక్కనిచే బాగుపడనికతనఁ,
గినిసి వారితల బ్బుఱకించి కొత్త
వైద్యులకొఱకు బంటులఁ బంపసాగె.

సీ. వ్యాధిదేవత కిట్లు వైద్యాజశతముల
 విభాడు నిత్యము బలులెప్పించుండ,
 వచ్చిరి వెజ్జలు పౌభుకడ కిట్లు ;
 వారిలో నొక్కడు బక్కవాడు,
 వైద్యశాస్త్రగ్రంథపఠనతత్పరు డాచు
 గాలమంత నతండు గడపుకతన,
 బాగుగాఁ దిని త్రాగి బలియుట కేనియు
 లేకమైనఁ దెఱపి లేకయుండె ;

గీ. నొక్కగ్రంథంబుఁ జదువక యుండ నిక
 రెండవయతండు నిజభిషగ్వృత్తియందు
 హాయిగా నుండె ; రుగ్గు లావంత శ్రమయు
 నీయ రతనికి, వానియదృష్ట మేమొ !

క. రోగము కుదిరిన ధన్యుడు, బాగుగ ద్రవిణంబునొసఁగువానికి; రోగం
 బేగక రోగియేయేగినఁ, ద్యాగియగుచు దాయ రెట్టిధనమిడు నెలమిన్ !

ఉ. లోనికిఁబోయి యాయుభయులు స్మృదుశయ్యఁ బరుండియున్న భా
 జానిని గాంచి, నాలుకను జాఁపుడటంచుఁ బరీక్షిసేసి, డెం
 దాన నిజాంగుళీతతి మృదంగరవంబు లొనర్చి, యింక నె
 న్నేనియుఁ జేసి ; రై నఁ దెవులేదియుఁ గన్పడలేదు లోపలన్.

సీ. బక్కభిషజ్జణి పరికించి పరికించి
 “స్వామి ! పూర్ణారోగ్యవంతులుగనె
 యున్నారు, మీలోన నొక్కొంత రుజయును
 లే” దని చెప్పఁగా, లేచి నృపతి
 సింహగర్జన మొండు చేసి కోపంబున
 “నురిదీయుఁ డీశుంక నూర్చి బెట !”

నని పల్క, రెండవయూతని నెమ్మోము

వ్రాలి యొక్కించుక పాలిపోయె ;

గీ. సంతోఁ దేటి యూతండు చింతసేసి,

ముక్కుకొన నల్పుకొనుచు “బ్రహ్మోదధరిత

చిత్తునొక్కా దొడిగిగొని క్షితిపతియొక

రేయి నిద్రింప రోగంబువాయు” ననియె.

గీ. తురగములమీఁది కెగిరి తోడ్తోన రాజ

భటులు చని నాల్గుజెనలకు వాయుగతిని

బ్రహ్మరాష్ట్రంబు గాలించినై చినారు,

కాని కనబడఁడయ్యె నొక్కసుఖయైన !

గీ. వృథగ సుఖకయి దూతలు వెదకివెదకి,

యెంతో వేసారి, యొకపల్లెపొంతఁ బోవు

చుండఁ, బచ్చికబయలఁ బరుండి యీల

పాటలను బాడు చొకఁడు కన్నడియె నటను.

గీ. పెద్దనవ్వులు నవ్వుచుఁ బ్రీతిఁ బూరి

పైని దొర్లెడునాజుల్మువరుసఁ జూచి,

చట్టనను నిల్చి రంద తాశ్చర్యపడుచు ;

సంత నొ దొక్కఁ డతనితో ననియె నిట్లు—

క. పట్టగరానిముదంబున, నిట్టాడుచుఁ బాడుచుందునీ ; వింతసుఖం

బెట్టబెనయ్య? యీశ్వరుఁ, డెట్టికృపజ్ఞునా నీదు నెడ!—నా, సంతన

క. ఎన్నోపను లొనరుపవలె ; ఇన్నత కవకాశమేది క్షితి సోమరి ? కం

చు న్న వ్వె నతఁడు మిన్నన్, మచ్చున్తాల్గోయహాన మహితధ్వనిచేన్.

గీ. అడిగినయతండు సంతోషమంది, తోడి

భటుల నారసి, మనకుఁ గావలయుచాని

కడకె మనభాగ్యదేవత కడకు మసలఁ

దీసికొనివచ్చె ! నని పేదదెనకుఁ దిరిగి

క. “ఈయొకరేయికి నీచా, కా యెరవుగ నొసఁగుదేని, కనకమయమున
వేయివరహాల నీకిపు, డేయిచ్చెద హాయి బ్రదుకుమివిక” ననియెన్.

గీ. ఆశినటువంటిమాటల నాలకించి,

“యీయ కేమయ్య నాకుఁ జొక్కా యొకటియు

లేదు గాని !” యటంచు, నాపేద దొర్లి

మొగము గిందఁగ నొకపెద్దనగవు నగియె !

నీ. అనుదిన మెప్పటికప్పుడే యకృతార్థు

లైనదూతలు వార్తలంపుచుండి

రవనీశునకు ; మనుష్యానుభావ్యము లగు

సర్వార్థులును సువిస్పష్టముగను

భూపుమనశ్చక్షువులకుఁ గన్పడుటచే,

“నయ్యయ్య ! నే నెట్టివ్యర్థజన్ముఁ

డను ! లోనఁ బడియుండి, పనికిమాలినదింత

లను జిక్కి, వెడతెవుల్లను దవిలితి !

గీ. నార ! యెట లేనిరోగంబు లనుభవించు

చుంటి !” నని సిగ్గుపడి, యంతనుండి రాజు,

గదులకిటికీలు దెఱపించి, గాలి సారఁగఁ

జేసి, సుఖముగఁ గడపెను జీవనంబు.

గీ. ఇంటఁ బడియుండకావలికేగి నృపుఁడు,

ససిగఁ దనరాజ్యకృత్యము ల్గులుపుకొనియె ;

బ్రభుని దీవించి రెలమిని రాష్ట్రజనులు ;

జేడను నీరోగతోల్లాస హృదయుఁ డయ్యె !

శ్రీరామచంద్రా! !

౬ జీవపరిదేవనము.

తండ్రి! రామచంద్రప్రభూ! నిన్నే నాయుత్తరజైవతమును జేసికొని
చిరకాలమునుండి భజించుచున్నాను. ముచుష్కం జెల్లు దేవుడు కాంగ
లడు? అను యుక్తివాదములు నన్నెంత యూహి యూహింపజూచు
చున్నను అవ్యక్తభగవత్తత్వము గ్రహింపజాలని మందబుద్ధిగలుగుచేత
గాఢోలు సీపాదారవిందములపై వ్రాలిన నామచన్న మరలింప లేకున్నా
ను. సీవు గొప్ప భగవదవతారపురుషుడవనియును సీనామము తారకనా
మమనియును నే నింకను విశ్వసించుచున్నాను. “ఎవడు న న్నేరూపము
తో నేనామముతో నేవించునో వానియభిప్రాయము లారూపముతోను ఆనా
మముతోను నేను నెఱవేర్చెదను” అను గీతావ్రతిజ్ఞ ఆవిశ్వాసమును
బలపఱచుచున్నది. శ్రీగాంధీమహాత్మునికి రామనామమహిమయందుం
డు సమ్మతము “సీవు తప్పత్రోవ ద్రొక్కుటలేదు” అని నన్నె చ్చరించుచు
న్నది. భగవంతుడు న్నాడో లేడో అనువారిని జూచితినిగాని రాము
డు లేడనువారిని మాత్రము నే జూడలేదు.

“ఓరీ! అటువదియెనిమిదవయేట నీపిచ్చియుపోట్లాతప్రలాపము
లేమి?” యని యడిగెదవేమో, విను, విన్నవించుకొనెదను.

సీవు నన్ను బుట్టించిన కటుంబము భవవత్కుటుంబము గాకపో
యినను సత్కుటుంబము. నాతండ్రియును బినతండ్రిలును తల్లియును జిన్న
మేనత్తయును భగవద్భక్తులు, జ్ఞానసంపన్నులు. అందు నాపెద్దపితృండి
అఖండరామభక్తుడు. సీపవిత్రనామ మాయసజిహ్వపై నెప్పుడును తాం
డవమాడుచుండెడిది. ఆయసపిచ్చియే కొంతవఱకు నాకును అంటినది.
ఆయసకుండిన యన్యజ్ఞకుటుంబానురాగమును సావ్యర్థత్యాగమును జూచి.

యే యేకాక్షిణగు నేను కుటుంబసంగపాశములగోఁజిక్కి పడియున్నాను. నాబాల్య యావన కౌమారములు నీకృపవలన సుఖముగాఁ గడచినవి. నాయం దత్యంతప్రేమగల నాపెద్దతమ్ముని అకాలమృత్యువు తన నోటవైచుకొనినను, నా సత్కళత్రముయొక్క సానురాగానునయరక్షణములచేఁగొన్నాళ్ల కాదుఃఖము దిగ్మ్రుంగి తేలుకొన్నాను. తరువాత మఱి రెండు పెద్దదెబ్బలు పై నిబడినవి. కంటినితెప్పవలె నన్నుఁ గాచుకొనుచుండు నా భార్య పరమేశ్వరీనన్నిధానమునకుఁ జనినది. ఆదుఃఖము చల్లారకముందే, నన్నుఁ గడుభక్తి ప్రేమములతోఁ గనుపెట్టుకొని చూచుచు డిన కన్యస్తనోదరుండు కూడఁ గనుమొఱుగి నాకలకమునకుఁ బోయినాఁడు. ఇట్లంతయుఁ జీకటియైనది. నాముప్పుగడపునని యెవనిపై నే నాశపెట్టుకొనియుంటినో వాఁడు, వలవలయేడ్చుచున్న తనభార్యను తల్లి యేల యేడ్చుచున్నదో యెఱుఁగని ముగ్ధశైశవములోనున్న యొకకొడుకును గూతును “నీవురొపింపు” మని నాతో చెప్పకచెప్పి పాతీరొయినాఁడు. సన్యసించుటకుఁ గావలయు వైరాగ్యము నాకు లేకరొవుటచేతను, తండ్రిలేని యాపిల్లలను బోషింప శ్రమపడి యార్జించుటకుఁజాలిన జవసత్త్వము లింకను నుండుటచేతను, అది నీ యాదేశమేయని భావించి యింతవఱకును లోటేమియు లేకుండ వారిసంసారము సాగునట్లు చేసినాను. ఉభయులకును బెండిండ్లయినవి. కుమారుండు నీయనుగ్రహమువలన నాలుగునెలలలోఁ బరీక్షయందుఁ జరితార్థుడయి స్వతంత్రజీవనసామర్థ్యమును సంపాదించుకొని యింటికి రావచ్చును.

ఇట్లుండఁగా నొక మహావిపత్తు తటస్థింపఁజేసినావు. ఎంతో యనురాగముతోఁ బెంచిన ఆయాఁడుపిల్ల, చిన్నప్పడు వీధియరుఁగుమీఁదఁ గూరుచుండి నాతో భజనోవిదశ్లోకములును భక్తికీర్తనలును పాడుకొనుచుండెడువిడ్డ—అన్నపూర్ణ—పదునాఱురోజులు చెప్పరాని బాధపడి కడచిన సోమవారమునాఁడు గతించినది. ఈదుఃఖ మెట్లు భరింపఁగలనో

యెఱుగను. ఇంకను బ్రతుకవలయునను ఆశ దానికుండెను. పంపొమ్మిదేం
 క్లింకను నిండని పసికూనకుఁ బ్రాణముపై ఆమాత్రపు తీపియుండుట విప
 రీతముగాదు. కాని దానిమరణములో వివేకులగు పెద్దలకుఁగూడ వింతగొ
 ల్పెడు ధైర్యచిహ్నములు కొన్నిగలవు. రోగము బహుదోషయుక్తముగు
 “తైఫాయిడీ” జ్వరమైనప్పటికిని, చచ్చిపోవువఱకు స్మృతి నిర్మలముగా
 నుండెను. కష్టసహనశక్తి అత్యద్భుతము. ఎంతబాధపడుచుండినను “అగ్గా!
 నీబాధ యెట్లున్నది?” అని యడిగినప్పుడు “కొంచెము నెమ్మదిగానున్న
 ది నాన్నగామా!” అని స్ఫుటమైనవాక్కుతో చెప్పెడిది. నామనస్సు
 కళవగపడునని యట్లు పలికెడిదిగాని బాధ తగ్గుటచేతఁగాదు. నాకును
 భర్తకును తల్లికిని అన్నకును వదిలెను ఇతరులకును జెప్పిన చివరహితో
 క్తులు మహావివేకసూచకములు. మృతిభీతి అణుమాత్రమైన నగపడలే
 దు. భగవన్నామోహచారణము చేయుచుఁ బ్రాణములునిజించిన యాయ
 ద్భుతవ్యక్తిని జూచి “అన్నయ్యా! మనకుఁబడి గీతలోఁజెప్పిన స్థితప్రజ్ఞ
 రాలుగాఁ గానిపించుచున్నదినుమా” అని నాతమ్ముఁ డన్నాడు. పుట్టి
 నింటికిని మెట్టినింటికిని కీర్తి తెచ్చిన యాప్లిప్రాణములు నిల్చుకొనుటకై
 నాస్థితిలో నున్నవానికి సాధ్యమైన యావత్ప్రయత్నములును చేసినాను.
 కన్నీళ్లతో నిన్నుఁ దలఁచుకొని ప్రార్థించినాను. జపమాలపై నీనామ మనే
 కపర్యాయములు జపించినాను. అంతయును బూడిదలోఁ బోసిన పన్నీరై
 పోయినది. కారణమేమో నీవే చెప్పవలెను.

‘నీడబ్బు దోష’ మందువా? నేనార్జించినద్రవ్యములో నొకదమ్మి
 డియైనను అన్యాయార్జితములేదని సీయెడుట నిలఁబడి నీమీఁద నొట్టుపె
 ట్టుకొని చెప్పఁగలను. “నీకర్మ” మందువా? కర్మము జడము. అదేమి
 చేయఁగలదు? సర్వశక్తుఁడవును సర్వాధికారివిని అగు నీకు కర్మముపై
 నధికారముండదా? దుష్కర్మఫలమును గొట్టవేయఁజాలినశక్తి నీకులేదా?
 ఉన్నది. ఉండియును కర్మముపేరుచెప్పి జీవుల నిట్లు నీయిష్టమువచ్చినట్లు

త్రిప్పలబెట్టుచున్నావు. “నేనొక రాజమాత్రుడనుగాని భగవంతుడను గానురా వెట్టి నాణా! నిరపరాధుడగు వాలిని నిర్దోషుడగు శూద్రితప స్విని జంపినాననియు, మహాసాధ్వయును గర్భవతియునగు కాంతను గాం తారముల పాలుచేసినాననియు, నాలోపము లెంచుచున్నారు ప్రిజలు. భగవంతుడు నాపై నాడు. అతని సేవింపు” ముందువా? ఈబెల్లిమాటలకు నే లొంగను. ఎట్లో నీబాధ్యత తొలగించుకొనవలెనని మృషావా క్యము లాడుచున్నావు. అమూర్తిమంతుడును అదృశ్యుడును నైన భగవంతుడు సృజించినసృష్టిలోమాత్రము నైషమ్యనైర్ల్యణ్యలక్షణము లెన్ని కనబడుటలేదు? లయకర్తయును రక్షకుడును ఒక్కడే యెల్లు కాగలడు? నీచరిత్రలోని సందేహములకంటె సృష్టికర్తచరిత్రలోని సందేహము లెక్కువగా గానిపించుచున్నవి. నీవే ఆభగవంతుడవు. లోక రక్షణార్థము మనుష్యుడవై పుట్టితివి. మాయతో మానంటి మనుష్యునివలె నటించితివి, అంతే. ఆభావన నాకుబోదు. అది నాప్రార్థనము. కొట్టివల్లితొమ్మునే మఱితగట్టిగా సంతిపట్టుకొను ఒక్కశువువలె నేను నిన్ను వదలలేను. ముంచినను నీవే, తేల్చినను నీవే!

నీవు దుర్విజ్ఞేయుడవు. “యస్మానుగ్రహమిచ్ఛామి తస్యవిత్తం హరామ్యహమ్” అన్న దయామయుడవు. నీమాయ యంతకంటెను దుర్విజ్ఞేయుము. నీమాయలో బడచైచి నన్ను బాధింపకుము. ఇక నట్టి భాధలు పడుటకు జాలిన దేహబలమనోబలములు లేవు. ప్రేమచేతనే నేను జెడిపోవుచున్నానని నీకు దోచునెడల, తాతిగుండెయే సుఖజీవనమున కావశ్యకమగునెడల, నట్లేనన్ను బాహాహృదయునిజేసి నాకు మనశ్శాంతి యొసంగుము! నీయందు నాకుండుభక్తిని శుద్ధముచేసి దృఢీకరించి నన్ను నీయక్కునజేర్చికొనుము. మమ్మందఱను దుఃఖసాగరములో ముంచిపోయిన మాఅన్న పూర్ణ ఆత్మకు ప్రశాంతిసుఖమును మోక్షానందమును బ్రసాదింపుము. తండ్రీ! యివే నీకు నాశతసహస్రవందనములు!

మ. వృకసందోహము పొంచియుండి పొలముం దేకాకిగానుండు వృ
 ధ్ధకకుద్యంతముపైకి దూకుగతి దుర్దాంతాసులున్వ్యాధులున్,
 జకితస్సాంతతనుండు నన్నజిమి యేచ న్జ్వాచ్చె ! గోపాలనా
 మక ! రక్షించుట కీవేళక్షణపు రన్నా ! రామచంద్రప్రభూ !

శా. వంతంబెట్టెడు చిత్తవృత్తులను జంప న్నీ శుభాభ్యోత్కరం
 బెంతో శ్రద్ధ జపింపజూడ నకటా యేయొక్కెడన్నిల్వ కీ
 స్వాంతంబన్కసి యిచ్చువచ్చినటు సంచారంబు గావించెడున్
 శాంతిస్థైర్యములిచ్చు దానికి రమేశా ! రామచంద్రప్రభూ !

శా. బాధల్లోతలు నన్యులెక్కుడుగ సేవల్చేయు నావశ్యమున్
 గోధం బిట్టవితేని సన్మృతియు, హృతోశంబునం దడ్డు స
 రావధివ్యాధిహారత్వదీయశుభదివ్యాంఘ్రిద్వయి న్నిల్పుకొం
 చేద్దైర్యంబుననుండు పాటవము నీవే ! రామచంద్రప్రభూ !

మ. అనుతాపాగ్ని మదీయకిల్బిషవనం బాఘూలదాహంబుచే
 సినవెన్న న్భవదీయభవ్యగుణసంస్కృత్యాదులం బిట్టు నా
 కనులంబుట్టు సుశీతలాశురతి నాకాశస్థమింపంగఁజే
 సి ననున్మక్తి సుధాబ్ధిదేల్పఁగదవే ! శ్రీరామచంద్రప్రభూ !

శా. నీపాదాంబుజచింతనాభ్రీసునిలో నే స్నానముంజేసి, నా
 పాపాఘంబులఁ గడ్గివైచుకొని శుభస్వాంతతన్నిల్చి నీ
 రూపంబునమదిఁగట్టి మృత్యువును మిత్త్రుంబోలె రావోయి ! యం
 నాపద్బాంధవ ! పిల్చునిర్భయత నీవా ! రామచంద్రప్రభూ !

౭ కాలమహిమ.

- గీ. తెలిసివట్లుండి నిండుగాఁ జెలియనట్టి
వానిలో ముఖ్యముగ మూడు గానిపించు ;
గాల మనుచది యొకటి యాకాశ మొకటి
ప్రథమకారణహా పరబ్రహ్మ మొకటి.
- గీ. బ్రహ్మ మాకాశము మన కప్రిస్తుతములు ;
కాల మెట్టిదో యూహించి కాంత మింకఁ ;
గరణతతి కది గ్రాహ్యంబు గాదు, కాని
యింఁచు కెఱిగించు దాని జ్ఞానేంద్రియములు.
- గీ. ఛాయ లర్కేందునక్షత్రచయగతులును,
సలిల వాలుకా యంత్రాది సాధనములుఁ,
బలురకంబుల గడియారములును, మనకుఁ
బ్రకృతకాలంబు జెలియఁ దోడ్పడుచునుండు.
- గీ. పరిమితంబయి యాద్యంతవంతమైన
కాల మాకాశ మెఱుంగంగఁ గలము గాని
యలవికాదు తెలియ ననాద్యంతము లగు
కాలప్రభువాహినీ మహాకాశములను.
- గీ. భూతకాలంబునకు నెట మొదలు లేదు,
కడ గనఁగరాదు రాజోవుకాలమునకు,
మొదలుఁ దుదియును గలిగి సంపూర్ణముగను
మన మెఱుంగఁ జాలునది వర్తమాన మొండె.
- గీ. అరయలేఁ జెవ్వఁడును భవిష్యత్తుతెఱఁగు,
నేనినతఱిని వెన్నకు లాగలేడు,
కనుక నెవ్వఁడుఁ బ్రస్తుత కాలమందె
చలుపుకొనవలెఁ దాఁ జేయవలయు పనులు.

గీ. కావుననె కాలపురుషుని గవులు ముందు

జుట్టొకించుక కల్గినయట్టి బోడి
నెత్తి ముదిఱావకుఁ డని వర్ణించి ; రావ
వలయు నతనిఁ బురశ్శిఖి పట్టుకొనియె.

గీ. కాలమా ! నీవు చేసెడు మేలు చాల
నుండినను, మారణోద్యోగయ్యున్నగనె
నిన్ను భావించు ; రట్లు గాకున్న మృతికి
గాలధర్మం బనెడు నామ మేల వచ్చె ?

గీ. ఈడు చూడక గుణములు చూడ కాప్త
జనులయేడ్పులనై నను సరకుగొనక
వ్యాధి జడశక్తి సమితి తోడ్పాటు గొనుచుఁ
బెక్కుప్రాణుల నీపొట్టఁ బెట్టుకొందు.

గీ. ఒక్కతమ్మునికూతును మెక్కినావు,
దానఁ దనియక యింకొక్కతమ్ముపెద్ద
కొడుకు దిగ్గ్రమింగినా వింత కోధమేల
కలిగెనో నీకు మామీఁదఁ దెలియరాదు.

గీ. పెద్ద నై ద్యపరీక్షలో విజయమంది
విజ్ఞుఁడును మంచివాఁడను పేరుపొంది
యిర్వదేదేండ్లకే వాఁడు మృతినిబొందె ;
గాలమా ! నిన్ను నేమనఁగలను నేను ?

గీ. ధనము ఖ్యాతియు నాఁజెంచి తనకుటుంబ
ముద్ధరింపవలయువాని యుసుఱుగొంటి ;
వఱువదేదేండ్లు గడచి జీర్ణాంగములను
వరుగువలె నుండు నావంటిబడుగు విడిచి.

గీ. చదువుకై వాని కెంతయో సాయమైతి
వాఁడు కాఁగలవాఁ డంచు వాని పెంపు

యశము గని సంతసించు నేనంచు ; నట్టి
యాన యంతయు భగ్నంబు చేసినావు !

గీ. “తొంటి భవములఁ జేసిన దొనఁగులె సుమి
యిట్టి కష్టాలలో మిమ్ము బెట్టె” నందు
వేని బీహారులోఁ జూడు మొతమంది
మృతులఁ జేసితొ భూకంపమిషము పెట్టి.

గీ. పూతచారిత్రయా నీత పుట్టినట్టి
పుణ్యపురుషుండు బుద్ధుండు పుట్టినట్టి
భూమి, నాపన్నులైన స్త్రీపురుషులందు
నొకతె నేనియు నొకనినే సుకృతిఁ గనవె ?

గీ. చాలుఁ జాలును సమయాఖ్యశమన ! చాలు !
సుఖమునకు నీకు నెప్పుడుఁ జుక్కయెదురె ;
కానిచోఁ దొల్తఁ గల్గు సౌఖ్యంబు నీదు
వాతఁబడి యేల తగ్గును బ్రాతవడుచు ?

గీ. మట్టమధ్యాహ్నపుంజాయ మాడ్కి నీవు
ముడుఁగుదువు మేము సుఖముండునెడను ; దుఃఖ
పడెడునెడ సంజలోనీడవలెఁ బెరుఁగుదు ;
కాల ! యెట్టి దుష్ప్రకృతియొ కనుము నీది !

గీ. ఊర కేనిట్లు తను దూఱుచుండ, ముసలి
కాలపురుషుండు చిటునవ్వు కందళింపఁ
జల్లచూడ్కుల ననుఁజూచి మెల్ల వీఁపు
చేతఁ దట్టుచు ని టుపస్యసింపఁజొచ్చె.

గీ. కేవలసుఖంబు నిచ్చెడి వేవి లేవు,
కేవలము దుఃఖ మిచ్చెడి వేవి లేవు,
సృష్టిలో నుండు నన్నింటి రీతి నేను
నెలమియును వంతయును గూడ నిచ్చుచుండు.

- గీ. ఒకనిదుఃఖంబు లొంజొక్కనికి సుఖంబు,
 లొకనియమృతంబు వేఱొక్కనికి విషంబు,
 కాన నే నెందఱకు దుఃఖకారి ననుట
 యరయ నవృతంబె కాని సత్యంబుగాదు.
- గీ. చావులేనట్టి సదన మెచ్చటను లేదు,
 పుట్టినవి యెల్లఁ దప్పక గిట్టు నెపుడొ,
 బ్రతుక నర్హము గానట్టి ప్రాణి మషియుఁ ;
 గుఱ్ఱ ! యందుల కేచ్చట వెఱ్ఱితనము.
- గీ. చక్రవర్తులు శూరులు చతురమతులు
 సృష్టి మొద లిప్పటివఱకు నెంద టీల్లి ?
 రెంద తేడ్చిరి ? వారలముందు సీదు
 వారలును సీవు నేపాటివారు బిడ్డ ?
- గీ. ప్రేమబంధానుసారియై విరహదుఃఖ
 ముండఁ, గన్క సతిప్రేమ ముండఁజనదు,
 ప్రేమమెల్ల నొక్కనిపై నె పెట్టకుండ
 జగతిఁ బాతుల కది చక్క సరదవలయు.
- గీ. ఇంచుకైనను బ్రతిఫలాపేక్ష లేని
 ప్రేమ మొకటె యబాధకప్రేమ ; సర్వ
 మస్థిరంబను బుద్ధినే యట్టిప్రేమ
 నైన నగపఱుపవలయు నన్యులపయి.
- గీ. “తల్లివలె శిశువులఁ బెంచి తన్నుఁ బొమ్మ
 టన్న నిచ్చితయై పోవునట్టి దాది
 వలెను బిడ్డలఁ బ్రేమింపవలయు” ననెడి
 రామకృష్ణావదేశంబు నేమఱియి.

- గీ. పరసుఖముపైని నాధారపడంగనీకు
 నీసుఖంబును ; గానివి నెత్తిమీఁద
 వైచుకొని బాధపడకుము ; వట్టిసోమ
 రులను బోషింప ముదిమిని సుక్కి చెడకు.
- గీ. దృఢమనస్కత నొడఁగూర్చునెఱుక లేక
 యుంట, సీతావళముఁ ద్రిప్పకొంట రామ
 నామమును నోటఁ దఱచు గొణంగుకొంట
 చాలినవి గావు దుఃఖోపశాంతి చేయ.
- గీ. ఆది నరులకుఁ గల్గు సౌఖ్యాతిశయము
 క్రమముగాఁ దగ్గునంటి నాకతన ; నాఁడు
 హృదయ మేర్చిన నీదుఃఖ మెవనివలన
 నిపుడు తగ్గెనొ కొంచె మూహించి చెప్పు.
- గీ. వట్టియవివేకమున నేడ్వవలదు నీవు ;
 పాఁఁద్రోలు మహంమమకారముల, న
 డంపు మీర్వను, భేరాసఁ జంపుకొనుము,
 శాంతముగ జీవనము నల్పి చనుము పిదప.
- గీ. సచ్చిదానందకృతస్పష్టిజొచ్చె నెట్లు
 మృతి జడత దుఃఖ మని నన్నుఁ బృచ్ఛనేయ ;
 కేఱుషియు నేమతము మనస్తృప్తికరపు
 టుత్తరము దాని కేయెడ నొసంగలేదు.
- గీ. ఇట్లు బోధించి కాలుఁ డదృశ్యుఁ డయ్యె ;
 గాలరూపుఁడె దేవుఁ డస్సోధనూక్తి
 జ్ఞప్తి కేఱేరఁ గనుల బొప్పములు గాఁఁ
 జేతులను మోడ్చి జోహారు చేసికొంటి.

శ్రీరామచంద్రా!
౮ శ్లోక త్రయము.

నాజోటి సామాన్యులకు వేదవేదాంతాదిగ్రంథములు దురవగా హములని యెంచి, తరిచి తీసిన తత్సారముఁ గొన్ని శ్లోకములలోను పద్యములలోను బాదివిపెట్టి, మహానుభావులగు మహాపూర్వులు కొందఱు వానిని మన కమూల్యమగు ఆస్తిగా విడిచిపెట్టి వెల్లినారు. అట్టి శ్లోకములు మూ డీక్రింద వాని తాత్పర్యముతో వ్రాయుచున్నాను. అట్టి విలువగలిగిన తెలుఁగుపద్యములు కొన్ని సుమతి వేమన శతకాదులలోఁ గూడ నున్నవి. చిలుకపలుకులుగాఁ బఠించిన వానిలాభము పొందఁజాలముగాని, వానిని మన నిత్యాచరణములోఁ బెట్టుకొని నిష్కలముగాఁ బ్రవర్తించి నయెడల నిట నట మనము సుఖపడి యితరులనుగూడ సుఖ పెట్టుదుము. వ్యక్తిసమూహమే ప్రజయగును గనుక, వ్యక్తిక్షేమము ప్రజాక్షేమము గాను దేశక్షేమముగాను బరిణమింపక మానదు. మఱియుఁ, జర్మచక్షువుల కగోచరములగు ననేక సృష్టివిచిత్రములు సూక్ష్మదూరదర్శనయంత్ర సాహాయ్యమున మన కగపడునట్లు, అనుష్ఠానజన్యమైన యనుభవజ్ఞానము వలన అన్యథా అప్రాప్యఁడును అవాఙ్మానసగోచరుఁడును అగు పరమేశ్వరుని యథార్థతత్త్వము క్రమక్రమముగా బయలుపడి మనకు దివ్యానందప్రదాయయగునని పెద్దలు చెప్పుచున్నారు. ఇంకొకమాట, ఒక గింజనుండి సజాతీయములగు పెక్కుగింజ లుత్పన్నములగునట్లు, ఒక గుణము వలన ననేకగుణములును ఒక దోషమువలన ననేకదోషములును బుట్టును. సత్యనియమముగలవానికి ధైర్య కష్టసహన సావర్థత్యాగాది సదభ్యాసము లలవడక మానవు. కామాయత్తునకుఁ గ్రోధాసూయామద్యపానక్రూర్యచౌర్యాసత్యాది దుర్గుణము లారోగ్యనష్టముతోపాటు గలుగుట పెక్కుపట్లఁ జూచుచున్నాము.

- (1) శ్రుతిశ్చ భిన్నా స్మృతయశ్చ భిన్నాః
మహాఋషీణాం మతయశ్చ భిన్నాః
నైకోమని గృహ్యచతం ప్రమాణం
మహాజనా యేన గతా స్సపంథాః॥

శ్రుతులు భిన్నముగా నున్నవి, స్మృతులు భిన్నముగా నున్నవి, మహాక్షుల మతములును భిన్నముగానున్నవి; (పూర్ణ) ప్రమాణముగాఁ గొనఁదగిన ఋషియొక్కఁడును గనఁబడఁడు. కనుక మహాజనులు నడచు నదియే యవలంబనీయమగుమార్గము — “నేనుజేసినట్లు చేయక చెప్పినట్లు చేయుము” అను విపరీతబోధకులవలెఁగాక నిర్మలచారిత్రులును ఆదర్శ ప్రవర్తనలును అగు మహానుభావు లొకరు మానవకృతలెకయే సూర్య చంద్రులవలె వెలుఁగుచుందురు.

- (2) క్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గృంథకోటిభిః
పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం॥

కోటిగృంథములు వదించుమాట యుద్ధక్లోకముగోఁ జెప్పుచున్నాను. పరోపకారముచేఁ బుణ్యము వచ్చును; పరపీడనముచేఁ బాపము వచ్చును — పరోపకారముచేయలేనివారు ప్రథమావస్థలో పరాపకారము చేయకుండుటయైనను నభ్యసింపవచ్చును.

- (3) ఇంద్రియాణాం జయీ శూరః ధ్మంచరతి పండితః
సత్యవాదీ భవే ద్యక్తా దాతా భూతదయాపరః॥

ఇంద్రియములను జయించువాఁడే శూరుఁడు, ధర్మమానరించు వాఁడే పండితుఁడు, సత్యము పలుకువాఁడే వక్త, భూతదయాపరతగల వాఁడే దాత — జితేంద్రియుఁడు మహాయుద్ధవీరునకంటెను ఎక్కువవాఁడు, ధార్మికుఁడు మహాపండితునికంటెను ఎక్కువవాఁడు, సత్యవాది మహావక్తకంటెను ఎక్కువవాఁడు, భూతదయాపరుఁడు మహాదాతకంటెను ఎక్కువవాఁడు.

లోకా స్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు !

౯ అస్పృశ్యత.

పెంపుడుకుక్కయును పెంపుడుపిల్లియును స్పృశ్యములై నప్పుడు, మనుష్యజాతులలో నేదియుఁ గేవలము పుట్టుకచేత అస్పృశ్యమనుట న్యాయముగాదు. హరిజనుల సస్పృశ్యులఁగాఁ జరకాలమునుండి మనము చూచుటవలన నిజముగాఁ దా మట్టివారే యనుకొని వా రాత్మగౌరవముఁ గోల్పోయి విద్యావిహీనులై వాసగ్రాసవిహారములయందు శుచితా శుభ్రతలు లేక చెడిపోయినారు. శోచనీయమైన వారి దుస్థితికి వారికంటె వారిని నీచముగాఁ జూచుచుండిన పైజాతివారే ప్రబల హేతువు లనుట సత్యదూరము గాదు.

మఱియొక యన్యాయము చిత్తగింపుఁడు. మనమతము వదలి యేహరిజనుఁడేని యితరమతస్వీకారముచేసినతోడనే మనకు స్పృశ్యుఁడును గౌరవపాత్రుఁడును అగుచున్నాఁడు. ఎట్టి మతోన్మాదగ్రస్తుఁడైనను ఇది నిజమైన మతాభిమానమని చెప్పఁగలఁడా? క్రైస్తవులలోఁ గలసిన హరిజనులు ఇంట్లు శుభ్రముగా నుంచుకొని శుభ్రమైన బట్టలు కట్టుకొనుటకుఁ గారణమేమి? ఇతరులు వారికి గౌరవముచూపి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించుటయే. అస్పృశ్యతాబాధవలన నేఁటేట నెన్నివందలమంది మన సిందూమతపు హరిజనులు మతాంతరప్రవిష్టు లగుచున్నారో చూడుఁడు. సంఖ్యలో మన హైందవసంఘ మెంత దుర్బలమగుచున్నదో యాలోచించుకొనుఁడు.

పరంపరగా వచ్చుచున్న యాచారము నెట్లు నిరసించి ప్రవర్తింపఁగలమని సందేహించుట సదాచారములపట్టున నగుచు గాని దురాచారములపట్టునఁ గాదు. సదాచారమేదో దురాచారమేదో సామాన్యజనులు కనుఁగొనుటెట్లు? సంఘములోని పరమపూజ్యులు స్వయముగా నాచ

రించి బోధించునవి సదాచారములు. వారు నిషేధించి యాచరింపకుండు నవి దురాచారములు.

ఎట్టివారు పరమపూజ్యులు? నిశితమైనబుద్ధి, సూరదృష్టి, సచ్చీలము, అంతర్భావ్యాశుచిత్వము, విపులమైన లోకానుభవము, అనహంకారము, అవ్యాజడైవభక్తి, స్వార్థత్యాగము, పరోపకారపరాయణత్వము, దేశభూదయ తీవ్రకాంక్ష, సత్యదీక్ష, అహింసావ్రతము, తోడిజనుల డైన్యమును దొలగింపఁ బ్రాణములైన నర్పించుటకు సిద్ధముగా నుండు మేరుధైర్యము, దేహాత్మబుద్ధి సడలినవైరాగ్యము, అఖండబ్రహ్మచర్యము—ఇవియు నిట్టివియును పరమపూజ్యుల లక్షణములు; వారే శిష్టులనఁదగినవారు; వారు తమనిత్యప్రవృత్తనమందుఁ జూపుచర్యలే తక్కువారు సదాచారములుగాఁ బరిగణించి ఆవలంబింపఁదగినవి; వారే సజీవధర్మశాస్త్రములు, జంగమశ్రుతులు; అట్టి వారిలోనివాడే గాఁగి మహాత్ముఁడు.

కలియుగాంతమువఱకు అమలులో నుండవలయు విధినిషేధరూప ధర్మముల నేర్పాటుచేసిపెట్టిన పరాశరాదుల వాక్యములకు ఆయనబోధనములు విరుద్ధముగా నున్నచో నవి యాచరింపవచ్చునా?

కలియుగాంతమువఱకు సంఘధర్మములను విధించిపెట్టు సమర్థత, యెట్టి తపస్సంపన్నుఁడైనను ఎట్టి పరోపకారియగు బుద్ధిశాలియైనను, మనుష్యమాత్రున కుండఁజాలదు. ఎంత గొప్పవాఁడైనను మనుష్యుఁడు కించిజ్ఞుఁడును సప్రమాదుఁడును గాని భగవంతునివలె సర్వజ్ఞుఁడు కా లేడు. ఒకకాలపు బుద్ధిమంతులును యోగ్యులును వ్రాసిపెట్టిననియమములు మఱియొకకాలమునకు సరిపడనప్పుడు తత్కాలపు ధీమంతులును శీలవంతులును వానిని సవరించి క్రొత్త నియమముల నేర్పఱుతురు, ప్రజలు వానిని యిరసావహించి యవలంబింతురు. ఇదియే సర్వదేశములందును సర్వకాలములందును జరుగుచున్నది. ధర్మములు కాలములనుబట్టియు

స్థితిగతులనుబట్టియు మాఱనియెడల, నిలువనీరు చెడి యాలోగ్యభంజక మగున, ట్లవి యహితములును అనర్థకారులును అగును.

అట్లైనచో శాశ్వతధర్మము లనునవి లేనేలేవాయేమి? ఉన్నవి, లేకపోలేదు. అని సంకుచితములై యేకదేశమునకే యేకకాలమునకే యేకజాతికే యనుకూలింపక, సార్వత్రికములై సర్వకాలములందును ఆచరణీయములై యుండును. మన స్మృతులలో ఆదిమస్మృతిగా నెంచఁబడు మనుస్మృతి (౬-౯-౨) లోఁ గాననగు నీశ్లోకమును చిత్తగింపుఁడు:—

శ్లో. ధృతిః క్షమా దమోస్తేయం । శౌచ మింద్రియనిగ్రహః,

ధీ ర్విద్యా సత్య మక్రోధో । దశకం ధర్మలక్షణమ్.

వీని నాధారముగాఁ జేసికొని చెప్పిన విధినిషేధరూపపు తప్పిల్లు మాత్రము, ప్రజల విద్యాభివృద్ధినిబట్టియు నాగరకతాభివృద్ధినిబట్టియుఁ గాలపరిస్థితులఁబట్టియు మాఱక మానవు. అట్లు మాఱుటచేతనే మన కొకస్మృతిగాక అనేకస్మృతులు పుట్టినవి. ఒకకాలమున యుక్తములుగా నెన్నఁబడిన అశ్వమేధమును, గోమేధమును, మాంసశ్రాద్ధమును, దేవరన్యాయమును, సన్న్యాసమును, ఒకకాలమున నిషేధింపఁబడినవి. నిషేధింపఁబడినసన్న్యాసము మరల మంచిదనియొప్పుకొనఁబడినది. దయామయులగు శ్రీరామానుజాచార్యులవారును శ్రీమద్వాచార్యులవారును యజ్ఞము లందు సజీవజంతుహింసను నిషేధించి పిష్టపశుయజ్ఞముల నంగీకరించినారు. మనదేశమునకు హైందవులే ప్రభువులై యుండినయెడల నీపాటి కెన్నియో క్రొత్తస్మృతులు పుట్టియుండును; అప్పు డీకలఁతలే యుండకపోవును. మన ప్రస్తుతప్రభువులగు నాంగ్లేయు లన్యమతస్థులు; అయినను దేశభక్తులగు సంస్కర్తల ప్రేరణమున సహగమనము అతి బాల్యవివాహము మున్నగు కొన్ని దురాచారములను శాసనబలమున సమయించినారు.

విధినిషేధరూపనియమములు మాఱుట యెట్లు?

ప్రకృతిశాస్త్రములును, మనశ్శాస్త్రమును, నీతిశాస్త్రమును, శా

రీరశాస్త్ర వైద్యశాస్త్రములును, నర్లవర్ణాభివృద్ధి గాంచుచున్నవి. కనుక తత్తత్సంబంధములైన సత్యములగూర్చి ప్రజలకుండు నభిప్రాయములును మాఱక తప్పదు. విఘ్నాచికా మసూరికాదులు అమ్మవారియొగ్రహము వలనఁ గలిగిన పీడలని వెనుక నమ్మెడివా రిప్పు డవి రోగవిశేషములుగాని యన్యములు గావని నమ్ముచున్నారు. అట్టి నమ్మికలఁబట్టి శౌచవిధులు గూడ మాఱుచుండును, ఆహారవిహారాదులందు మార్పులు గలుగుచుండును. కోడిపుంజులవలె యుద్ధములం దొకరి నొకరు పొడుచుకొని చచ్చుట శూరకృత్యమనియు, అట్టి ధైర్యశాలులు వీరస్వర్గ మనుభవించువారనియు, విశ్వసించువారు నేటికిని గలరు. అది ఘోరపాతకములగు మహాహత్యలతో నొకటిగాఁ బరిగణింపఁ దగినదనియు, సాత్త్వికసాధనములచేత విప్రతిపత్తులు నివారించుకొనుట నాగరకతాలక్షణము గాని యొకరినొకరు చంపుకొనుట కేవలపశుకృత్యమనియు, నిప్పటి రాజ్యతంత్రజ్ఞులు బోధించుచున్నారు. హింసచే హింస హెచ్చునుగాని యెప్పుడు నశింపదనియు, గట్టనహనూపమైన ధైర్యముచే సత్యదీక్షచే అహింసావ్రతముచే భూతదయాపూరితమైన హృదయముచే స్వస్థత్యాగ పరహిత పరాయణత్వ మతోపై మల్యములచే భగవద్భక్తిచే నన్ని యధర్మములును అన్యాయములును సర్వ దేశారిష్టములును బోవుననియు, మహానుభావుఁడగుగాంధీ గారు స్వావరణపూర్వముగా బోధించుచున్నారు. ఆ సదుపదేశములు గ్రహించి తదనుసారముగాఁ బ్రవర్తించు ప్రజలసంఖ్య యేఁటేట హెచ్చుచున్నది.

గాంధీగారుమాత్రము పొరపాటుపడఁగూడదా? పూర్వస్మృతికర్తలగుశంఖలిఖితాదులకంటె ఆయనయెక్కువ యేమున్నది?

గాంధీగారును ప్రమాదవశులే, సర్వజ్ఞులు గారు. అందఱును ఆయనను మహాత్ముఁ డనుచున్నారు గాని “నేను ప్రజాసేవకుఁడను” అని యే ఆయన చెప్పుకొనుచున్నాఁడు. యుక్తులఁజూపి, ప్రస్తుత దేశనికృష్ట

స్థితిజూపి, ఐకమత్యాభావమువలని నష్టములఁజూపి, హరిజనులకుఁ జిర కాలమునుండి పైజాతులవారు చేయుచుండు అన్యాయములను అనర్థము లను జూపి, అస్పృశ్యతానివారణమహాకార్యనిర్వహణమునకు ఆయన కంకణము గట్టుకొని “దేశములో నేనైన నుండవలెను అంటరానితనమైన నుండవలెను గాని, యభయులము నుండఁజాలము” అని చాటించి చెప్పు చున్నాఁడు. విద్యావంతులును, లోకజ్ఞులును, ధర్మజ్ఞులును, దేశశ్రేయో భిలాషులును అగు పెక్కురు సనాతనధర్మావలంబులే—మదనమోహన మాలవీయపండితులవంటి జగత్ప్రసిద్ధివడసిన వృద్ధులే—గాంధీమహాత్ముని యుపదేశములు శిరసావహించి కార్యశూరులై ప్రవర్తించుచున్నారు. కనుక అస్పృశ్యతానివారణ మవశ్యకర్తవ్యమైన సత్సంస్కరణమని మన ము విశ్వసించవచ్చును.

ఇక గాంధీగారిని పూర్వస్మృతికర్తలతోఁ బోల్చి తారతమ్యనిర్ణయము చేయఁబూనుట అప్రస్తుతము, నిష్ప్రయోజనము. పూర్వస్మృతి కర్తల వాక్యములు కొన్ని యీకాలమున కనుకూలింపనట్లే గాంధీగారి యుపదేశములు కొన్ని భావికాలమున కుపయోగింపక నోవచ్చును. అప్పటి స్థితిగతుల ననుసరించి తత్కాలపు బుద్ధిమంతులును నయజ్ఞులును వానిని మార్చి క్రొత్త నియమముల నేర్పఱచుకొనవచ్చును. ఇదియే సంఘభివృద్ధికరమైన సాంప్రదానిక సన్నియమమార్గము. పరాశరునివంటివాఁడు పరాశరుడే, ఆయన తిరిగి బ్రతికివచ్చి చెప్పినఁగాని స్మృతుల సవరింపఁగూడదు—అని వాదించుట న్యాయవిరుద్ధము. స్థితిగతులు ప్రత్యక్షముగాఁ జూచి చెప్పు నిష్పటి నీతిమంతులగు మనీషులమాటలు, భావిసంఘస్థితుల నూహించి లిఖించిపెట్టిన పూర్వధర్మశాస్త్రకర్తల వాక్యములకంటె నెక్కువ విశ్వసనీయములు. జన్మపరంపరాసిద్ధాంత మొక్క వేదమతమేకాక బౌద్ధాద్యవైదికమతములుకూడ నొప్పుకొనుచున్నవి. అనేకజన్మములెత్తి కొందఱు బుద్ధిబలనీతిబలాధ్యాత్మికబలములు క్రమముగా హెచ్చుచేసి

కొని యధర్మ మణచి ధర్మము నిలబెట్టు మహాపురుషులై యిప్పుడు పుట్టుట యసంభవముగాదు. అట్టి మహాప్రయోజనములు నెఱవేర్చుటకు పూర్వస్మృతికర్తలే, బహుభవనమార్జితమైన ఆత్మవికాసాతిశయముతో, నిప్పటి గాంధీమహాత్మునివంటివారై పుట్టగూడదా? ప్రతియుగమందు జతుర్యగధర్మములును నడచునని పెద్దలు చెప్పుదురు. మహాత్ముని బోధన మువలన మనసంఘములో నెంత సత్త్వసంపత్తి యెంతసీతి యెంతధైర్యము ఎంతదేశభక్తి యుదయించినదో ప్రత్యక్షముగా గాన్పించుటలేదా? జాతివిద్వేషనైషమ్యరూపమైన యధర్మము పోవుట దేశభ్యుదయపాదకమైన కృతయుగలక్షణమేమో! కాదని యెవరు చెప్పగలరు?

హరిజనులు త్రాగుదురు, మృతజంతుమాంసము తిందురు; వారిలో గొందఱు గోమాంసభక్షకులు; శుచితాశుభ్రతలు వారికి లేవు; కొందఱు మఱుగునొడ్లు తుడుతురు, పశువులచర్మము లొలిచి వానితోను ఎముకలతోను వ్యాసారము చేయుదురు. అట్టివారు మనకు స్పృశ్యు లెట్లగుదురు?

గొడ్డుమాంసము చచ్చినపశువులమాంసము తినుట హరిజనులు మానుకొనునట్లు పైజాతివారు ప్రబోధము చేయవలెను, వారికి శుచితాశుభ్రతలు నేర్పవలెను, వారిచే త్రాగిడు మాంసి పవలెను. గోమాంసభక్షకులును సురాపాయులును అగు పెక్కురు పాశ్చాత్యులే మద్యమాంసములు త్యజించి కేవలశాకాహారులై మంచినీరు త్రాగి బ్రతుకుచున్నారు. బుద్ధాచార్యుడు పుట్టిన మనదేశముగో ఈసంస్కారము చేయుట సుసాధముగాని అసాధ్యముగాదు. హరిజనులగో విద్యావంతులైనవారట్టి దురభ్యాసములు మానుకొనుచున్నారు. పైజాతివారి సాంగత్యము వారికి లభించినకొలది బ్రాహ్మణాదుల పరిశ్రమత వారికిని అలవడకమానదు. అన్యాయమైన అంటరానితనముచేతనే యింతకాలమువఱకును హరిజనులు అపరిశుద్ధులై పడియున్నారు. మన యుష్కచేత అశుచిత్వస్థానములగు

మాలవల్లెలలో తఱచుగా బయలుదేఱు విషూచి మున్నగు అంటురోగములు పైకి వ్యాపించి పైజాతివారినిగూడఁ జంపుచున్నవి. సంఘ మను శరీరములో నొక యవయవమును పాడుగానిచ్చిన నితరావయవములకు ముప్పు గాదా?

ఇక పాకీదొడ్లు తుడుచుట, చర్మములు దీయుట—వీనిమాట యేమి? తల్లులు బిడ్డలకుఁ జేయునుపదారములే నైద్యులును శస్త్రు నైద్యులును రోగులకుఁ జేయు నుపకారకృత్యములే హరిజనులు మఱకుఁ జేయుచున్నారు. అందులకు సంఘస్థులందఱు వారికిఁ గృతజ్ఞులై యుండవలయునుగాని రోతపడి వారిని వెలివేయఁగూడదు. గాంధీమహాత్ముడు సెలవిచ్చియు, ఆపనులు ఆరోగ్యశాస్త్రానుసారముగా శుచిత్వమునకు భంగము కలుగకుండ సాగు నేర్పాటులు విద్యాధికులు చేయవలెను. ఎంతోకష్టముతోఁ దూఱిగాని వెల్లుటకు వీలులేని కన్నములవంటి ద్వారములు మఱుగుదొడ్లకుఁ బెట్టుమని యెవరు చెప్పినారు? అది యేటిన్యాయము? సాకర్యములు కల్పింపక, మనసుఖముకై రోతపనులు వారిచేఁ జేయించి, వారి నేవగించుట యేమిధర్మము?

చర్మకారజాతిలోఁ బుట్టినవాఁడు అమరణాంతము చర్మకారుఁడుగానే యుండవలయునా? విద్యాబుద్ధులును యోగ్యతయును గడించుకొని గొప్పపదవులకు రావచ్చునా? ఏల రాఁగూడదు? వృత్తిసాకర్యముకై వర్ణవిభాగము చేసిన మన ప్రాచీనమహర్షులు నిమ్నజాతుల నడఁగఁద్రొక్కుట కట్లు చేయలేదు. అవకాశములు కల్పించి నిమ్నజాతుల నుద్ధరించుటకు వారు తగినయోర్పాటులు చేసినారు. తరువాతి స్వార్థపరులవ్రాతలచేతను చర్యలచేతను సమద్దేశముతోఁ జేయఁబడిన ఆవిభాగము న్యూనాధికభావకలుషితములైన నైషమ్యవిద్వేషములుగా మారినది. గుణకర్మములచేత జన్మాదులవలనఁ గలుగు నెక్కువతక్కువలు తాఱుమాఱు గావచ్చును. దారులుగొట్టి బ్రతికిన కర్మసంజాలుఁడు ఋషుల యుపదే

శముచే శ్రీమద్రామాయణమహాకావ్యకర్తయగు వాల్మీకిమహర్షి యై నాడు. జన్మముచే చండాలుడగు ధర్మవ్యాసుడు బ్రాహ్మణునకు వ్యాధగీతాహూపమున సమస్తధర్మము లుపదేశింపఁదగిన యాచార్యుఁడైనాడు. అవతారపురుషుడగు శ్రీరామచంద్రమూర్తికి బూజ్యపురోహితుడగు నసిష్ఠమహర్షి భార్య అరుంధతీదేవి మాతంగజాతి స్త్రీ. ఇవన్నియు యుగాంతరపుమాట లందురేమో ! వైష్ణవాలయములలో నిష్కడును బూజింపఁబడుదుండు ఆళ్వారులలో నమ్మాళ్వారు కావు, తిరుప్పాణి ఆళ్వారు కడజాతియాయన, తిరుమంగయాళ్వారు స్త్రీచ్ఛుడు. ఈపూజ్యులు కలియుగమందలివారే. ఇక గొప్ప దేశభిమానియగు పి. సి. రాయ్ గా రీవిషయమున నితరదేశములలో సంగతినందర్భము తెల్లున్నవని చెప్పినారో వినుడు:—

౧. బ్రిటిష్ప్రాజ్యసుప్రసిద్ధమంత్రియగు “లాయిజ్జజ్జ” ని పెంచి పెద్దవానినిజేసిన మేనమామ చెప్పలు కుట్టుకొని బ్రతికిన బీదవాఁడు.

౨. సోవియట్ప్రజాపరిపాలనాధ్యక్షుడగు “స్టేలిన్” కొంతకాలము చర్మకారవృత్తి చేసికొని జీవించినవాఁడు. అతనితండ్రియుఁ జర్మకారుడే.

౩. కోటీశ్వరుఁడై గతించిన “బేటా” గారు చర్మకారుని కొడుకు. ఇప్పుడు ౧౭ ఏండ్లవాఁడై యున్న యతనికుమారుఁడు పదివిమానముల కధికారియట.

౪. గొప్ప రసతంత్రవేత్తయును రోగాణుజీవిపరిశోధకుఁడును అగు “లూయీ పేష్యర్” గారు చర్మములు బాగుచేసికొని బ్రతికిన పరమ దరిదుర్ని కొడుకు.

౫. ఇంగ్లండుప్రభువగు “విల్మమ్ విజేత” గారితల్లి చర్మశోధకుని కూతురు.

౬. వంగదేశమందు గొప్ప క్రీస్తుమతబోధయై మన దేశభాషలు

పెక్కు నేర్చుకొని ౧౦౦౦ సంవత్సరమున “ఫోర్టు విల్యమ్” కళాశాలలో ప్రథమ వంగభాషాభ్యాసకుఁడై అధునాతన వంగభాషాధ్యయన చాప్రతిష్ఠాపకుఁడని పేరుపడిన “విల్యమ్ కేరీ” గారు మొదట చర్మకారవృత్తి నవలంబించి పైకి వచ్చినవాఁలే! కనుక అవకాశము లిచ్చినచో, చర్మకారులగు మన హరిజనుల గొఁగూడఁ బ్రగ్యాతపురుషులును యశస్వీనులగు నారీమణులును బయలుదేరిక మానరు. చర్మకారజాతిగోఁ బుట్టినవాఁడు చర్మకారుఁడుగానే చావవలయుననుట అధర్మము, విపరీతనియమము.

హరిజనులలోనే మూలలని మాదిగలని పాకీవాండ్రని అంతర్భేదము లున్నవి. ఒకరు నీళ్లు తోఁడుకొనునూతిలో ఒకరు తోఁడుకొనరు. ఒకరితో నొకరు భోజనముచేయరు. వారిని ముందు కలిపికదా పైజాతులకు వారిని స్పృశ్యులఁగాఁ జేయఁ బ్రయత్నించుట !

ఔను ! అట్టిభేదము లున్నమాట వాస్తవమే. హిందూసంఘముకవిధముగాఁ గాదు చీలి చెడిపోవుట. పైజాతుల సన్ధుణములును సద్ధర్మములును క్రిందిజాతివారి కలవడుట కష్టముగాని దుర్లక్షణము లిట్టె పాఁకి యాటుకొనును. శ్రీమద్భగవద్గీతలోఁ జెప్పిన నాలుగువర్ణములును చీలి అసంఖ్యాకములగు అంతర్వర్ణములై నవి. నిశ్చేసమునంటిహింసూ సంఘము వెట్టితలలువేసిన చెట్టు వలె వినాశదశకు వచ్చుచున్నది. ఉత్తమజాతు లనుకొనునాఁకి హరిజనులు స్పృశ్యులగునెడల హరిజనులలోనుఁడు పరస్పరభేదములు వానియంతట నవియే యంతరింపక మానవు. భగవద్వ్రతపలన మహాత్ముని యాయుద్యమము నెఱవేఱుచో శిథిలమైన మనసంఘ మైకమత్యముచే మరలఁ బుష్టమై పూర్వపుఁ బేరుప్రతిష్ఠలు సంపాదించుకొని పడిపోయిన భారతమాతను లేవనెత్తి సుఖపెట్టి మాతృణము తీర్చుకొనఁగలదు.

భారతీయులకు సవినయముగఁ జేసికొనుమనవి :—ఇంతవఱకు

హరిజనులకు మనము చేయుచుండు అనాదరణము కేవల మన్యాయము, అస్పృశ్యతానివారణ మనశ్యకర్తవ్యము—అని అంతరాత్మప్రేరేతులై నిజముగా నన్యవారు, తమ వక్తృత్వబల ధనబల నీతిబలాధికారబలము లుపయోగించి హరిజనులలోని యసహ్యపుటలవాటలను మాన్పి నారిని పరిశుద్ధులజేసి అంతరానితనమును గెంటివేయుడు. యూనియనులలోను తాలూకాజిల్లాబోర్డులలోను మ్యూనిసిపల్ బోర్డులలోను పలుకుబడిగలవారు, ఇతరులకువలె హరిజనులకుఁగూడ విశాలమైన నివేశనస్థలము లిప్పించి, యింటిమీఁద ఇల్లు కట్టుకొనకుండ నడుమ సరియైనపీఠులు వదలిపెట్టి మాలవలెలు కట్టుకొనునట్లుచేసి, యిండ్లముందఁగి పందిపెంటలు దుర్వాసనగొట్టు పదార్థములు తేకుండఁ గఠినమైననియమములు గావింపుడు; వారిలోఁ గొందఱు చేసికొను అసహ్యపున్యాపారములు సహ్యమైన పరిశుద్ధవ్యాపారము లగునట్లు ఏర్పాటులుగావించి హరిజనుల యారోగ్యమును, తద్వారమునఁ దదితరుల యారోగ్యమును, సంరక్షింపుడు. అన్నపాన విహారాదులందు శుచిత్వము వారి కబ్బినచో అస్పృశ్యత ఆల్కొహోల వలె దా నంత నదియే హరించి యెగిరిపోవును. పరిశుభ్రతకుఁ గావలయు గట్టి కట్టుపాట్లతో, సామాన్యజనసంఘోద్బిష్టములైన నూతులు చెఱువులు విశ్రాంతివసతులు బడులు దేవాలయములు హరిజనులనుగూడ నుపయోగించుకొననిండు. పరిశుద్ధుల సాంగత్యమున నపరిశుద్ధులుకూడఁ బరిశుద్ధు లగుదురు. హరిజనులు పైజాతివారితో గుల్లగొని భగవంతుని నేమించుటవలన, జంతుబలులు మద్యనైవేద్యములు మున్నగు వామాచారములు తొలగిపోయి సాత్త్వికభక్తి దేశమనఁ బ్రబలును. సర్వనాగరిక ప్రపంచమును వేరోళ్ల సంస్తుతించుచున్నది, మన సుస్థిరసనాతనోపనిషత్సతముగాని కాలానుగుణముగా మాత్రవలయు కర్మమతముగాదు.

ఇఁకఁ బరంపరాగత మగు కర్మకాండమే పరమపురుషార్థమనియు, అస్పృశ్యతానివారణ మన్యకార్యమును ఆధ్యాత్మికజీవనమున కడ్డంకియును

అనియు, స్వార్థపరులై కాక అంతశ్శుద్ధితో విశ్వసించి బాధపడు భారతీ
యసోదరులారా! మిమ్ము బాధపెట్టుడుని మహాత్ముడు సంస్కర్తలకు
బోధించుటలేదు. ఆహింసామూర్తయగు ఆయన యట్లెన్నడును జేయఁ
జాలడు. మీరు మీప్రాచీనాచారములనే యనుష్ఠించుకొనుచు, మీ
ధనము వినియోగించికాని బుద్ధినుపయోగించికాని అధికారబలముపయో
గించికాని హరిజనులకు విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి పరిశుద్ధతనేర్పు నేర్పా
టలు చేయుచి వారి నుద్ధరించుపుణ్యముఁ గట్టుకొనుడు! హరిజనులు
హిందువులేకారనియు, సంస్కారప్రియులగు బ్రాహ్మసామాజికులును
ఆర్యసామాజికులును దివ్యజ్ఞానసమాజమువారును అంతకుండు హిందువు
లు గారనియు, వాదించు సాహసికులుమాత్రము గావఁడు. ఎక్కడెక్కడ
కో వెళ్లి చీమలకై పుట్టలలో నిత్యము నూకలు పోయుదురే కొందఱు!
తోడిమానవులగు హరిజనులు చీమలపాటివారైన గారా? వారి దీనస్థితి
బుద్ధాచార్యుడు పుట్టినదేశములోఁ బుట్టిన మీహృదయములు గరగిం
చి వారిని మీకృపాపాతులను జేయకుండునా?

శ్రీ వివేకానందస్వామి మున్నగు మహానుభావులు చెప్పిన మఱి
యొక చూట చిత్తగింపుడు:—

సర్వదేశ ప్రార్థచరిత్రలు—ముఖ్యముగా మన హిందూదేశచరి
త్ర—పరికించి చూచినచో దేశమును కొంతకాలము పురోహితబృంద
ము (అనగా బ్రాహ్మణులు) నడపినట్లును, కొంతకాలము ప్రభుబృంద
ము (అనగా క్షత్రియులు) నడపినట్లునుగానించును. పిమ్మట నింతవఱకు
ను ధనవద్బృందము (అనగా వైశ్యబృందము) నడపుచున్నది. అధికార
ము చేతిలోఁ బెట్టుకొన్నవారు తమకిందివారు పాటపడి పండించినపంట
లును శ్రమపడి సృష్టించిన యితర భోగపదార్థములును యథేచ్ఛముగా
ననుభవించుచుండియు వారికష్టములు తొలగించి వారిని సుఖపెట్టుటకుఁ
బ్రయత్నింపలేదు. అట్టి సస్యసస్యేతరవస్తూత్పాదకులు కావులును హరి

జనులును అయియున్నారు. కష్టపడి దేశములో సుఖజీవనమున కానశ్యక
మగు సర్వసదార్థములును కల్పించువారు వారు, అల్పశ్రమముతో అవి
యనుభవించి బోజాలు నిమురుకొనుచుఁ గూర్చుండువారము మనము.
వారిలో విద్య వ్యాపించుచున్నది. దేశములోఁ దమ ప్రాధాన్యమును
వారు కనుగొనుచున్నారు. జ్ఞానముతోపాటు ఆత్మగౌరవ మంకురించి
యంతకంత కతిశయింపకమానదు. అధికారము వారిచేతులలోనికి రాను
న్నది. పాశ్చాత్యదేశపరిస్థితు లెల్లున్నవో యిండుక కనువిచ్చి చూడుఁడు.
ఈ యన్నవస్త్రవస్త్రాత్పాదకుల సంఖ్య మనసంఖ్యకంటెఁ గడు నెక్కువ
గా నున్నది. మర్యాద దక్కించుకొని న్యాయమైన వారిహక్కులను
వారి కిచ్చుట మంచిది. లేనియెడల బలవంతముమీఁద వాని నొసఁగవల
సినప్పును. సమ్మెకట్టు లెల్లు బయలుదేటి తమ ప్రయోజనముల నెఱవే
ర్చుకొనుచున్నవో మనము చూచుచునేయున్నాము. ఇది కృషీవలులయొ
క్కయు కర్మకారులయొక్కయు కాల మనుమాట మఱచిపోఁగూడదు.

హరిజనుల కొకమనవి :—బుద్ధిపూర్వకముగానో యజ్ఞాన ముచే
మాధ్యములచేతనో పైజాతులవారు మీకష్టసుఖము లెంచక మీ మ్మింత
కాలము చులుకనగాఁ జూచినందులకు మీరు కినియకుండు. మిమ్ముపేక్షి
చినజాతులవారే మీ జ్ఞాననేత్రమును విప్పి మిమ్ముదరింప నడుచు కట్టుకొ
న్న సంస్కర్తలైనా రన్నమాట మఱవకుండు!

లోకా స్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు !

౧౦ గురుశిష్యసంవాదములు.

I

దసరాపండుగులకు సెలవులిచ్చినారు, కొంత విశ్రాంతి కలిగినది. శిరోభ్రమణ రోగికి జిత్రవిశ్రాంతిసుఖము “కొంత” గాక పూర్తిగా నెట్లు లభింపఁగలదు ?

నవమినాడు నావంటి రుక్మన కుదాత్తమనియే చెప్పఁదగిన భోజన ముచేసి, పుస్తకాలబల్లప్రక్కనున్న పడుకకురిచీపైఁ గాల్లు చాచుకొని పరుండియుండఁగా నాకుఁ గునికీపాల్లు వచ్చినవి. కన్నులు మూతపడినందున జాగ్రదవస్థ యనలేను; చుట్టుపట్లనుండి వచ్చుచున్న చాయగా వినఁబడుచున్నందున స్వప్నావస్థ యనలేను; అహంక చిత్రమైన చిత్తస్థితి ! మంపుగో మెలఁకున, మెలఁకువగో మఱపు! మనసు ప్రొక్కిన పఱగడలు మాత్రము మహాస్పృశ్యకరములు. పాశశాలగో మరలఁ బాతములు చెప్పి తిని, పదముల కర్థనిర్ణయముచేయుటగో నిఘంటుకార్యాలయమునఁ బడు చుపండితులతో సకర్మకాకర్మకాదివిషయములఁగూర్చి వివాదములు పెట్టుకొంటిని. లోడితెఁడు తలగోని కవియన్నియు నెట్లువచ్చినదో, అంత స్వల్పకాలముగో నన్ని పను లెట్లుచేసితినో, తెలియఁజాలను; మనఃపిశాచ మాతపర్యటనముచేసి మరల స్వస్థానమున నెట్లు ప్రవేశింపఁగలిగినదో, యంతకంటెఁ దెలియదు. అనుభవైకవేద్యమైన యట్టి యనిర్వచనీయస్థితి లో నుండఁగా “అయ్యా! నమస్కారము” అను మాటలు వచ్చి చెవిని బడినవి. ఉలికిపడి లేచి చూచితిని. చిత్తకల్పితచిత్రసికతాసౌధమంతయు నిట్టెకూలి మాయమైనది. కళవళముతోఁ గనులువిప్పి యర్థవ్యక్తములైన మాటలతో “అయ్యా! దయచేయుడు” అని కుర్చీనుండి కొంచెము లేచి, యెదుటనున్న మఱియొక కుర్చీనైపునకు చేయిచాచి చూపితిని.

“తమ రట్లు మన్నించి దమచేయుమనుట ధర్మముగాదు? నేను మీపూర్వశిష్యులలో నొకఁడను.” అని గదిలోనికివచ్చిన పాతిక ముప్పదియేండ్ల పడుచువాడు పలికినాడు. మనసు కుదురుపఱచుకొని తేజిచూచి “నీ వయ్యా! రా, కూరుచుండుము” అని యంటిని. మాయరువుర కంతట నీక్కింది సంభాషణము జరిగినది.

అతఁడు—నేఁడు సుదినము, ఇన్నాళ్లకు నాకు మీదర్శనలభము కలిగినది.

నేను—నాయనా! పాత్రశిష్యులతోఁ బ్రసంగించుట నాకును బరమసంతోషకరము. నాకు మీరు పోషణశ్రీమ మిసుమంతయేనియు నీయకుండఁ బూర్ణప్రేమచూపు ముప్పదిట్లలు.

అ—స్వప్రోషణసామర్థ్యము మాకు మీవలననేకాదా కలిగినది. ఆభారము మాత్రము నేము మీకేచ్చుట మానలేదు. మిక్కిలి చిక్కినట్లున్నారు.

నే—ఔను నాయనా! ఆరోగ్యము ససిగాలేదు.

అ—అదిగో బల్లమీఁద ఆశ్వయుజమాస భారతీవత్త్రికయున్నదే! అది చక్కనిసచిత్రమాసవత్త్రికసుండీ! వివిధవిషయములఁగూర్చి విఖ్యాత పురుషులు పద్యగద్యాత్మకములగు వ్యాసములు వ్రాసి యందుఁ బ్రకటించుచున్నారు. మీరేమియు వ్రాయుటలే దెందుచేత?

నే—ఓపికలేదు, తీటికలేదు, వ్యాధిగ్రస్తుఁడనై యున్నాను. ఏమైన వ్రాసి పంపుఁడని మూడునెలలనుండి పత్రికాధిపతులు చితముగా వారి యమూల్యమైన భారతి నాకంపుచున్నారు. నే నపరిగ్రహవ్రతముఁ బూని నవాడనుగానుగాని యూరక పుచ్చుకొని చదువుచు నించుకై నను భారతీ సేవ చేయఁజాలమి కెంతయుఁ జింతిల్లుచున్నాను.

అ—వయోధికులగు డెబ్బదినాలుగేండ్ల వడ్డాది సుబ్బారాయ కవీంద్రులే యింకను భారతి కేదోవ్రాసి పంపుచున్నారటకాదా!

నే—ఔను, వారు నాకు గురుతుఃస్వలు, వయోవృద్ధులేకాక జ్ఞానవృద్ధులు, ఆంధ్రీలోకమున కెల్ల వందనీయులు ; ఈ భారతి సంచికలో “విమానము”నుగూర్చి వారు వ్రాసిన సరసపద్యములు చదివి యానందించినాను. వయసుచే వారి కవితాపటిమ సడలివచ్చు నా కగపడలేదు. వారిస్థితి వేఱు, అటువదిరెండేండ్లవాడనైనను నాస్థితి వేఱు.

అ—తఱచుగాఁ గాక రోయినను అప్పుడప్పుడైన నేదోయొక గద్యమో పద్యమో వ్రాసి మీరును పంపుచుండరాదా ? భారతీపత్రికలో నావంటి మీశిష్యుల నేకులున్నారు. మీవ్రాతలు వారు చదివిచూచి మిక్కిలి జూచినట్లే సంతోషించుచుందురు.

నే—బాబూ! నాకును అట్టిసంకల్పము గలదు, కాని సంకల్పసిద్ధికే జాలిన సామర్థ్యముమాత్రము అగపడుటలేదు.

అ—ముందుమాట చూచుకొందముగాని యిప్పుడు నేవేయుప్రశ్నలకుఁ బ్రత్యుత్తరములిచ్చి ప్రస్తుతమని ప్రకటనార్థము భారతీపత్రికకంఠి మీదింత కొంత వాపుకొనుడు. ఎంతప్రాతలైనను ఇనుపతునుకతోఁ గొట్టినప్పుడు చెరుముకితాతినుడి స్ఫులింగములు రాకమానవు.

నే—చెరుముకితాయయో! చివుకుతాటాకుపాయయో! సాదృశ్య సమంజసత్వమునకేమిగాని నీ వడుగఁదలచుకొన్న పోషణ లడుగుము. శక్యమైన జవాబులిచ్చెదను.

అ—ప్రస్తుత విద్యాపద్ధతి బాగుగా నున్నదా, సంస్కరణము నపీక్షించుచున్నదా ?

నే—నే శిష్యాపకవృత్తి వదలిపెట్టి అప్పుడే రమారమి పదిసంవత్సరములైనది. ఇప్పటి విద్యావిధాన మెల్లున్నదో నేనెఱుఁగను.

అ—కాలమహాప్రవాహములోఁ బడియేండ్లనఁగా నెంత ? భేదమున్నను అది యంత గణనీయముగాదు. అప్పటిస్థితిగతులనుబట్టియే మీయభిప్రాయ మీయవచ్చును.

నే—అట్లైన నాకుఁ దోచినమాటలు చెప్పుచున్నాను విను. అవి యందఱకును నచ్చునో నచ్చునో మాత్రము నే జెప్పజాలను. విద్యా విధానము కేవలవిదేశీయముగానున్నది. అది మనదేశాభ్యుదయమున కననుకూలమేకాక యవరోధకము అతివ్యయాత్మకము అసర్థకరము. చదువుకై సర్వస్వమును బోగొట్టుకొని చదివించబడిన సంసారము లనేకము లిప్పుడగపడుచున్నవి.

అ—అయ్యయ్యా! అట్లనుచున్నారేమి? ఆంగ్లవిద్యాధికు లెంత మంది యెన్నియున్నతోద్యోగములలోఁ బ్రవేశించినారు! వందలకొలది జీతములు పుచ్చుకొనుచున్నవారు వేలకొలదిగా నున్నారే! గోచిపాత్ర రాయలు కుబేరులైనారే! లక్షాధికారులైన లాయర్లతోను, ఎంజినియర్లతోను, డాక్టర్లతోను, ఇంక ననేకేతరపరిపాలనాశాఖలలోఁ బనిచేసియుత్తరవయస్సు హాయిగాఁ గడపుకొనువారితోను, దేశము కలకలలాడుచుండఁగా నిట్టి విపరీతమైన రాశ్యపు దీనాలాపములు మీనోటినుండి వచ్చుట యత్యాశ్చర్యకరముగానున్నది! అందఱుమాట యేల? మీసుఖజీవన హేతు వాంగ్లవిద్యయా అన్యమేమైననున్నదా?

నే—నిజమే, ఆంగ్లవిద్యయే నామనుగడ సుఖముగా సాగించినది! కాని ప్రజాసమష్టిదృష్టివలనఁగాక యేకైకనిదర్శనములతోఁ జూచు వ్యష్టిదృష్టివలన దేశముయొక్క వాస్తవికస్థితి గోచరింపజాలదు. నీవు బి. యల్. చదివి చరితార్థుడవైతివిగదా! నాబిరుదముకంటె నీబిరుదములో రెండవరము లెక్కువగా నున్నవిగదా! ఎంతడబ్బు వ్యయముచేసి యా బిరుదము సంపాదించినావు? దానికిఁ బ్రతిఫలముగ న్యాయవాదివృత్తివలన నీవు డెంత గడించుచున్నావు? నిజము దాచక చెప్పుము.

అ—చిక్కుప్రశ్నయే వేసినారు. మావృత్తిలో సత్యగోపన మంట దోషముగాదు కాని, గురువుగారియెదుట నబద్ధమాడ బుద్ధిపుట్టుటలేదు. నాచదువుకై చేసినఋణములో సగమునను ఇంకను నా రాబడివలన నే

గూడఁదీసికొనలేకున్నాను. అది నాలోపముగాదు. ఏకఫలాపేక్షులైన నా వంటి సత్గురుక్షరవిరుదాంచితు లనేకులున్నారు. సరకెక్కువగానున్న వెల తక్కువయగునుగాదా !

నే—కావుననే నీవంటివారును నీకంటెను దరిద్రతరదశలోనున్న వారును దేశములో నెందఱున్నారో, యితఃపూర్వము నీవు పేర్కొనిన వారివంటి విత్తాధికు లెంతమంది యున్నారో, కొంచెము నిదానించి చూచుకొందము. మనము చూచుకొన నక్కఱయేలేదు. ప్రభుత్వమువారును ప్రజానాయకులును బ్రకటించుచుండు లెక్కలే సత్యమును జాటుచున్నవి. హైందవుని సగుటాదాయమును అంగ్ల దేశస్థుని సగుటాదాయమును తా వేలువేసి చూచుకొనుము. కట్టబట్టలేక తినఁ దిండిలేక మలమల మాఁడు చున్న క్షామరోగపీడిత జీవచ్ఛవములను జూడుము. బిచ్చగాండ్రయమిత సంఖ్య మాఁడుము. దేశదుర్దారిద్ర్యమున కింతకంటెఁ బ్రత్యక్షప్రమాణ మేమికావలయును ?

అ—సరియేకాని దేశదరిద్రతకును విద్యావిధానమునకును ఏమి సంబంధమున్నది ?

నే—ఉన్నసంబంధము నీకుమాత్రము తెలియదా! అది నాచేఁ జెప్పించి పత్రిక కంపఁజూచుచున్నావు. అట్లే కానిమ్ము.

చదువుచుబట్టి సంపాదనశక్తి యుండును ; సంపాదనసామర్థ్యము నుబట్టి దేశభాగ్యముండును. కనుక దేశదారిద్ర్యమునకును దేశవిద్యాపద్ధతులకును సంబంధ మున్నదని చెప్పక తప్పదు. ఏమనెదవు ?

అ—వ్యాస మతిదీర్ఘము కాఁగూడదు. మీఠోరణికి నేనడ్డురాను ; ఘండఱికి సాఁగిపొందు.

నే—బ్రహ్మాండమంత భారతభూమిని పాశ్చాత్యులగు నాంగ్లేయులు జయించి దానికిఁ బ్రభువులైనారు. పరిపాలనకృత్యములందు వారి భా

పావ్యవహారసంప్రదాయము లెఱిగిన హైందవులు వారికి సహాయము గావలసివచ్చినారు. కనుక మెకాలేదొరగారు తమ విద్యావిధానమును మనదేశములో నెలకొల్పి కృతకృత్యులైనారు. గొప్ప యద్యోగములు దొరకుచున్నవని చంకలు గొట్టుకొని మనవారు స్వధర్మ స్వవృత్తులను నూనుకొని ఆంగ్లపాఠశాలలలోఁ బ్రవేశింప మొదలుపెట్టినారు. క్రమక్రమముగా బడిజీతములు పెరిగినవి. విద్యాభవననిర్మాణాదులకై వేలును లక్షలును దేశధనమునుండి వెచ్చింపఁబడినవి. ఇసుళ్ల తెరలవలె ఏఁటేట ను బి. ఏ. లును, బి. యల్లు లును, ఎమ్. ఏ. లును బయలుదేలుచుండిరి. ఉద్యోగస్థానములు తక్కువయైనవి, ఉద్యోగార్థు లెక్కువయైనారు. పూర్వవృత్తులు పొలిసిపోయినవి. పదార్థనిర్మాతలు తగ్గినారు, పండినపంట నమలివేయునోళ్లు బహుసంఖ్యాకములయినవి. విదేశీయభోగపదార్థములు తరంగములవలె వచ్చి దేశముపైఁబడి దేశధన మవ్యదేశములకుఁ గొట్టివేయఁచున్నవి. అగ్గిపెట్టెలు, గుండుసూదులు, పాళీలు, గాఙసరకులు, గడియారములు—ఇట్టి వెన్నియో యన్నోదకములవలె మన కత్యావశ్యకములైనవి. నిత్యోపయుక్తములగుచున్న యట్టివస్తువులు చేసికొనుట యెట్లొ దేశీయులకుఁ జెలియదు. అవి నూనుకొని వారు తమపూర్వపుఁ గష్టజీవనము చేయఁజాలరు. వేలకొలది యంత్రములు వాడుకలోనికి వచ్చినవి. అవి లేకుండనుండలేము, వాని నిచ్చటఁ జేసికొనలేము. అన్నియుఁ బరదేశములనుండి రావలెను. వర్షవర్షమునకుఁ బరాపేక్ష ప్రబలి స్వతంత్రతను జంపివేయుచున్నది. వివిధయంత్రనిర్మాణవిషయకములైన శాస్త్రీయాంశములఁగూర్చి చక్కని విపులవ్యాసము లాంగ్లవిద్యాపారంగతులైన మనవారు వాగ్దాసి ప్రకటింపఁగలరు, ప్రయోగభాగముమాత్రము పరమరహస్యమైన మంత్రమువలె నింకను బరదేశీయులలోనేయున్నది. డబ్బులేదు, యంత్రనిర్మాణనైపుణి లేదు, బ్రహ్మరాక్షసులవలె నిరువది నాలుగుగంటలును పనిచేయుచుండు యంత్రములతోఁ గత్తెగట్టి యుత్తరచే

తులు తమపంత మెట్లు నెగ్గించుకొనఁగలవు? నాయనా! మన దేశస్థితియు యయరోగి దేశాస్థితియు నొక్కటేరుగా నున్నవి.

అ—నివారణసాధనము లెఱిఁగింపని రోగనిదానము నిష్ప్రయోజనము.

నే—యునిసిపాలిటీలును, లోకశోభార్థులును, భారము వహించి పిల్లలకు ఆచండాలము ఉచితముగా నిర్బంధముగాఁ బ్రాథమికపాఠశాలల లో విద్య నేర్పింపవలెను. చేతిపనులు మన్నగు వృత్తివిద్యలు మామూలుచదువుతోపాటు కఱవవలెను. ప్రైమరీవిద్యతోఁ జదువుచాలించుకొను బాలుఁడుపై తము జీవిక కనునైన చిన్న వృత్తివిద్య యేదోయొకటి నేర్పి యుండవలెను.

మాధ్యమికపాఠశాలలు స్థాపించి కొలఁదిజీతములు వసూలుచేసి స్కూల్ ఫ్రైసలువఱకు పిల్లలకుఁ బై చదువు చెప్పింపవలెను. బడులుపెట్టు ఇండ్లలోగృహభంగకరములు గాకున్నఁ జాలును. బల్లలకును భవనాదులకును అతివ్యయము చేయనక్కఱలేదు. విద్యాశాఖాధికారులు ప్రస్తుతనియమకానిత్యమును తగ్గించి యట్టిబడులు పెట్టుట కనుజ్ఞ యియవలెను. ప్రాథమికపాఠశాలలలోకంటె నిం దెక్కువగా వృత్తివిద్యలు నేర్పు ఏర్పాటులు గానింపవలెను. మాధ్యమికపాఠశాలతోఁ జదువు ముగించుకొను బాలుఁడు సుఖజీవనముచేయుటకుఁ జాలిన యొకటిరెండు వృత్తివిద్యలు నేర్చుకొని యుండవలెను. ప్రస్తుతదేశస్థితిలో విత్తకరిగానివిద్య నిష్ప్రయోజనమైనవిద్య. తర్కవ్యాకరణాదివిద్యలు నేర్చుకొనియున్న సంస్కృతపండితుల కావిద్య లెల్లువకరించుచున్నవో, కేవల లాంగ్లభాషావేత్తలకు వారి విద్యలును ముం దట్టే యుపకరించును.

ఉన్నతవిద్యాభోధకములగు కళాశాలలకు ధనవత్కుటుంబముల బాలురే నోవలెను. సామాన్యసంసారస్థితిలో నున్నవారు తమతాహతునకు మించిన పరుగులెత్తి పడిపోఁగూడదు. అసాధారణమేధానులగు పేద

పిల్లలు దేశాభిమానులగు వదాన్యుల తోడ్పాటు పడయగలిగినచోఁ జై చదువు చదువవచ్చును.

అ—ఇది చేయవలెను, ఇది చేయఁగూడదు, అని యేమేమో విధినిపేధవాక్యములు సెలవిచ్చుచున్నారు గాని సాధ్యతాసాధ్యత లాలోచించి చెప్పుచున్నట్లగపడదు. వృత్తివిద్యలు వృత్తివిద్యలు అందురుగదా, ఆవిద్యలేవి? వర్ణధర్మములు పాటించరా? బోధ్యవిషయములేవో, పఠనీయగ్రంథములేవో, విద్యాపరిసరముఁగ్గిఁ బట్టుకాలమెంతో, సవిస్తరముగాఁ జెప్పిన బాగుగానుండును.

నే—నాయభిప్రాయము లిటు స్థూలముగామాత్రమే యీయఁగలను. తప్పిల్లలోనికి దిగినయెడలఁ జెద్దగ్రంథముగును.

తాటాకులు వెదురుబద్దలు పేము మున్నగువానితోఁ జేయు అల్లికపనులు, నారతోను పీచుతోను నులక పురి త్రాళ్లు మొదలగుపని పేనుట, వ్యవసాయము, వడ్రంగిపని, కమ్మరపని, చెంబులచేత పోత, నూలువడుకుట, బట్టలనేత, రంగులపని, దట్లపని, అచ్చుకూర్పు, పుస్తకములు కుట్టి యట్టలుగట్టుట—ఇట్టి వెన్నియో యున్నవి. స్థలమునుబట్టి ద్రవిణబలమునుబట్టి యితరపరిస్థితులఁబట్టి యట్టివెన్నుకొని నేర్పవలెను. చేసినసరకులవలన వచ్చుసామ్యులొక గొంతభాగము అవిచేసినపిల్లలకు బహుమతిగా నిచ్చుచుండునెడల, నది మఱియుఁ బోతాస్సహకముగానుండును.

నాయనా! వర్ణధర్మములు పాటించుకాలము పోయినది. ఏయెడ కాగొడుగు పట్టవలెను. ఇప్పుడు వర్ణములఁబట్టి వృత్తులులేవు. ఇప్పుడన నేల? చిరకాలమునుండిలేవు! వీరివృత్తులు వారును వారివృత్తులు వీరును జేయుచున్నారు. వ్యాపారములలో న్యూనాధికభేదములు చూడఁగూడదు. ససిగా న్యాయ్యముగాఁజేయునెడలఁ బ్రతివృత్తియును బ్రశస్త మైదే; తెలివితేటలును యోగ్యతయునే గౌరవార్హములైన ప్రధానలక్షణములు.

అ—మీయాశయమునుబట్టి మాధ్యమికవిద్యయగువఱకు నెన్ని యేండ్లుపట్టును ?

నే—ప్రాథమికవిద్యకు మూడేండ్లును, మాధ్యమికవిద్య కాతేండ్లును—వెరసి తొమ్మిదేండ్లు చాలునని తోచుచున్నది.

అ—వృత్తివిద్యలు చేర్చియును మీరు 11 సంవత్సరములచదువును తొమ్మిదేండ్లకు దిగలాగినారే !

నే—బేను, అనావశ్యకములైన వేడబములు విసర్జించినయెడల నించుమించుగాఁ దొమ్మిదేండ్లు చాలుననుకొనియెదను.

నే నుద్యోగము చాలించుకొనినపిదప, రోజున కొకయటగంటచొప్పున, దత్పూర్వ మింగ్లి పే.మియు నెఱుంగని స్వకీయుఁడగు నొకబాలున కింగ్లిషుచెప్పి, రెండేండ్లలో నతఁ డాంగ్లభాషయందు నాల్గవఘరమున కర్హుఁడగుట కనుఁగొనినాను.

పై ప్రవీతరగతులలో స్వభాష వ్రాయుట, చదువుట, సామాన్య పుత్రక్కలు చేయుట—యివి నేర్పినఁ జాలును. ఇంగ్లిషు అక్కఱలేదు. ఉపనాచకపుస్తకము లంతకంటె నక్కఱలేదు. నీలి, ఆరోగ్యము, సత్పురుషుల చారిత్రములు, నిత్యానుభూతములగు వ్యవహారవిషయములు, సుగ్రహములగు ప్రకృతిశాస్త్రవిషయములు—వీనిఁగూర్చి చక్కఁగా వ్రాసిన పుస్తకము సంవత్సరమున కొక్కటి చాలును.

ఆంగ్లభాష మాధ్యమికపాఠశాలలలోఁ బ్రారంభింపవచ్చును. వ్యవహారమునకుఁ గావలయు నాంగ్లభాషాజ్ఞానము సంపాదించుకొనుట కాతేండ్లు చాలును. మాధ్యమికవిద్యఁ గఱపుబడులందు స్వభాష, రాజభాష, స్వదేశచరిత్ర, భూగోళశాస్త్రము, ప్రధానప్రకృతిశాస్త్రములందలి మూలవిషయములు, గణితశాస్త్రము—ఇవి నేర్పవచ్చును. తక్కులలో క్షేత్రబీజగణితము లంతర్భూతములై యుండవచ్చును.

అవశ్యపఠనీయములు, విచ్ఛికములు—అను విభాగమువృత్తివిద్యలలోఁ దక్క ఇతరత్రో యుండఁగూడదు. సవిమర్శపఠనీయభాషాగ్రంథములు, సామాన్యపఠనీయభాషాగ్రంథములు—అను ప్రస్తుతవిభాగమనా

వశ్యకము. మంచి గద్యగ్రంథ మొకటియుఁ జక్కని పద్యగ్రంథమొకటియు—సంవత్సరమునకు భాషలో రెండు సవిమర్శపాఠ్యగ్రంథములున్నఁ జాలును.

వృత్తివిద్యలందును భాషాదీతరవిషయములందును మూడేసితరగతుల కొక ముఖ్యపరీక్షచేసి, యందు విజయమొందినబాలురకు అర్హతాపత్రము లీయవచ్చును.

అ—పైకళాశాలలఁగూర్చి మీ రేమైనఁ జెప్పెదరా?

నే—వాని యనుభవము నా కంతగాలేదు. క్రిందిమెట్లు కనుగుణముగాఁ బై మెట్లు విశ్వవిద్యాలయాధికారులు ఆలోచించి యేర్పాటు చేయవలెను.

అ—తప్పేళ్లలో కొన్నితంటాలు రాకమానవు, వానికేమి పోనిదు ; మీరు చెప్పినట్లుచేసిన, దేశారెవ్వములన్నియుఁ బోవునా?

నే—కొన్ని పోవుననియే నానమ్మిక. తల తిరుగుచున్నది. సంభాషణ మీఁకఁ బెరుంగనియకుము. ఉపసంహారవాక్యములు కొన్ని చెప్పి నాయుపన్యాసము కట్టెట్టెదను. :

పరిపాలకులకు నిజదేశాభిమానముకంటెఁ బ్రజానురాగ ప్రజాశ్రేయోభిలాష లెక్కువగా నుండవలెను. వారు తమవారికిఁగల యంత్రసిర్మాణపాటవమును శిల్పనైపుణ్యమును పాలితప్రజావర్గమునకు నిష్కలపటముగాఁ గలపవలెను. దేశమునుండివచ్చు ఆదాయము దేశాభివృద్ధికే వినియోగపఱుపవలెనుగాని దానిని దేశముదాటి వృథాగాఁ బైకిఁ బోనీయఁగూడదు. పరిపాలనాతంత్రములో జ్ఞానవంతులగు ప్రజల సంతకంతకెక్కువగాఁ బాల్గొనఁజేయవలెను. యుక్తవయస్సునవచ్చినబిడ్డ నుపేక్షించి యధికాశుభుఁడై వృద్ధపిత గృహభారమ తయఁ దనమీఁదనే యుంచుకొనునట్లు వ్యవహరింపఁజనదు.

“నాదేశీయులు చేయఁగలపదార్థములు దక్కఁ దక్కినభోగపదా

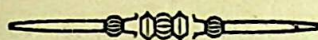
ర్థములు సాధ్యమైనంతవఱకుఁ ద్యజించెదను.” అని ప్రజలు గట్టిప్రతిజ్ఞపట్టి యట్లు జరపుకొనవలెను. “పైతృకమగుఆప్తి కేదోకొంత యదనముగాఁ జేర్చిపోవనివాఁ డప్రయోజకుఁడు” అని ప్రతివాఁడును అనుకొని యుచిత మైనమితవ్యయముతో నట్లు తా జీవయాత్రచేసికొనవలెను. సత్త్వవేషధారి యై మసల నిపుడు మోసపుచ్చుచున్న తమోగుణమును దఱిమివేసి రజో గుణద్వారమున యథార్థమైన సత్త్వగుణమును సమార్జించుకొనవలెను. పుట్టుకకంటె బుద్ధియు సౌశీల్యమును బూజ్యతరములని యెంచుకొనవలెను. అనేకకారణములచే నంతరించిపోయిన ప్రాచీనదయాధర్మసత్యశౌచశౌర్య ములు మరల సంపాదించుకొనవలెను. అన్యోన్యకలహము లణచుకొని పరస్పరమైత్రిపరోపకారచింత లలవడఁజేసికొనవలెను. ఉచితవృత్తు లగపఱిచి దృఢగాతులగు బీదలకు జీవికాసాహాయ్యము చేయుట నిజమైన లోకోపకారకృత్యముగాని యపాత్రదానములుచేసి సోమరితన మునివృద్ధిచేయుట కేవలదేశాపకారము అని వివేదించి తెలిసికొనవలెను. స్వహితపరాఙ్ముఖత్వ పరహితపరాయణత్వములు సర్వమతసమ్మతములయిన యుత్తమ ధర్మములని యోజించుకొనవలెను.

ఇట్లు మనము నడచుకొనినదో, పోయినకీర్తి సంపదలు మనదేశము నకు మరల వచ్చునని నే నాశాస్త్రాస్థుఁడనై యున్నాను.

అ—చాలశ్రమ యిచ్చితిని, ఊమింపవలెను. నమస్కారము. (అని లేచెను.)

నే—(అర్థానుస్వారమువలె గురిచీలోనుండి ముండఱికి సగము వంగి) శుభమస్తు! శ్రీరామచంద్రప్రసాదసిద్ధిరస్తు! లోకాస్సమస్తా స్సుఖి నోభవంతు ! (అని యాశీర్వాదించి మరల వెనుక కొఱిగిల్చిని.)

౧౦ గురుశిష్యసంవాదములు.

II-1

(అభివంద నాశీర్వాదముల తరువాత)

శిష్యుడు—ఈనడుమ మీ రేమైన వ్రాసినారా ?

గురువు—ఈనడుమ సనగా ?

శి—భారతపత్రికకు వెనుక మీరంపిన “గురుశిష్యసంవాదము” సకు బిడప నన్నమాట.

గు—అ! ఏవో యొకటిరెండు. వార్ధివలెబొంగుచున్న వాజ్మయములో నవి కణములవంటివి; పేర్కొనదగినవికావు. ఏ మిట్టిప్రశ్న వేసెతివి?

శి—మతేమియులేదు. ఇంకొక్క “గురుశిష్యసంవాద” మీనలికి వచ్చునేమో యనునాశతో నట్లడిగినాను.

గు—ఎల్లురారగలదు నాయనా? బుద్ధిచేపురాయివది.

శి—వత్సనక్రమస్వర్కమువలన మరల రావచ్చును. ఏదో వార్తాపత్రిక చదువుచున్నట్లున్నారు !

గు—ఔను, “తరుణభారతపత్రిక—Young India.” ము సలితనములో నాకది నల్లమందైనది.

శి—నల్లమందుపట్టు పోకముందే నాలుగుమాటలు సెలవిండు మఱి. అతిశయిస్తో నిప్పుడు మీరు చదువుచున్న పత్రికాభాగమేది? ఏవిషయమునుగూర్చి న్యాయబడినది? ఎవరచేత వ్రాయబడినది?

గు—“దేశాయము, దేశదారిశ్యము” అనుశీర్షకముతోఁ బ్రకటింపఁబడిన యొక విలేఖనము; దానిని వ్రాసినాయన ప్రిస్తుతము “ఘూర్జరవిద్యాపీఠము” లోఁ బనిచేయుచున్న యొక గొప్పపండితుడు, అర్థశాస్త్రవేత్త, ప్రపంచపర్యటనముచేసి వివిధ దేశప్రజలనుభాసుఖములను

స్వయముగాఁ జూచినచ్చిన లోకజ్ఞుఁడు. ఆయనపేరు శ్రీ కుమారప్పగారు.

శి—సరియేకాని, దేశదండిద్యమనుచున్నా రేమికర్మము? చీ
మలబారులవలె గ్రిండఁ బ్రాకుచున్న శతసంఖ్యాకములగు రెయిలుబా
టలతో, తంబుఱతీగలవలె బైని వ్యాపించు విద్యుద్వాహితంత్రులతో,
బహుళములైన భారతీభవనములతో, చిత్రచిత్రవ్యాధినివారణపరికరము
లతో నిండియుండు చికిత్సానిశాలలతో, సస్యసమృద్ధములగుభూములతో,
సమస్తసుఖసదుపాయములతో, నొప్పారుచు స్వర్గతుల్యముగనుండు మన
దేశము దరిద్రదేశమని యెవఁడు చెప్పఁగలఁడు? ఇప్పటి మిడ్డెలు, మేడలు,
కుర్చీలు, సోఫాలు, విద్యుద్దీపములు, విద్యుద్దీప్యములు, ఏటఁజేయనగు
పనులు పూఁటలోజేయు నానాద్భుతయంత్రాళాలు—ఇవన్నియు మా
ముత్తాతలుగాని తాతలుగాని యెఱుఁగుదురా?

గు—మీముత్తాతలకును తాతలకును లేని సౌకర్యము లిప్పు
డనేకము లున్నవనుమాట వాస్తవమే. కాని వారియాయురారోగ్యజవ
సత్త్వము లిప్పటివారికి లేవనుమాటయు సంతసత్యమే! దీనికి గారణమే
మో కనిపట్టవలెను. పూర్వకాలములతోఁ బోల్చి చూచుకొనియు సమ
కాలికులగు నితరదేశజాతులవారితోఁ బోల్చి చూచుకొనియు గట్టసుఖ
తారతమ్యనిర్ణయము చేసికొనవలెను. పాశ్చాత్యుల యద్భుతమైన ప్రకృతి
శాస్త్రప్రావీణ్యమువలన, దానియొక్క దినదినాభివృద్ధివలన, బూర్వులెఱుఁ
గని సౌకర్యము లనేకములు యావత్ప్రపంచమందను ప్రజ లిప్పు డనుభ
వించుచున్నారు. తల్లాభములవలన గలుగు సుఖమైనను మనకంటె నితర
దేశీయులకే యెక్కువగా నున్నది. యంత్రాదినిర్మాణశక్తి మనకు లేదు;
లేకపోవుటకు మన బుద్ధిమాంద్యమో కారణము, ఇతరకారణము లేమైన
నున్నవో, కనిపట్టవలెను. ధూమశకటాదిగమనసౌకర్యములవలన బ్రజల
నుండివచ్చు రాబడి దేశాభివృద్ధికొరకు వినియోగపడుచున్నదో, ధనసంప
న్నులగు నితరదేశీయుల మఱింత శ్రీమంతులఁ జేయుటకును స్వాతంత్ర్య

హీనులైన ప్రజలను మఱింత యస్వతంత్రులజేయుటకును ఉపయోగపడుచున్నదో—అది చూచుకొనవలెను. యంత్రములువచ్చి చేతిపనులు చెడఁగొట్టుటయును బూర్వము జగత్ప్రసిద్ధిగాంచిన శిల్పాదివృత్తుల నశింపజేయుటయును అభ్యుదయసూచకమో అనర్థసూచకమో దూరదృష్టితోఁ గనుఁగొనవలెను. ఇక నీవు పేర్కొన్న మేడలును మిడ్డెలును విద్యుద్దీపవిద్యుచ్ఛక్తిజనాదులును దేశములో నెంతమందికున్నవో చెప్పుము. వేయిమంది పొట్టలు చేతఁ బట్టుకొని తిరుగులాడుచుండ నవఁజో యొకఁడు పంచభక్ష్యపరమాన్నములు గుడుచుచుండుట దేశభాగ్యలక్షణమో దేశభాగ్యసూచనమో—అది వాలో బలులో—బాగుగానాలో చించి చెప్పుము.

శి—ఇవన్నియు శ్రీకుమారప్పగారు పరిశీలించి చెప్పినారాయేమి?

గు—దీనిలో నవియన్నియు లేవుగాని, ముందుపత్రికలలో రావచ్చును. ఆయన వ్రాసినవిషయము లందఱు శ్రద్ధతోఁ బరిపఁదగినవని శ్రీ గాంధీమహాత్ముఁడుగారు చెప్పినారు. ఆచెప్పునందర్భమున మన కుతూహలము రేపుట కొకమాట చెప్పినారు.

శి—అది యేది?

గు—ప్రపంచములో నెల్ల ధనవత్తమమైన దేశము అమెరికాదేశమని యెఱుఁగుదువుగదా!

శి—ఆ! ఎఱుఁగుదును.

గు—మహత్తమమైన యాదేశము తనకు వచ్చుపన్నులమొత్తములో—సైన్యసామగ్రిమునకును, అప్పులుదీర్చుటకును, పరిపాలనకృత్యములకును—నూటికి 48.8 వ్యయముచేసికొనునట; ఇక దరిద్రదేశమని పేరెక్కిన మనదేశము ఆప్రయోజనములకే నూటికి 93.9 వెచ్చపెట్టునట.

శి—ఎవరు చెప్పినారు?

గు—కుమారప్పగారే వ్రాసినారట.

శి—కాని, అయ్యా! అర్థవంతమైన అమెరికాకంటే దాదాపుగా రెండు రెట్లు వెచ్చింపగల మనదేశము దరిద్రదేశమని యెల్లుచెప్పగలము?

గు—అట్లు వ్యయించుకొనుచుండుటచేతనే దరిద్రదేశమైనది. ఆరోగ్యాభివృద్ధికి, విద్యావ్యాప్తికి, జీవికాకల్పనములకు, బ్రజాసౌఖ్యావహములగు నితరసత్ప్రయోజనములకు, డబ్బు చాలకున్నది. పొదుగులో నున్న పాలన్నియు బిడికి పై వారికే సోయచో నిక దూడత్రాగి బ్రతుకుటకు బా లెక్కడనుండును? అమెరికా ఖర్చుపెట్టు 48.8%ను ఆదేశము లోనే తనవారికే వినియోగపడుచున్నది. మన హిందూదేశము ఖర్చుపెట్టు 93.9% లోను అత్యధికభాగము దేశముదాటిపోయి యన్యదేశీయుల పెట్టెలలో బడుచున్నది. మన దేశనూత యీమహాప్రవమునుండి విముక్తురాలైన దక్క నామెకు స్వరాజ్యసుఖముగాని మఱి యేరాజ్య సుఖముగాని యలవడనేరదు.—అని మహాత్ముడు చెప్పచున్నాడు.

శి—అలాగుననా? కుమారప్పగా రీయన్నియు వ్రాసినిరాయేమి?

గు—వ్రాసినట్లే; దేశము సుఖవంతమై భాగ్యవంతమై యుండుటకు బరిపాలనాపద్ధతి ప్రాచీనసవీనార్థశాస్త్రసంప్రదాయముల బట్టి యెట్లుండవలయునో కుమారప్పగారు కొన్ని చక్కని సామాన్యసూత్రములతో నిటఁ జెల్పినారు.

శి—అవేనో సెలవిండు.

గు—నీ వింగ్లిషు రానివాడవుగావు. ఇదిరో! పుచ్చుకొని చదువుకొనుము.

శి—అందులకు బనికట్టుకొని నే నింతదూరము మీకడకురానేల? మీమాటలతో జెప్పనెడల వింగ్లిషురానియాంగ్లముల కవి యుపయోగించును.

గు—అర్థశాస్త్రవాసన నా కంతగా లేదు. అయినను సీమాట త్రోసివేయఁజాలను. కుమారప్పగారియుపదేశముల నతిసంగ్రహముగాఁ జెప్పెదను విను.—

పన్నులనఁగాఁ బ్రజలు సత్పరిపాలనముకై రాజున కిచ్చుపారితోషి కములని పొచ్చినాభిప్రాయము; కనుకఁ బోషకస్థానమునం దుండు రాజున కును పోష్యస్థానమునందుండు ప్రజకును ఒకరితి యొడంబడిక యున్నదన్న మాట. “ప్రతిఫలరూపముగాఁ బ్రభువు సమస్తభోగములు ననుభవింపవచ్చును, కాని ప్రజారక్షణ విషయమున బానిసీనివలెఁ బనిచేయవలెను.” అని నీతిశాస్త్రకర్తయగు శుక్రాచార్యుఁడు చెప్పినాడట.

శి:—అవి కృతయుగము నాటి మాటలు, పోనిండు; ప్రస్తుతకాలపుఁ బరిపాలకులఁ గూర్చి కుమారప్పగా రేమని చెప్పినారు?

గు—అర్థశాస్త్ర వేత్తలును బ్రజాహిత పరాయణులును అగు వారే పరిపాలనకృత్యములలోఁ బ్రవేశింపవలెను; అర్థశాస్త్రజ్ఞానము దుర్వినియోగము చేయు స్వార్థపరులు ప్రభువు లగునెడలఁ బ్రజాపీడకు లగుదురు.

సత్పరిపాలకులు, తమకాలపుఁబ్రజల జేమమే యాలోచింపక, భావిదేశలాభమునుగూడ మనసులోఁ బెట్టుకొని దూరదృష్టితోఁ దమ పాలనకృత్యములు నెఱవేర్చుకొందురు. దాదాపుగా ప్రపంచమందలి దేశములన్నియును ఇప్పడు వాణిజ్యాదులచేఁ బరస్పర సంబంధములు గలిగి యున్నవి గనుక, దాత్కాలిక లాభమునే చూచి వ్యవహారము నడుపుకొనుదేశము రాఁబోవు తనవారికే కాక యితరదేశీయ భావిప్రజావర్గము నకుఁ గూడ బాధగలిగించున దగును. ప్రస్తుతలాభమునే యపేక్షించి, అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములవారు, సేద్యమునకును రాచబాటలకును తమ పెద్ద పెద్ద యడవుల నఱకి తగులఁ బెట్టుచున్నారట; యితరులతో వర్తకపుపోటి పెట్టుకొని తమదేశములోనుండు ఖనిజతైలకూపములనుండి చమురు వేవేగ తోఁడివేయుచున్నారట. ఇది ముందుముందే దేశము నకే కాక యన్యదేశములకుఁ గూడ మహానర్థముగాఁ బరిణమించునని కుమారప్పగారు చెప్పుచున్నారు.

శి:—అమెరికామాట మనకేల? మనహిందూదేశపు పరిపాలనఁ గూర్చి యేమైనఁ జెప్పినారా?

గు—నాయనా ! తొందరపడకు ! స్వదేశసమాచారకథనమున కుపోద్ఘాతముగా నవి యన్నియుఁ జెప్పినారు. హిందూదేశమును గూర్చి విపులముగానే విమర్శించినారు, విను:—

మనదేశ మిప్పుడు తానుండిన స్థితినుండి మాత్ర మతీయొకస్థితిలోఁ బ్రవేశింపనున్నది. పృజలు కేవలకృషిజీవనము వదలి శిల్పాద్యవ్యవస్థ పారములలోఁ జొరఁ జూచుచున్నారు; చేతిపనులు మాని కర్మాగారములు స్థాపించి వానిని యుత్పాదకమునఁ గావించుకొనఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. విషమమైన యీసంధికాలములో వేయికన్నులతోఁ జూచుచు బహుజాగరూకతతోఁ బరిపాలకు లీమహత్తమమైన ప్రజోత్సాహశక్తిని దేశక్షేమానుకూలముగాఁ దిప్పి నడపవలెను.

శి—ఈసందిగ్ధ శుష్కపన్యాస వచనములతో నేమి ప్రయోజనము? ఎట్లు నడపవలెనో నిర్ధారకముగా నేమైనఁ జెప్పినారా?

గు—చెప్పినారయ్యా! కొంచె మోషికపట్టుము; గ్రుక్క త్రిప్పకొననీయ వేమి గృహచారము! “కట్టి, కొట్టి, తెచ్చె”నని సంక్షిప్త రామాయణమువలెఁ జెప్పిన లాభములేదు గదా! ముసలివాడను, విషయ మనభ్యస్తము, ఆలోచన కించుక యవకాశ మియనలెను.

శి—క్షమించి యట్లే సావకాశముగానే సెలమిడు. ఎట్టి వారికైనను ముసలితనములోఁ బూర్వవయస్సుయొక్కవడి యుండుట కష్టము.

గు—ఏ మార్పైనను, మంచిదగునెడల, బ్రజల యొక్క పదార్థోత్పాదన శక్తి హెచ్చుచేయవలెనుగాని క్షీణింపఁ జేయఁగూడదు. కనుకఁ బ్రభుత్వమువారు సరైనవ్యాపారఫలపరీక్షణము యుక్తమైన వ్యయముచేసి పరిశీలనపర్యవసానము పృజల కెఱుకపడు నేర్పాటులు గావింపవలెను. అర్థబలమును వ్యాపారనైపుణ్యమును గల పరదేశస్థులు పోటిగావచ్చి కొత్తగా నంకరించినవృత్తుల నశింపఁజేయకుండఁ గఠినమైనదిగుమతిపన్నులువేసి వానిని సంరక్షింపవలెను. ప్రభమావస్థలోఁ బ్రజా

సుఖకరములైన నూత్న వ్యాపారములకుఁ జాలిన ధనసాహాయ్యము చేయుచుండవలెను. బహుముఖముగా నిట్లు పరిపాలకులు తోడ్పడుటవలన నందఱుజనులకు వారు సమానమైన యవకాశము లొసఁగినవారగుదురు. కాని దేశములో నెవరో యల్పసంఖ్యాకులు విత్తాధ్యులై యుండుటగాని యేదో యొకవృత్తికయియే ప్రజలు ప్రభువులనుండి తోడ్పాటుపడయుటగాని దేశమునకు మంచిదిగాదు.

శి—నాకు బోధపడలేదు. ఏల మంచిదిగాదు ?

గు—మొదటిదానివలనఁ బెక్కుర కత్తప్తిగలుగును ; అందుచే నంతఃకలహములు పుట్టును.

శి—అత్తప్తి యేల కలుగవలెను ?

గు—సమానముగాఁ బాటుపడుప్రజలలోఁ గొందఱుకడ ధన మత్యధికముగాఁ జేరియుండుట సహజముగా నితరుల కసూయూజనకమగును.

శి—సరియే, రెండవదానివలన నేమిబాధ ?

గు—దేశములో నందఱుఁ గృషీవలవృత్తియే యవలంబించి జీవింపఁజూతురనకొనుము; ఆ యొక్కవృత్తి నభివృద్ధి నొందించుటకే పరిపాలకులు ధనాదిసాహాయ్య మొనర్తురనుకొనుము; దీర్ఘానావృష్టి క్షామబాధలు తటస్థించునెడల నప్పుడు దేశదురవస్థ యెట్లుండునో యోచించుకొనుము.

శి—కాలము ససిగాలేకున్నచో నేకజీవిక నాధారముచేసికొను దేశప్రజలు బాధపడుదురనుట నిజమే.

గు—కాలము ససిగానున్నను ఆయపాయము పూర్తిగాఁ బోదు. ఏఁటఁట బ్రజాభివృద్ధి యగుచుండును.

శి—ఏమో ! పుట్టుకలతోపాటు చావులు నున్నవి.

గు—స న్నొకవిషయమునుండి యొక విషయమున కీడ్చుచున్నావు. ప్రజాగణనముచేసి ప్రకటించు ప్రభుత్వమువారి లెక్కలను ప్రమాణముగాఁ గొనుదో నీ కట్టిసందేహము కలుగఁ పడదు. మరదేశములో

స్త్రీలకు వివాహము లైచ్చికములు గావు. సంతానహీను లత్యల్పసంఖ్యాకులుగా నుందురు. అర్థలోపము కావలసికంత యున్నదిగాని అపత్యలోప మొత్తమాత్రము లేదు. “బీడలకు బిడ్డ లెక్కువ” యను గోకోక్తి సీవు వినియేయుందువు. ఆఱుగురుబిడ్డలగని తలిదండ్రులిద్దఱు గలించిన, జనసంఖ్యలో మునుపటికంటె నలుగు రెక్కువగానుండరా ?

శి—ఔను, మీమాటల కడ్డరాను, సంభాషణముసాగిపోనిండు.

గు—ప్రజలు నానాటికి హెచ్చుచుందురు, భూమిమాత్రము యథాపూర్వముగానే యుండును, భూసారము తగ్గిపోవుచుండును, ఎన్ని క్రొత్త యెరువులువేసి నేద్యముచేసినను తిండికిజాలు సస్యముండనిరోజులు రాకమానవు. కనుక బరిపాలకు లీచిక్కులన్నియు నాగోచించి వ్యవసాయము, వర్తకము, శిల్పములు, నింక నితరవృత్తులు—వీని కన్నిటికి యథోచితముగా సాయపడుచుఁ బ్రజలను గాపాడవలెను. యావద్దేశప్రజావర్గములో నుండు బుద్ధిబలదేహబలములకుఁ దగు నవకాశములిచ్చి శోధ్యుడివారు వానిని దేశాభివృద్ధికై యుపయోగించుకొనవలెను.

శి—ఇన్నిటికి సాయపడుటకు సామ్యుండవలెనుగదా !

గు—ఉండవలెను. అందుకయియే పన్ను లేర్పజిసవి. కాని యా పన్నులు వేయుటలో రాజు ప్రజల కెంతమాత్రము బాధకలిగింపక వారు సంతోషపూర్వముగా నవి చెల్లించుకొనుచు చూచుకొనవలెను—అని కుమారప్పగారు చక్కని ప్రాచీననవీనోపమానములతో విశదీకరించినారు. చెట్టునకు హానికలుగకుండ బాగుగాఁ బక్షమైనపిదపఁ బండ్లుకోసికొనునట్లు ప్రజల కానంతయైన నొప్పి కలుగకుండఁ బ్రభువు వారినుండి పన్నులు గొనవలయును—అని కౌటిల్యుఁడు చెప్పినాఁడట.

శి—ఏకాక్షుఁడుగా రేమియుఁ జెప్పలేదా ?

గు—ఎరువువేసి నీరుపోసి మొక్కలను బుష్టముగాఁబెంచినపిదపఁ దోటకాఁపు పూవులును ఫలములును ఎట్లుకోసికొనునో రాజుజ్ఞే ప్రజ

లను సుఖపెట్టి యనాయాసముగా పన్నులు చెల్లింపగలశక్తి వారికి మొట్టమొదట నిచ్చి పిదపఁ బన్నులు పుచ్చుకొనవలెను—అని శుక్రాచార్యుఁడుకూడ నట్లే చెప్పినాఁడు. మఱియుఁ బన్నులవలన బ్రజలవస్త్రాత్పాదనశక్తి తగ్గఁగూడదు. కత్తిరించి గొట్టెలనుండి ఉన్ని గొనవలెనుగాని వానియొడ లొలిచి తీసికొనరాదు. సుఖజీవనమునకుఁ జాలినధనము ప్రజల కడనుంచి యతిరిక్తముగా నున్న విత్తమునుండియే రాజు పన్నులు గ్రహింపవలెను. అధికారులు ఆయమూలములను శుష్కింపఁజేసి నాశముచేయఁగూడదు. మరలఁ బుష్పించుశక్తి పుష్కలముగా మొక్కల కుండనిచ్చి పుష్పవికేత యింక నటనున్న వాడి రాలిపోవుట దక్క నన్యోపయోగ మేమియు వానివలన లేనప్పుడే పూవులుకోని యుచ్చుకొనును. సరిగ్గా బ్రభు వట్లే ప్రజలనుండి పన్నులు రాఁబట్టుకొనవలయును; లేనిచో బాగ్గలకై ఫలవృక్షములను బడఁగొట్టి కాల్చినకాఁ పెంతబుద్ధిమంతుఁడో భూపతియు సంత బుద్ధిమంతుఁడే యగును.

శి—నిదర్శనములు చాల హృదయంగమములుగానున్నవినుండి!

గు—బుద్ధిమంతులగు పూర్వులు తెచ్చిన దృష్టాంతము లన్యథాయుండునా నాయనా! కుమారప్పగా రింకొక ముఖ్యమైన విషయమును గూర్చి చెప్పినారు విను.

శి—చిత్తము.

గు—కుడువఁ గూడును కట్ట బట్టయు నున్నవారా, కారా? యను సందిగ్ధదశలో—లేమియొక్క సరిహద్దులలో—నున్నవారినుండి రాజైత్తి పన్నును గ్రహింపఁగూడదు; అలోటు ధనాధ్యులనుండి కూడఁదీసికొనవలెను. కేతలకు భారముగలిగించు “షరోక్షకరములు—Indirect taxes” జీవనమున కత్యావశ్యకములగు సామాన్యాహారపదార్థములపై వేయక, కేవల భోగపదార్థములపై నే వేయవలెను. అట్లు చేయుటవలన బీదల కేబాధయు నుండదు. ధనవంతులగు భోగపరాయణులట్టిపదార్థము

లెంతడబ్బు పెట్టియెనను గొనఁగలరు. ఇట్టి యపృత్యక్షపుఁ బన్నులవలన దేశపుటాదాయము హెచ్చును. చివర కాపన్నులు చెల్లించువారు భోగులగు ధనికులేకనుక వారి కవి చెల్లించుచున్నట్లే కాన్పింపదు. అది పూవు లెఱుంగకుండఁగనే తేటి పుష్పమరందముఁ గోలి నట్లుండునని పూర్వులు చెప్పినారు.

శి—యథాన్యాయముగాఁ బరిపాలించుకొనఁదలఁచు రాజు బహు జాగరూకుఁడై యుండవలెనన్నమాట.

గు—జౌను నాయనా! అందుచేతనే “రాజ్యాంతమందు నరకము ధ్రువము” అన్నారు పెద్దలు. సామాన్యకుటుంబియగు సంసారియే ధనార్జనములోకంటెఁ దద్వినియోగముగో నెక్కువ తెలివితేట లగపఱుపవలె నుగదా, యింక దేశకుటుంబియగు దేశాధిపతి యెంతతెలివితేట లుపయోగింపవలెనో యోజించుకొనుము. పన్నురూపముగావచ్చు ప్రతిరూపాయ యును ప్రజాపదార్థోత్పాదనపాటవ మెక్కువచేయుచున్నదో లేదో య తఁడు కనిపట్టుచుండవలెను, ధనబలముగలవారినుండి విశేషముగా డబ్బు లాగి బలహీనులగు దరిద్రులను బోషించుచుండవలెను, విత్తవతులనుండి గ్రహించిన విత్తముతోఁ బామరులగో విద్యావ్యాప్తి గావింపవలెను అంతేకాని పేదలను బాధించు పన్నులువేసి యవి ధనవంతులను ధనవత్తురులఁ జేయుట కుపయోగించుట యవివేకము, అధర్మము, చివర కది యాత్మవినాశ హేతువుకూడ నగును. అభినుండి యత్యధికమైనజలము ఆవిరిగాఁ బై కిఁబోయి వర్షరూపమునఁ గ్రిందఁబడి యల్పజలాశయములను బుష్పము చేయుచుండుటలేదా?

పరిపాలనము బాగుగా నడపుటకై నను యుక్తవ్యయమే చేయవలయునని కుమారప్పపండితుఁ డింకొక హితోపదేశము చేసినాఁడు.

శి—మంత్రిబృందముల వేతనము లధికముచేసి చిన్నచిన్న యుద్యోగుల గొంతుకలు గోయుమనియా?

గు—కాదు, పరిహాసములు కట్టపెట్టి పండితునివాక్యములు శ్రద్ధతో వినుము :—

రాబడినిబట్టి గృహస్థుడు నవుకరుల నెట్టుపెట్టుకొనునో దేశము యొక్క ఆయమునుబట్టియు దేశభాగ్యమునుబట్టియుఁ బన్నులు చెల్లింపఁ గల ప్రజాశక్తిఁబట్టియుఁ బ్రభువు పరిపాలనపుటేర్పాటులు గావించుకొనవలయును. రాజ్యాంగవ్యాపారము చక్కఁగా గడియారమువలె నడచుచున్నదిగదా యని యమితవ్యయము చేయఁగూడదు. పరిపాలనపుఖర్చు ప్రజలు సునాయాసముగా భరించుటకై యది దేశమునందలి మనుష్యుని సగుటాదాయమున కిన్ని రెట్లుండవలయును— అని యొక కఠిననియమము చేసికొనుట మంచిదని కుమారప్పగారు చెప్పుచున్నారు. అట్లు చేసికొను నెడల భిన్న దేశప్రజాసామర్థ్యములలోఁ గాని భిన్న దేశవస్తుమూల్యములలోఁగాని కస్పష్టభేదము దానియంతట నదియే యంతరించిపోవునట. రాజ్యము విత్తవీర్య సుఖసంపన్నముగావించుట కవశ్యావలంబనీయములగు సూత్రము లివ్వియని యాయన యీపత్రికలో వ్రాసినాఁడు.

శి—అయ్యో ! అప్పుడే ముగించినాఁడా ?

గు—ఇందంతేయున్నది. మనదేశమంత మహావైభవ మనుభవించిన చంద్రగుప్తుఁడు అశోకుఁడు మున్నగుచక్రవర్తులకాలముమాట యెత్తుకొనక బ్రిటిషురాజ్యమునకు సన్నిహితపూర్వమున హిందూదేశపు టార్కికస్థితి యెట్లుండెనో సప్రమాణముగా ముందు పత్రికలోఁ బ్రకటి చెడనని కుమారప్పగారు చివర వ్రాసినారు.

శి—అట్లైన నింకొక గురుశిష్యసంవాదమునకు సామగ్రియున్నది.

గు—సామగ్రి కేమికొదవ? పనిగట్టుకొని నీవు వచ్చుచుండవలయును, అప్పుడు నా కారోగ్యమును తీటికయును నుండవలయును.

శి—శ్రమయిచ్చినందులకు క్షమించి యింక నాకు సెలవిండు; నమస్కారము.

గు—శుభమస్తు ! సుభిభవ !

11-2

(వండనాశీర్వాదముల పదప)

శి—కుమారప్పగారు తరువాత నేమిచెప్పినారో విను కుతూహలముతో వచ్చినాను. వెనుక జెప్పినది సత్పరిపాలనాపద్ధతి.

గు—పంచొమ్మిదవశతాబ్ది ప్రారంభమున హిందూదేశస్థితి యెట్లుండెనో తరువాతిపత్తిక్రలో సప్రమాణముగా జెప్పినారు.

శి—తత్పూర్వస్థితిమాట యేమియు నెత్తికొనలేదా?

గు—ఎత్తుకోకయేమి? ౧౦౦౦-౧౮౦౦ సంవత్సరముల మధ్యకాలములో మనదేశము మహోచ్ఛస్థితిలో నుండెనని వాగ్దాసినారు.

శి—ఏమివాగ్దాసినారో కొంచెము సెలవీయరా?

గు—అప్పుడప్పుడు కొన్ని దేశోపద్రవములు సంభవించుచుండినను ఇతరదేశములతోఁ బోల్చి చూచినయెడల మొత్తముమీఁద భారతవర్ష మారోజులలో సిరిసూపత్తులును ప్రళాంతిసుఖమును అనుభవించినదని నిశ్చయముగా జెప్పవచ్చును.

సముద్రముమీఁదను మెట్టమార్గముననుగూడఁ దనసరకులనుఁపి హిందూదేశము దూరదేశములతో విపులమైన వాణిజ్యవ్యాపారము పెట్టుకొని యమితమైన ధనలాభము నొందుచుండెను.

నాటి హైందవులకు విశేషముగా శిల్పనైపుణ్యముండెడిది. వారు తమదేశములో బాసిన ప్రతిమున్నగు పదార్థములతోఁ బ్రశస్తములైన వస్త్రాదులు నేసి పరదేశములకంపి యధికధన మార్జించుకొనెడువారు. విలువగల సరకులనిచ్చి వెండిబంగారములు జెచ్చుకొనెడివారు. అప్పుడెంతోరాజ్యబలముగల “రోమ్” కూడ “అయ్యో! మనధనమంతయు హిందూదేశమే లాగుకొనిపోవుచున్నదే!” యని పరిదేవనము నొందుచుండెడిదట.

ప్రజలు తమ తెలివితేటలచే దేశములోని ద్రవ్యములతో మంచి

మంచి సరకులు కల్పించి వానిని స్వదేశీయులకును బరదేశీయులకును విక్రయించి డబ్బు చేసికొనెడువారు; వారికి చేయినిండఁ బనియుఁ గడుపునిండఁ దిండియు నొడలునిండ బట్టయు నుండెడివి.

తూర్పుసముద్రతీరమున డాక్కానుండి బందరువఱకు నుండువారు ఉల్లిపారలవంటి “మస్లిన్” బట్టలు నేసి యెగుమతిచేసికొనెడువారు; పశ్చిమసముద్రతీరమున “కాలికట్ట” నుండి ప్రశస్త మైన “కాలిక్” బట్టలమితముగా వచ్చుచుండెడివి. ఈవర్తకము ౧౯ వ శతాబ్ది యుత్తరార్ధమునఁగూడ నుండెడిదట.

శి—స్వదేశవాణిజ్యపోషణార్థము పాశ్చాత్యప్రభువు లట్టిసరకులపై దిగుమతిపన్నులు వేసెడివారుకారా?

గు—ఏల వేయకుండురు? వేయకుండినఁ బ్రజలు నిలువనిత్తురా?

౧౭౩౪ వ సంవత్సరములో నొకపత్తిక గట్టిగా మొఱపెట్టుకొనఁగా స్వదేశవయనవ్యాపారము పడిపోకుండ కాపాడుటకు ఇంగ్లాండు దిట్టముగా దిగుమతిపన్నులు విధింపవలసి వచ్చినదట.

శి—మనవా రారోజులలో నొక్క నూలిబట్టలే యెగుమతిచేసెడివారా యితరమైనసరకులు కూడఁ బంపెడువారా?

గు—నూలిబట్టలేకాదు—పట్టువస్త్రములు, బుటేదారుపనిచేసిన బట్టలు, తివాసులు, చక్కని చెక్కడపుపనిచేసిన రత్న భూషణములు, దంతపుసరకులు, సుగంధిద్రవ్యములు—ఎన్నెన్నో యెగుమతిచేసి యింద్రనైభవ మనుభవించెడువారు.

శి—అవన్నియు నెవరిపడవలమిఁదవేసి పంపెడువారు?

గు—తమ పడవలమిఁదనే. కొన్ని పర్షియాసింధుశాఖ అరేబియామిఁదుగా నావల యూరప్పనకు సరకులు కొనిపోయెడివి; కొన్ని యివావల చీనా జపానుదేశములకుఁ గొనిపోయెడివి.

శి—అబ్బో! మనవారి కప్పుడు నౌకానిర్మాణనిపుణతకూడ నుండెడిదేమి?

గు—అ! నిస్సందేహముగా! “రాధాకుముదముఖిన్” గారు తాము వ్రాసిన గ్రంథములో నొకలేఖ యుదాహరించినారు. అది “బాలా సోదరు” లో నున్న పాశ్చాత్యవణిక్పత్రినిఘటలు లండనులోనుండు “ప్రజే తలసభ—The Court of Directors” కు ౧౬--౧౭--౧౮2౦ తేదీని వ్రాసినయుత్తరము. అం దిట్లు వ్రాయఁబడియున్నది :—

“అనే కాంగ్లవర్తకులును తదితరులును వారిపడవ లిటుఁ బ్రతిసం వత్సరము కట్టించుకొనుచున్నారు. ప్రశస్తముగాఁ జెరిగిన ముదురుకట్ట యిటుఁ గావలసినంత యున్నది. తీరమునందు దివ్యమైన యినుమున్నది. లంగరులు మున్నగు నినుపసరకు లీదేశస్థులు మిక్కిలి నేర్పుతోఁ జేయు చున్నారు. సుప్రసిద్ధ నౌకానిర్మాత లనేకు లిటు నున్నారు. పడవలు నిర్మించి వానిఁ గడలిపై విడుచుటలో వారికంటె నెక్కువ కుశలుల నీప్ర పంచములో నే నెవటను జూడలేదు. తెరచాఁపలు, ఓడపగ్గములు, నూలి నిచ్చెనలు, మున్నగు పోతోపకరణములు వారు చేయుపద్ధతి కడుఁ బ్రశస్త మైన పద్ధతి.”

౧౮౦౨ వ సంవత్సరమునఁగూడ ఇంగ్లండునకు యుద్ధనావలు ఇం డియా కట్టిపెట్టెడిదట. హైందవసోతనిర్మాతలనుండి ఇంగ్లండువారు న మూనా లర్థించి తెచ్చుకొనెడువారట.

శి—అయ్యో! యెట్టిదేశ మెంతయున్నతస్థితినుండి యెంతనిమ్న స్థితికిఁ బడిపోయినది!

గు—పూర్వకాలపు దివ్యభవనములు, కాలువలు, ఘంటాపథ ములు—అక్కడక్కడఁ గొన్ని ప్రాచీనవైభవ స్మారకచిహ్నములుగా నిప్పటికిని నిలిచియున్నవి.

శి—అప్పుడు క్షామబాధలే ప్రజలెఱుఁగరుకాఁబోలు.

గు—ఎఱుఁగరని చెప్పట యసత్యము; కాని యావద్దేశము నొక్కమాటు కలుపు లప్పుడు బాధించెడివిగావు. ఆరోజులలో రాకపోకల

సౌకర్యము లిప్పటికంటె మిక్కిలి తక్కువగా నుండెడివి గావున పండిత చోట్లనుండి పంటలేనిచోట్లకు సరకులు తీసికొనిపోవుట కడుఁ గష్టముగా నుండెడిది. ఆకాలములలో ఖ్రామబౌద్ధాకారణ మనావృష్టిహేతుకమైన సన్యాభావముగాని ధాన్యాదులు కొని బ్రతుకుటకుఁ జాలినడబ్బు ప్రజల చేతిలో లేకపోవుటగాదు. ఆవివత్తు డై వికముగాని దుష్పరిపాలనముచే మనుష్యుఁడు బుద్ధిపూర్వముగాఁ దెచ్చి నెత్తినివైచుకొన్న వివత్తుకాదు.

శి—ఇప్పటివలెగాక యప్పుడు బలవంతులగు పరరాజులు దేశముపైఁ బడి దోచుకొనెడువారని విందుమే !

గు—అప్పుడప్పు డట్టివిప్లవములు సంభవించెడివన్నమాట వాస్తవమే. సారవంతమైన భూములు గలిగి ధనవంతమైయున్న దేశము చూచినఁ బరరాజులకన్నులు గుట్టకమానవు; వారిదోఁపిడివలనఁ గొంతనష్టము ప్రజలకుఁ గలుగకయును మానదు. కాని, కంటి కగపడి చేతికి దొరకు డబ్బును సరకులును దోఁపిడికాండు) లాగుకొని పోగలరుకాని ప్రజల పదార్థోత్పాదనశక్తి నెట్లు పట్టుకొని పోగలరు? కనుక ఆబాధలు తటచుగాఁ బట్టనములలో నుండు విత్తవంతులను దాఁకెడివిగాని పల్లెలలోనుండు కర్షకులకును చేతిపనులు చేసికొని జీవించువాఁకిని దగిలెడివిగావు.

మఱియు, సేద్య మొకపవిత్రవృత్తిగా నప్పటివారు భావించుకొనెడివారు. అందుచేత నెక్కడనో రాజులకును రాజులకును జరుగురణముల వలన సేద్యకాండ్రకుఁగాని చేలపైనుండు సస్యములకుఁగాని యెత్తిసేగియుఁ దట్టించెడిదిగాదు. పంటకాఁపులయాస్తి పాడుచేయుట పాతకముగాఁ బరిగణించెడువారు.

కనుక ౧౭౩౯ సం॥లో జరిగిన “నాదర్హా” కొల్లవంటి యుపద్రవములవలన మనదేశమునకుఁ గొంత తాత్కాలికబాధ కలిగెడిదికాని పెద్ద నష్టము సంభవించెడిదిగాదు.

శి—కష్టపడి సంపాదించుకొన్న యాస్తియంతయు నసహరించి

మనుష్యులను బ్రాణావశ్యతలజేసి విడిచిపెట్టిపోవుట పెద్ద సప్తముగాక చిన్నసప్తమా? మీ యీమాట నా కేమియు నచ్చుటలేదు.

గు—సప్తములేదని నే జెప్పటలేదయ్యా! ఆసప్తము కొందఱు కేకలిగి కొంతకాలమే యుండెడిదని చెప్పినాను; ప్రజలజీవితమును వృత్తులును నశించెడివికావని చెప్పినాను. ఒకఁ డొకనిని దోచుకొని యంతటితో విడిచిపెట్టినాఁ డనుకొనుము; మఱియొకఁ డున్న సొమ్మెల్లఁ బట్టుకొనిపోవుటయేకాక వానిగుడ్డు పీకి చేతులు నఱికికూడఁ బోయినాఁడనుకొనుము. పుస్తకనాణ్యసశక్తి పోగొట్టి రెండవవాఁ డెక్కువహాని చేసినవాఁడుకాలేదా? శి—బోను; కథ సాగిపోనిండు.

గు—కనుక స్వరాజపీఠయో పరరాజపీఠయో వదలిపోయినవెంటనే పడిపోయినవృత్తులు మరలఁ దలలెత్తి కామధేనువులవలె బ్రజల మరల నై శ్వర్యవంతులఁ జేయుచుండెడివి.

దుర్వినియోగము చేసినను సద్వినియోగము చేసినను పన్ను మొత్త మంతయు స్వదేశములోనే వ్యయింపఁబడుచుండెడిది. రాజులు భోగైక తత్పరులైనను వారు వెచ్చించుడబ్బు తమ ప్రజలకడకే పోయెడిది. చిత్ర చిత్రభోగపదార్థములు కొత్తకొత్తవి చేయునేర్పు ప్రజల కలవడుచుండెను; ఆనూత్న వస్తుకల్పనశక్తి దేశమునకే లాభకారి యగుచుండెను.

స్వదేశీయులే పరిపాలనకృత్యములలోఁ బాల్గొనుచుండుటచేతఁ బెద్దపెద్దవేతనములు బుద్ధిశాలులగు మన దేశమువారికే ముట్టుచుండెడివి. దేశభక్తితోఁ బాలనము జరుపఁబడుచుండుటచే వేనవేల కేసో వృత్తులు కల్పింపఁబడుచుండెడివి.

గ్రామములోని పంచాయతినభ్యులే స్థితిగతులు స్వయముగాఁ జూచి పన్నులు విధించెడివారు. పొరపాటుచే నందు హెచ్చుతగ్గు లేమైన వచ్చినచోఁ బ్రజలు చెంతనుండునధికారులతోఁ జెప్పకొని వెంటనే వానిని సవరింపించుకొనుట కవకాశ ముండెడిది.

పంటనుబట్టి పన్నులువేసెడివారు. అవి ధనరూపముగాఁ జెల్లించిన నుసరే ధాన్యాదివస్తురూపముగాఁ జెల్లించిననుసరే—అది రైతులయిష్టము నకు విడిచిపెట్టెడువారు. అందుచేత వ్యవసాయము చేసినవానికి ఏటి పంటయంతయుఁ బన్నురూపముగాఁ దుడిచిపెట్టుకొనిపోకుండ సంవత్సరగ్రాసమునకే కాక క్రామాదికష్టకాలమునకుఁగూడఁ గొంత మిగిలియుండెడిది.

శి—సరియే; యన్నవస్త్రముల కేకొడవయులేకుండ నప్పటి పృజలు జీవించెడివారన్నమాట.

అనాఁడు వర్ణములఁబట్టి వృత్తులుండెడివిగనుక నిండ్లే పాఠశాలలు గాను వారివారి కర్మాగారములే యుచితముగాఁ గళాప్రయోగభాగములు నేర్పు లభ్యాసస్థానములుగాను నుండెడివని యూహించుకొనఁగలను. కాని లోకవ్యవహారమునకుఁ గావలయు సామాన్యవిద్య జనులకు బాల్యములోఁ గలుపుటకు ఊళ్లలో నిప్పటివలె నప్పుడు బడులుండెడివా? ఉన్నచో నవి యెట్లు పోషింపఁబడుచుండెడివి?

గు—ఊరూర నొకబడి యుండెడిది. వృత్తిమాన్యములిచ్చి యట్టి పాఠశాలలను నిలిపి పోషించెడువారు, ఆలాగుననే యితరములైన స్థానపరిపాలనాశాఖలకుఁ గావలయునుద్యోగులను నియోగించెడివారు. కావునఁ బ్రతిగ్రామమును బ్రజాపరిపాలనము క్రిందనేయుండు నొక చక్కని చిన్న రాష్ట్రముగా నుండెడిదని నీ వనుకొనవచ్చును.

శి—ఆలాగునఁ బరిపాలింపఁబడుదేశము భూగోకస్వగ్గముగా నుండదా? ౧౮ వ శతాబ్ది చివరవఱకు మనదేశ మన్నివిధముల నట్లే సుఖపడుచుండెడిదికాబోలు!

గు—ఉండినట్లు మనచారేకాక నాటిదేశము నల్లసలు దిరిగిచూచిన యూరప్సవారగు బాటసారులును దదితరులునుగూడ లిఖించిపెట్టినారు. అట్టినలుగురసాక్ష్యములు దిశ కొక్కటిఁబొప్పన నెత్తి కుమారప్ప పండితుఁడుగారు పత్రికలో నుటంకించినారు.

శి—అలాగుననా? అవియేవో తెలియఁబఱుపఁబ్రాంతుచున్నాను.

గు—ఉత్తరముననున్న భరతపురసంస్థానమునుగూర్చి “విషవ్ హిబరు” గారు తన దినచర్యాపుస్తకములో నిట్లు వ్రాసినారు :—

“జలసమృద్ధమై సేద్యము ప్రశస్తముగా జరుగుచున్నట్లు నా కగ పడిన హిందూదేశభాగములలో నిదియొకటి. పొలములలో పైరు పరమ సుందరముగా నున్నది. ప్రతిపంట ప్రశస్తముగా నున్నది. పండినచెఱుకు లప్పుడేకోసి బయలుచేసిన విశాలజ్వేత్రములును అనేకములైన చెఱుకు గానుఁగలును నేఁ జూచినాను. అన్నిటికంటెను దేశభాగ్యమున కివి య మోఘదృష్టాంతములు. ప్రజాబాహుళ్య మంతగా లేదుకాని, పల్లెలన్ని యు మిక్కిలిమందిసితిలో నున్నవి. మరమ్మతులు బాగుగా జరుగుచున్నవి.

కంపెనీయధికారములో నున్న రాష్ట్రములఁజూచి రాజపుత్రస్థాన ములో నింపైన యిట్టి వ్యాపారములు చక్కఁగా సాగుచుండు ప్రదేశ ముండునని నే ననుకొనలేదు. దీనిఁబట్టి భరతపురప్రభువు ప్రజలఁ దనబిడ్డల వలెఁ జూచుకొని పరిపాలనముచేయు నసాధారణప్రజ్ఞావంతుఁడనియైన నూ హింపవలెను, లేదా బ్రిటిషురాష్ట్రములందలి పరిపాలనావిధానము స్వదేశ ప్రభువుల పరిపాలనాపద్ధతికంటెఁ బ్రజాసౌఖ్యవిషయమునను దేశభ్యుదయ విషయమునను దక్కువయనుకూలముగా నున్నదనియైన నూహించుకొన వలెను.”

శి—మతగురువుగనక నసత్యభీతిచే నున్నదన్నట్లు వ్రాసినాఁడు.

గు—కల్లలాడకుండుటకు క్రైస్తవగురువే కానక్కఱలేదు. దక్షిణమున నప్పుడు మహమ్మదీయరాజ్యమై టిప్పుసుల్తానుచేఁ బరిపాలింపఁ బడుచుండిన మైసూరురాష్ట్రమునుగూర్చి “లెఫ్టినెంటుకర్నల్ మూర్” గారు వ్రాసినమాటలు విను.

శి—చిత్తము.

గు—“దేశము గోఁ బ్రయాణముచేయుచున్న పరదేశికి—చక్కఁ

గా సాగుబడిచేయఁబడుచున్న క్షేత్రములు, పాటుపడి పనిచేయు ప్రజలతో కిటకిటలాడుచుండు ప్రదేశములు, కంటి కింపుగాఁ గట్టఁబడి యభివృద్ధిలో నుండు పట్టణములు, విపులవ్యాప్తిగల వాణిజ్యము, ఎటు తిరిగి చూచినను ప్రజాసంతృప్తిని సూచించు లక్షణములు—ఇవి కనఁబడినప్పుడు ఆదేశపరిపాలనము ప్రజాప్రియమై సుఖకరమైన పరిపాలనమని యతఁడనుకొనుట సహజము. పైయభివృద్ధియు టిప్పుగారి పరిపాలనముయొక్క ప్రతిరూపమే.

అతనియేలుబడిలో నెల్లజనులు సుఖించిరినియు వారికంటె నేయితరరాజ్యప్రజలును ఎక్కువ సుఖవంతులు గారనియు ననుకొనుటకు జాలినంత హేతుబలమున్నది.

టిప్పుయొక్క ప్రవర్తననుగూర్చి ప్రతికూలవాక్యములు విని షరమానందమునొందుట కధికారసత్త్వముగల శత్రువు లతని కుండిరి. ఉండినప్పటికిని, టిప్పునుల్తానునకుఁ గలంక మాపాదించు నుడులుగాని సడుగులుగాని యెవరినోటినుండియు వినఁబడెడివి గావు.”

శి—ఇకఁ దూర్పుపడమరలు మిగిలియున్నవి.

గు—అవియు వచ్చుచున్నవి తొందరపడకుము. తూర్పుననున్న వంగదేశమునుగూర్చి “హాల్వేల్” దొరగా రిట్లు వ్రాసినారట :—

“ప్రజలయర్థప్రాణము లిట నబాధ్యములు. సరకుతోఁజూపు వర్తకుఁడైననుసరే, సామాన్యపథికుఁడైననుసరే, యీదేశములోఁ బ్రభుజాగరూకతచే సురక్షితముగాఁ బ్రయాణము చేయఁగలఁడు. దమ్మడిఖర్చు లేకుండ ఆరెకులు వెంటనేవచ్చి యంగరక్షకులై యతని నొకమజలీనుండి యొకమజలీకిఁ గొనిపోదురు.....ధనవంతులగు ‘డాక్కా’ మండలపు భూములన్నియు సాగులో నున్నవి. ప్రజలకు నిష్పక్షపాతమైనన్యాయము దొరకుచున్నది. పరిపాలకుఁడగు ‘జెన్సంతరాయుడు’ సద్విద్యాశిక్షితుఁడైనప్రభువు, విమలాంతఃకరణుడు, ఋజుమార్గవర్తి, విసుగుకొనక

శ్రమకోర్చి యప్రమత్తుడై తన పరిపాలనకృత్యములు చేసికొనుచుఁ బ్రజాసౌఖ్యసావ్యస్థము లొసగూర్చుచున్నాఁడు. ప్రభుత్వమువా రెవరికో కొందఱకు సర్వగ్రాహకముగా సరకుల జట్టికచ్చపద్ధతి యతఁడు కొట్టివేసినాఁడు ; ధాన్యములపైఁ బన్నులువేయుట మానివేసినాఁడు.”

శి—అట్టిసత్ప్రభువుల సంరక్షణమున జనులు నిర్భయులై సమస్త సౌఖ్యము లనుభవించురన్న నం దాశ్చర్యమేమున్నది ?

గు—ఇఁకఁ బచ్చిమరాష్ట్రములలో నొకటియగు మహారాష్ట్రము నుగూర్చి “అంకెవ్విట్ లి డూపెట్టాన్”గా రిల్లు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నారు :—

“మహారాష్ట్రము దేశము నేఁ జొచ్చినప్పుడు కృతియుగమునాఁటి యకాపట్యానందములమధ్యమున నే నుండినట్లు నాకుఁ దోచినది. ప్రకృతి యొక్క సహజసౌందర్య మట నింకను మాత్రిపోలేదు. యుద్ధవీడ లింకను వారిని జెనకలేదు. ప్రజలు పూర్ణారోగ్యవంతులుగను జవనత్వసంపన్నులుగను చిత్తోల్లాసముగలవారుగను నాకుఁ జూపట్టినారు. అత్యంతమైన యతిథిసత్కార మాదేశముతో సర్వజనసామాన్యమైన సద్ధర్మముగా నాకుఁ గాన్పించినది. వచ్చి మాకున్న దేమో యథేష్టముగా ననుభవించుడు—అని యానందముతో నాహ్వానించుచున్నట్లు స్నేహితులకు ఇరుగు పొరుగువారికి ఆపరిచితులగునై దేశకులకు అందఱకు నచ్చటి ప్రతిగ్రహము నుగమమై సిద్ధముగా నుండును.”

శి—పందొమ్మిదవశతాబ్ది ప్రారంభముననున్న మనదేశస్థితి వినుట కెంతయు సంతోషకరముగా నున్నది. ఇరువదవశతాబ్ది యాదియందలిస్థితి యెట్లుండెనని కుమారప్పగారు చెప్పినారో వివరముననున్నాను.

గు—దానిఁగూర్చి నీవు మరల వచ్చినప్పుడు ముందు ముచ్చటించుకొందము.

శి—అట్లైన, నే నిప్పటికి సెలవుగీసికొందును ; సమస్కారము.

గు—కల్యాణమస్తు !

II-3

(వందనాశీర్వాదముల పిమ్మట)

శి—20 వ శతాబ్దియాదినున్న మన దేశస్థితినిగూర్చి ముందుమాటాడుకొందమని వెనుక సెలవిచ్చినారు. అందుకై యేయిప్పుడువచ్చినాను.

గు—మంచిది నాయనా! వెన్నెలరాత్రుల పిమ్మటఁ జీకటిరాత్రులు వచ్చునట్లు సుఖదశ తరువాతఁ గష్టదశ వచ్చుచుండును. ఏకరీతిగా కాల మెప్పుడును గడవదు.

శి—తత్త్వోపదేశములు చేయుచున్నారేమి ?

గు—దారిద్ర్యమునకును దత్త్వోపదేశములకును దగ్గఱబాంధవ్యమున్నదిలే. దానిమాట యటించి కుమారప్పగారు మరలఁ బాశ్చాత్యులనే బోనులోఁ బెట్టి సాక్ష్యమిప్పించినారు వినుము.

శి—ఆలాగుననా! ఎవరెవ రేమనిచెప్పినారో సవిస్తరముగా సెలవిండు.

గు—సవిస్తరముగాఁ జెప్పినఁ బెద్ద భారతమగును. సంగ్రహముగాఁ బ్రస్తుతవిషయమునకుఁ గావలయు మాటలే చెప్పెదను.

శి—చిత్తము.

గు—“దినములకొలదిఁ బ్రయాణముచేసి చూచినప్పటికిని పశువులవలెఁ బాటుపడుచుఁ గాల్గీడుచుకొని నడచిపోవుచుండు కటికిదండ్రులే, ఎముకలగుండలవలెనుండు శుష్కశరీరులే, కంటి కగపడుదురుగాని యితరులు గానిసింపరు. హిందూదేశము దారిద్ర్యదేవతాసదనమని చెప్పవచ్చును. చక్కని మానవలక్షణములుగల మూర్తులలో ఆదైన్యపిశాచము ప్రవేశించియుండుట నాకు మఱియు శోచనీయముగాఁ జూపట్టినది..... హిందూదేశము పరమదరిద్రదేశమన్నమాట యభిప్రాయమాత్రముగాదు, పరమసత్యము.”

శి— ఈమాటలు చెప్పినవారెవరు ?

గు—ఇంగ్లండు దేశపు బ్రస్తుతమంత్రియగు “రాష్ట్రమెన్డోనట్టు” గారే, అసత్యములాడు సన్యులుగారు.

“డాక్టరుజోసియాట్లఫ్లేట్టు” గారు మరహిందూదేశము స్వయముగాఁ జూచివచ్చి దానిఁగూర్చి యొకవార్తాపత్రికను వ్రాసినమాటలు వినుము.

“గ్రామగ్రామమునకు నేఁ బోయి యటనుండు పురుషులయొక్కయు స్త్రీలయొక్కయు శిశువులయొక్కయు దురవస్థఁ జూచి కడుమఃఖించినాను. పొట్టకూటికై ప్రతిదినము వారు పడరానిసాట్లు పడుచు అర్థభుక్తితోఁ గాలము కడపుకొనుచున్నారు.

రోఁతగానుండు లండనునందుగొందులుదూఱి యచటి ప్రజలదుర్దశ చూచినాను. వారైన నొకప్పుడు నాకు మఱపువత్తురుగాని, ఋజుమార్గవస్తులై మితవ్యయులై ధీరులై సదా కాయకష్టపడి చెమటలూర్చి పనిచేసికొనుచు ముతుకపిండితోఁజేసిన చిన్నరొట్టెముక్కతోను నంజుకొనుట కేవోకొన్ని యూరుఁగాయముక్కలతోను రోజునకు రెండుసార్లు మాత్రమే త్రాగుటకుఁజాలిన మజ్జిగతోను కాలక్షేపముచేసికొను వీరు మాత్రము నామహోనేత్రముల కెప్పుడును గాన్పించుచునేయుందురు.

ఈ 1902 వ సంవత్సరము కఠవుసంవత్సరముగాఁదట. అయిదప్పటికి నేనుజూచిన యనేకగ్రామములలోని పెక్కుకుటుంబములలో నిలువ ధాన్యపుబుట్ట లప్పుడే దాదాపుగా వట్టివైనవి. అనఁగాఁ గొలఁదిగాఁబండిన తమపంట పన్నులు చెల్లించుటకై వారప్పుడే యమ్మివేసికొన్నారన్నమాట; ఇంక రెండుమాసములలో చాచికిఁ దినుట కేమియు నుండదన్నమాట.”

శి—పరులకంటి కింతఘోరముగాఁ గన్పట్టు లేమిబాధ మనదేశమెట్లు భరించుచున్నదో భగవంతునికే యెఱుక.

గు—“నేను మతప్రచారకుఁడను. నాక్రిందనున్న కైస్తవబృందము మూఁడువందలమంది. వారి యాదాయములఁ బరీక్షించి సిసలుగాఁ

గనుఁగొంటిని. రోజున కం దొక్కొక్కరికివచ్చు సగుటరాబడి యొక ఫార్డింగునకుఁ దక్కువ—అనఁగా నొకకానియైన గాదన్నమాట.”

శి—వీ రెవరయ్యా !

గు—లండన్మిషన్ సంఘములోని “నోట్సు” దొరగారు. మొన్న మొన్న 1937 వ సంవత్సరములో “డాక్టర్ రూథర్ఫర్డ్” గారు గ్రామ స్థూల ఘోరకష్టములు మిక్కిలి విచారముతో వాక్రుచ్చుచు నాడినపల్కులు వినుము.

“జీవనముకై ప్రజలు పడుశ్రమ భయంకరముగా నున్నది..... వారి శరీరస్థితిఁ జూడఁగా నొక్కమాటు అనాయాసముగాఁ జంపివేయ కుండ నది వారిని బాధపెట్టెట్టెటి మందమందముగా మృత్యుముఖముగొఁ జొరఁబెట్టఁ జూచుచున్నట్లున్నది. పృథుత్వమువారు పంటకై సస్తియైన నీటివనతు లేర్పఱిచికాని భూమిస్థులు తగ్గించికాని కఱవు లాఁపుటకుఁ బ్రయత్నించుటలేదు. నేనును బ్రిటిషుపౌరులలో నొకఁడనే కనుక నందు నాకును బాధ్యతగలదని యెంచుకొనుచున్నందువలన నాకెంతో మనోవేదన గలుగుచున్నది.”

శి—బ్రిటిషువారిలోఁ గొందఱైన దీనవత్సలులును దయాంతకరణులును నున్నారు!

గు—ఉండకేమి? యోగ్యత యొకజాతి సొత్తుగాదు. ఈమాట లుకూడ వినుము :—

“మనము చూచుచుండఁగనే హిందూదేశ మంతకంతకు దుర్బలమై పోవుచున్నది. మన పరిపాలనలో నసంఖ్యాకులుగానుండు హైందవుల ప్రాణరక్తము పాటువాటుచున్నవార్ధివలె రోజురోజునకు క్షీణించిపోవుచున్నది.”

శి—ఇది యెవరియభిప్రాయము ?

గు—అర్థశాస్త్రవేత్తయగు “హిండ్స్” దొరగారి యభిప్రాయము.

శి—ఈసాక్ష్యములు చాలును, ఇతరనిదర్శనముచూపి దేశస్థితిని జెల్పుడు.

గు—పూర్వము చేతిపనులయం దెంతో నేర్పరులుగానుండిన శిల్పులు వృత్తినాశనమగుటచే జీవికలు దొరకక పొట్టకూటికై భూమి మీఁద బడవలసినదురవస్థ సంప్రాప్తమైనది. సంవత్సరములో గొంతభాగమే వారికి బనియుండును, వానలు వెనుకపట్టినతరువాత ఏటిపాడుగున ను జేయుట కేపనియులేక వారు సోమరులై పడియుండవలసినచున్నది.

శి—పాపము! ప్రజాభివృద్ధియైనకొలఁదిని కూడుగుడ్డలకు మఱియు నిబ్బందిగా నుండకమానదు.

గు—ఔ నామాట నిజమే, కాని ప్రజాభివృద్ధియైనను జనాభా లెక్కలనుబట్టి “గ్రేట్ బ్రిటన్” లో బోల్చిచూచుకొనునెడల మన హిందూదేశములో గతించిన ౧౮౯౧-౧౯౨౧ నశిమి ముప్పదియేండ్లలో ను తక్కువగానున్నట్లే కన్పట్టుచున్నది.

శి—అలాగుననా?

గు—ఇదిగో ప్రజావృద్ధిపట్టిక :—

	1891-1901	1901-1911	1911-1921
హిందూదేశములో నూటికి	2.5	7.1	1.2
గ్రేట్ బ్రిటన్ లో నూటికి	12.2	11.6	5.4

కనుక మన హిందూదేశమునకుఁ ప్రజాభివృద్ధిబాధ అంతగాలేదు.

శి—పోనిండు, ఉన్న బాధలేవో యవియే చెప్పఁడు.

గు—స్వదేశసన్య ద్రవ్యములతోఁ జక్కని వస్తువులుచేసి విదేశములకుఁ బూర్వము పంపుచుండిన మనదేశ మిప్పుడు పండిన వృత్తిమున్నగు పంటలు పండినట్టుగానే పరదేశములకంపి చదికిలఁబడి చేతులు ముడుచుకొని చూచుచున్నది.

వెనుక విపులముగానుండు నూలివడుకుడు బట్టనేత మున్నగు

కుటీరవ్యాపారము లంతరించిపోయినవి; పోయినవానికి మాటుగాఁ జేయుటకుఁ గొత్త పను లేవియులేవు.

ఇక హిందువులు పడవలు గట్టఁగలరనుమాట యెప్పటిదో పూర్వకాలపు సందిగ్ధవారయై పోయినది.

కడచిన యశతాబ్దిలోను కఱపుబాధలు తత్పూర్వముకంటె తఱచుగాను ఘోరముగాను నున్నవి.

శి—ఆబాధలు ప్రజలు నివారించుకొన కేల యూరకున్నారు ?

గు—అట్టిశక్తి మనకున్న, నందఱవలెనే మనము నుందుము.

భారతమాతబిడ్డలే వెనుక గొప్పగొప్ప యుద్యోగములందుండెడువారు. వారందఱిష్టము కూటికి గుడ్డకుఁ జాలని కొలువులలో గుమాస్తాలు మున్నగువారుగాఁ బ్రవేశించినారు. ఉన్నతోద్యోగములు విశేషముగా యూరపువారిచేతిలోనే యున్నవి. వారిబాగు వారు చూచుకొందురుగాని ప్రజలక్షేమము చూడరు. ఏలచూతురు? మనదేశముతో వారి కర్థసంబంధమేకాని యనురాగసంబంధము లేదయ్యెను. పరిపాలితుల బాధలు పరిపాలకుల నంటునప్పుడుకదా వారికి పూచిభారములుండుట. ఉద్యోగముండినన్ని నాళ్లు సాధ్యమైసంత డబ్బు కూడఁబెట్టుకొనుచు బొందు లిక్కడను డెందము లింగ్లండులోను నిల్చి యెప్పు డింటికిఁబోదుమాయని వారు చెప్పలలో కాళ్లుపెట్టుకొని యుందురు.

విద్యచూడఁబోయిన నదియు నట్లే యున్నది.

శి—విద్యకేమి? బి. ఏలు, ఎ. ఏలు, ఇంకేమేమోలు--ఎందఱో తేగలపాఠఱవలె బయలుదేలుచున్నారే !

గు—ఉన్నారు, నాయనా ఉన్నారు ! కూటికి గుడ్డకుఁ గఱవై పడియున్నారు. స్థలభాండవిసర్జనముతోఁ జదువు సాగించుకొన్నారు పాపము ! బిరుదులు సంపాదించుకొన్నారు ! ఉద్యోగములుమాత్రము ముక్తమాటలైనవి. చేసికొనుటకుఁ బనులులేవు, శక్తులులేవు. ఘనపాతియైనను

గడ్డపాటి పుచ్చుకొని పనిచేయఁగలఁడు గాని, షేక్స్పియరు మిల్లనులు జిహ్వోగ్రమందుండునట్లు పఠించిన మనశాశ్చత్యవిద్యాపారంగతులు చేతి పనులు చేయఁజాలరు. సమర్థత తక్కువ, స్వాభిమాన మెక్కువ, గ్రామ స్థులతోఁ గలసిమెలసి మాటలాడుటయే కష్టముగా నుండును. వ్యామోహపెట్టి వృత్తులనుండిలాగి అవసరమునుబట్టి యుద్యోగములిచ్చుట సుకరముగాని యిసుగ్ల తెరలవలె నేఁటేట బయలుదేలు బక్కశాశ్చత్య విద్యావేత్తలకు సరిపడిన క్రొత్తయుద్యోగస్థానములు కల్పించుట కష్టము గాదా !

శి—ఉచితముగా గ్రామములలో పిల్లలకు చదువుచెప్పటకువృత్తి మాన్యములిచ్చి బడులుపెట్టెడువారని మీరు వెనుకఁ జెప్పినారే !

గు—ఇతరములైన దేశీయపుటేర్పాటు లన్నిటివలననే యవియు గంగలోఁ గలిసినవి. ఆమాన్యములకఁ బన్నుగట్టినారు.

శి—వలలవలె దేశమంతటను రెయిలుబాటలు వైచినారే !

గు—ఓను, వైచి మనదేశపు సిరిసంపత్తులనెఱిచేవలను బట్టుకొని పెక్కి బంపుచున్నారు. వానిపై వెచ్చించుసాములో నల్పాంశము కాలువలు చెఱువులు నూతులు త్రవ్వించుటకు వినియోగించిన, నది సన్యాభివృద్ధికరముగ నుండును.

శి—పరదేశపుసరకులు చక్కనివి చౌకగా మనకు దొరకుటకు, పెద్ద దిగుమతిపన్నులువేయక విదేశవాణిజ్యము నిరవరోధముగా నడపుచున్నారే !

గు—నిజమే ! ఆనావశ్యకమైన భోగపదార్థములపై పన్నులు తగ్గించి ఆలోటు కూడఁదీసికొనుటకై జీవనమున కత్యావశ్యకములగు పదార్థములపైఁ బన్ను లధికముగా వేయుచున్నారు. ఉప్పుపన్ను భూమి పన్ను నట్టివే.

శి—పందొమ్మిదవతాబ్దిప్రారంభమున కలకలలాడుచు నంత

చక్కగా నున్న దేశము ఇరువదవశతాబ్దిలో నిట్టి వితంతులక్షణములతో నుండుటకుఁ గలమేమో తెలియదు. ఇంత స్వల్పకాలములో నంత క్షీణదశ యేల పొందినదో యెఱుకపడకున్నది.

గు—కారణము కుమారప్పగారు అరటిపండ్జొలిచి చేతఁ బెట్టినట్లు చెప్పినారు, వినుము.

దేశముయొక్క భాగ్యాభాగ్యములు రెండింటినిబట్టి యుండును:-

౧. ప్రజలయొక్కప్రకృతి. ౨. పరిస్థితులప్రకృతి. పరిస్థితులను మరల (క) స్వభావస్థితిములనియు (చ) మనుష్యకృతములనియు రెండుగా విభజించుకొనవచ్చును.

౧. హిందూదేశపురై తునకు స్వతస్సిద్ధముగా నుండుబుద్ధి, అభినివేశము, కష్టాతికష్టమైన స్థితిలో నైనను అతఁ డగపఱచు తుమాబలము—ఇవి జగద్విదితములై యున్నవి. అవి లేవని చెప్పువాఁ డింతవఱ కొకఁడును గాన్పింపఁడు. కనుక మఱి “మెగ్డానెట్లు” గారి యాకింది యభిప్రాయముతో ఏతద్విషయకమైనచర్చ కట్టిపెట్టుకొనవచ్చును.

“హైందవప్రజలు ప్రపంచమందలి యితరజను లందఱకంటెను ఎక్కువపాటుపడి పనిచేయువారు; వారిభూములలో సత్యధికభాగము సారవంతమై పుష్కలముగా ఫలించును.”

౨. (క) ఇక దేశస్వభావము పరికించి చూచిన మంచి ధనాపాదకములగు నిన్ని ఆయములములుగల యితరదేశము ప్రపంచములో నెక్కడనోకాని కానరాదు. ఇనుము, రాగి, మేంగనీస్, బంగారము, రాక్షసిబొగ్గు, పెట్రోలియమ్, సీసము, ఉప్పు, పెల్లుప్పు—ఇట్టి వెన్నియోభూమిలో నున్నవి. భూమిపై వివిధములైన భాగ్యములేకాక కాఫీ, తేయాకు, నీలిమందు, మున్నగు పెక్కుపంటలు పండును. గోఁగునార యిండియాలో నున్నంత యితరత్ర యెక్కడనులేదు. ప్రత్తిపంటలో భారతదేశము ప్రపంచమున ద్వితీయస్థాన మాక్రమించియున్నది. గోదుమలు, చమురుగింజలు

గూడఁ, బరదేశాపణములకుఁ బంపఁబడు సరకులలో ముఖ్యమైనవి. కావలసినంత విద్యుచ్ఛక్తి నుత్పాదించి పనిచేయించుకొనుట కున్నతములైన యనేకపర్యతక్రేణులున్నవి. నిక్షేపమువంటి యిన్ని సదుపాయములుగలదేశముయొక్కకటికిదరిద్రతకు దేశమే కారణమనిచెప్పట కెవరికినినోరురాదు. కనుక విమర్శనముపై, మనుష్యప్రకృతియు దేశప్రకృతియుఁ గూడ నిరపరాధములని తేలినది.

౨. (చ) తరువాత మనుష్యకృతములైన “కృతక” పరిస్థితులఁ గూర్చి విచారించుకొందము.

హిందూజాతిజనులు మితవ్యయులు, తృప్తాత్ములు, ఎంతచాలని జీవనాధారపదార్థములతోనైనను కాలము గడపుకొనఁగలరు; అందుచే తనే వారికి పదార్థోత్పాదనశక్తి తక్కువగానున్నది—అని కొందఱు తొక విచిత్రసిద్ధాంతము లేవఁదీసినారు. దానికి “డాక్టరు డేవెన్పోర్ట్” గారిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నారు:—

“ఇక నక్కఱలేదని పర్యాప్తకాముఁడై మనుష్యుఁ డెప్పుడు నా హారాదసౌఖ్యము లనుభవించుట మానఁడు, అవి సంపాదనశ్రమార్హములు గావని తెలిసికొనినప్పుడుమాత్రమే మానివేయును.”

శ్రమార్హములు గావని యట్టివానికై ప్రయత్నింపక ప్రజలూరకుండుటకుఁ గారణమేమో విమర్శించి చూచుకొందము.

కృత్రిమపరిస్థితులు వివిధములుగా నుండును. అవియన్నియుఁ బరిశీలించుట కిది తావుగాదు. దేశాయవ్యయములఁగూర్చిమాత్రము దెల్పదను. వానితోపాటు పరిపాలకులవశముననున్న రెయిల్వేలనుగూర్చియు ను స్వదేశ విదేశ నాణక వినిమయముఁగూర్చియును గొంత విమర్శనము చేయఁబడును.

శి—వచ్చుబజినిబట్టి వ్యయముచేసికొనుచు సంసారులు తమకుటుంబవ్యాపారములు సాగించుకొనునట్లే దేశప్రభువులు తమదేశవ్యవహార

ముల నడపుకొందురు, దానికిఁ బూర్వపక్షసిద్ధాంతముల యావశ్యకత యే మున్నది ?

గు—ఉన్నది. గృహస్థులకును దేశపాలకులకును గొంచెము భేదమున్నది. గృహస్థులరాబడి యింతయని స్థిరపడియుండును ; దానిఁబట్టి వారు చేసికొనవలయుఖర్చులు నిర్ధారణముచేసికొందురు. ప్రభువులు దేశవ్యయములు దొలుత స్థిరపఱచుకొని తరువాత వానికిఁ గావలయునాదాయము పన్నులరూపమున సంగ్రహించుకొందురు.

శి—దానికేమాత్రము మితలేదా ? ప్రభునిష్కమైయున్న యాయధికారము దుర్వినియోగముచేసినఁ, బ్రజలు బాధపడరా ?

గు—సత్యము పలికినావు. అదియే చెప్పఁబోవుచున్నమాట. చెల్లించుటకుఁ బ్రజలకుఁగల శక్తి ననుసరించి రాజు పన్నులు వేయుచుండవలెను. అన్నోడకములకుఁ జాలినయర్థము ప్రజలకుంచి హెచ్చుగానున్న సొత్తునుండియే ప్రభువు పాలనవ్యయములకుఁ గావలయుసొమ్ము పన్నురూపమునఁ బుచ్చుకొనవలయును. విశిష్టభోగపదార్థములపై వేయుపన్నులు ప్రజాపీడకములు గావు, సామాన్యభోగపదార్థములపై వేయునవియైనను అంతబాధకములుగా నుండవు, కాని జీవనమున కత్యంతావశ్యకములగు నన్నవస్త్రాదులపై వేయుపన్నులవలనఁ బ్రజలు మిక్కిలి క్షోభించి తిరుగఁ బడుదురు. సత్వహీనులకు వస్త్రాత్పదనశక్తి తగ్గినావును, అది దేశానర్థకరము.

శి—పోనీ ! అంతవఱకే ప్రభువులు పన్నులువేసి పాలనవ్యయము తగ్గించుకొనరాదా ?

గు—అదియే సత్ప్రభువులు చేయుపని. ప్రజలనుండి పన్నురూపముగాఁ గొను ప్రతిపై నయును వారిక్షేమముకైయే వినియోగపడవలెను. ప్రజాపదార్థోత్పాదనశక్తి హెచ్చుచేయుటకుఁ బరిపాలకు లెంతవ్యయించినను అది యతిమాత్రముగాదు, దుర్వ్యయముగాదు.

శి—మనదేశములోఁ బన్నులనుండి వచ్చినధన మెట్లు వ్యయింపఁ బడుచున్నదో యింకఁ జెప్పఁడు.

గు—ఇప్పటి కింతటితోఁ జాలించి అది యింకొకసారి విమర్శించు కొందము.

శి—అట్లైన సెలవుమఱి, సమస్కారము !

గు—శుభమస్తు !

11-4

శి—అయ్యా ! సమస్కారము.

గు—సుభభవ ! కూరుచుండుము. నేటిప్రసంగము పరిపాలనవ్యయములఁగూర్చి జరుగనున్నది గావున అంకెలతోను బేరీజులతోనునుండి యది కొంచెము వినుగులగిరింపకమానదు.

శి—స్వదేశముయొక్క యథార్థస్థితిఁ గనుఁగొనఁ గుతూహలపడు వాఁ డామాత్రపువినుగు భరింపఁగలఁడు లెండు. అదియుఁగాక యట్టికష్ట విషయములను స్పష్టీకరించుటకుఁ గావలయు శ్రమ మీరేపడి పతితలబాధ తగ్గింతురని నే నెఱుఁగుదును.

గు—ఇవి సమస్కారబాణములుకాఁబోలు ! కానిమ్ము ముందు ప్రసంగమునకుఁ బునాదిగాఁ గొన్నిమాటలు విషయగ్రహణసౌకర్యార్థము మొదటఁ జెప్పకొందము.

శి—చిత్తము.

గు—తగినయుద్యోగులనేర్పఱిచి భూమిపన్నులు మున్నగునవి వసూలుచేయుట, న్యాయస్థానములు నెలకొల్పి వివాదములు పరిష్కరించి దుష్టక్షణశిష్టరక్షణములుచేయుట, పోలీసువారినిబెట్టి ప్రజల యర్హతాణములు కాపాడుట—ఇట్టి సర్వదేశసామాన్యవ్యవహారములు యుక్త

వ్యయముతో నడపుట రాజ్యతంత్రముతో నొకభాగము. ఇంగ్లీషులో దీనిని Civil administration అందురు.

పరులు దేశముపైఁబడి కొల్లమున్నగునుషద్రవములు గావించి రాజ్యమునకు నష్టముఁ గలిగింపకుండఁ గావలయునై న్యమును తగినజీతము లిచ్చిపెట్టి రాష్ట్రరక్షణముచేయుట రెండవభాగము. దీనిని ఇంగ్లీషులో Military administration అందురు.

చెఱువులు కాలువలు త్రవ్వి, రెయిల్వేమున్నగు గమనాగమనసౌకర్యములు కల్పించి, ఇంక నిట్టి యితరశాశ్వతోపకారకృత్యములుగావించి, తనూలమునఁ బ్రజాసౌఖ్యసంపదల నభివృద్ధిపఱచుట మూడవభాగము. వీనివలన దేశమునకుఁ దాత్కాలికలాభముకంటె భావిలాభ మెక్కువగాఁ గలుగవలెను. ఇట్టిపనులకుఁ జేయవలయువ్యయ మత్యధికముగానుండును. ముందువారికై వెచ్చించునంతధనమును క్రొత్తపన్నులువేసి యిప్పటివారి నుండి రాఁబట్టుట యధర్మమేకాక ప్రజావీడాకరముగ నుండును. కనుకఁ బరిపాలకు లట్టిపనులకుఁ గావలయుధనమును ఈయంగల స్వజనమునుండి కాని విత్తవంతులగు పరదేశీయులనుండికాని ఋణరూపముగాఁ బుచ్చుకొని దానిపై నుచితమైనవడ్డీ చెల్లించుచుందురు. అందుచేతనే యీవ్యయభాగమునకు ఋణాపాకరణభాగము (Debt services) అనుపేరు వచ్చినది. ఇట్టియప్పులు సప్రయోజనములై దేశమునకు పూర్ణప్రతిఫలదాయకములై యుండవలెను. ఉండనిచో నవి దేశాన్యకరములగును. అట్టి ఋణము లతిమాత్రములు గాకుండ, మొదటిరెండుశాఖలకుఁ బట్టువ్యయమును దూరదృష్టిగల ప్రభువులు సాఫ్యమైనంతవఱకుఁ గుదించుకొనుచుందురు.

ఈ మూడుతెఱుగులవ్యయమున కగుమొత్తము పోగా దేశపు టాదాయమునుండి మిగిలిన నిలువసా మ్మెంతయధికముగానున్న దేశాభ్యుదయ మంతచక్కగా సాగును.

శి—ఎందుచేత ?

గు—దేశపురోభివృద్ధికిని ప్రజాపుష్టితుష్ట్యలకును బ్రభువులు దాని నుపయోగింపవచ్చునుగనుక.

శి—సరియే, ఇక నా మూడుబాపతులకిందను మనదేశపు వచ్చుబడి యెట్లు వ్యయమగుచున్నదో సప్రమాణముగఁ జెప్పఁడు.

గు—బేరీజులలోనికి వచ్చుచున్నాము. సావధానచిత్తుడవై వినుము. 1925-26 వ సంవత్సరమున మనదేశపుటాదాయ మెట్లువ్యయింపఁబడెనో పరిపాలకులుప్రకటించిన యాక్రందితస్పీల్లవలన గోచరించుచున్నది.

I. మొదటిభాగమగు సామాన్యపరిపాలన వ్యయములనిమిత్తము :—	39.2%
---	-------

(విద్యావ్యాప్తికై న 7.6% ను, నైద్యకృత్యములకై న 2.28% ను, ప్రజారోగ్యరక్షణమునకై న 1.25% ను, ఇందుఁ గలిసియున్నవి.)

II. రెండవభాగమగు పైన్యరోషణమునకు:—	39.5%
----------------------------------	-------

(పాలీనుశాఖకువ్యయము I లోఁజేరినది. అదియందులేదు.)

III. మూడవభాగమగు ఋణపాకరణమునకు :—	15.2%
---------------------------------	-------

IV. ఇతరప్రయోజనములకు:—	6.1%
-----------------------	------

100.0

శి—అసఁగా ఆయములో 93.9% అప్పులకును, సేవలకును, సామాన్యపాలనకృత్యములకును, వినియక్తమైనదన్నమాట; రాష్ట్రసత్త్వాభివృద్ధికై వినియోగించుటకు 6.1% మాత్రమే మిగిలినదన్నమాట.

గు—బొసట్లే. విద్యారోగ్యాదిరోషణముకై వెచ్చించిన 11.13% మాత్రమే 93.9% లో నిమిషియున్నది. ఇది పరిపరిపాలనములోనున్న మనదేశపుస్థితి. ఇక స్వాతంత్ర్యసాఖ్య మనుభవించుచు ఆయవ్యయములు తమయధీనతలో నుంచుకొన్న ప్రజలదేశమగు అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములస్థితి యాస వత్సరముననే యెట్లుండెనో పోల్చి చూచుకొందము.

శి—చూచుకొనవలసినదే. ఒకటి పరమదరిద్రాదేశము, రెండవది లక్ష్మీదేవి యెప్పుడు తాండవమాడుచుండు మహాభాగ్యవంతుడగుదేశము.

గు—I. సామాన్యపరిపాలన వ్యయములకు :— 7.8%
(విద్యాదులకై చేసినవ్యయము IV లోనున్నది. ఇందుఁజేరలేదు.)

II సైన్యపోషణమునకు :— 18.7%
(సాలీసుశాఖకై న వ్యయముకూడ నిందే యున్నది.)

III. ఋణములకు :— 22.3%

IV. ఇతరప్రయోజనములకు :— 51.2%

100.0

శి—అబ్బ! ఋణ, సేనా, పరిపాలన, వ్యయములకు శ్రీమంతులగు నమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములవారు 48.8% ఖర్చుపెట్టినారు, మనము 93.9% ఖర్చుపెట్టినాము. ప్రజాపుష్టికరములగు పనులకు వారు 51.2% వినియోగపఱచినారు, మనము 6.1% మాత్రమే వినియోగపఱచుకొన్నాము.

గు—51.2% లో విద్యాసంబంధవ్యయము కలిసియున్నదిగనుక నందుకై వారువ్యయముచేసినది 31.7% మాత్రమే యనిచెప్పవలయును.

శి—అయినను మనకంటె నైదురెట్లకుఁ బైగా వారు వెచ్చించుకొన్నారన్నమాట. విద్యావ్యాప్తికై నను మనవారు 7.6% వ్యయముచేసినారు. వారు 19.5% వ్యయముచేసినారు.

గు—ఔను. ఆ స్వల్పవ్యయములోఁగూడ నొక యన్యాయము గలదని కుమారప్పగారు వ్రాసినారు.

శి—ఏమది ?

గు—హిందూదేశపరిపాలకులు, చదువునిమిత్తము, దేశీయులగు హైందవులబిడ్డల కొక్కొక్కనికి 4 అణాలచొప్పునను, దేశములోనుండు విదేశీయులగు యురపియనులబిడ్డల కొక్కొక్కనికి 25 రూపాయలచొప్పునను, ఖర్చుపెట్టుదురంట.

శి—వారిదృష్టిని తెల్ల విదేశీయశిశువు నల్ల స్వదేశీశిశువుకంటె నూలురెల్ల నిలువగలవాఁ డన్నమాట! ఇట్లు చెప్పట కాఘోరమేమి?

గు—లజపతిరాయుగారు వ్రాసినగ్రంథము.

శి—ఇక సామాన్యపాలనకృత్యములకై అమెరికావారికంటె మన కంటె యెక్కువభర్చగుటకు హేతువేమి?

గు—కుమారప్పగారు హేతువులు వివరించి చెప్పినారు, విను.

పెరటిలోఁ బండినకూరకంటె బజారుకూర ప్రియమైచుట్లు, ఎక్కడనోయుండు “గ్రేట్టిటను” నుండి దిగుమతిచేసికొనిన యుద్యోగిబృందము దేశీయోద్యోగిబృందముకంటె నెక్కువ వ్యయాత్మకమగును. తెల్ల వారితిండి, దుస్తులు, ఉనికి, భోగములు, మనవానికంటె నెన్నోమడుగు లధికవ్యయసాధ్యములు. పెద్దయుద్యోగములకు బ్రిటన్వారినే తెత్తురుగాని మనవారిని నియోగింపరు.

శి—బ్రిటిష్పరిపాలనప్రారంభదశలో వారిభాష రాజ్యపద్ధతులు మనకు క్రొత్తవిగనుక, వారివారిని వారెంత లోకానుభవములేని యల్ప వయస్కులైనను దెచ్చి యుద్యోగములలోఁబెట్టి పెద్దపెద్దజీతములిచ్చి యచిరకాలసేవాంతమున నమితపారితోషికములతో దేశమునకుఁ దిరుగ నంపుట తంతవ్యము గానచ్చునుగాని, రాజనీతిపారంగతులగు హైందవులు వేలకొలదిగానుండు సీకాలమునఁగూడ నట్లుచేయుట యన్యాయము కాదా? అల్పవ్యయముతోఁ బాలనకృత్యములు జరిగించుకొని, నిలువ సాముతో దేశధనోత్పాదనశక్తి హెచ్చుచేయరాదా?

గు—చేయవలసినదే, చేయకుండుట యధర్మమే, కాని నీయరణ్య రోదనములు వినువారెవరు? పొరుగింట మీఁగడపెరుగుజుట్టుకొనుట కల వాటుపడిన యదృష్టవంతుఁ డదివదలి నిజగృహమునకేగి నిస్సారభోజనము చేయుట కిచ్చగించుటయెట్లు? కథాప్రవాహమున కడ్డురాక శ్రద్ధతోవిను.

శి—చిత్తము.

గు—1913 వ సంవత్సరమున నెలకు వేయిరూపాయలును అంత కంటే నెక్కువవేతనమునుగొను నుద్యోగస్థులలో నూటికి 96 గురు తెల్ల వారును మన నల్లవారు సలుగురును ఉండిరట. రాజ్యములో యురపియన్ ఉద్యోగి సగుటుజీతము రూ. 933 లును హైందవోద్యోగి సగుటుజీతము రూ. 371 లును అని కుమారప్పగారు వ్రాసినారు.

శి—పరిపాలనవ్యయము ప్రజావర్గములోని యొకమనుష్యుని సగుటు రాబడి కిన్ని రెట్లుకంటే మించగూడదు—అని యొకమితి యేర్పఱచుకొనుట మంచిదని మూలసూత్రములలో జెప్పినట్లు నాకు జ్ఞప్తిలో నున్నది.

గు—ఔను, అట్లే కుమారప్పగారు మొదట జెప్పినారు. ఆ సూత్ర) మిట నెట్లు వర్తించుచున్నదో చూచుకొందము. పన్ను చెల్లించు మనుష్యుని సంవత్సరపు సగుటరాబడి 1911 వ సంవత్సరములో రూ 50 లు—అనగా నెల 1 కి రూ 4-2-8 అన్నమాట. అందుచేత యురపియన్ ఉద్యోగియొక్క సగుటాదాయము దానికి దాదాపు 22½ రెట్లున్నది, హైందవోద్యోగియొక్క సగుటాదాయము 89 రెట్లుకు కొంచెముపైగానున్నది.

శి—పన్ను చెల్లించుటకుగల ప్రజాసామర్థ్యమునుబట్టి చూచిన రెండును గడునధికముగ నున్నట్లే కాన్పించుచున్నవి.

గు—ఔను. అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రము లన్ని దేశములకంటెను ధనవత్త మములైనవి. అందులో న్యాయాయుక్త-మండలము తక్కిన యన్ని మండలములకంటెను ధనవత్త మమైన మండలము. దాని పెద్దపరిపాలనాధికారికి సంవత్సరమునకు 10 వేల డాలర్ల (అనగా రమారమి రూ. 26,666 ల) జీతమిస్తురు. అది యామండలప్రజలో నొక్కొక్కని సగుటాదాయమునకు 14 రెట్లు. ఇత మన బొంబాయిగవర్నరుగారి వద్దవేతనము రూ. 120,000 లు; పన్ను చెల్లించువాని సగుటరాబడికి అది 2,400 రెట్లు.

శి—పొట్టివానిప్రక్క నిలబెట్టిచూచినపొడుగుమనుష్యునివలె, అమెరికాతో బోల్చి చూచుకొను మన దేశపరిపాలనవ్యయము మఱియు విపరీతముగాఁ జూపబ్బుచున్నది.

గు—1913 వ సంవత్సరము తర్వాతఁ గొన్ని పెద్దయద్యోగములు తత్పూర్వముకంటెఁ దఱచుగా మన హిందూదేశస్థుల కిచ్చుచున్నమాట నిజమే. దానివలన నల్పసంఖ్యులగు దేశీయులు బాగుపడుచున్నారగాని, అధికవేతనములవలన దేశప్రజకుఁ గలుగుచున్న పీడ యామట్టుననే యున్నది.

శి—అత్యున్నతస్థానము లింకను ఆంగ్లేయులచేతనే యధిస్థింపఁబడుచున్నవి. ఎన్ని చీమతలకాయలుగలిసిన నొక యేరుఁగుతలకాయ కాఁగలదు? వారు నిలువచేసికొను పెద్దమొత్తములును ఉద్యోగానంతరము బహుమానహాపముగా వారికొసఁగఁబడు గొప్పపెన్నులును హైందవులిచ్చు పన్నులనుండియే సంగఁగహింపఁబడినవైనను, ఆయుర్యోగు లవియన్నియుఁ బట్టుకొని స్వదేశమునకుఁబోయి యటఁ జక్కఁగా వ్యయించుకొని సుఖపడుచున్నారు. ఆవ్యయలాభమైనను మనదేశపువారికి దక్కక యన్యదేశీయులకఁ బోవుచున్నది. ఇది కఱవులో కక్కుల్లన్నట్లున్నది.

గు—సత్యమే వదించితివి.

శి—ఇక సేనావ్యయ ఋణవ్యయములనుగూర్చి సెలవిండు.

గు—ఆసంబంధమైన ఖర్చుమొత్తము వివిధదేశములలో 1922 వ సంవత్సరమున నెట్లుండెనో చూపుచు ‘పా’పండితుఁడుగా నొకపట్టిక వ్రాసిపెట్టినారు. అది పరికించినయెడల నొకరు చెప్పనక్కఱలేకుండఁగనే, యారెండువిషయములందును మనదేశస్థితి యెల్లుప్పుడో స్పష్టముగా గోచరింపఁగలదు.

1922-వ సం॥ సైన్యఋణ సంబంధవ్యయపుపట్టిక.

దేశము	నూలుపాళ్ల వ్యయములో నెన్నిపాళ్లు?
ఇండియా	63.8
గ్రేట్ బ్రిటన్ అండ్ ఇర్లాండు	53.7
ఆఫ్ఘ్ఘిలియా	48.3

కెనడా	24.2
దక్షిణాఫ్రికా	5.2
స్వీయిన్	17.6
ఫ్రాన్సు	20
ఇటలీ	17.3
అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములు	38.2
జపాను	49

శి—మీ రప్టేశ్రమపడి చెప్పనక్కరలేదు. అద్వముగోవలె సత్యము స్పష్టముగాఁ గన్పట్టుచున్నది. భాగ్యముగోఁ గాకున్నను వ్యయములోనైనను మరదేశ మగ్రస్థాన మాకృమించినది, సంశోషము. సేనను గూర్చి ప్రత్యేకముగా ‘మా’పండితుఁ డేమైనఁ జెప్పినాఁడా?

గు—ఆ, యిట్లు చెప్పినాఁడు :—“హిందూదేశపుసేన” యెంత వ్యయాత్మకమో అంత నిరుపయోగము. ఉన్నదని చెప్పు నుపయోగము కంటె దానికగు వెచ్చమెంతో హెచ్చుగానున్నది.”

దీనిగూర్చియే ప్రస్తుతపుమంత్రిగారగు రాష్ట్రమొగ్దానలుగారు చెప్పినమాటలు విను :—“ఈవిషయమున ఇండియామెంట్ల మనము న్యాయ్యముగాఁ బ్రవర్తింపలేదనుట నిస్సందేహము. ఇండియాలో నెల కొల్పినసేనలో విశేషభాగము (అర్థభాగమని చెప్పుట కెంతమాత్రము సంశయింపఁబనిలేదు) కేవలహిందూదేశమునకుఁగానియితరప్రయోజనములకు—అనగా బ్రిటిషాజ్యప్రయోజనములకు—మనకుఁ గావలసియున్నది. కనుక దానికగువ్యయము బ్రిటిషాజ్యము భరింపవలెనుగాని, ఒక్కహిందూదేశము భరించుట ధర్మముగాదు.”

శి—అప్పులనుగూర్చి చెప్పవలయుమాట లేమియులేవా?

గు—లేకేమి? అదియొక యగాధమైనగాఢః—ఇంగ్లండువర్తకులు కొందఱు సంఘీభవించి “ఈస్టిండియాకంపెనీ” యనుపేర హిందూ

దేశములోఁ దొలుత వశిష్టాచారములకై ప్రవేశించి అప్పటి హైందవ ప్రభువుల నాశ్రయించి యచ్చటచ్చట నిమ్రోహయిరువులు సంపాదించు కొని తమ యదృష్టబలమునను దేశీయప్రభువులయొకమత్యాభావముచేఁ గలిగిన యంతఃకలహములవలనను చివరకు మనదేశమునకుఁ బ్రభువులై రన్నమాట నీకు జ్ఞప్తిలో నున్నదికదా !

శి—ఆ, ఉన్నది. విష్టోరియామహారాజ్ఞిగారి పరిపాలనలో నింగ్లండుప్రభువులే ఆ యిండియారాజ్యమును కంపెనీవారినుండి బడలాయించు కొని తాము పుచ్చుకొన్నారు. కాని కంపెనీపరిపాలనలో ఇండియానుండి ఆంగ్లప్రభువుల కేమియు లాభమే ముట్టలేదా ?

గు—ముట్టకేమి ? కంపెనీవారికి ఫర్మానాయిచ్చినది ఆంగ్లప్రభువులే. పార్లమెంటువారు పరిపాలనలోని న్యాయాన్యాయవిమర్శనమంతగాఁ జేసియుండలేదుగాని, కంపెనీవారెట్లు ఏలుబడిసాగించుకొన్నను తమ యాంగ్లరాష్ట్రాకోశములో సాలునకు 4 లక్షల పౌండ్లచొప్పునఁ బడవేయుచుండవలెనని వారితో మరతుగావించుకొన్నారు. ఇది “హిందూప్రభువర్గ ప్రజావర్గమును దోచుకొనుటకు కంపెనీవారికి గామచారానుజ్ఞయిచ్చుట” యని రాబర్టునైట్లుగారు తమపుస్తకములో వ్రాసినారు.

శి—సరియేకాని, రాజ్యపరివర్తనకాలమున అప్పాస్తు లెట్లు పంచుకొనినారు?

గు—ఆస్తియంతయుఁ బాలనాప్రణేతల (Directors) కు సంకల్పమింపఁజేసినారు. అప్పు మన హిందూదేశమున కంటఁగట్టినారు.

శి—అంతడబ్బు మనదేశమునుండి లాగుకొనినవారికి అప్పు లేల చేయవలసివచ్చెను ?

గు—ఇండియా వశపఱచుకొనుటకును, స్వప్రయోజనములకొఱకు చీనా, బర్మా, ఆఫ్ఘనిస్తాన్, పర్షియా, మానిల్లా, మున్నగు ఏషియా ఆఫ్రికాలలోని స్థలములందుఁగావించిన యుద్ధములకును, అప్పులు చేయ

వలసినచ్చింది. ఇవేమియు ఇండియాకు ప్రతిఫలరూపముగా లాభములు తెచ్చు ఋణములుగావు. 1858 వ సంవత్సరమున జరిగిన పెద్దపితూరీ కైన 4 కోట్ల ఖర్చును ఆఋణములలోనే చేర్చినారు.

శి—అం దాశ్చర్యమేమున్నది? హైందవసేనలు తిరుగఁబడినవి గనుక, దానికిశత్రుగా ఆయప్పంతయు హిందూదేశముపై వేసినారు.

గు—నీ కాశ్చర్యములేదుగాని జగత్ప్రసిద్ధిఁగొంచిన జాన్ బ్రెట్టి గారికి మాత్ర మాశ్చర్యమే వేసినది.

శి—ఆయన యేమిచెప్పినారు ?

గు—“పితూరీకారణము పార్లమెంటుయొక్కయు ఆంగ్లప్రజల యొక్కయు దుష్ప్రపాలనమేకనుక ఆంగ్ల దేశప్రజనుండియే పన్నులరూపముగా వసూలుచేసి యా 4 కోట్ల పౌండ్లఋణమును దీర్చుట న్యాయము” అని.

ఇట్టి వ్యర్థఋణములమొత్తము 1874 సం॥లో 100కోట్లుండెనట. త్నామబాధానివారణార్థము ప్రతిసంవత్సర మీయఁబడి వేటుగా నుంపఁబడవలయు 1 కోటి 50 లక్షలనుండియును, ప్రజలపన్నుల బరువునుతగ్గించుట కుపయోగింపఁబడవలయు ఆయపుపెచ్చుమొత్తములనుండియును, ఏ పాట్లోపడి చెల్లుపెట్టి, ఆయప్పలను 1915 వ సంవత్సరములో 30 లక్షల పౌండ్లుమాత్రమే యుండునట్లు చేసికొనినారట.

కాని; మొన్న జరిగిన ప్రపంచఘోరసంగ్రామములో—‘షా’ పండితుఁడుగారి గణనముప్రకారము ఇండియాకు 180 కోట్ల నష్టముగలిగిన కాలమిది—1917 వ సంవత్సరమున, మనదేశమునకు సంరక్షకులుగాను దాని యోగక్షేమములకుఁ బూఁటకాపులుగాను ఉన్నామని చెప్పుకొను మనపరిపాలకులు గ్రేటుబ్రిటన్ దేశమునకు 10 కోట్లపౌండ్లు దానముచేసినారట !

సాలుసాలునఁ జెల్లించు పెద్దపెద్ద వడ్డీమొత్తములుగాక, యీ నిరర్థకఋణములు నేడు 20 కోట్లకుఁ బైగా నున్నవట.

శి—అందుచేతనే కాఁబోలు—ఇంశియాకొఁజకనిచేసిన పరదేశపు టప్పులు దుర్భరముగా నున్నవనియు, స్వాతంత్ర్యసంపాదనము తరువాత తత్పరిశీలనార్థము కూర్పబడు నిష్పక్షపాతసభవారు అన్యాయములని తీర్పుచెప్పుఁబుణములు స్వతంత్రహిందూదేశము నిరాకరించివేయుననియు, అట్టిఁబుణములకు బాఘ్యులయిన యింగ్లీషువారిదేశమే వానిని దీర్చుకొన వలసియుండుననియు—1929 వ సంవత్సరపు కాంగ్రెసులో భారతీయులు నిశ్చయముచేసికొన్నారు.

గు—ఔను, చాలనేపయినది ! నేటి ప్రసంగపర్యవసానము సంక్షేపముగాఁ జెప్ప, చూతము !

శి—చిత్తము. మొదటి మూడుబాపతులలోఁ జేరిన 93.9% వ్యయమును మన దేశసారమును బీల్చివేయుచున్నది కాని, దేశపుష్టికి వినియోగపడుటలేదు. అందు విశేషభాగము మనదేశములో వ్యయింపఁబడక పరదేశములో వెచ్చింపఁబడి యనటివారి కుపయోగించుచున్నదిగాని, మన కుపయోగపడుటలేదు. ఈపరిపాలనపద్ధతి మాజిక యిట్లేనాఁగుచున్నచోఁ గొలఁదికాలములో భారతదేశము పరమదరిద్రదేశము గాకమానదు.

గు—శ్రద్ధతోనే వినినావు, సంతోషించినాను. ఇప్పటికింతటితోఁ జాలింతము.

శి—నమస్కారము ! సెలవు !

గు—శుభమస్తు !

II-5

(మామూలుమర్యాద లయినపిమ్మట)

శి—ఏవిషయముమీఁద నేడు ప్రసంగింపఁదలఁచుకొన్నారు ?

గు—కుమారప్పగారు వ్రాసినదంతయు నగువశకు విషయాంతరముతోఁ బ్రవేశించుటకు వీలులేదుగదా ! పరిపాలకు లప్పులుచేసి చేయు

వ్యయములనుగూర్చి నేడు ముచ్చటించుకొందము. ఇంగ్లీషులో వానిని Capital Expenditure అందురు.

శి—అనగా ముఖ్యముగా రెయిలుబాటలనుగూర్చి మాటలాడుదురన్నమాట.

గు—ఔను. అవకాశముండునెడలఁ దరువాత పత్తినాణకపరిచారముగూర్చియు స్వర్ణరజతనాణకవినిమయమునుగూర్చియు నించుకచెప్పెదను.

శి—సరియే ! ఆయోమార్గము లత్యంతసుఖదాయకములై యున్నవి. పూర్వము వారాణసికేగుటయు వల్లకాటికేగుటయు నొక్కటియేయని చెప్పుకొనెడువారఁట. చోరభయాద్యపాయములు లేకుండ నిష్కడుకాశీరామేశ్వరముల కిట్టెవెల్లి యట్టెరావచ్చును. దేశములుకాని దేశముల నుండి కొలఁదికాలములో వింతవింతసరకులు వచ్చిపడి భోగానుకూలము లగుచున్నవి—అట్లు చూచుచున్నారేమి ? ఆయురారోగ్యములు హ్రస్వములగుచున్నవనియు, సోమరితనము పెరుగుచున్నదనియు, భోగపదార్థములవాడుక యనావశ్యకముగా వృద్ధి నొందుచున్నదనియు, కష్టసహనశక్తి సడలిపోవుచున్నదనియు, నిక నేమేమో యనర్థములు వచ్చుచున్నవనియు, మీమామూలుపాట పాడఁజూచుచున్నారకాఁబోలు !

గు—నాయుపదేశభారము నీపై నే నై చుకొని నాశ్రమ తగ్గింపఁదలఁచుకొన్నావుకాఁబోలు ! అట్లకానిచ్చు. నే నూరకుండెదను. నన్నుండి యేవో నాలుగుమాటలు వినఁగోరివచ్చి “దగ్గఱగఁ బిలిచి దాసరి ! నీ కన్నులొట్ట” యన్నట్లు చేయుచున్నావేమోయి ?

శి—క్షమింపుఁడు. మీరు వెనుకఁజెప్పినమాట లింకను జ్ఞప్తిలో నేయున్నవని చూపుటకును మీరుచెప్పినట్లు శక్తి వంచనలేకుండ మీశ్రమ తగ్గించుటకును అట్లంటినిగాని, మీకుఁ గోపము దెప్పించుటకుఁ గాదు. వచోమార్దవలోపముండిన నుండవచ్చును.

గు—దానికేమిలే! కొన్ని సప్తములు సీవే వేర్కొంటివిగనుక వానిని విడిచి యితరాసక్తములఁగూర్చియే ముచ్చటించుకొందము.

అయోమార్గములు స్వతః మంచివేకావచ్చును. కాని యావశ్యకతనుబట్టి వానిని నిర్మించుకొనవలెను. వానిని భరించుటకుఁ గావలయు అర్థాభివృద్ధి దేశమునకు లేనప్పుడును, తగినప్రయోజనములులేనప్పుడును, అవి యుపకారకములగుటకు మాటుగా ననకారకములు కాకమానవు. అకలిలేనప్పుడు తినుతిండివలెనే యావశ్యకతలేనప్పుడు వేసికొనురెయిల్లును అనర్థకారులగును. ఇండియా కిప్పుడు ముఖ్యముగాఁ గానలయునవి కృషికర్మాచర్యములగు నీటివనతులును, జనులను సరకులను సునాయూసముగా నొకగాఁగొమ్మునుండి యొకగ్రామమునకుఁ గొనిపోవుటకుఁ జాలినచౌకబాటలును.

శి—కోపముమాత్రము రాసీకుఁడు, మీకు మీరే ప్రమాణమా, పృమాణాంతర మేమైన నున్నదా?

గు—నాది టపామోతయని మొట్టమొదటనే చెప్పితిని. కుమారప్పగారి భావములే తెనుఁగున నీకుఁ జెప్పుచున్నాను. ఆయనమాటలు నిష్ప్రమాణములుగావు.

ప్రభుత్వమువారితెక్కలనుబట్టి ౧౯౨౫-౨౬ వ సంవత్సరముచివర వఱకు సేద్యపునీటివనతులకు ఖర్చుపెట్టిన మొత్తము ౯౬ కోట్లనియు, రెయిలుబాటలకు వ్యయించినమొత్తము ౬౨౬ కోట్లనియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇండియాలో నంతటను ౩౮,౫౭౯ మైళ్ల పొడుగుగల రెయిల్వేలున్నవట. ఏషియాలోని యేయితర దేశమునందును ఇంతిద్దీర్ఘ మైనయినుపబాటలు లేవట.

శి—తక్కిన యక్కజలన్నిటిని ఉపేక్షించి, చిక్కిన ధనమంతయును ఈరెయిల్లలూఁదనే పెట్టి వెచ్చించుటకు హేతు వేమైయుండునో?

గు—మెట్టానట్లుమంత్రులు వ్రాసిన యీక్రిందిమాటలనుబట్టి

హేతువు నీవేగ్రహించుకొనుము. “అప్పుచేసి తెచ్చినమొత్తములనుండి ఖర్చుపెట్టి రెయిల్వేలుమున్నగునవి వేసినారు; అవి ఆయవ్యయగణనము చేసికొను అర్థాలోచనకార్యస్థానములందుఁగాక యుద్ధాలోచనకార్యస్థానములందు పరికల్పింపఁబడినవి; కనుక ఆయోధనవ్యయమును ఆయోమార్గపరిపోషణవ్యయవేపముతో మఱుఁగుపఱిచి మన కగపఱిచినారు.”

శి—సేనల నొకచోటినుండి యొకచోటికి శీఘ్రకాలములోఁ గొనిపోవుట కనుకూలముగా ఈరెయిల్లు వేసినారన్నమాట. ఇతరస్వప్రయోజనము లేమైన నున్నవా?

గు—ఉండకేమి? రెయిల్లకుఁగావలయు యంత్రములు పట్టెలు మున్నగు ననేకములైన యుక్కుసామానులు ఇంగ్లండునుండియే రావలెనుగనుక నచటిక క్రిగారములలోఁ బనిచేయువారికిఁ జేయినిండఁబని, కడుపు నిండఁదిండి, యొడలునిండదుస్తులు; ఇండియానస్తి యింగ్లండునకు పుష్టి.

హిందూదేశములోపండు ముడిసరకులు ఈరెయిల్లమూలమున సులభముగా రేవుపట్టనములకుఁ దేవచ్చును; అట వాని నోడలలోని కెక్కించి యింగ్లండునకు రవానా చేయవచ్చును.

మఱియు నింగ్లండులో తయారై మనదేశమునకు దిగుమతియగు నసంఖ్యాకములగు సరకులు అమ్మకమునకై యీరెయిలుబాటలమీఁద సులభముగా మనదేశములోని వివిధప్రదేశములకుఁ గొనిపోవచ్చును.

శి—మీరు నిష్పక్షపాతబుద్ధితో మాటాడవలెను. నానాప్రదేశములకు విదేశవస్తువులను గొనిపోవుట కుపయోగించురెయిల్లే మనదేశములోఁ జేయఁబడు సరకులనుగూడ నాయాతావులకుఁ గొనిపోవుట కుపయోగించుచుండుటలేదా?

గు—ఇంగ్లండువర్తకమునకుఁ బ్రోత్సాహముగలిగించుటకును, స్వదేశపువర్తకమును నిరుత్సాహపఱచుటకును, రెయిలుబాడిగ లేర్పఱచుటయందుఁ జేసినయన్యాయమునకు మెహతాగారు పూడునాలుగునిదర్శనము లిచ్చినారు విను.

శి—ఏ వని ?

గు—బొంబాయిలో దిగుమతియైన విదేశపు అగ్గిపుల్లలపెట్టెలను అటనుండి రెయిలుపై ఢిల్లీకి గొనిపోవుటకు నియమితమైన రెయిలుబా డిగయును మనదేశములో తయారైన అగ్గిపుల్లలసరకును అహమ్మదాబా దునుండి ఢిల్లీకి గొనిపోవుట కీయవలయు మూల్యమును సమానములుగా నుండెడివట. అహమ్మదాబాదునకును ఢిల్లీకినిగలనూరము బొంబాయికిని ఢిల్లీకినిఉండు దూరముకంటె 300 మైళ్లు తక్కువ.

శి—అనగా సరకులు బొంబాయినుండి అహమ్మదాబాదువరకును ఉచితముగాఁ దీసికొనివెళ్లి రెయిల్వేవారు విదేశవస్తుకారున కుదారసహ కారు లయ్యెడివారన్నమాట. ఆపాక్షికపుబాడిగ లింకను అట్లేమున్నవా?

గు—లేవు ; ప్రజలు పదేం డ్లదేపనిగా పోరఁగాపోరఁగా చివరకు అధికారులు అహమ్మదాబాదునుండి ఢిల్లీకి గొనిపోవుసరకులపై మఃబుగు ౧ కి రూ ౨-౨-౧౧ చొప్పునను బొంబాయినుండి కొనిపోవుచానిపై మ ణుగు ౧ కి రూ 3-2-౨ చొప్పునను తక్కువబాడిగలు విధించి పుచ్చుకొన మొదలుపెట్టినారట.

శి—రెండవనిదర్శనమేది ?

గు—ద్వితీయతృతీయనిదర్శనములు చక్కెరనుగూర్చియు బెల్ల మునుగూర్చియు నీయఁబడినవి. బొంబాయికిని కాన్పూరునకును దూరము ౮౪౦ మైళ్లు ; కాన్పూరునకును అకోలాకును దూరము ౬౪౯ మైళ్లు. ఎక్కువభరిమగలిగిన విదేశపుదిగుమతితెల్లచక్కెర బొంబాయినుండి కా న్పూరునకుఁ గొనిపోవుటకుచెల్లించుబాడిగ మ ౧ కి రూ ౦-౧3-౬. చౌక స్వదేశపు తెల్ల చక్కెర కాన్పూరునుండి అకోలాకుఁ గొనిపోవుటకుఁ జెల్లిం పవలయు మూల్యము మ ౧ కి రూ ౧-౨-౪.

భోగపదార్థముగు తెల్లని పరదేశపుపంచదార బొంబాయినుండి బార్సీకి గొనిపోవుటకు మ ౧ కి రూ ౬. అకాలచొప్పున రెయిలుబాడిగయీ

యవలెను. ఇక బీదవాండ్రు కుపయోగపడు ముడిబెల్లము బూర్నినుండి బొంబాయికిఁ గొనిపోవుటకు మ ౧ కి రూ ౦-౯-౯ చొప్పున బాడిగ చెల్లింపవలెను—అనగా ౧౪ రెట్లకంటె సధికమగుమూల్యము చెల్లింపవలె నన్నమాట.

శి—మూడవయదాహరణము ?

గు—అదియు వచ్చుచున్నది, ఓషికపట్టము. అది స్వదేశవిదేశకా ర్వాసవస్తునిర్మాతలఁగూర్చి యీయఁబడినది. ఢిల్లీలో స్వదేశీయుల వస్తు వయసయంత్రాళియును కాన్పూరులో యురపియనులబట్టలమరయును నున్నవి. చౌదనినుండి ౨౩౬ మైళ్ల దూరముననున్న కాన్పూరునకు ముడిపత్తి గొనిపోవుటకు రెయిలుబాడిగ మ ౧ కి ౫ అణాలు. అచ్చటినుండి ౧౨౦ మైళ్ల దూరమునాత్రామేయున్న ఢిల్లీకి బాడిగ మ ౧ కి రూ ౦-౬-౨.

ఇట్లే పచ్చిలోళ్లు గోదమలు మున్నగు ముడిసరకులు రేవుస్థల ములకుఁ గొనిపోవుటకు రేట్లుతక్కువ. అవియే దేశమధ్యమందున్న హైందవకర్మాగారములకుఁ గొనిపోవుటకు రేట్లు హెచ్చు. రెయిల్వేలు తమ చేతిలోఁపెట్టుకొని యీవిధముగా హిందూదేశపరిపాలకులు విదేశవస్తునిర్మాతలకుఁ దోడ్పడుచు స్వదేశవస్తునిర్మాతలకు నష్టముఁ గలిగించుచు నున్నారు.

ఫోస్, వాచా, డిగ్బీ, హిండ్రన్—మున్నగు అర్థశాస్త్రజ్ఞులిట్టి యభిప్రాయములనే యిచ్చుచున్నారు. వాని నన్నిటిని ఎత్తి యిట వాగ్ యుటకుఁ దావులేదు.

శి—పోనిండు ; మీమాట ప్రమాదముగానే గ్రహించెదను. కాని శీఘ్రగమనాగమనసాధనము లగురెయిళ్లవలన లాభములే లేవని చెప్పసాహసెంతరా ?

గు—అదిగో ! మరల మొదటికి వచ్చుచున్నావు. ఏదో కొన్ని కొలఁదిసౌఖ్యము లున్నవనిచెప్పి గోవిందరావుయందు కోటిశ్వరుఁ డెత్తు

పరుగులెత్తడగునా? మనదేశములో రెయిలుబాట లతిమాత్రములుగా నున్నవి. అగ్రసమృద్ధి గలిగినప్పటి నెలకొల్పబడవలయు రెయిలుబాటలు తహ్వర్వమే నెలకొల్పబడినవి. ఆవశ్యకతలేని యర్థవ్యయ మనర్థకారి. ప్రభుత్వమునా రితరసత్ప్రయోజనముల కెన్నిటికో వినియోగింపవలయు పెద్దమొత్తములు ప్రతిసంవత్సరము ఈయయోమార్గరూపబ్రహ్మరాక్షసికి బలిగా నిడుచున్నారు. అదియుఁగాక వేసినరెయిళ్లను సద్వినియోగము చేయుటలేదని పై నిదర్శనములబట్టి నీవే తెలిసికొనఁగలవు. మితమైన దేశాయమును అమితముగా రెయిళ్లపై వెచ్చించి కృషీవలుల కుపయోగించు చెఱువులు కాలువలు నూతులు త్రవ్వించుట, చౌకబాటలు వేయించుట, ప్రజారోగ్యవర్ధనములగు సాధనములు కల్పించుట, మున్నగు నవశ్యకర్తవ్యములను పరిపాలకులు మానివేయుచున్నారు. ఇదంతయుఁ బ్రమాదజన్యమనిచెప్పి వారు తప్పించుకొనఁజాలరు. ఎందుచేత? ప్రజలవిచ్చిన్నముగా మొఱ్ఱలుపెట్టుకొనుచున్నప్పటికిని వారవి పెడచెవినిబెట్టి పట్టుదలతో అక్షేమకరమైన ఆపద్ధతినే అవలంబించి నడచుచున్నారు గనుక.

శి—అదితప్పే. ఈనష్టమంతయు భరించువారు తుదకు హిందూ దేశప్రజలే గనుక, రెయిల్వేసంబంధమైన దేశముణభారము నిర్లక్ష్యభావముతో నేఁటేట నిట్లు పెరుఁగనీయఁగూడదు. నేడువచ్చి రేపు ముల్లయు మూటయుఁ గట్టుకొనిపోవు నల్పసంఖ్యాకులగు నన్యదేశీయుల యర్థతృప్తానివారణముకోసము, కోట్లకొలదిగానుండు నోరులేని హైద్రాబదుర ప్రప్రజావర్గమును బాధించుట ధర్మముకాదు.

గు—నిజమే. ఒకదేశభాగమునుండి యింకొకదేశభాగమున కతివేగముగా సరకులను గొనిపోవుట కనుకూలించు ఈయయోమార్గములే, దేశములోఁ బండినపంటలన్నియు దేశముచుండిలాగి పరదేశముల కంపుట కుపయోగపడుచున్నవి; ఒకపాలు లాభముచేయుచున్న, నూలుపాల్లు నష్టముఁ గలిగించుచున్నవి. తటచుగా మనదేశమున క్షామపీడలు గలుగుచుండుట కిదియొక ప్రధానకారణము.

బ్రీటిష్వణిక్సంఘముల పార్థివములు విని ప్రభుత్వమువారు రేపునట్ట నములకుఁ బెద్దపెద్ద యయోమాన్యములువేయుట యెక్కువచేయుచున్నారని, చిన్నతేలికరెయిల్వేలును కాలువలును నైచి దేశములోపలి గ్రామములకుఁ బరస్పరసంబంధము వృద్ధిచేయునదుపాయములు గావించుటలేదు.

శి—ఔనుగాని, దేశములోఁ బండిన చోట్లనుండి యాహారపదార్థములను పండనికఱవ్రసినదేశములకుఁ గొనిపోయి రెయిల్లు క్షామబాధాని వారకము లగుటలేదా?

గు—అగుచున్నమాట వాస్తవమే. కేవలనిరుపయోగపదార్థమే దియుఁ బ్రపంచమున నుండఁజాలదు. మనుష్యులఁ జిటికలోఁ జంపు గరళముకూడఁ గొన్నిరోగములకు సిద్ధాపదముగా నుపయోగపడుచున్నది. రోగములు దెచ్చి చికిత్సచేయుట మంచిదా? ఆరోగములు రాకుండఁజూచి యారోగ్యరక్షణము చేయుటమంచిదా?

శి—ఆరోగ్యరక్షణమే మంచిది.

గు—ఔనుగద! క్షామబాధకలిగినపిమ్మట దానిని తగ్గింపఁబ్రయత్నించుటకంటె పంటల నెక్కువచేయునీటివనతులుకల్పించి, రైతుచెల్లింపవలయు పన్నులుతగ్గించి, గ్రామమునకుఁగావలయు ధాన్యాదులుపోగా కష్టదినముల కక్కఱకువచ్చుటకుఁ గొంతసామగ్రి నిలువచేసికొను సదుపాయము లతనికిఁ గావించి, పరిపాలకులు క్షామబాధలు రాకుండఁజేయుట కే యేల ప్రయత్నింపఁగూడదు? పరదేశవణిక్ప్రతినిధులగు జట్టికాండ్రు, పంట యింకను పొలముమీఁదనుండఁగనే, చొకగా బేరముకుదుర్చుకొని, అర్థాతురుడగు రైతుచేతిలో నేదోకొంత పైకముపెట్టి, పైరంతయు నీరైల్లమీఁదఁ బరదేశములకుఁ బంపుదురు. చాలునాహారపదార్థము దేశములో లేమిచే ధాన్యాదులవెలలు అపరిమితముగా లేచి కఱవులు గావించును. పుష్కలముగాఁ బండు భూములుండియుఁ దెచ్చిపెట్టుకొను

దారిద్ర్యముచే బాధపడుదేశ మీప్రపంచములో నొక్క మనదేశమే కాన్పించుచున్నది.

శి—కనుక నేమిచేయుమనెదరు ?

గు—ఏమిచేయవలయునా ? యుద్ధప్రయోజనముల మనస్సులోఁ బెట్టుకొని వృథాగా అమితధనము రైల్లువేయుటకై పరిపాలకులు వినియోగింపఁగూడదు. ఇట్లే యనావశ్యకముగాఁ గ్రొత్త ఢిల్లీ వంటి రాజధానులు నిర్మించుటకు లక్షలకొలది ధనము వ్యయింపఁగూడదు. “వసూలుచేయు రంం కోట్లపన్ను మొత్తములోను దాదాపుగా ౨౦౦ కోట్లు హిందూదేశమున కేమాత్రము నుపయోగింపని వ్యర్థప్రయోజనములకు వెచ్చింపఁబడుచున్నవి” అని ‘మా’ పండితుఁడు వ్రాసినాఁడు. పెక్కుమాటలే ? ౫౦౦ మైళ్ల దూరమందున్న చిన్న ద్వీపములో మహాధనవంతులై యుండు సర్వసంఖ్యాకులగు తమవారిసుఖముకై హిందూదేశములోఁ బరమదరిద్రులై పడియుండు బహుసంఖ్యాకులగుప్రజల బాధపెట్టకుండ ఆంగ్లప్రభువులు ధర్మదృష్టితోఁ బాలనకృత్యములు నెఱపుకొనవలెను.

శి—ఏవో కాగితపునోట్లనుగుఱించియు కాసురూపాయనాణెములమాటకమునుగూర్చియుఁ గొంచెము చెప్పెదనంటి. ఇవియైనను మనకు లాభకారులుగా నున్నవా సప్తకరములుగా నున్నవా ?

గు—సప్తకారులుగానే యున్నవని రాజ్యతంత్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. విషయము దుర్బోధమగు చిక్కువిషయము. నే నప్రమత్తుఁడనై వినిపింపవలెను, నీ వశ్రద్ధలేకుండ వినవలెను.

శి—చిత్తము.

గు—వ్యవహారసౌకర్యార్థము, ప్రతిదేశములోను సాటాబేరముతో వస్తువినిమయము చేసికొనుటమాని ప్రజ లిష్టము నాణెములతోఁ గ్రయవిక్రయములు గావించుకొనుచున్నారు. అవి ప్రధాననాణకములని యుఁ జిల్లరనాణెములనియు రెండువిధములుగా నుండును. ఇంగ్లండు

మున్నగునాగరకదేశములలో బంగారునాణెములు ప్రధాననాణకములు గాను వెండిరాగినాణెములు ఉపనాణకములుగాను నుండును. పూర్వకాలమున మనదేశమందుఁగూడ రెండురకములనాణెములును ప్రచారములో నుండెడివి. ఇప్పుడు వెండిరూపాయ అసలునాణెమైనది; నికెల్ మొదలగు నల్పగోహములతోఁ జేయు పావులూ బేడ మున్నగునాణెములు చిల్లరనాణెములైనవి. వెనుక మనదేశములో నుండెడిటంకసాల యిప్పుడు తీసివేయఁబడినది.

శి—ఉపనాణకములకూడ వెండితో నేలచేయఁగూడదు ?

గు—అల్పసూల్యములగు అణామున్నగునాణెములు వెండితోఁ జేసినఁ గడుఁ జిన్నవీయై వాడుక కననుకూలముగా నుండును. పెద్దమొత్తములు చిల్లరనాణెములతోఁ జెల్లింతుమన్న నాకక్కఱలేదు రూపాయలిచ్చినఁగాని పుచ్చుకొనను అని మనము తిరుగఁగొట్టవచ్చును—అది శాసనదృష్టిని తప్పగాదు.

రూపాయలుగా మిక్కిలి పెద్దమొత్తము లొకచోటనుండి యొకచోటికి గొనిపోవుట కష్టముగను అపాయకరముగను నుండును గనుక, బ్రభుత్వమువారు వ్యాపారసౌకర్యార్థము రూ. ౫ లు మొదలు ౧౦ వేల రూపాయలవఱకు కిమ్మతుగల కృత్రిమపు కాగితపునోట్లు కల్పించి చలామణి చేయించుచున్నారు.

శి—ఈగొడవయంతయు మన ప్రస్తుతవిషయమున కెట్లు సంబంధింపఁగలదు ?

గు—చివరవఱకుఁ జెప్పనిచ్చిన సంబంధ మగుపడును.

శి—కానిండు, ముసలివారు ముంగోపులు.

గు—వెనుక కాసు రూ. ౧౫ ల చొప్పున మాటుచుండెడిది, జ్జ పిలో నున్నదా ?

శి—అ! అప్పుడు వెండి చౌకకాఁబోలు. యుద్ధానంతరము వెండి

ప్రియమాటచేతను మఱికోన్ని కారణములచేతను కాసుభర తగ్గినది. పూర్వము $\frac{1}{3}$ పిల్లింగులకు సమానముగు మనరూపాయ కిప్పుడు $\frac{1}{4}$ పిల్లింగులకిమ్మతు వచ్చినదట. మన ప్రధాననాణకమువెల హెచ్చగుట మనకు లాభమేకాదా?

గు—నేను శ్రమపడకుండ నీవే కథలోనికి దింపినావు మంచిదే, జాగ్రత్తతో విను మఱి.

శి—చిత్తము.

గు—ప్రతిదేశముయొక్క భాగ్యోన్నతియును దానియెగుమతి దిగుమతివ్యాపారములనుబట్టి యుండును. ఇంగ్లండు మున్నగుదేశములలో ప్రధాననాణకము బంగారునాణెమునమాట మఱచిపోకుము. వారు కొను సరకులవిలువ చెల్లించుటకు వారు మనకు బంపు హుండ్లీలు కాసులలో నుండును. వారినుండి మనముకొను దిగుమతిసరకులవిలువయును వారికి కాసులరూపముననే మనము చెల్లింపవలసియున్నది. పూర్వపు పదియేను రూపాయల కాసిప్పుడు రూ 10 లయినదనుకొందము. ఇక నీకు గొన్ని ప్రశ్నలు వేసెదను, నిదానించి జవాబు చెప్పుము.

శి—ఈప్రశ్నోత్తరోపనిషత్తు న న్నే చటికిఁ గొనిపోనున్నదో తెలియకున్నది.

గు—గమ్యస్థానముగు సత్యమునకే! భయపడకు! 1 పాండు వెలగల ముఠిసరకు నీ వెగుమతిచేసినావనుకొనుము. దానికి వెనుక నీకెంత వచ్చెడిది? ఇపు డెంత వచ్చుచున్నది?

శి—వెనుక రూ 10 లు, ఇప్పుడు రూ 10 లు.

గు—వెనుకటి రూ 10 లు నీకువచ్చుట కిప్పుడు నీవు వెనుకటి యంతసరకును, అదనముగా నందులో సగముసరకును, బంపవలెనాలేదా? అది నష్టమా? లాభమా?

శి—ఓను, నష్టమే.

గు—ఒకపాండు వెలగల మల్లుతాను నీ వింగ్లండునుండి దిగుమతి చేయించి తెచ్చికోనినావనుకొనుము.

శి—మతివ్వడో ! వెనుకటి పదియేనురూపాయలతాను ౧౦ రూపాయలకే వచ్చుచున్నది. ఇది నష్టమా ? లాభమా ?

గు—చంకలు గొట్టుకొనక శాలతముగా వినుము. కొన్ననీకు లాభమును, స్వదేశపువర్తకునకు నష్టమును.

శి—ఎందుచేత ?

గు—మనదేశమునందలి నయనయంత్రశాలలో నేసి పూర్వము ఇంగ్లండుతానుతోపాటు రూ ౧౫ ల కమ్ము స్వదేశపువర్తకుఁ డిప్పుడు దానివెల ౧౦ రూపాయలకు దింపినఁగాని దివాలాదీయును. విదేశపుతానునకు పోటిగాఁ దానిప్పుడు ౧౪ తానో అంతకెక్కువయో యిచ్చినఁగాని తనసరకెవరును గొనరు. ఇది దేశక్షేమమా ? దేశార్థిష్టమా ?

శి—దేశార్థిష్టమే యనకతీతదు. విదేశపువర్తకునకునూత్రమేమియు నష్టములేదు—వెనుకవచ్చెడు ౧ పాండు ఇప్పుడును అతనికి వచ్చుచున్నది. సరియేకాని, పెద్దపెద్దజీతములు గొనుచుఁ బనిచేసి యుద్యోగానంతరమున సీమకువెళ్లు తెల్లవారికిచ్చు పెన్నులలో లాభములేదా ? ౧ పాండు పెన్నునకై పూర్వము రూ ౧౫ లు పంపవలసియుండఁగా నిప్పుడు రూ ౧౦ లు పంపినఁ జాలుచున్నదిగదా !

గు—మహామేధావులగు మనప్రభువు లట్టి నష్టమును గూడఁదీయుటకే, యున్నతోద్యోగులగు యురపియనుల జీతము లిప్పు డెక్కువచేసినారు. అన్యాయమని పోజలు ఘోషింతురనికాఁబోలు, వారితోపాటు మనవారికిఁ గొందఱకుఁగూడ వేతనాభివృద్ధిఁ గావించినారు. ఇంకొకమాట చెప్పి నేటిప్రపంచము మంతరితోఁ గట్టిపెట్టెదము.

శి—అది యేది ?

గు—ప్రపంచము ౧౦ అశాల వెండిమాత్రమే కల రూపాయ దేశము

లో ౧౬ అణాలకు చలామణియగుచుండుటచేత గవర న్నెంటునకు రూ ౧ కి ౬ అణాల లాభము వచ్చుచున్నదిగదా ! ఏరేటవచ్చు నీలాభమంతయును వినిమయనష్టపూరణముకోసము, “ గోల్డెక్స్టాండ్ రిజర్వ్—Gold Exchange Standard Reserve ” అనుపేర నొకనిధి యింగ్లండులోఁ బెట్టినారు. మఱియు, ముద్రింపఁబడిన నోట్లన్నియును మాఱునో మాఱునో యనుదూరదృష్టితో వానికి సమానమైనకమ్మతుగల స్వర్ణరూపధనము “ పేపర్ కర్రెన్సీ రిజర్వ్—Paper Currency Reserve ” అనుపేర మఱియొకనిధిగా నింగ్లండులోనే పెట్టినారు. అది నాలుగుకోట్లును ఇది రెండుకోట్లును ఉన్నదట. ఈనిధులు స్వదేశములో నుండక పరదేశముల కేగుటచే నింటికి జ్యేష్ఠాదేవులును బారుగింటికి లక్ష్మీదేవులును అయి యిదివఱకే ధనవంతులుగానుండు విదేశపుకొదారులను ధనవత్తురులఁ జేయుచున్నవని అక్కశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు.

శి—పైయనర్థము లెట్లుపోగలవు ?

గు—రూపాయలోని వస్తుక్రియశక్తి స్థిరముగానుండు నేర్పాటులు చేయవలెనుగాని విదేశవశిజలక్షేమముకై పొందునుబట్టి దానివెల తఱచుగా మార్పుచుండఁగూడదు. ఇండియాలోఁగూడ బంగారునాణెమును ప్రధాననాణకముగాఁజేసి దేశములో మరల టంకసాల నెలకొల్పవలెను. మాఱకపురేర్పాటులును ఆయవ్యయనిర్ణయమును ప్రజలచేతులలోనికి రావలెను.

శి—నమస్కారము ! సెలవు.

గు—సుఖభవ !

II-6

(చందనాశీర్వాదముల పిమ్మట)

శి—నేడు మన ప్రసంగవిషయము లేవి?

గు—ప్రభుత్వమువారికి వచ్చు ఆదాయము, ఆయములములు.

శి—మనదేశము విశేషముగాఁ గృషివృత్తి నాధారముచేసికొని బ్రతుకుబీదదేశము.

గు—అందుచేతనే పన్నులుగొనుటలో పాలకులు బహుజాగరూకులై యుండవలయును. ఎట్లుండవలయునో కుమారప్పగారు మూలసూత్రములలో విస్తృతముగాఁ జెప్పినారు, అవి జ్ఞప్తిలో నున్నవా?

శి—సింహావలోకనము చేసికొని చెప్పమనెదరా? లోపములు మీరు పూర్తిచేయునెడల నట్లే చెప్పెదను.

గు—మంచిది.

శి—రా జెల్లప్రజావర్గమునుండియుఁ బన్నులు గొనవలసియున్నప్పటికిని వానియొత్తుడు పేదవారిపైఁ బడనీయక అందలి విశేషభాగము భాగ్యవంతులనుండి గ్రహించి బీదలఁ గాచుచుండవలయును.

పరోక్షకరద్వారమున ఇండియావంటిదేశములో శుల్కము లధికముగా గ్రహింపవలెను. ఆపన్నులు దరిద్రప్రజల యాహారపదార్థముల మీఁద వేయఁగూడదు, సామాన్యప్రజావర్గ ముపయోగించు వస్తువులపైఁ దేలికగా వేయవలయును, ధనపుష్టిగలవారుపయోగించు భోగపదార్థములపై నెక్కువగా వేయవచ్చును. గత్యంతరములేనప్పుడు దక్కఁ గేవలజీవనాధారములగు పదార్థములపైఁ బన్ను లేప్పుడును విధింపఁగూడదు.

అనావశ్యకములును హానికరములును అగు భోగపదార్థములపై గతినమైనశుల్కములువేసి ప్రజలు పాని నుపయోగించుకొనుటను సాధ్యమైనంతవఱ కరికట్టుచుండవలెనుగాని ఆదాయ మధికమగుచున్నదిగాదాయని వానిదిగుమతిని పెరుగనీయఁగూడదు.

ప్రజాపుష్టికిని తుష్టికిని పదార్థోత్పాదనకృత్యములకును గావలయు ద్రవ్యము వారియొద్దనుంచి యతిరిక్తముగానుండుదానిపైనే పన్నులు వేయుచుండవలెను. శుల్కగ్రహణపద్ధతులును వాయిదాలును ప్రజలకుఁ గష్టకరములు గాకుండ ననుకూలములుగా నుండవలెను.

గు—విఫేష శ్వరపూజ నీవు చేయించితివిగాన మిగిలినతంతు నేను నడపెదను. 1925-26 వ సంవత్సరపుటాయపులెక్కలనుబట్టి నీవిధినిపేథ సూత్రములు హిందూదేశపరిపాలనలో నెంతవఱ కవలంబింపఁబడుచున్నవో చూతము.

శి—చిత్రము.

గు—ఈక్రిందిపట్టిక ఆసంవత్సరమువచ్చిన ఆదాయపుమొత్తమును, ముఖ్యమైనబాపతులును, కొన్ని బాపతుల యాదాయమును వసూలు చేయుట కై నవ్యయమును జూపుచున్నది.

బాపతు.

వసూలువ్యయము. నికరపుటాయము

(లక్షలలో)

దిగుమతిఎగుమతిపన్నులు	1.7%	4696	పై చిల్లర
రాబడిపన్ను	3.6%	1553	„
ఉప్పు	19.7%	507	„
నల్లమందు	50.8%	203	„
భూమిపన్ను	11.6%	3143	„
కల్లు గంజాయి మున్నగుమాదక			
ద్రవ్యములు		1729	„
స్తాంపులు		1328	„
అడవులు		260	„
రెజిస్ట్రేషన్		78	„
రెయిల్వేలు		551	„

కాలువలుమున్నగు నీటివనతులు	239	„
పోస్టు అండ్ టెలిగ్రాఫ్	35	„
వడ్డీ	656	„
నాణెములు, టంకసాల	393	„
విశేషాయస్కూలములు	192	„
ఇతరములు	119	„

సంవత్సరాయపు మొత్తము

15,688 లక్షలపై చిల్లర.

ఎగుమతిదిగుమతిసరకులపై వేసిన సుంకములవలన వచ్చురాబడి తొలుత విమర్శించిచూచుకొందము. కావలయుతప్పిళ్లు స్పష్టముగా నీయఁ బడలేదుగాన స్థూలవిమర్శనమునకేకాని సూక్ష్మవిమర్శనమున కవకాశము లేదు. అయినను సత్యమునుగనుఁగొనుటకు మనకు స్థూలవిమర్శనము చాలును.

శి—రాబడిపద్ధులలో నదియే పెద్దపద్ధుగాఁ గాన్పించుచున్నది.

గు—పై చూపులవలన బుద్ధిని భ్రమాయత్తముఁజేయుఁగూడదు.

చెప్పినమాటలన్నియువిని చివర నీయభిప్రాయమును స్థిరపఱచుకొనుము.

వచ్చిన 4696 లక్షలలోను, ఎగుమతిపన్నులును పెట్రోలుమిఁది పన్నును బీదల నట్టేబాధింపనిసైకిళ్లు మోబరుకాడ్లు యంత్రములు సా రాయిమున్నగువానిపై వేసిన దిగుమతిపన్నులును ఉన్నవి; వాని మొత్తము 2293 లక్షలు; అవిపోగా శేషించిన దిగుమతిపన్నులు 2403 లక్షలు.

శి—అట్లుచూచినను భూమిపన్ను తరువాత నదియే పెద్దకత్తెము.

గు—ఎచ్చుతగ్గు లితరమైన మనదేశపుపద్ధులతోఁ బోల్చిచూచు కొనికాదు నిర్ణయింపవలసినది; ఇతరదేశముల కాబాసతురాబడి యెంత వచ్చుచున్నదో పరికించి దానిఁబట్టి నిర్ధారణచేసికొనవలెను.

శి—అట్లేచేయరాదా ?

గు—అట్లైన బ్రిటన్దేశమునుండి ౧౯౦౮ సం॥లో వివిధదేశముల

కెగుమతియైన సరకులపై ని ఆయాదేశములవారు వేసిన టారిఫుల (సుంకముల) తారతమ్యమునుజూపు సంకెలతో నొకపట్టి బ్రటిష్‌వోజ్యసంఘమువారే తయారుచేసి ప్రకటించినారు, చూడుము—

దేశము	టారిఫ్	దేశము	టారిఫ్
రష్యా	131	కెనడా	17
స్పెయిన్	76	జపాన్	9
అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములు	73	టర్కీ	8
పోర్చుగల్	71	దక్షిణాఫ్రికా	6
ఆస్ట్రేలియాహంకెరీ	35	చీనా	5
ఫ్రాన్సు	31	హాలెండు	3
ఇటలీ	27	బ్రిటిషిండియా	3
జర్మనీ	25		

మనదిగుమతిపన్నుపద్దు ఎక్కువయో తక్కువయో యిప్పుడు చెప్పుము.

శి—తక్కువయేయని చెప్పకతప్పదు. రష్యావారువేయు టారిఫ్ మనదానికంటె దాదాపుగా 44 రెట్లున్నది. అన్నిటిలోను మనదేశ మడుగుననున్నది. హాలెండువారుమాత్రము మనకుఁ దోడుగానున్నారు.

గు—మన యిండియా సేద్యమునే జీవనమునకు ముఖ్యాధారముగాఁ జేసికొన్న దేశముగనుక దిగుమతిసరకులమీఁద వేయుశుల్కము లధికముగా నుండవలసినది. సవ్యవస్త్రాత్పదససామర్థ్యమును కర్మాగారములును ఇంకను శైశవావస్థలోనేయున్న మనదేశపు వర్తకవ్యాపారము కఠినమైన దిగుమతిపన్నులచే సంరక్షింపఁబడవలెను. యథేష్టవిదేశవణి గావ్యవసరపద్ధతి పరిపాలకు లవలంబించుట దేశానర్థకరము.

శి—పర దేశములును బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యములోనేచేరిన యితరదేశములునుగూడ విదేశవస్తుసామగ్రిపై దిగుమతిపన్ను లంత హెచ్చుగా వేయుచుండఁగా మన హిందూదేశపరిపాలకులు న్యాయశుల్కములు విధించుటకు హేతు వేమైయుండును ?

గు—మన దేశమునకు వచ్చు విదేశవస్తుజాతములో విశేషభాగము పాలకుల స్వదేశమగు గ్రేట్ బ్రిటన్ ద్వీపమునుండియే వచ్చుచున్నదిగనుక! ఎవరివారిని వారు బాగుచేసికొనఁ బ్రయత్నించుట స్వాభావికముగనుక!

శి—ఎగుమతిపన్ను లెక్కువచేసినచో దేవుడిచ్చిన యాహారపదార్థములు దేశములో నిలిచియుండి వెలుతుర్గి ప్రజల కటవుబాధ కొంతవఱకుఁ బోగొట్టునుగదా!

గు—ఆపనిమాత్ర మెట్లుజరుగఁగలదు? నేలబాగుతోను ఇనుముతోను ఆకలి తీతదుగదా! మన ముడిసరకులు—ముఖ్యముగా గోదుమలు—ఇతర దేశములకంటె విశేషముగా గ్రేట్ బ్రిటన్నునకే రవానా యగుచున్నవి. పరిపాలకులకు ధామబాధరాకుండఁ బరిపాలక దేశప్రజ యుద్బాధ యెట్లు పోగలదు నెట్టివాడవుగాని?

స్వేచ్ఛావాణిజ్యవ్యాపారవిధాన మవలంబించి రాజ్యతంత్రము సాగించుచున్నంతవఱకుఁ దెల్లవారగు విదేశపువర్తకులకును విదేశవస్తువులను విరివిగా నుపయోగించు నల్పసంఖ్యాకులగు ధనవద్ధార్థితీయప్రజకును లాభముచేయుచు నెగుమతిదిగుమతిసుంకములు తగ్గింపక తప్పదు; రాబడిలోని యాలోటుకూడఁదీసికొనుటకు భూములమీఁదను ఊప్పు మున్నగు జీవనాధారపదార్థములమీఁదను వేయుపన్నులు హెచ్చించి ప్రజల బాధింపక తప్పదు.

శి—పరిపాలకులుగా నెవరుందురో తుదకు రాజ్యలాభమంతయు వారికే కలుగునన్నమాట! బ్రిటిష్ వారు మనదేశమునకుఁ బ్రభువులై నారు గావునఁ దత్పాలనలాభములన్నియు వారికిని వారిదేశమువారికిని బాండ్రింపక మానవన్నమాట!

గు—అవును. “మిల్లు” గారు చెప్పినమాటలే నీవుచు జెప్పినావు. “ఆత్మవత్సర్వభూతాని” అనువచనము లాధ్యాత్మికశాస్త్రములోనివిగాని అర్థశాస్త్రములోనివి గావు. “నిన్నితరు లెల్లు చూడవలెనని నీకుండునో

నీ వితరుల స్తుత్యచూడుము” అని బైబిల్ లోని యుపదేశవాక్యము భాను వాసరములందుఁ బ్రార్థనాగారములలో నిచ్చు ధర్మోపన్యాసముల కుపయోగపడునుగాని పరదేశపాలనక్రియాకలాపమునం దవలంబించిపోవుట కనువుపడదు.

“ఇది దివ్యమైన దొడ్డదేశము, కాని అయ్యో! స్వదేశస్థులం దుండిపోయిరే! అని నాకుఁ బట్టరానిదుఃఖము వచ్చుచున్నది!” అని యొకఁడు వంగదేశపు గవర్నరుగారితో నన్నాడట!

శి—ప్రమాణమేమి?

గు—“హాండు” గారు తమగ్రంథములో వ్రాసినారు.

శి—అట్లన్న మహానుభావుఁడెవఁడు?

గు—మనదేశములో గోగునారవర్తకము చేయుచుండిన ‘డండ్ల’ పట్టనవాస్తవ్యుఁడగు నొక వర్తకుఁడు.

శి—వస్తునిర్మాణపాటవమునందును వాణిజ్యనైపుణ్యమునందును అర్థబలమునందును సమానులై యుండువారి దేశములకు విశ్వంఖిలముగా విదేశవణిగ్వ్యపారములు సాగనిచ్చుపద్ధతి అనుకూలించునుగాని ప్రజలు విత్తహీనులై వ్యవహారజ్ఞానశూన్యులై యుండు మనదేశమునకు హానికరమగును. అందులో ఆయవ్యయన్యాయాధికారము పరులచేతులలో నున్నప్పుడు మఱియు ననర్థకారియగును.

గు—నీవన్నమాట సత్యము. హిందూదేశమునకుఁ బ్రస్తుతావస్థలో శ్రేయస్కరమైనది శాసననిర్బంధమై నియతమై స్వదేశవర్తకమున కబాధకమై యుండు విదేశవాణిజ్యము.

శి—ఇతను పట్టిలో రెండవపద్ధతగానుండు వచ్చుబడిపన్నునుగూర్చి ముచ్చటించుకొందము.

గు—పన్ను లన్నిటిలోను ఇది బహు ప్రజాత్పత్తికరమైన పన్నుగాఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది.

శి—ఈరూపముగానై న రావలసినపన్నంతయు వచ్చుచున్నదా?

గు—ఇండియాచేసిన ఋణములపైఁ జెల్లింపవలయు పెద్దవడ్డీమొత్తములు ప్రభుత్వమువారు ఇంగ్లండులోఁ జెల్లించుచున్నారు. వానిమీఁదఁ బరదేశఋణప్రదాతలనుండి వసూలుచేయువలయు రాబడిపన్ను ఇండియాకు ముట్టుటలేదు. ముట్టినచో సాలునకు రెండుకోట్లరూపాయలు హిందూదేశకోశములో బడుచుండునని ‘షా’గారు లెక్కించి చెప్పినారు.

శి—ఇట్టిపద్ధతులు మతేమైన నున్నవా?

గు—గొప్పగొప్ప భూస్వాములనుండి భూమిపన్నులు పుచ్చుకొనుచున్నామని చెప్పి ఆభూములపై వచ్చు రాబడిమీఁద రాబడిపన్ను వసూలుచేయుటలేదు. సుఖజీవనమునకుఁ జాలిన యాదాయమును దాటి వచ్చురాబడులన్నిటిమీఁదను రాబడిపన్ను వేయుటయే మంచిపద్ధతి. “చెల్లింపఁగల శక్తిగలవారిపైఁ బన్నులు వేయవచ్చును” అనుసూత్రమీపట్టున నాచరణములోనికిఁ దేవలసినదే. ఈబాపతు శుల్కాభావనప్రము సంతకర్తరమునకుఁ బదికోట్లరూపాయలని పై “షా” పండితుడే వ్రాసినాడు.

ఇంకోకటి యిట్టిదే యున్నది.

శి—ఏది?

గు—తెల్లదొర లనేకులు మనదేశములో వర్తకముచేసి మనలనుండి యమితమైనధనము వాణిజ్యలాభరూపముగా లాగుకొని తమ శ్రేష్టిత, స్త్రోతమునకుఁబోయి దానితో నచట గొప్పభూములు సంపాదించుకొని వానిపైఁ బన్నులు శ్రేష్టితస్పృభుత్వమువారికిఁ జెల్లించుచున్నారు. ఆపన్నులయాదాయమంతయు న్యాయ్యముగా హిందూదేశమునకు వచ్చుబడిపన్నుగా రావలసినది.

శి—ఇండియాపరిపాలకులు స్వదేశీయులే యగునెడల బ్రిటన్వారితోఁ దగు నొడంబడికలు చేసికొని యట్టి యాదాయములను బోకుండ రాబట్టుకొందురుగదా!—నవ్వుకొనుచున్నా రేమి?

గు—ఏమియులేదు. “మాత్రయన బ్రతికియుండిన మంగలవానినై నఁ బిలుచుకొనివచ్చునుగదా!” అన్నలోకోక్తి నీమాటలవలన జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది. మనవారు పాలకులగుచో నట్టియిక్కట్టు లేలపుట్టును?

శి—పోసిండు, తరువాతి యుష్పవన్ను మాట చెప్పుడు. దాని మూలముసనే యిప్పుడు దేశమంతయు నల్లకల్లోలముగా నున్నది.

గు—బీదలను బాధించుపన్నులు రాజులు వేయఁగూడదు—అను రాజనీతిసూత్రము సర్వజనసమాదరణీయసూత్రమే యగునెడల ఉప్పు పన్ను ఘోరమైన యన్యాయపుఁబన్నని చెప్పకతీరదు.

శి—ఎందుచేత?

గు—సర్వప్రాణులును సునాయాసముగా యథేచ్ఛముగా అనుభవించుటకు గాలి వెలుతురు నీరు భగవంతుఁ డెట్లు విపులముగాఁ బ్రసాదించినాఁడో అట్లే మనుష్యులును పశువులునుగూడ సుకరముగా నుప్పు వాడుకొని సుఖపడి యారోగ్యరక్షణము చేసికొనుట కాసర్వరక్షకుఁడు సమద్రమంత యవకాశ మనుగ్రహించినాఁడు. అట్టిచో దానికి ప్రతిబంధకములు కల్పించి పన్నులువేసి ప్రజను బాధపెట్టుట యధర్మకృత్యము.

దేశమున కీపన్ను మహావిపత్తని యేకకంఠముగా హిందూదేశ ప్రజానాయకులందఱును గర్హించినారు.

శి—ప్రజలకు ఉప్పు చౌకగా నమ్ముచున్నారేమో!

గు—చేయుటకు నూఱుహాపాయలు పట్టినసరకు ప్రజలకు రూ 1200 లు మొదలు రూ 2000 లకు అమ్ముదురట.

శి—ఈమాట యెవరుచెప్పినారు?

గు—‘జ్ఞంతు’గారు తమగ్రంథముగో వ్రాసినారు.

శి—ఇంకను ఈవిషయమునుగూర్చి ఆయన యేమివ్రాసినారో చెప్పెదరా?

గు—“కొనలేక యుప్పు మిక్కిలి తక్కువగా వాడుకొనువారు

నిలుపేదలు. దక్షిణదేశప్రజలోఁ బెక్కు రట్టబీదనారే. దక్షిణహిందూ స్థానములో మనుష్యుఁడు శ్రమపడి పండింపనక్కఱలేకుండ భూమిపై నై సర్దికముగా ఉత్పన్నమై కాన్పించుఉప్పు గలప్రదేశము లనేకములున్నవి. ఎదుటఁ బుష్కలముగా దొరకు ఉప్పు చూచుచు అన్యాయముగు శాసనముచే ఉప్పుకఱవనుభవించుట అచటిప్రజలకు మఱియుఁ గష్టముగా నున్నది. — ఉప్పు కొనిపెట్టలేక మాపశువు లుప్పునాకియైన బ్రతుకునని రా త్రిండు వానిని దొంగతనముగా ఉప్పుపట్టలకుఁదోలు దుర్దశకు మేము వచ్చినాము, కాని కనబడినయెడలఁ జట్టముల నతిక్రమించితిమని కావలి వాండు మాపశువులను బందెదొడ్లలోఁ బెట్టుదురు. స్వతస్సిద్ధముగా నేలపై నుప్పు గాన్పించుచోట్లనెల్ల నూడిపించి యాయుప్పును గుట్టలుగాఁ బేరిపించి పోలీసువారు అది ప్రజలుపయోగించుట కన్వయముగఁబట్టి పాడు చేయవలయునని యిటీవల నుత్తరువులు పుట్టినవి—అని నేఁ ద్రోవలోఁ జూచిన యనేక గ్రామములరయతులు మొట్టలువెట్టుకొనినారు.” అనికూడ ఆ ‘బ్లంటు’ గారు వ్రాసినారు.

శి—ఈపన్ను వసూలుచేయుటకుఁ బ్రభుత్వమువారి కగు వ్యయ మెంత ?

గు—అదియు నెక్కవయే. అసలురాబడిలో 19.7% అని వెనుకటి పట్టీలో నున్నది—అనఁగా దాదాపుగా నై దవవంతెన్నమాట.

శి—ఆధికారులలో నెవరైన నీయప్పుపన్ను దుష్టమైనదని యొప్పుకొనినారా ?

గు—ఆ ! యావద్భూతిప్రాజ్యమునకు మంత్రియగు మెడ్డానల్లు గారే యిట్లు చెప్పుచున్నారు :—“ఉప్పుపన్ను ప్రజలనుండి బలవంతము గాఁగొను వీడారమైనపన్ను. యథార్థస్థితి ప్రజకుఁ జెలిసినయెడల, నది వారి కత్పస్తిఁ గలిగించకమానదు. ఇది స్వలాభమే పరమార్థముగాఁ జూచుకొని దరిద్రహిందూదేశమును దోచుకొని తాము బాగుపడిన కంపెనీ వారియొక్క దుష్పరిపాలనమృతశేషము.”

శి—అబ్బ! మెడ్డానల్లాగా రిప్పటి సంక్షోభము వచ్చునని యప్పుడే తెలిసికొనిన భావిజ్ఞులన్నమాట.

గు—ఔను! నేటి కీప్రసంగము చాలును.

శి—చిత్తము! నమస్కారము! సెలవు.

గు—సుఖభవ!

II-7

(నమస్కారాశీర్వాచనానంతరము)

గు—ఈసారి యింత శీఘ్రముగా వచ్చినావేమయ్యా?

శి—ఆయభాగములన్నియు నింకను గాలేదుకదా!

గు—అన్నిటిగూర్చి చెప్పదలచుకొనలేదు. భూమిపన్ను కల్లు పన్ను అడవులనుండివచ్చుఆయము రెయిల్వేలనుండివచ్చురాబడి నీటివన తులయాదాయము వడ్డిరూపమునవచ్చురాబడి—వీనిగూర్చి కొంచెము కొంచెము చెప్పి యీవిషయమును గట్టిపెట్టదము.

శి—చిత్తము. భుక్తి కిఁగావలసినపంటయుంచి రైతులనుండి మిగిలినదంతయుఁ బన్నురూపముగాఁ బరిపాలకులుపుచ్చుకొనుచున్నట్లున్నారు.

గు—అవును. అదియే చేయఁగూడనిపని. కటవుకాలములకును గాలునేతులు సవరించుకొనుటకును సహాయభూతముగాఁ గొంత సస్యరూప ధనము కర్షకులకడ నుండనిచ్చుట ప్రభుత్వమువారికి విధి. అట్లుచేయకుండుట సేద్యకాండ్రకు బాధగా నున్నది.

శి—ఏమో! ఆమాట నమ్మజాలను. అంత కష్టముగానున్నచో రైతులే భూములు వదలిపెట్టిపోవుటలేదు?

గు—సుఖముచేతఁగాదు, గత్యంతరముగానక వదలిపెట్టి వారు పోజాలకున్నారు. అన్నము దొరకుచో టగపడినఁగదా యెవఁడైన దనయంబలి దిగవిడిచిపోవును! అదియుఁగాక హిందూదేశస్థులున్నదానితో,

నెంతకష్టమైనా, దృష్టి పడియుందురుగాని సుఖముకై మార్పు నపేక్షించి క్రొత్తవృత్తిని జూచుకొనరు. ఇది వారి ప్రకృతి. అందుచేతనే మనదేశపు రయితు నూత్నారంభసంచలనమనుమాటయే లేక తాతలనాటిచుండి వచ్చుచున్న తన ప్రాతభూమిని బట్టుకొని పశువువలె బాటుపడుచు బహుకుటుంబియై అప్పులపాలై తిండిచాలక కడుపొకప్రక్కమాడుచు కొని యర్థభుక్తితో గాలము గడపుకొనుచున్నాడు.

శి—ఇది యెవరిదోషము?

గు—ఉపవృత్తులు కల్పించుకొని యున్న జీవనాధారమునకు దోడుగాఁ గొంతడబ్బు సంపాదించుకొనకుండుట రయితులతప్పు. శక్తివలచన లేకుండఁ గరభారము తగ్గించి కర్షకుల సుఖజీవనమునకు దోడ్పడకుండుట పాలకులతప్పు.

శి—ప్రస్తుతపాలకులు భూమిపైఁ బన్ను లెట్లువేయుచున్నారు?

గు—సర్వత్ర యొకరీతిగానున్నట్లు కాన్పింపదు, కాని యీ భూమి మీఁద నింతపంట పండవచ్చునని యుజ్జాయిచి సిస్తునిక్లయించి యీ సిస్తు దాదాపుగా 30 ఏండ్లవఱకు వసూలుచేయుచుందురు. అదిధనరూపముగాఁ జెల్లింపవలయును. ఆగడుపుతర్వాతఁ గరనిర్ధారణముకై తిరుగ నంచనచేసి ఆపన్ను హెచ్చించుటయో తగ్గించుటయో చేయుదురు. సాధారణముగా హెచ్చించుటయే జరుగుచుండును.

ఊహించినపంటకును పండినపంటకును ఎంతయోవారయుండును. ధనరూపముగా విధించిన పన్నునకును దానికై యుద్దిష్టమైన సస్యభాగముయొక్క విలువకును వారయుండును.

శి—పండినపంటలో రయితుచెల్లించుపన్ను సగుటున నెంతభాగముండును?

గు—40%—అయిదుభాగములలో రెండుభాగములు—అని రాధాకమలముఖ ద్వీపంశీతుఁడు వ్రాసినాడు. ఈపన్నులు చెల్లించి పోత

యప్పులపై వడ్డిచెల్లించి కఱవుకాలమునకుఁ గావలయు గ్రాసము నిలువ చేసికొనుట రైతునకుఁ గడుఁగట్టమని ఆయన యభిప్రాయము.

శి—పూర్వ మీభూమిపన్ను లెట్లుండెడివి?

గు—పూర్వ మనగా?

శి—బ్రిటిషురాజ్యమునకు సన్నిహితపూర్వమున—మోగలా) జ్యములో.

గు—అట్లే యుండెడివనియును, పూర్వప్రభువులనుసరించియే తామును భూమిసిప్పు లేర్పాటుచేసినామనియును, ఆంగ్లప్రభువులు చెప్పుదురు.

శి—సరే, ఇక నేమి? ప్రభుత్వమువారిపన్నులు భరింపలేమని ప్రజలు మొట్టపెట్టుటకు క్రొత్త హేతు వేమియుఁ గానిపింపదు.

గు—సూక్ష్మదృష్టికిఁ గానిపింపకమానదు, విను! తా మచుకరించి పోవుచున్నామని యిప్పటిప్రభువులు చెప్పుపన్నులు యుద్ధాదిసంక్షోభములచే రాజ్య మశాంతముగా నున్నప్పుడు మోగలులు తాత్కాలికముగా విధించినపన్నులుగాని మామూలుగావేయు పన్నులుగావు. మనవారు వేయునవి స్థిరమైనపన్నులు. ఇది యొకభేదము.

శి—క్రొత్త కరనిర్ధారణసమయములందు హెచ్చుచేయుచుందురు గాన నివియు స్థిరములని చెప్పఁజాలము. ఇతరభేదములేవియో సెలవిండు.

గు—మోగలుప్రభుత్వములో రయితులు పన్నులను ధనరూపముగాఁగాని భాగ్యరూపముగాఁగాని తమ యిష్టానుసారము చెల్లించుట కధికారు లొప్పుకొనెడువారు. అందేది తనకు లాభకారిగానున్న గర్హఁ డారూపముగాఁ బన్ను చెల్లించుకొనెడివాఁడు.

శి—ఇప్పు డట్లుగాదు. ఆషీకులాటలు పెట్టుకొనక, ప్రస్తుతప్రభువులు, స్థితిగతు లెల్లొన్ననుసరే, పన్నులన్నియు ధనరూపముగానే గ్రహించుచున్నారు. భేదము లిక్కేమైన నున్నవా?

గు—ఒకటియున్నది. దుర్భిక్షసమయములలోఁ గరుణించి పూర్వ

ప్రభువులు, విధించినపన్నులు వసూలుచేయకుండుటయో తగ్గించి వసూలుచేయుటయో చేసెడువారు. ఇప్పుడానదుపాయములు లేనందున యుక్తకాలమున సిస్తుచెల్లించుటకై యప్పులపై నప్పులుచేసికొనుచు ఘోరమైన చక్రవృద్ధులనిచ్చుచు అనుకూలమైనవిక్రయకాలమువఱకు వేచియుండలేక తత్పూర్వముననే పండినపంటలను అల్పమూల్యముల కమ్మివేయుచు రైతు సకలబాధలు పడుచున్నాడు.

శి—రై తిట్టిదుష్కినితిలోనున్నట్లు శ్వేతముఖులప్రమాణ మేమైననున్నదా ?

గు—పెద్దప్రమాణమే యున్నది, మెగ్గానెట్టుమంత్రిగారిది.

శి—ఆయన యేమనిచెప్పినారు ?

గు—“అమితముగా పన్నులువేయుటయు వానిని కఠినముగా వసూలుచేయుటయు నిస్సందేహముగాఁ బ్రజలను దరిద్రులఁజేయుచున్నవి. శూల్కగ్రహణపద్ధతి యథాశాస్త్రీయముగా రాజ్యతంత్రీదృష్టిని నిరాశ్లేపముగా నున్నట్లు కాన్పించినప్పటికిని వ్యవహారమునందు మహాప్రజాపీడా కరముగా నుండి యతిశీవ్రముగా ఖండించి దూషించుట కనువైనవిషయమైపోయినది” అని.

శి—మఱియెవరైన దీనిఁగూర్చి వ్రాసినారా ?

గు—“బ్లంటు”గా రిట్లు వ్రాసినారు :—

“భూమిపన్ను ధనరూపముగాఁ జెల్లించవలయునని చేసిన నిర్బంధమే నిశ్చయముగా రయితే ఋణగ్రస్తుఁడై పోవుటకంతకుఁ గారణమని నానమ్మకము..... ఆంగ్ల పరిపాలనవలన హైందవకృషీవలనగ్ధమునకువచ్చిన యనర్థములలో నిది పెద్దది... బలవన్మరణాపాయమునుండి రైతును మనము రక్షించుచున్నాముగాని పస్తులవలన సతఁడు కృశించి మందమందముగా మరణించునపాయ మెక్కువచేయుచున్నామేమో యని నాకు భయమగుచున్నది.”

శి—పరపతిసంఘములు స్థాపించి యిప్పుడు రైతు నప్పులవానిబారిఁ బడకుండ రక్షించుచున్నాయన్నములు చేయుచున్నారు కాబోలునే !

గు—అది మంచిదే, కాని దానివలన నతనిబాధ పూర్ణముగాఁ బోజాలదు. బాధానిష్ఠులనమున కమోఘమైన సాధనము పన్నుభారము తగ్గించుట యొక్కటియే. ఇక నీవిషయము వదలిపెట్టి కల్లుమున్నగు స్వదేశీయమాదకద్రవ్యములపై వేయు సుంకములఁగూర్చి మాటాడు కొందము.

శి—విదేశీయమద్యములపైఁ బన్ను వేయరా ?

గు—వేయకేమి ? మఱచితివికాబోలు ! అది మొదటిబాపతు లో—ఎగుమతి దిగుమతిపన్నులలో—చేరిపోయినది. ఆబాపతును ఇంగ్లీషులో Customs అందురు, దీనిని Excise అందురు.

శి—ప్రస్తుతదేశసంక్షోభకారణములలో ఈకల్లుపన్నొకటి.

గు—హిందూదేశప్రజావర్గములోఁ బ్రధానులు, హిందువులును మహమ్మదీయులును. వారిమతములు రెండునుగూడ మద్యపానమును నిషేధించుచున్నవి.

శి—ఎందుచేత ?

గు—పూర్వీకులు ఆదేశరూపముగా విధినిషేధములు చేసిరిగాని వానికి హేతువులు చెప్పలేదు. అవి మనము తేలికగా నూహించుకొనఁ గలము. ఆరోగ్యహాని, బుద్ధినాశనము, నీలినష్టము, ఇతరపాపకరణప్రవృత్తి—ఇట్టివన్నియు మద్యపానమువలనఁ గలుగునుగనుక నది మహాపాత కములలో నొకటిగాఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది. తాత్కాలికప్రయత్నము సుఖముచే మూఢులు మద్యపానమును వదలలేకన్నారు.

శి—వారు వదలలేకన్నఁ బ్రభుత్వమువారు తమశాసనబలముచే మానిపింపరాదా ?

గు—ధనతృప్తిచే మానిపింపఁజాలకున్నారు. తాము మానిపింపక

పోవుటయేకాక దాని నణగింపఁ బ్రజానాయకులు చేయుప్రయత్నములకు విఘ్నములు గలిగించుచున్నారు. వన్నులహాపమున వచ్చునాదాయములలో నిది పరమనికృష్టమైన యాదాయము.

శి—నాయకుల బలాత్కారముచేఁ బరిపాలకులు కొన్నిపట్లఁ ద్రాగుడు తగ్గించునేర్పాటులు చేయుచున్నారని వినుచున్నామే !

గు—అది నటన ; మనదేశపుకల్లుత్రాగుడుతగ్గిన, విదేశమద్యపానము హెచ్చుట కవకాశములు గల్పించుచున్నారు. “బియర్ మున్న గు విదేశమద్యములు ప్రజలు త్రాగుట పెద్దపట్టనములతో హెచ్చుచున్నది” అని 1927-28 నుఁ బాంబాయిరాష్ట్రపరిపాలనపురిపోర్టుతో వారే వ్రాసి యొప్పుకొనుచున్నారు.

శి—సీతిభ్రాంశపేతువై ఇదియుఁ బ్రజాపదార్థోత్పాదనశక్తి తగ్గించుచున్నదన్నమాట. ఇఁక నడవిపన్నులఁగూర్చి చెప్పఁడు.

గు—అడవులు సంరక్షించి పెంచుటవలన అనావృష్టిబాధకొంత వఱకు తగ్గించి ప్రభువులు దేశక్షేమమే కావించుచున్నారు. అందులకు వారి కెంతయు మనము కృతజ్ఞులమై యుండవలసినదే—కాని “పరిపాలన విధానము ప్రజలకు బాధాకరముగా నున్నది ; అట్లుండనక్కఱలేదు..... చెట్లయాకులు పూర్వ మెరువుగా జను లుపయోగించుకొనెడువారు, దాని కిప్పు డాటంకము వచ్చినది. పశువులుమేయు పచ్చికపట్టిష్నడు తగ్గిపోయినవి, అందుచే మేఁతలేక పశువులు చచ్చిపోవుచున్నవి. ప్రజలకుఁ బూర్వము కలప యుచితముగా దొరకుచుండెడిది, మోపున కింత మూల్యమియవలయునని యిప్పు డేర్పాటులు చేసినారు” అని బ్లంటుగారు చెప్పినారు.

శి—కనుక సీస్వల్పబాధలుకూడ జనులను సత్వృహీనులనుజేసి వారి వస్త్రాత్పాదనశక్తి తగ్గించుచున్నదన్నమాట. ఇఁక రెయిల్వేలను గుఱించి మాటలాడుకొందము.

గు—అవియుఁ బ్రజల యృథసంపాదనశక్తి కడ్డువచ్చుచున్నవి. పాక్షికపుబాణిగలు విధించి విదేశపువర్తకుల కపకారమును మనదేశపు వర్తకుల కపకారమును గావించుచున్నారని వెనుకఁ జెప్పితిని; అది జ్ఞప్తిలో నున్నదా?

శి—ఉన్నది, వ్యయములనుగూర్చి ప్రసంగించుచుఁ జెప్పినారు.

గు—రెయిల్వేలు కేవలము అనర్థకారులని యెవరును జెప్పసాహ సింపరు. మితముగా, వాణిజ్యవశ్యకతనుబట్టి, వేసికొను అయోమార్గములు దేశమునకు లాభకారులగును. అమితముగా అనావశ్యకముగా వేయఁ బడి దుర్వినియోగము చేయఁబడు రైలులుబాటలు దేశానర్థకరములు గాకమానవు.

శి—నిజమే, మితముగా జాగ్రత్తతోఁ జేసిపెట్టుకొన్న నిప్పు చలి గాఁచుకొనుటకును వలడుకొనుటకును ఉపయోగించి ఇంటివారిని సుఖపెట్టును. అదియే యనర్హస్థలములం దుంచినఁగాని, అమితముగాఁ గూర్చినఁగాని, అజాగ్రత్తతోవాడినఁగాని, ఇంటికిని ఇంటివారికినిగూడ ముప్పుదెచ్చును.

గు—నీవుచెప్పినది నిజము. మనదేశమునకు రైయిల్వేలవలనగలుగు కీడులు కొన్ని యితఃపూర్వము చెప్పితిని, అవి నీకు జ్ఞప్తిలో నున్నవా?

శి—ఉన్నవి. జీవనాధారములగు మనదేశపు ముడిసరకులు పరదేశములకుఁ గొనిపోవుట యొకటి. అనావశ్యకములయిన విదేశభోగపదార్థములను దేశములోఁ బ్రవేశపెట్టి, ప్రజలను దరిదురిల్లఁజేసి, వారిపరాపేక్ష యొక్కవచేయుట యొకటి.

గు—సరియే. అవిగాక పూర్వవృత్తుల క్షీణింపఁజేయుట మూడవవిషయము.

శి—అది నాకుఁ దిన్నగా బోధపడుటలేదు.

గు—బుడ్లప్రయాణములు తగ్గినవి, కావడిమోతలు తగ్గినవి.

శి—రైలులకడకును రైలులనొడ్డనుండుయును సామానులుమోసి

జీవించుకూలివాండు? లేరా? బండ్లుతోలుకొని బ్రతుకువారు లేరా?

గు—“తగ్గినవి” అంటినిగాని ఇప్పుడు “లేవు” అని చెప్పలేదు.

పూర్వము వ్యవసాయముచేసికొని జీవించువాని కతనియెట్లు వర్షా కాలమునందుఁ బొలముదున్నట కుపయోగించెడివి, వ్యవసాయములేని రోజులలో సవారిబండ్లులాగి యజమానున కుపజీవికను గల్పించి డబ్బు సంపాదించిపెట్టెడివి. పొలముపను లయిపోయినకాలమం దిప్పుడు రయితలు లూరక కూరుచుందురు.

శి—కనుక ఏడాదిలోఁ గొంతభాగము రయితను అతనియెద్దులునుగూడ దేశభాగ్యాభివృద్ధికరములగు పనులేమియుఁ జేయక సోమరులై పడియుందురన్నమాట. దేశానర్థహేతువులలో నిదియొకటి. ఇతఁ గృష్యపకారకములగు నీటివసతులనుగూర్చి చెప్పఁడు.

గు—కృషివృత్తి జలాపేక్షకమైన వ్యాపారము. భూమి యెంత సారవంతమైనను యుక్తకాలములోఁ గావలయు నీరు రాకున్నఁ, బంటలు చెడిపోవక మానవు. అనాదిగా హిందూప్రభువులు తమ యన్నివిహితకృత్యములలోను ఇది ప్రధానతమమైన కృత్యముగా భావించుకొనెడువారు. ధర్మాత్ములు పుణ్యసంపాదనముకొఱకు నూతులు చెఱువులు త్రవ్వించెడువారు; ప్రభుత్వమువారు నదుల కానకట్టలుగట్టి, కాలువలుత్రవ్వించి, పొలములకు నీళ్లు పాటించి సేద్యకాండకుఁ దోడ్పడెడువారు.

శి—ఇప్పుడు బ్రిటిషువారును అట్లు చేయుచున్నట్లున్నారే పాపము!

గు—కొంతవఱకుఁ జేయుచున్నారు. చేయవలయునంత చేయఁ గలిగినంత చేయుచుండుటలేదు. అంతరాష్ట్రము రైయిల్వేలే మ్రింగివేయుచున్నవి. అవి పరిపాలకుల కనేకకారణములచేఁ బ్రయతనములైనవి. వానికే బోఁగా మిగిలిన యల్పమూల్యము నీటివసతులను వినియోగించుచున్నారు. దేశాభ్యుదయమున కదిచాలదు. దేశములో సగముభూమి

యింకను కేవలము ప్రజలస్వప్రయత్నమువలననే సాగుచేయఁబడుచున్నదని “షా” గారు వాయించున్నారు.

శి—ఇక వడ్డివలనవచ్చు నాదాయమునుగూర్చి చెప్పఁడు.

గు—ఈక్రిందిపట్టిక పరిశీలింపుము :—

హిందూదేశములోనిచ్చినయష్టలపైని

వడ్డిమొత్తము

(లక్షలలో)

మ్యునిసిపల్స్థానములుసంస్థానములుమున్నగువానికిచ్చినయష్టలపైని 227

రెయిల్వేలు ప్రావిడెంటుఫండు మొదలగువానిపైని 42

రైతుల యష్టలపైని 31

చిల్లరయష్టలపైని 29

329

ఇంగ్లండులోనిచ్చిన యష్టలపైని 327

మొత్తము

656

ఎచ్చటెచ్చట నెంతెంతవడ్డికి ఋణములిచ్చినారో అనైనము పట్టినిబట్టి స్పష్టముగాఁ జెలియదు. ఒకసంగతిమాత్రము మన మూహించి గ్రహించుకొనవచ్చును.

శి—అది నేనును జెప్పుకొనఁగలను. హిందూదేశములో నిచ్చిన ఋణములకు దాదాపుగా సమానమైనమొత్తమును పరదేశస్థులకు అప్పిచ్చినారని తెలియవచ్చుచున్నది.

గు—దానివలన నష్టమేమో చెప్పఁగలవా?

శి—చెప్పలేకేమి? డబ్బులేక ఋణముదొరకఁ మార్గములులేక యంతకంతకు క్షీణదశ నొందుచున్నవ్యాపారము లనేకములు మన దేశములోఁ గన్పట్టుచున్నవి. వానిపోషణమున కుపయోగింపఁబడవలయు సొమ్ము అన్యథా వినియోగింపఁబడినది.

గు—బాగుగానే గ్రహించినావు. సుప్రసిద్ధవాస్తునిద్యావిశారదుఁ

డును అర్థశాస్త్రవేత్తయు నగు సర్ విశ్వేశ్వరయ్యగారు పూనాపట్టణమందలి కళాశాలలో యువజనసంఘమున కుపన్యాసమిచ్చుచుఁ జెప్పిన యీమాట లాలింపుము.

శీ—చిత్రము.

గు—“మనదేశమందలి యీభాగములోని పడుచువారుకొందఱు విద్యాసంగ్రహార్థము విదేశములకుఁబోయి కృతకృత్యులై వచ్చి యిట లాభకరములగు వ్యాపారములు బయలుదేఱఁదీయుటకుఁ బ్రయత్నించి పెక్కుపట్ల పాపము! విఫలమనోరథులై నారు. ఎందుచేత? పరిపాలకుల యవలంబనము లేదుగనుకను, దేశస్థులనుండి ధనముఁ గూర్చుకొని దానిని జక్కఁగా వినియోగించునేర్పాటులు చేసికొను సామర్థ్యము ప్రజలకులేదు గనుకను. ప్రభుత్వమునా రిట్టియదృశ్యములఁ బోతాహింసాపట్టుటకుఁ దగినశక్తి వహించుచున్నట్లు కాన్పింపదు; వారి నట్టిశక్తివహించునట్లు చేయుశక్తి ప్రజాభిప్రాయమునకు లేదు.”

శీ—అనుభవశాలిగనుక నున్న పరిస్థితులు గనిపట్టి యథార్థము చెప్పినాఁడు.

గు—ఆయన మన నల్లయాయనయగుటచేఁ బక్షపాతబుద్ధితో నట్లుచెప్పినాఁడని కొందఱు అనుకొనవచ్చును. తెల్లవారిలోనే గొప్పవాఁడగు “సర్ డానియల్ హామిల్టన్” గారినుండి వచ్చిన యీసూక్ష్మవినుము—

“పెచ్చుగానున్న పంటలను జైకి లాగివేయుటకు మనము వారికిఁ దయలేవల ననుగ్రహించినాము; కాని వానిమూల్యములను రాబట్టుకొని చక్కఁగా వ్యవహరించుకొనుటకుఁజూలిన కొశీలను (Banks) బ్రసాదింపలేదు. ప్రజలసస్యము సర్వేతరప్రపంచమునకును బోవుచున్నది; డబ్బు సాహుకారుచేతులలోను వర్తకనిచేతులలోను బడుచున్నది; పాపము! ప్రజలు సైతానుపాలగుచున్నారు.”

శీ—ఈయనయను ఉన్నదున్నట్లే పలికినాఁడు. ఆయమూలము

లన్నియును అన్య దేశముల కుపయోగపడుచున్నప్పుడును దేశక్షేమమునకుఁ బ్రతికూలములైన సంకల్పములు ప్రభుత్వమువారిహృదయముల నాక్రమించుకొనియున్నప్పుడును దేశప్రజలు దరిద్రులుగాఁ భవంతు లెట్లు కాఁగలరు ?

గు—నేటి కీసంభాషణము గట్టిపెట్టుకొందము.

శి—అట్లైన సెలవు, నమస్కారము !

గు—శుభమస్తు !

11-8

శి—నమస్కారము.

గు—ఓర్థాయురస్తు ! కూరుచుండుము.

శి—శ్రీకుమారప్పగారు వ్రాసినవిషయము లయిపోయినవా ఇంకను నున్నవా ?

గు—ఇకలేవు, కాని యితవఱకును జెప్పినవిషయములసారము ను గొన్ని హిందూదేశచరిత్రాంశములతోఁగూర్చి మనసున కెక్కునట్లు ఆయన మరలఁ జెప్పినాఁడు. కావలయునన్న, ఆసంక్షేపకథనము నాశక్తి కొలదిఁ జెలుఁగున సీకీపుడు వినిపించెదను.

శి—“మనసున కెక్కునట్లు” అని మీరే చెప్పుచున్నారు, విషయము ప్రజాసౌఖ్యమున కాయవుపట్టయిన దేశపాలనమయ్యెను, అక్కఱలేదనువాఁ డెవఁడుండును ? కాని, వేదవేత్త యాశీర్వచనపు పనస చెప్పుచుండఁగా సంభావనకువచ్చిన నిరక్షరకుక్షిగాఁడు చేతియక్షతలు నలుపుకొనుచు మిన్నక యాయనమొగమునైపు చూచుచుండునట్లు, నేటి ప్రసంగములో నేను మూలికిఁ దాళమునై చుకొని యూరక వినుచుండవలసిన వాడనే కాఁబోలు!

గు—అట్లేలజరుగును? సుతిలేని పాటయుండునా? నాశ్రమకొంత

తగ్గించుటకును విషయములను మఱిత విస్పష్టముగా నాచే జెప్పించుటకును నడుమనడుమ నీనాలుకయును గొంత యాడుచుండవలయును.

శి—చిత్తము.

గు—ఒక మహారాజ్యము జీర్ణమై శిథిలమై నశింపబోవుచున్నప్పుడు చుట్టుపట్ల వేచికొనియుండు విత్తకాములును రాజ్యకాములును సాధ్యమైరంతయధికారబలమును సంపాదించుకొనుట కల్లాడుచుందురు—అనుసత్యము దేశచరిత్రలు మనకు బోధించుచున్నవి. తదనుసారముగా కేవల మర్థకాములై యుండిన బ్రిటిష్ సైన్డియాకంపెనీవారు సమయము కనిపట్టి ఢిల్లీ చక్కవర్తి సింహాసనము తాము లాగుకొనిరి. అప్పటిపరిస్థితులను బట్టి ప్రజలపై వేసిన పన్ను లతిభారవంతములుగా నుండియుండవచ్చును.

శి—ఆపరిస్థితు లేమైయుండును?

గు—దేశమంతయు నశాంతముగా నుండెను, మోగల్ రాజ్యసౌధము కూలుటకు సిద్ధముగానుండి జవాబుడుండెను, మోగల్ ప్రభుత్వవర్తులలోఁ జివరవాడు ప్రజాపీడకమైన పరిపాలనముచేసెను, ఆతనికాలములో సంభవించినయుద్ధముల కధికముగా ధనము కావలసియుండెను; అందుచే బ్రభువులకుఁ బ్రజలు బరువై నపన్ను లప్పుడు చెల్లించుచుండవచ్చును.

శి—అది ప్రమాణముగాఁగొని యాంగ్లప్రభువు లట్లే పన్నులు వేసి జనుల బాధించుచున్నారని వెనుకఁ జెప్పినారు.

గు—ఔను ఆబాధ యిప్పు డధికమైనది, ఏలనః—పన్నులు వసూలుచేయుటలో ఆసమర్థులగు మోగలులకు పట్టువిడుపులుండెడివి. ఇక శుల్కగ్రహణవిద్యార్థివిశారదులగు మన యాంగ్లేయప్రభువు లొకపైసయైనను చెదరిపోకుండ యథావిధిగాఁ బన్నులు వసూలుచేయుచుండుటచే ఆయపు మొత్తముతోపాటు ప్రజాకష్టమును హెచ్చగుచున్నది!

శి—ప్రజలతృప్తియే మాకుఁ గావలయును, అందే మాయానంద మంతయునున్నది—అనుమాటలు చెప్పుచు మనకోసమే వారు హిందూ

దేశపరిపాలనభారము వహించుచున్నట్లు చెప్పుదురే! శిశువులయాస్తి పుచ్చుకొని దానిని జాగ్రత్తతోఁ జక్కఁగాఁ గాపాడి యభివృద్ధిచేసి వారికి యుక్తవయస్సురాఁగానే వారియాస్తి వారి కినుమడిగా నప్పగించు పరోపకారపరాయణులవలె వ్రాతలు వ్రాయుదురే !

గు—అవన్నియుఁ దరువాత బయలుదేరిన శ్రీరంగసీతులు, తమ రాజ్యము దృఢముచేసికొనుటకాడిన ప్రౌఢవచనములు, బ్రహ్మాండమంత భారతరాజ్యమును దనుచేతితో నుంచుకొని చప్పరించుచున్నతప్పుఁ బొవుకొనుటకుఁ గల్పించినకారణములు.

శి—అట్లైన బిట్టిప్రాజ్యనిర్మాతలని పేరుపడిన క్లైవు మున్నగు మహాపురుషులు మనదేశమునకపకారకులేయని చెప్పవలయునుగాఁబోలు.

గు—సాదేహమేమి ? మన కపకారకులుగాని, తమ దేశమువారికి మహోపకారకులే.

క్లైవుగారును వారహ్మేస్థిఁగ్గుగారును తదితరులును జేతికందిన దేశధనమంతయుఁ జేది పట్టుకొనిపోయినారు. ఆ యమితధనరాసులు తమవారు ధూమయంత్రాదాలు గల్పించుకొని సుఖపడుటకు సాధనభూతములైనవి. అవియే యింగ్లండుయొక్కయు యూరప్పండముయొక్కయు వ్యాపార వ్యాప్తికిని వర్తకాభివృద్ధికిని బ్రహ్మకారణములైనవి. వారివర్తక వ్యాపారాభివృద్ధితో ఆర్యావర్తవ్యాపారాభ్యుదయమునకు క్షీణదశప్రారంభించినది.

అం దాశ్చర్యవేషియులేదు. ఈప్రిండియాకంపెనీవారు వాఃశిష్యముచే డబ్బు గడించుకొనుటకు మొదట మనదేశములోఁ గాలుపెట్టినారు గాని మనకుఁ బ్రభువులైన మసల నుద్ధరించుటకు రాలేదు. అదృష్టవశమునఁ బాలకులైన సమిష్టుటఁగూడ బ్రతివ్యవహారమునందును తాత్కాలికస్వలాభమునే వారు చూచుకొనుచుండిరిగాని హిందూదేశభావిసౌఖ్యమును దృష్టినిడుకొని ప్రవర్తించలేదు. ప్రభుత్వబాహ్యులక్షణము లగవఱుచుట కప్పుడప్పుడు మనదేశముబా గించుక పరిగణించినను అది యింగ్లండుయొ

క్కదినదినాభివృద్ధికిని దాని సర్వసర్వంసహాపరిపాలనాభిలాషకును ఆభోధకముగా నుండునట్లు చూచుకొని మఱి వ్యవహరించెడువారు.

శి—బ్రిటిష్ వారి యైశ్వర్యోత్కర్ష సౌధమునకు మనభారతభూమి నిచ్చెనమెట్టైనదన్నమాట. మోగల్రాజ్యాంతమునఁ బ్రారంభించిన దేశాధాపతన మట్లేయున్నదన్నమాట.

గు—అట్లేయున్నఁ గొంతమేలే. అంతకంత కాచ్యుతి యెక్కువగుచున్నది.

శి—కారణములు ?

గు—అనేకములున్నవి. ఇంగ్లండులో యంత్రకర్మాగారము లేక్కువగుచున్నకొలదిని మనదేశమునుండి వానికై ముజినరకులయెగుమతులు హెచ్చుకావలసినవచ్చినది. ఆఫ్ఘాన్ల పరిరోషణముకై దిగుమతి సరకులపై వేయు టారిఫుసుంకములు అన్యాయముగావిధింపవలసినవచ్చినది. బొంది యొకచోటను డెండమొకచోటను నుండుపరిపాలనము ప్రజాతృప్తి కరముగా నుండఁజాలదు. మనకుఁ బదార్థసమృద్ధియు వారికర్థపుష్టియుఁ బ్రస్తుతపరిపాలనఫలములుగాఁ గాన్పించుచున్నవి.

శి—మాకు హిందూదేశమును పాడుచేయవలయునను దురుద్దేశము లేదు, ప్రజాక్షేమముఁ గోరియే పన్నులువేసి యితరదేశములలో వాణిజ్యవ్యవహారిములు నడపుచున్నాము, హిందూదేశమునఁ గొంచెము నష్టమును లంకాపైరువారి కించుక లాభమును సంభవించుచున్నయెడల నవి యానుషంగికముగా వచ్చుచున్నవిగాని మేము బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చుచుండుటచే వచ్చుటలేదు—అని యాంగ్లప్రభువువారిపక్షమువారో చెప్పిన నపుడు మీరేమిచెప్పెదరు ?

గు—వారు వీరు చెప్పనక్కఱలేదు—ఈమాటలు మంత్రి మెగ్దానల్లుగారే చెప్పినారు. కాని యవి విశ్వాసపాత్రములుమాత్రము గావు.

చేనిలోఁజొచ్చి యొకఁడు గోఁగాకులు గోయుచుండఁగాఁ జూచి

భూస్వామి వచ్చి యతనిని బట్టుకొని కొట్టబోయినాడట. అంతట నా దారిఁ బోవుచున్న యొకఁ డడ్డపడి—పోనిమ్ము వెత్తివానివలె నున్నాడు వదలిపెట్టుము—అని పలికినాడట. “మతిలేనివాడైన జేతులు కంది యాకులమీఁదికిని ఉలవాకులమీఁదికిని బోక తిన్నగా గోగుకూరపై కే యేలపోవలెను?” అని పటకాచు ప్రశ్నించినాడట. కనుక లాభము తమదేశమువారికే వచ్చుటయును, దానివలని నష్టము తాము ప్రవేశించి పాలించుచున్న దేశమువారికే కలుగుటయును కాకతాళియములు గాఁ జాలవు.

శి—కాకతాళియములుగావు, కావలయునని చేయుచున్న వానివలెనే కాన్పించుచున్నది.

గు—బేను, సుప్రసిద్ధాంశ్లేయవిశ్వవిద్యాలయములలోఁ జదివి మేధావంతులని పేరుపడి కఠినములైన నపరీక్షలలో నుత్తీర్ణులై వచ్చి మనదేశములో కల్లెక్టరులుగాను గవర్నరులుగాను పనిచేసినవారు వివేకహీనులయి పొరపాటుపడుచున్నారని చెప్పటకు వీలుపడదు.

శి—పొరపాటొకయేడు రావచ్చును రెండేండ్లు రావచ్చునుగాని యెల్లకాల మేకరీతిగా సంభవించుచున్నది ప్రమాదజన్య మెట్లగును?

గు—ఒకసారి ప్రమాదములోఁ బడినవా రితరులు చెప్పినమాటలు విని తరువాతఁ జక్కఁబడుదురు.

అయ్యలారా! దేశానర్థకారులగు నినుపదారు లమితముగా వేసి పృజలకుఁ గూడు లేకుండఁజేయుచున్నారు, పాక్షికపు రెయిలుబాడీగలు వేయుచు స్వదేశవ్యాపారములఁ జంపుచున్నారు, మీదేశపు వణిజులకు మేలుచేయుతలంపుతో దిగుమతిపన్ను లతిలఘువుగావేసి స్వచ్ఛందవాణిజ్యము సాగించి దేశీయుల కన్యాయముచేయుచున్నారు—అని దేశనాయకు లేకగ్రీవముగాఁ జెనినిల్లుకట్టుకొని చిరకాలముచుండి మొఖలు పెట్టుకొనుచున్నప్పటికిని “ఇవన్నియు సత్యల్పసంఖ్యలగు ససంతుష్టవిద్యవృత్తి

జలయొక్కయు అనాలోచితముగా వారిపక్ష మవలంబించి వాదించు ఇం
గ్లండులోని కొంద జీవీవేకులయొక్కయుఁ బ్రలాపము” అని ప్రభువులు
నిరసించుచున్నారు గాని యామాటలఁ బాటించుచుండుటలేదు.

శి—మేలుకొని నిద్రించుచున్నవారి నెవరు లేపఁగలరు?

గు—కనుక ఈపెట్టుబాధలన్నియుఁ బ్రమాదజన్యములని చెప్పి
వారిబుద్ధి కపకర్షముఁ దెచ్చుటకంటె “ఎంతబుద్ధిశాలులైనను తమవారిని
బాగుచేయుటకై యన్యాయమున కొడిగట్టుకొనకమానరు, అది నైస్సర్గ
ము” అనిచెప్పి యాచార్యుల్యమంతయు వారి నీతి కారోపించి చెప్పట
యచితము.

శి—అర్థలోలుపులగు వర్తకులబృందమునుండి హిందూదేశపాల
నము ఐశ్వర్యతృప్తిగల బ్రిటిషాజులచేతిలోనికి వచ్చినతరువాత సరసవాక్య
సంయుతములైన శాసనములుదక్క నన్యలాభమేమియు లేదన్నమాట.

గు—అంతే! రాజు దేవాంశసంభూతుఁ డనువిశ్వాసము గల
అమాయకప్రజచే ఆశాసనము లవిలంఘనీయములైన దైవశాసనములు
గాఁ దలఁపఁబడుచున్నవి. “గొప్పవర్తకలాభము గ్రేట్టిటనునకుఁగూర్చి
యిండియా ధన్యమైనది, అధికసూర్యముతో నామె యమోఘమైన సం
రక్షణలాభము సంపాదించుకొని ధన్యతరమైనది” అని యొకరుచెప్పినారు.

శి—చారిత్రావిషయాత్మకమైన యీపునాది చాలును. ముందు
ప్రసంగమునకుఁ బోదము.

గు—“బ్రిటిషా)జ్యప్రయోజనములకై మనము వెచ్చించుచున్న
ధన మత్యమితముగా నున్నది, హిందూదేశాభివృద్ధికై చేయు అర్థవ్యయ
మత్యల్పముగా నున్నది” అని మెగ్డానల్లుమంత్రిగారు వ్రాసినారు.

రెయిన్లుమున్నగువానికి పెద్దపెద్దమొత్తములు వ్యయించుచున్నా
రు, దేశపుష్టికరములగుపనులు గావించుటకువలయుధనము లేకున్నది,
పరిపాలకజాతివారుచేయు సుద్ధోషములలో నిరాధారులై బాధపడుచుం
డు పరిపాలితదరిద్రప్రజల నిట్టూర్పులు వినఁబడకున్నవి.

మనదేశమునుండి వసూలుచేసిన శుల్కపుటాదాయములో విశేష భాగము దేశముదాటిపోయి విదేశములలో వినియుక్తమై యచ్చటివారికి ఫలకారియగుచున్నది.

ఈమాట మంత్రిగారేయొప్పుకొని చెప్పుచున్నారు. ఇంకొక యనర్థము గన్పట్టుచున్నది.

శి—అదియేది ?

గు—పన్ను భారము దరిద్రులపై నత్యధికముగాఁ బడుచున్నది, తదితరులపై—ముఖ్యముగా ధనవంతులపై—మిక్కిలి తేలికగాఁ బడుచున్నది, కడుపుగట్టుకొని కటికిదరిదుఁడు చెల్లించుచూపాయ ధనవంతుల విషయోపభోగముల కాధారభూతమగుచున్నది. “ఇది మన హిందూరాజ్యపరిపాలనములోని మహాకలంకము, అతిశీఘ్రముగాఁ దుడిచివైచుకొనవలయు మచ్చ.....” అని సర్ ఏ. కాలిన్ గారు వ్రాసినారు.

శి—బుద్ధిమంతులగు మనప్రభుత్వమువారు ఈవిషయమున భాగ్యవంతులను తేలికగాఁ బోనిచ్చి బక్కచారగు దరిద్రుల నేల బాధపెట్టుచున్నారో ?

గు—దానికి రెండుకారణము లగపడుచున్నవి. ఇండియాలోనుండు బ్రిటిషువారందఱును ధనవత్కొటిలోఁ జేరినవారు; కనుక ధనవంతులను పన్నులచే బాధించినయెడల వారికిఁగూడ ఆబాధ తగులకమానదు.

శి—సరియే, రెండవహేతువు ?

గు—అదియే ప్రధానహేతువు. బ్రిటిషుపరిపాలనము పరపరిపాలనము, విదేశపుమొక్క, అది యింకను వేళ్లుపాటి లోఁతుగా నాటుకొనలేదు. దాని కెవరోకొండఱపాపణము కావలయును. ధనాధికులును విద్యాధికులును అగు జనులనెడునేలపై పొరలనుండియే దానికాతోడ్పాటు రావలయును. వారికి సమ్మతమైనట్లే శుల్కనిర్ణయసూత్రములు చేయవలెను. సాధారణముగా వీరి కనుకూలములగువృద్ధతులే దేశములోనుండు నాండ్లైయులకును అనుకూలములుగా నుండును, వీరికి బాధకములైనవే వారికిని

బాధకములుగా నుండును. కనుక నీయుభయుల మాటలును పరిపాలకల చెవికెక్కి వారి కాదరణపాత్రము లగుచున్నవి.

మఱియుఁ బరిపాలనమువలన నేనావ్యయ మత్యధికముగా నుండును.

శి—ఎందుచేత ?

గు—విదేశీయప్రభువులు స్వసంరక్షణార్థము భృతకపై నికుల ననేకుల నేర్పఱుచుకొని వారిని యుద్ధావసరములందును శాంతిసమయములందునుగూడ భరించుచుండక తప్పదు. స్వదేశీయులే ప్రభువులగునెడలఁ గొలదిమందినే వేతనములిచ్చి స్థిరపై నికులఁగాఁ బెట్టుకొని, యాపత్సమయములందుఁ గావలసినంతమందిని ఆవులగు నాత్మీయప్రజలనుండి తాత్కాలికయోధులఁగా నెన్నుకొని, వారివలన రాష్ట్రరక్షాప్రయోజనములు నెఱవేర్చుకొందురు.

శి—రెయిల్వేలుగూడఁ బ్రజోపకారకమగు తటాకాదినిర్మాణమున కడ్డువచ్చుచున్న వని వెనుకఁ జెప్పినారు, కాని పాపము ! అవి కఱవుబాధలు కొంతవఱకు తగ్గించుచున్నట్లున్నవి.

గు—దానికిఁ బ్రత్యుత్తరము వెనుకఁజెప్పితిని, మఱచినావుకాబోలు.

శి—ఏమని ?

గు—రోగముఁ దెచ్చుకొని కుదుర్చుకొనుటకంటె రోగమురాకులఁడఁ జేసికొనఁబ్రయత్నించుట మంచిదని.

అదియుఁగాక యెప్పుడో కఱవుకాలములందుపయోగించుననిచెప్పి నిత్యపీడాకరములగు నయోమార్గముల నెవఁడు నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనఁజూచును? అది గాలివానలువచ్చినప్పుడు ప్రాణసంరక్షణార్థ ముపయోగపడునని యతివ్యయాత్మకమైన నౌకాదళము నిర్మించిపెట్టుకొనినట్లుండును. వహనసాధనములుగానైన సర్వ ఏ. కాటన్ గారు ఇండియాలోని

రెయిల్వేలను మెచ్చుకొనక—“హిందూదేశమునకు నేడు గావలయునవి నీటిబాటలు. వానిప్రయోజనములు బహుమూల్యసాధ్యములగు రెయిల్వేలు నెఱవేర్చుకున్నవి. కాలువలుద్రవ్వ వానిపైఁ జిన్నపొగపడవలు నడపు నెడల నవి చౌకగా నెంతసరకైన నతివేగముతో నొకచోటనుండి యొకచోటికిఁ గొనిపోగలవు. అట్టికాలువలు త్రవ్వట కగుభిర్చు రెయిల్వేలు నిర్మించుటకగు వ్యయముతో నెనిమిదవవంతునైన గాదు” అని వ్రాసినారు.

“ధనోత్పాదనానుకూలముగా నేర్పాటులు గావింపఁబడుచుండుట లేదు. అదియే హిందూదేశదారిద్ర్యమునకు హేతువగుచున్నది” అని రమ్బూక్కువిల్యముగారు సత్యము గనిపట్టి చెప్పినారు.

శి—అట్టియేర్పాటు లేల చేయకున్నారు?

గు—హాబ్బస్ గారు సెలవిచ్చినట్లు—నాగరకులగు పాశ్చాత్య ప్రపంచమువారు తమకంటె నిమ్నస్థితిలోనుండు సర్వేతరప్రపంచమువారిని అడఁగఁదొక్కి యధికారముచలాయించి తాము బాగుపడుటకే పుట్టినారనియును, తాము ప్రపంచాధిపత్యవైభవముతో నుండఁదగు అగ్రవర్ణము వారనియును, తమసుఖముకై తక్కువారందఱు దాసజనమువలెఁ బాలుపడి భోగపదార్థములు సమకూర్పవలయుననియును, భావించుకొని వారి రాజ్యాంగతంత్రములు వారివాణిజ్యపద్ధతి వారినీతి సమస్తము తదనుగుణముగా నమర్చిపెట్టుకొని పోవర్తించుచున్నారు—ఇదియే మనదేశమునకు శుభకరములగు నేర్పాటులు వారు చేయకుండుటకు హేతువుగాఁ జూపబ్బుచున్నది.

శి—చాతుర్వర్ణ్యసంక్షోభమునకుఁ దోడుగా శ్వేతవర్ణవీడ యొకటి వచ్చినదన్నమాట. ఇట్లు చెప్పిన దాంగ్లేయులతో ఆయన యొకఁడేనా ఆయనవాక్యములకు బలకరముగా మఱియెవరైనఁ జెప్పినారా?

గు—డాక్టర్ రూథర్ఫర్డుగా రిల్లువ్రాసినారు :—“హిందూదేశమునందుఁ గన్పట్టు బ్రిటిష్పరిపాలనపద్ధతి యొకజాతి మఱియొకజాతిని వీడించి తా బాగుపడు నధమాధమసీతిబాహ్యపద్ధతి.”

శి—ఆయనదృష్టిని హిందూదేశదారిద్ర్య హేతువు లేవి?

గు—ఇవి:—“పామరజనులకు విద్య గఱపకుండుట, గ్రామముల శుచితార్వరోగ్యములను గాపాడుచు వానిని ససిగా నుంపకుండుట, దరిద్రజనులను దగుకుటీరములలోఁ బెట్టకుండుట, కుసీదకులబాధనుండి కృషీవలుల రక్షింపకుండుట, సేద్యకాండ కనుకూలముగా అప్పలిచ్చుకొని లను స్థాపింపకుండుట, వ్యవసాయమునకుఁ దగుప్రోత్సాహము గావించి దాని నభివృద్ధిపఱుపకుండుట, దేశీయవృత్తి వ్యాపారమును బోషింప కుపేక్షించుట, ట్రామ్వేలు విద్యుద్దీపవ్యాపారములు మున్నగుదేశమందలి పెద్దపనులను లాభాపేక్షతో వచ్చి బ్రిటిష్వా రాక్రమించుకొనుట నాచకుండుట, లండనువారికి లాభకరముగా నాణకవినిమయప్రచారపుటేర్పాటులు గావించుట మానకుండుట.”

శి—పెద్దజాబితా యిచ్చినారే! స్వదేశవర్తకపోషణముకై విదేశవస్తువులమీఁద బర్మనైన దిగుమతిటారిఫులు వేయుట మంచిదందురుగాదా, అట్లు చేసినమాత్రమున నిండ్లలోఁ బూర్వము మనవారు చేసికొనుచుండెడు చేతిపనులు—చచ్చిపడిపోయినవి—మరల బ్రతికి తలయెత్తునా?

గు—ఎత్త కేమి? పోనీ, యెత్త వేయనుకొందము. ఎత్త కున్నను, స్వదేశయంత్రకర్మాగారము లభివృద్ధి నొందవా? అందుఁ బనిచేయుటకుఁ బల్లెలనుండి కొండఱుజనులు రారా? అట్లు నచ్చుటవలనఁ బొలములపై జనసమృద్ధిము తగ్గదా? మిగిలినజనులకుఁ బండినపంటవలనఁ బూర్వముకంటె నెక్కువ తిండి దొరకదా?

శి—ఔను, పంటవలనఁ గొందఱుకును, కూలివలనఁ గొందఱుకును, కూడు దొరకఁగలదు.

గు—పరిపాలనదోషములవలనఁ బదార్థోత్పాదనశక్తి ప్రజలకు నానాటికి తగ్గుచున్నప్పటికిని, మనజాతిమడియ కింకను జీవింపఁగ లగుచో, నది యత్యాశ్చర్యకరము—కేవలము పరమేశ్వరానుగ్రహసూచకము.

శి—అయ్యో ! అట్లనుచున్నారేమి ?

గు—నేనుగాదు, రమేశచంద్రదత్తుగారే చెప్పుచున్నారు, విను:-

“చేతిపనులు చెడఁగొట్టఁబడినవి, కర్మకులపైఁ బన్ను లమితముగాఁ బడినవి, ఆదాయపుమొత్తములో మూడవవంతు దేశమునుండి పరదేశమునకుఁ బంపఁబడుచున్నది—ఇట్టిస్థితిలోఁ బ్రపంచములోని యేజాతివారికైన ను శాశ్వతదరిద్రదశయును మరలమరలవచ్చు కఱవులబాధలును సంప్రాప్తింపకమానవు. ఆయవ్యయనై సగైకధర్మములు ఏషియాకును యూరప్షునకును సమానముగానే యుండునుగాని భిన్నముగా నుండఁజాలవు. ఇండియా నేడు దరిద్రదేశమగుటకు అప్రతిహతములైన యాయర్థశాస్త్రనియమములే కారణములు. ఇట్టిపరిస్థితులలో ఇండియా యైశ్వర్యవంతమై వర్ధమానమగుచుండునెడల నది యతిమానుషమైన యద్భుతమైన వసంఘటన మగును.” మఱియు.....

శి—ఇంక నెవరైన నట్లు చెప్పిరాయేమి ?

గు—సరిగా నట్లుగాదు, ఆధావమిచ్చుమాటలే మంత్రి మెగ్దానల్లు గారిట్లుపలికినారు:—“ఏదియెట్లున్నను మొత్తముమీఁద మనపై రెండు నేరములు రుజువుపడిచి మోపవచ్చును—1 మనపరిపాలన మమితవ్యయాత్మకము. 2 హిందూదేశమునెడల మనము నీచముగాఁబ్రవర్తించినాము.”

శి—మంత్రిగారి నోటనుండి కడుగాటుమాటలు వచ్చినవే ! కాని దారిద్ర్యము ! దారిద్ర్యము ! అందురుగదా, మనదేశములో మనుష్యుని సగుటాదాయ మెట్లున్నది ?

గు—ప్రభుత్వమువారి యాజ్ఞపైఁ దయారుచేయఁబడిన లెక్కలనుబట్టి యిచ్చిన యీక్రిందియంకెలను గనుము :—

సంవత్సరము. సాలునకు మనుష్యునికి వస్తువులధరలు. సిసలైన సంఠపు వచ్చు సగుటారాబడి. సగుటారాబడి.

1901	30 రూ.	120	25 రూ.
1921	74 రూ.	378	19.7 రూ.

శి—ప్రథమదృష్టిని వచ్చుబడి హెచ్చుచున్నట్లగుపడునుగాని దానిని పదార్థమూల్యముల హెచ్చుతో సంప్రతించి చూడఁగా సంతకంతకుఁ బడిపోవుచున్నదని చెప్పకలేదు.

గు—ప్రజాపరిపాలనముక్తి దనున్న దేశములో సధికపాలనవ్యయ మభివృద్ధిసూచకమని చెప్పవచ్చునుగాని సరకులవెలలు హెచ్చినవనుపేతువు చెప్పి యున్నతోద్యోగుల వేతనాదుల నెక్కువచేసి వ్యయాధిక్య మగపజచుమనదేశములో నట్లనుకొనుటకు వీలులేదు. సర్వీల్యమేహంట రుగారి యీక్రిందిమాటలు వినుము—“పైరాజులు దండెత్తివచ్చి దేశముపైఁ బడుదురనుభయమును బాపినాము, అరాజకత్వవిలుంతనవిస్తవములుండుచోట్ల నియమనిబంధనములుచేసి ప్రజలు నిర్భయముగా శాంతముగా బ్రతుకునట్టియేర్పాటులు చేసినాము, యావద్దేశమును పాశశాలలతోను న్యాయస్థానములతోను రోడ్లతోను రెయిల్వేతోను కాలువలతోను నింపి ప్రజావర్గమునకును వాణిజ్యమునకును ప్రోత్సాహము గలిగించినాము—అని చెప్పినఁ బ్రయోజనములేదు. ప్రజలకుఁ దినుటకుఁ జాలినతిండి లేనప్పుడును మన పరిపాలనవ్యయభారము దేశము భరింపజాలనప్పుడును అవి యన్నియు వ్యర్థప్రలాపములు.”

మఱియొక యన్యాయ మున్నది.

శి—అదియేది ?

గు—ప్రజలు చెల్లించుపన్నులనుండి పెద్దపెద్దవేతనములు వుచ్చుకొని, బుద్ధిమంతులు మంచి లోకజ్ఞతను వ్యవహారానుభవమును సంపాదించుకొని, యుద్యోగములు చాలించుకొనినట్లుట దేశములోనేయుండి, తమ బుద్ధిబలానుభవబలముల నుపయోగించి తమ తరువాతివారికి చక్కనియూలోచనలు చెప్పి, దేశపురోభివృద్ధికిఁ దోడ్పడుట సర్వలోకసామాన్యసంప్రదాయము.

ఇక మనదేశపుఁ బెద్దయుద్యోగులైనదొరలు హిందూదేశము సొమ్ము తిని, దానితోఁ బరిపాలనానుభవము సంపాదించుకొని, యుద్యోగానంతరము తుఱ్ఱుసఁ దమదేశమునకుఁబోయి పెన్నను లచుభవించుచు నటఁ గూరుచుండి, తమబుద్ధిని వ్యవహారజ్ఞానమును మనదేశక్షేమము కై యుపయోగింపక ఆస్యదేశాభివృద్ధికై యుపయోగించుచున్నారు. ఇది యన్యాయముగాదా?

శి—బోను, దురన్యాయమే. మనకీదారిద్ర్యవిముక్తియు ధనప్రాప్తియు నెట్లు సిద్ధించునని పెద్దలగు నర్థశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినారో నెలవిండు.

గు—బ్బంటుగా రిట్లు చెప్పినారు :—“రైతులను ప్రస్తుతము పీడించుచున్న యనశనబాధను బోఁగొట్టి వారిస్థితిని బాగుపఱచుట శాసనములచేతఁగాదు. కలకత్తాలోను లండనులోను గూడ నిష్కడు బలవత్తమములై హిందూదేశమునకుఁ బ్రతికూలములై పనిచేయుచున్న స్వహిత పరతాదురభిమానములు తొలఁగిపోయినఁగాని యాప్రయోజనము నెఱవేఱఁజాలదు. అంతయన్యమునకును మూలకారణ మాయవ్యయనిధ్యారణ మనందలిరోపముగాని శాసననిర్మాణసభాదోషముగాదు. ఆవశ్యకమైన యాయవ్యయసంస్కరణము లేనియితరమార్గములన్నియు నిష్ఫలములు.”

శి—మెట్లునట్లుమంత్రిగా రీవిషయమున నేమైనఁ జెప్పినారా?

గు—ఇట్లుచెప్పినారు :—“బ్రిటిషాజ్ఞ మిప్పు డిండియామీఁద వేసి దానికే యంటఁగట్టుచున్న వ్యయభారము న్యాయ్యముగాఁ బంచి సరదు నెడల, హిందూదేశపాలకులు గొప్పసంస్కారములు ప్రారంభించి దేశభాగ్య మభివృద్ధికొందింపఁగలరు; అది చాలును, అంతకంటె నెక్కువ యేమియుఁ జేయనక్కఱలేదు.”

శి—కుమారప్పపండితుఁడుగారి యభిప్రాయమేమి ?

గు—హిందూదేశక్షేమమే హృదయములందిచుకొని యధికారులు తదనుగుణములైన సంకల్పములు చేసికొని పరిపాలనకృత్యములు

సాగించుకొనుచున్నదక్క హిందూదేశపుటాదాయము తత్ప్రజాపయోగకరముగా వినియోగింపఁబడనేరదు. పన్నురూపముగావచ్చు ప్రతిరూపాయమును ప్రజలయొక్క వస్తూత్పాదనశక్తిని వారియత్సహక్రియాశక్తులను హెచ్చుచేయుచుండవలెను.

శైశవావస్థలోనున్న దేశీయవ్యాపారములు శుల్కములవలనఁ బరిపోషింపఁబడునప్పుడు, శుల్కగ్రహణముచేత ఆయమూలముల కెట్టి హానియుఁ దటస్థింపనప్పుడు, తిండిలేక పస్తుండు ప్రజపై సతివ్యయాత్మకమును భోగపరాయణమును అగు దేశపరిపాలనమును భరించుభారము పడనప్పుడు, హిందూదేశమాత యొసఁగిన యాతిభ్యమువలనఁ గుబేరులైనవారు దేశపరిపాలనభారవహనమునఁ బాల్గొన నిర్బంధింపఁబడునప్పుడు, పూర్ణప్రతిఫలము ప్రజలకు వచ్చునట్లు హిందూదేశపుటాదాయము వ్యయింపఁబడునప్పుడు, ప్రభుత్వమువారు దరిద్రుల యక్కఱలను గనిపట్టి ప్రజాసేవాబుద్ధితో—అది తమ విహితధర్మమని—ఆయక్కఱలనుదీర్చునప్పుడు, పాలనప్రవాహపథములు దేశక్షేమమునకుఁ బ్రతికూలముగాఁ బ్రసరింపనప్పుడు, ఇటుపోవుదమా అటుపోవుదమా అను సందేహము పొడముపట్లనెల్లఁ బరిపాలకులు హిందూదేశక్షేమకరమైన మార్గమునే యెన్నుకొని యవలంబించిపోవునప్పుడు—అప్పుడే, యార్యావర్తమున కర్థాభివృద్ధి కలుగఁగలదు. ఆయవ్యయనిష్ఠయాధికారమంతయుఁ బ్రజలచేతులలోనికి వచ్చినఁగాని యట్టిపనులు జరుగఁజాలవు.

ఈమాటలతోఁ గుమారప్పగా రీవిషయమును ముగించినారు. మనముగూడ నేటిప్రసంగ మింతటితో విరమింపఁజేయుదము.

శి—చిత్తము ! నమస్కారము !

గు—సుభభవ !

౧౦ గురుశిష్యసంవాదములు.

III

శి—నమస్కారము ! తమరు రమ్మని నాకు వర్తమానమంపినారంటు, యేల ?

గు—దీర్ఘాయురస్తు ! కూరుచుండుము. ‘భారతీ’ సేవకువలెనే నాకు సేవ ‘లక్ష్మీ’ సేవకుఁగూడఁ దోడ్పడుదువేమోయని.

శి—ఎట్లు ? ఏవిషయమున ?

గు—‘గృహలక్ష్మీ’ పత్రికవా రొకవ్యాసమువ్రాసి పంపుఁడని నాకొకజాబు వ్రాసినారు. యథావకాశముగా నొక “గురుశిష్యసంవాదము” ముందువ్రాసి పంపెదనని నేను వారికి మరల వ్రాసినాను. కాని యటువదియైదవయేఁడు రాఁబోవుచున్న నావంటివానికి అన్నమాట వెంటనే చెల్లించుకొనుట మంచిదని తరువాతఁ దోచినది.

శి—వ్యాసమునకు నాసాహాయ్యమేల? మీరొకరే వ్రాసి పంపవచ్చును !

గు—వ్యాసమున కొకఁడుచాలునుగాని వాదమునకుఁ గనీస మిద్దఱైనఁ గావలయుఁగదా! వ్రాసిపంపెదనని నే మాటయిచ్చినది సంవాదముగాని వ్యాసముగాదు.

శి—సరే ! అట్లేకానిండు. ఇంతవఱకు జరిగినసంవాదములు శిష్య పేర్కొనమువలన జరిగినవి. ఈసంవాదము గురుపేర్కొనమున జరుగనున్నది. ఎత్తుకొనవలయు విషయమేది ?

గు—‘గృహలక్ష్మీ’ స్త్రీజనాభ్యుదయాభివృద్ధికై ప్రకటించఁబడుచున్న చక్కనిపత్రిక, అందుచేత మనవిషయముకూడ స్త్రీజనోపయోగకరమైనదిగానే యుండుట మంచిది.

శి—ఏదేశములో స్త్రీలు గౌరవింపఁబడి సంశోషముతో మెలఁగుచుందురో ఆదేశము శారదేందరిలకు సంచారస్థానమై సర్వసంపత్తిమృద్ధమై కలకలలాడుచుండునని గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి.

గు—ఔను ఆమాట సత్యమే. కాంతలకు విద్యాగౌరవములు కొఱతగానుండుట మనదేశదుర్దశకుఁగల కారణములలో నొకటి.

శి—దేశము దుర్దిశలోనుండుట నిజమేకాని స్త్రీలు విద్యాగౌరవ విహీనలై యున్నారను మాటమాత్రము వివాదాస్పదము. ఇప్పుడు భారతదేశస్త్రీలలోఁ గవితావిశారదలున్నారు, పాండితీబిరుదాచితలున్నారు, వివిధపరిపాలనాశాఖలలోఁ బ్రవేశించి వన్నెయు వాసియుఁ గాంచుచున్నవారున్నారు. దేశభక్తిలో సావ్యర్థపరిత్యాగములో కష్టసహనములో శౌర్యసంపత్తిలో మేము పురుషులకుఁ దీసిపోము—అని క్రీమాచూపమునఁజూపి ప్రజాప్రశంసాపాత్రములగుచున్న మహనీయులున్నారు.

గు—ఎప్పటినుండియున్నారు? ఎంతమందియున్నారు? ఈ మన యజ్ఞానభూయిష్టప్రజాక్షౌరాంబుధి పదిగుప్పిళ్లపంచదారతో తియ్యవడఁగలదా? ఇప్పుడున్న విదుషీమణులసంఖ్య యెంతగనో పెరిగినఁగాని కుడికి లఁబడియున్న మనభారతమాత మరలలేచి తలయెత్తఁజాలదు. మొన్న మొన్నటివఱకు మనస్త్రీలకు విద్యాగంధమేలేదు. స్త్రీలకు విద్యగజపుట తప్ప, అనర్థకారి—అన్నరోజులమాట లింకను చెవులలో మ్రోఁగుచునే యున్నవి, విస్మృతిలోఁ బడిలేదు.

శి—కాని—మనలోమనమాట—స్త్రీవిద్య యెంతమాత్ర మక్షేమకరముగాదనియే మీయభిప్రాయమా? బడిచదువువలనఁ జెడిపోయిన పడఁతులులేరా?

గు—పురుషులలోనున్నట్లే కొందఱుండవచ్చును. విద్యానంతులైన మగవారిలో లంచములు దినుసుదోయిగులు, అసత్యవాదులగు సభి కాదులు, కచ్చశుద్ధిలేని కళావిదులు, నీతిలేనిపండితులు, ఎందఱున్నారో

యెఱుంగవా? ఆదోషము నీవు విద్యకారోపింతువా అది దుష్ప్రకృతి మూలకమందువా? జ్ఞానము దుర్వినియోగముచేసినచో సన్ధికారియగు ను, సద్వినియోగముచేసినచో సర్వసౌఖ్యప్రదాయియగును. — ఈమాట స్త్రీపురుషులు భయలపట్టునను సమానముగానే వర్తించును. మగవారి కుపయోగించువిద్యలు విశిష్టముగా మగువల కేహనియునుజేయవు. దురుపయోగముచే ధనాదులుమాత్రము కీడుచేయవా? ఆకారణమునన్తో పార్జనము నూనుకొన్నవా రెండఱున్నారు? అజ్ఞానభయముచే నన్నత్యాగముచేసినవా రెండఱున్నారు? ఎప్పుడో చేయి తెగవచ్చునని కత్తిపీఠవాడుకొనక వదలిపెట్టినకాంత లెందఱున్నారు?

శి—కావున బురుషుండునేర్చుకొను విద్యలన్నియు స్త్రీ నేర్చుకొనవచ్చుననియే మీయభిప్రాయమైనట్లు చూపట్టుచున్నది.

గు—ఏవిద్యాభ్యసనార్హతానర్హతలై నను దేహరోగ్యపాటవము లఁబట్టి, బుద్ధిసూక్ష్మతనుబట్టి, సంస్కారబలమునుబట్టి, అభిరుచులస్వభావతీవ్రతలఁబట్టి, నిర్ణయింపవలయునుగాని స్త్రీపురుషభేదమునుట్టిగాదు.

శి—అట్లైన సశ్వారోహణమల్లవిద్యాధనుర్విద్యాదులు తరుణులు యథేష్టముగా సభ్యసంపవచ్చునా?

గు—చిక్కప్రశ్నలువేసి నన్ను “చిత్రా” చేయఁ జూచుచున్నావుకాబోలు! తురగారోహణప్రవీణులగు సరోజాక్షులును, బరువుబండి గుండెపై నుండి ఛోనిచ్చుకొని యద్భుతశరీరసత్త్వముచూపు నలరుఁబోండ్లును, సజ్యచాపహస్తలై సమరములో శత్రుల డీకొనఁగల సత్యభామలును, గొండఱున్న స్పటికిని—సహజశరీరనిర్మాణపాటవములతో స్త్రీపురుషులకు భేదమేలేదని చెప్పి నేఁ త్రాడవాదము చేయువాఁడనుగాను.

శి—ఆభేదము గణనియమైన భేదముగాదా!

గు—వాయువేగమనోవేగములతోఁబోవు రెయిలుమోటరుబండ్లును ఆకాశయానములును గలకాలములో, చిటిల్లినానిచేఁగూడఁ జిటి

కలో శత్రుశతములను శలభములవలెఁ జంపింపఁగల యంత్రపుష్పిరంగులు గల యీరోజులలో, మోటుబల మంతగణనీయముగాదని నేననుకొనుచు న్నాను. పౌరుషము మనోనిష్ఠమైన ధర్మముగాని శరీరనిష్ఠముగాదు. నేటి పరిస్థితులు పఱికించినచో శౌర్యధైర్యసాహససంపత్తిలోఁ బురుషులనుమించు స్త్రీలున్నారని నీవు సులభముగాఁ గ్రహించుకొనఁగలవు. అవసరము వచ్చునడల నంగనలు దేనిని వెనుదీయరు. కనుక శరీరముతోఁగానిపించు స్త్రీపుంసభేదము మనోనిర్మితితోలేదని నీవు చూచిగా నమ్మవచ్చును.

శి—మీరు చెప్పినమాటలు నిజమేకాని ఆరోగ్యజవనత్వములతో మనస్త్రీలన్యస్త్రీలకంటె నెందుచేతనో లోచ్యుగాఁ గాన్పించుచున్నారు.

గు—పురుషులయవస్థయు నల్లయున్నది ! దాని కతిబాల్యవివాహములు ప్రధానకారణములు. ఇతరదేశీయబాలికలట్లు చదువులతోఁ బడి యాడుచుపాడుచు నింగిపై నెగురువతంగములవలెఁ జిత్తోల్లాసముతో నుండవలయుచిలుప్రాయమునఁ బిల్లలకుఁబెండ్లిసంకెలలు, పదుమూడవ యేటఁ బ్రసవకష్టమును మాతృత్వప్రాప్తియును, కానుపుపైఁ గాన్పవలనఁ బసితనముతో వార్ధకదిహ్నుములు, గర్భసంబంధవ్యాధులు, అకాల మృత్యువు—ఈయనర్థములు మనదేశములో మిక్కుటముగాఁ గన్పట్టుచున్నవి.

శి—ఔను, వీనివలన విద్యానష్టమేకాక యారోగ్యనష్టప్రాణనష్టములుకూడ సంభవించుచున్నవి.

గు—అంతేకాదు, నానాటికి హిందూజాతి యల్పాయుష్కజాతియు నిస్సత్వనిర్విర్యజాతియు నగుచుండుట కీబాల్యవివాహములే ప్రబల హేతువులు. అపరిపాకవయస్కులగు పదుమూడేండ్ల బాలికకును పదునే నేండ్ల బాలకునకును గలుగుకీశువు అంగుష్ఠప్రమాణార్థకుఁడుగాక ఆజాను బాహువుగాఁ బెరుగుకీశు వెల్లుకాఁగలఁడు? అట్టి విద్యావిహీనపుండ్ల పోషణమున నుండవలయుబిడ్డఁడు మండబుద్ధియు భీరువునుగాక మేధావియు శూరుఁడును నెల్లుకాఁగలఁడు?

శి—బాల్యవివాహములఁ బ్రతిపేధించుచు మొన్న గావింపఁబడిన పెండ్లిచట్టము మంచిదిగాదని కొందఱుపెద్ద తలఘోషచేసినారో నా కెఱుకపడకున్నది !

గు—శారీరారోగ్యశాస్త్రమర్యాదావిధు లెల్లున్నను చట్టము ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధమనియుఁ బితృదేవతలయత్తరగతులకుఁ బ్రతిబంధకమనియు మనహిందువులలోఁ గొందఱు వాదించినారు; మంచికిఁగానిండు చెడ్డకుఁగానిండు ప్రభుత్వమువారు మతవిషయములలో వ్రేలుపెట్టఁగూడదని కొందఱు చెప్పినారు. బాలవితంతుబాధ పోగొట్టుట శాసనము యొక్క ముఖ్యద్దేశము, మాఖురానులో వితంతుదావాహమన కభ్యనుజ్ఞ గలదుకాన బాల్యవివాహములు మాకు సెబ్బరచేయఁజాలవు—అని కొందఱు మహమ్మదీయులు చెప్పినారు.

శి—వారెట్లుచెప్పినారు, వీరిట్లుచెప్పినారు—అని గోడమీఁదిపిల్లి వాటముగాఁ దప్పించుకొనఁజూడకుండ ఈవిషయమున మీయభిప్రాయ మేమో సువిస్పష్టముగా సెలవిండు.

గు—నాయనా ! వస్త్రపునకు నీడవలె నెట్లినదర్థమునకై నను ఆను మంగికముగావచ్చు ననర్థ మంతోయింతో యుండకమానదు. దుర్వినియు క్తమైనవిద్యవలన విపరీతఫలము సిద్ధించునని యిప్పుడేకాదా యనుకొన్నాము. ప్రాణావివాహములవలనఁ దటస్థించుచిక్కలు కొన్ని యుండవచ్చును, కాని యవి యతిబాల్యవివాహములచే నచ్చుచున్న మహావిపత్తులతోఁ బోల్చిచూచినచో అద్రులయెదుట నణువులవలె నంతమాత్రము పరిగణింపవలయుకష్టములుగాఁ గానిపింపవు.

శి—కనుకఁ గన్యలను యుక్తనయస్సువచ్చువఱకు నట్టేపెట్టిపిమ్మట పరిణయముగావించుటయే కర్తవ్యమని తేలినది.

గు—అ! ముమ్మాటికిసట్లే! పరిణయవాంఛ హృదయములలో నంకురింపకముందు, పరిణీతులబాధ్యతలు చక్కఁగామనసులకెక్కకముందు,

పెద్దలముద్దుకై ముక్కుపచ్చలాజని చిన్నపిల్లలకుఁ జేయుపెండ్లి కీర్తిజాపా) యమైన బొమ్మలపెండ్లిగాని శ్రీయోదాయకమైన పెండ్లిగాదు.

శి—ఆరోగ్యశాస్త్రమర్యాదానుసారములై సానురాగసంసారకార్య నిర్వహణమునకు సర్వవిధముల సనుకూలములగు యుక్తవయోవివాహములు కూడవని కొందఱైన నేలచెప్పవలెను?

గు—చిరకాలమునుండి ప్రచారములోనుండుటచే నలవాటుపడిన యాచారవ్యవహారములుమాని తద్వ్యతిరిక్తములగు క్రొత్తవాని నవలంబించుట మనసున కెంతోకష్టముగా నుండును. అది సామాన్యమానవప్రకృతి.

శి—రజస్వలావినాహములు బ్రాహ్మణులకుఁ గూడనివిగాని కాపులకుఁ గానివికావుగదా! అట్టిచో శూద్రులు పరంపరగావచ్చు తమ యాచారములు మానుకొని బ్రాహ్మణుల ననుకరించి బాల్యవినాహములు చేయుచున్నారదెందుచేత?

గు—కులముచేఁగాని విద్యావిత్తాధికారాదులచేఁగాని తమకంటె నధికులగువారినడవడి నవలంబించి నడవఁజూచుటయును బ్రజాసామాన్య ప్రకృతియేకముక. గొప్పవారెప్పుడును దమప్రవృత్తములో బహు జాగరూకులై యుండి యన్నివిషయములలోను లోకులకు సచ్చర్యాప్రదర్శనమే కావించుచుండవలయును, అట్లుచేయనిచోఁ బెక్కినర్థములు సంభవించును—అని పెద్దలు చెప్పుదురు. మాచుసదాచారములు సులభముగాఁ బట్టవడవుగాని దురాచారము లిట్టెయనుకరింప వీలుగానుండును. గురువు గారిబుద్ధియు శీలమును శిష్యులు సంపాదించుకొనుట కష్టముగాని ఆయన వంశరసడకయు ముక్కుమాటలును సన్యాభ్యాసమును సంగ్రహించుటతిసుకరము. ఆంగ్లేయుల వ్యవహారమైనపుణి, పట్టాదల, దూరదృష్టి, సకాల సక్రమకార్యనిర్వాహదక్షత—ఇవి మనకంటుటలేదుగాని వారికాఁజేసినట్లైత్రాగుడులు, వారి షరాయికోటులనీటులు, వారి మెడపట్టీలబెడఁగులు, వారి బూట్లమిసమిసలు, వారి వసారాటోపీలు, ఎడమచేతికోళ్లు కొలుకు

కొనుటలు, నాలికతోనాకి యుత్తరపునంచులు గురువిల్లలును అంటించు కొనుటలు—ఇట్టివెన్నియో మన కలవడినవి. ఆరీతిగానే బ్రాహ్మణుల నిత్య స్నానము ఆహారశుద్ధి మున్నగు సల్లక్షణములు శూద్రులకలవడుట కష్టముగానున్నదిగాని కన్నులు దెఱవని కూనలకుఁ బెండ్లిచేయుదురాచారము మాత్ర మిట్టే పట్టువడినది.

శి—మన దేశమువంటి యుష్ణప్రదేశములలో వివాహచాంఛ లేఁ తవయనుననే జనించునుగానఁ బెండ్లిండ్లు పిన్నవయసుగోనే కావింపవలెను అని కొందఱనుచున్నారు. దానికి మీరేమందురు ?

గు—కామోదయమగువయసు కొంతవఱకు శీతోష్ణస్థితినిబట్టి యుండునుమాట కేవలమసత్యముగాదు, కాని యది అతిబాల్యవివాహో వశ్యకతను స్థాపింపఁజాలునంత బలముగల సత్యముమాత్రముగాదు. యుక్త కాలమునకుఁబూర్వమే కామోదోక్తముగలుగుటకు యథార్థమైన ప్రబల హేతువులు కొన్నియున్నవి.

శి—అవియేవి ?

గు—అవేనో చెప్పకముందు కొన్నిసంగతు లుపోద్ఘాతముగాఁ జెప్పెదను విను—ఆహారనిద్రాకామములు పశువులకువలె మనుజులకును సహజముగానున్నవి. జ్ఞానవంతుఁడుగనుక మానవుఁడు వానిని నియతము గా సాగించుకొని నిపుణముగా జీవనము గడపుకొనవలెను. కాని సామాన్యముగా మనుష్యులు పామరులై భగవద్దత్తమైన తమబుద్ధిని దుర్వినియోగముచేసికొని కృత్రిమసాధనములచే విషయోపభోగముల నమితముగాఁ జెంచుకొని యిహపరములరెంటికిని జెడి పశువులకంటెను అధములని యనిపించుకొనుచున్నారు.

శి—అదెట్లు ?

గు—సహజావరోధప్రేరేతములై యుక్తకాలమున యశోచితము గా త్సుప్తిసాసాకామశాంతులు గావించుకొని యంతటితోఁ దనివినొంది

తమమచుగడ పశువులు సాగించుకొనుచుండఁగా, మనము బుద్ధిచే ననేక దురుపాయకల్పనములు గావించుకొనుచు, దృష్టియనుమాటలేక, భోగములను — వానితోపాటు రోగములను — వృద్ధిచేసికొనుచు, ననేకబాధలనుభవించుచున్నాము. అందుచేత శరీరారోగ్యానుకూలములగు విషయ సుఖములనుమాత్రమే యనుభవించు పశ్వాదులు అతిభోగులగుచుచున్న లకంటె సీతిమంతములు, సుఖజీవులు — అని చెప్పవలసివచ్చుచున్నది. ఆత్మసంయమము వలనఁ గలుగు పరమార్థసుఖముమాటయే మఱచి మన మంతకంతకుఁ బాడగుచున్నాము — అని పా్జులు చెప్పుచున్నారు.

శి — తత్త్వోపదేశప్రవాహములోఁబడి కొట్టుకొనిపోకుండ ఈపాటి కి గట్టెక్కి మనము మరల మనప్రస్తుతవిషయమునకు వచ్చుట మంచిదని మనవిచేసికొనుచున్నాను.

గు — నాయనా! తత్త్వోపదేశమన్న నీ కంతతలనొప్పిగానున్నదా? పోనీ! నీయిష్టముప్రకారమే చేసెదను.

శి — అకాలకామప్రేరకములైన యథార్థకారణములు నెలవిచ్చెదనని చెప్పినారు!

గు — ఆమాత్రపుమతి భగవత్కృపవలన నింకను నిలిచియున్నది, జ్ఞాపకావశ్యకతలేదు. భూపతనమాదిగాఁ బెండ్లిమాటలఁగూర్చి వినుట యొకమనహిందువులలోనే కాన్పించుచున్నదని మహాత్ముఁడు చెప్పినాఁడు.

శి — నాకేమియు బోధపడుటలేదు.

గు — ఎంతదగ్గఱగానున్నను మనముఖము మనకుఁ గాన్పింపవట్టులెవరిదోషములు వారికి సులభముగా నోచరింపవు. బిడ్డ పుట్టుటతోనే “మీకల్లుఁడు గలిగినాఁడమ్మా! ఇదిగో మీకోడలు, చూడవే!” యను వేళాకోళపుఁ బెండ్లిమాటలకు మనవా రుపకృమించుట మనకు నిత్యానుభవములో నున్నది. తరువాత శైశవక్రిడలలో బొమ్మలపెండిండ్లును, కొమ్మలు వియ్యాలండుటలును! ఈబాల్యసంస్కారము లూరకపోవు.

శి—నిజనే.

గు—మఱియు నీక్రింది యితర హేతువులు కొన్నియున్నవి :—
నిత్యము గృహములో పిల్లలకు అనియంత్రితవిషయోపభోగప్రద్యుతము
గావించు పెద్దలచర్యలును, కామవికారద్యోతకములగు పరిహాసవాక్యము
లును లఘుప్రసంగములును, విద్యావ్యాసంగముచేయు వయస్సులో శశాం
కవిజయము హంసవింశతి శుకసప్తతి ఇత్యాద్యసన్గ్రంథముల పరిచితియును.

శి—అయ్యో ! ఆద్యంతములందుఁ బేర్కొనఁబడిన పుస్తకములు
మహారసవంతములుగానుండునే !

గు—బౌను! కాని ఆకవితాలాలిత్యమే తియ్యని వాజీకరణలేహ్య
మువలె యువజనుల కకాలానర్థకరకామోద్దీపనకారియగును. ఈగ్రంథము
లవంటివే చిత్తనిజ్జేవకారకములగు నాటకప్రదర్శనములును సినిమా లను
చలప్రతిమాప్రదర్శనములును. ఈమాట మహాత్ముఁడుగారే యొకచోటఁ
జెప్పినారు.

శి—మీవన్నియు విచిత్రపుమాటలు ! ప్రపంచములోఁ బ్రజో
త్పత్తి గావలయునా ! దానికిఁ బ్రేరకముగాఁ గామసుఖముండవలెనా !
పెండ్లిమాట చెవిని బడఁగూడని బూతుమాటయై, కడుపునిండఁదినఁ
గామవికారములు గలుగుచో నిఁకీప్రపంచములో బ్రతుకుటయెట్లు? సుఖ
వడుటయెట్లు? అన్నియునుడిగి కాటికిఁగాల్లు సాచుకొనియున్నవా రెన్ని
శ్రీరంగసీతులైనఁ జెప్పవచ్చును.

గు—శాంతింపుము ! మొగ మెట్టచేసికొనకు ! బౌను, కామసుఖ
ము ప్రజోత్పాదనప్రేరకమే. యశావనావిర్భావసమయమందు సహజముగా
స్త్రీపురుషుల కన్యన్యసంభోగ వాంఛ యంకురింపకమానదు. దానికిఁ
బ్రత్యేకప్రయత్నములును, జారత్వకృత్యములు కన్నులగట్టినట్లు చిత్తాకర్ష
కముగా నభివర్ణించి చూపుగ్రంథములును, అక్కఱలేదు. అకాలకామో
దేకమును అనుచితచిత్తప్రవృత్తులను అరికట్టుటకే సదుపదేశములును

సద్గ్రంథములును సన్నియమములును గావలయును. అన్నము, దినుమనియు నిద్రాపొమ్మనియు నేగురువును గణపసక్కటలేదు. అవి నై సద్గ్రంథశరీరభర్తములు. అకాలభుక్తి అహితపదార్థభుక్తి అమితభుక్తి కూడవు, హానికరములు—అని చెప్పటకే సదుపదేశములు గావలెను. హితవాక్యములు సాధారణముగాఁ బ్రయవాక్యములుగావు గనుక నాపై నీకింత కోపము వచ్చినది.

శి—సరి సరి ! కోపములేదు గీపములేదు. పడుచుతనపుతోందరక్షమించి సంభాషణము సాగించుడు.

గు—అహారముగ్, గూడ సలిజాగరూకత యావశ్యకము. మనము తేజుగుగానుపయోగించు మిఠైపకాయలు మున్నగు తీక్ష్ణపదార్థములు మనస్సుగ్, దీప్రప్రవృత్తులు గలిగించుచునియు, సాత్త్వికాహారము శ్రేయస్కరమనియు మనశ్శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. ఇంకొకమాట! బ్రహ్మచర్యాభావమువలననే భారతభూమి కనేకాపాయములు సంభవించినవి, సంభవించుచున్నవి—అని పెద్దలయభిప్రాయము.

శి—అట్లైన స్త్రీలుగూడ వివాహములు చేసికొనకుండ నుండవచ్చునుగాఁబోలు !

గు—ఏలయుండఁగూడదు ? పెండ్లియాడి సంతానముగనుటయే స్త్రీపురుషులకుఁ బరమార్థముగాదు. అంతకంటె సద్గ్రంథములై ప్రశంసనీయములైన ప్రయోజనము లనేకములున్నవి. దీర్ఘరోగములతోను, దుష్ట, రోగములతోను దీసికొనుచుండువారు, అంగవైకల్యముచే గుహాపుత్రులనవారు, కటికిదరిద్రులు, ముదురువయస్సుగ్ భార్యాభర్తలఁ గోల్పోయిన పురుషులును స్త్రీలును—అవివాహితులుగానుండి యుదారతరచిత్తప్రవృత్తులతో దేశోపకారాదిపూతకృత్యములనుఁ దమదేహబలబుద్ధిబలనీతిబలములన్నియు భారవోయుచు జీవమాత్రసలిపి యంతమునఁ బరమేశ్వరసాన్నిధ్యమును బ్రాపించుట పరమోత్కృష్టమైనవని.

శి—వారి కిహనుఖములేవి పాపము !

గు—ఓయి నెట్టివాడా ! వారివే నిజమైనసుఖములు ! అహం మమకారములఁ ద్యోమించి “పరోపకారార్థమిదాశరీరం” అను నాశోక్తి ననుసరించి పోవుచున్నామను నెఱుకవలసఁగలుగుతున్నకిం దుల్యమైన యా సంద మింకొకటిలేదని యనుభవజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. అట్టి మహాత్ములకు ను మహాత్మురాండ్రకును పామరజనదృష్టిని గట్టములై నవే సుఖములుగాఁ బరిణమించును ; అట్లేకానిచో నెన్నికష్టములు వచ్చి పైఁబడుచున్నను సన్మార్గవర్తు లెప్పుడును దమమార్గమునే యంటిపట్టుకొని పడకుండుటకుఁ దగిన హేతు వగవడదు. జ్ఞమనశ్శరీరములను నిత్యము పునఃపుష్టములఁ జేయుట కుపయోగపడవలయు అన్న సారము సన్యథా తుచ్ఛశరీరసూత్రా సములకై వ్యయించి, దుర్బలసంతానముఁగని దేశమును సరకీటకసహస్ర) ములతో నింపి, తెచ్చిపెట్టుకొన్న శరీరదౌర్బల్యమతోదౌర్బల్యములతోఁ దాము కృశించి కృశించి, చచ్చు స్త్రీపురుషులకంటె నట్టి త్యాగశీలులే ధన్యతరులును సుఖవర్తరులును అని నీవు రూఢిగా నమ్మవచ్చును. ఇష్ట టికిని తదితరులతోఁ బోల్చిచూచినయెడల యుక్తప్రవర్తనముగల వితంతు వులకును విధురులకును ఆమురారోగ్యసుఖము లెంతయెక్కువగానున్నవో పరిశీలించి చూడుము. అధఃపతనమొందియున్న మనదేశముయొక్క పున రుద్ధారణమహాకృత్యమునకు అకలంకబ్రహ్మచారులును విశుద్ధబ్రాహ్మ చారిణులును అనేకులు గావలయును—అని శ్రీనివేకానందస్వామివారు సెలవిచ్చినారు. మనదేశమున కిప్పు డర్థనీతిసంపత్తులు తక్కువగా నున్నవి గాని అవత్యసంపత్తి కేమాత్రపుటోటను లేదు.

శి—మంచిదేకాని, మనసుచలింపకుండ మనుష్యులు—అందులో స్త్రీలు—యావజ్జీవబ్రాహ్మదర్శవ్రత మవలంబించి యుండఁగలరా ?

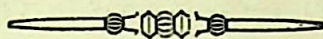
గు—ఉండలేకేమి ? దిక్కులేని దీనబంధుజనమున కుపచారములు చేసి వారి ముప్పుగడపుటకో, దేశమాతనైన చేయుటకో, మతబోధన

వ్యాపనకృత్యములు సలుపుచు భగవత్సేవచేయుటకో, రుక్మలకు రోగోపశాంతి గావించి వారిని సుఖపెట్టుచు వారి యాశీర్వాదములఁగొనుచుఁ గాలముగడపుటకో, రత్నములవంటి పాశ్చాత్యరమణులెందఱో బుద్ధిపూర్వకముగా వివాహసౌఖ్యములు పరిత్యజించి, యేకాకిమై, తమ మనుగడ చక్కగా సర్వజనస్తవనీయముగా సాగించుకొనుచున్నారు. యోగ్యతలో మనస్త్రీలు పాశ్చాత్యస్త్రీలకంటె దక్కువవారందువా? వారికి సుసాధమైన పరోపకారజీవనము నీరి కేలసాధ్యముగాదు? ఇక నీ మనశ్చంచల్యప్రశ్నమునకు సదుత్తరమియవలసియున్నది. తీవ్రమైనయభినివేశముతో, తడేకదీక్షతో, ఏనద్యాపారములోనో పడి నదా ముచుఁ గుచుఁ దేలుచు నుండువారికిఁ గామచింతలకుఁ దెఱపియుండదు, వివాహవాంఛలు జనించుట కంతకంటె నవకాశముండదు. “మీరు పెండ్లి చేసికొనరాదా?” అని జగద్విఖ్యాతిఁగొంచిన చిత్రకళాభిజ్ఞుఁడగు మైకెయెల్ ఏంజెల్లోగారి నొకరచుగఁగా “నేను చేపట్టిన చిత్రకళాప్రేయసి యీర్వాగ్రస్తురాలు! తనకు సవతిగా నెవరిని రానీయదు!” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చినాఁడట! సంవాద మతిదీర్ఘమౌచున్నట్లున్నది. ఇకఁ జాలింతము.

శి—చిత్రము! నమస్కారము!

గు—శుభమస్తు! లోకాస్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు!

౧౦ గురుశిష్యసంవాదములు.

IV-1

శి—సమస్కారము ! ఏదో గ్రంథము చదువుచున్నారే !

గు—చిరాయురస్తు ! నీవంటి ప్రിയశిష్యుడే యొకడు దీనిని బంపుచు మఱి మూడు గురుశిష్యసంవాదములు వ్రాసి యేదేనియొకపత్రికకుఁ బంపుఁడని మఱిమఱి కోరినాఁడు. అతనిమాట త్రోసివేయఁజాలక యీ పుస్తకములో నతఁడు గుఱుతిడిన మూడు సంవాదములును జదువుచున్నాను.

శి—ఆ గ్రంథమేది ?

గు—భారతమాత పుత్త్రురత్నమును, శ్రీరామకృష్ణపరమహంస స్వామివారి శిష్యకోటిలో సగ్రగణ్యుఁడను, పరమపవిత్రచారితుఁడును, దేశభక్తావతంసమును, అగు శ్రీవివేకానందస్వామి యువస్వామిసాదులన్నియు మాయావతిలోనుండు అద్వైతాశ్రమమువారు లోకోపకారార్థము 7 సంపుటములలో ప్రకటించినారు. ఇది కడపటి యేడవసంపుటము. అందు శ్రీస్వామివారి “సంభాషణములు, సంవాదములు” అను శీర్షకముతో ముద్రించిన ప్రకరణములోని 19, 23, 24 భాగములు, గుఱుతుపెట్టి నన్నుఁ జదువుమన్న భాగములు.

శి—జగత్ప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీస్వామివారికిని వారిశిష్యులకును జరిగిన సంవాదములు ఆంధ్రజనులకు మనోహరములైన మహోపదేశములుగా నుండకమానవు. మీమాటలతో వినిపించెదరా ? స్వామివారిమాటలతోఁ జెప్పెదరా ?

గు—కాచావరణములోనుండి వెలువడుకాంతికిని కాగితములో నుండి వచ్చుకాంతికిని ఎంతభేదముండునో స్వామివాక్కునకును నావాక్కు

నకును అంతవారయిండును. కనుక శిష్యునితో జెప్పిన ఆయనమాటలే అనువాదరూపముగా ఆంధ్రమున వినిపించడలచుకొన్నాను.

శి—ధన్యోస్మి ! అట్లేకానిండు.

(19:—స్థలము, బేలూరిలో అద్దెకువుచ్చుకొనియున్న మఠాగారము—సంవత్సరము 1898.) ఆనాటి ప్రాతః కాలమున శిష్యుడు మఠమునకు వచ్చినాడు. వచ్చి స్వామివారిపాదములంటి లేచి నిలబడినాడు. నిలబడినవెంటనే “ఇంకను నీ వొకరికొలుపుగోనుండుటవలన బ్రయోజనమేమి? ఏదోయొక మంచివ్యాపారముతో నేలప్రవేశింపరాదు?” అని స్వామి యడిగినాడు. అప్పుడెదోయొకకుటుంబముగోనిపిల్లలకు చదువు చెప్పచు నుపాధ్యాయవృత్తిలోనుండిన శిష్యుడు “ఉపాధ్యాయవృత్తిని గూర్చి తమయభిప్రాయమేమి?” అని యడిగినాడు. అంతట వారిరువురకును ఈక్రిందిసంభాషణము జరిగినది :—

స్వా—చిరకాలము పిల్లలకు చదువుచెప్పచున్నవానిబుద్ధి మొద్దు పాటును. అతని తెలివి బహిర్వ్యక్తముగాదు. అహోరాత్రములు పిల్లల నడుమనుండువానిబుద్ధి క్రమక్రమముగా మందగించిపోవుచు. కనుక నీవు బాలురకుఁ జదువుచెప్పవ్యాపారము మానివేయుము.

శి—మఠేమిచేయుమనెదరు నన్ను ?

స్వా—విను ! ప్రాసంగికప్రవృత్తిగల సంసారివై జీవించుచు ధన మార్జించు సంకల్పము నీకున్నయెడల అమెరికా వెళ్లుము. వ్యాపారమార్గములు నేను నీకుఁ దెల్పెదను. అట్లుచేయుచో, నీ వైదుసలవత్సరములలో నధికధనము సంపాదించుకొనఁగలవు.

శి—ఏవ్యాపారములోదిగను ? నాకు ధన మెచటనుండువచ్చును ?

స్వా—ఏమి తెలివితక్కువమాట లాడుచున్నావోయి ! దుర్దమమై అపారమైనశక్తి నీలోనేయున్నది. “నేను వ్యర్థుడను! రిక్తుడను!” అని భావించుకొనుచుండుటవలన నీవశక్తుడవై నావు. నీవనలే? మనజాతి

యంతయు నశ్లేయైపోయినది. ఒకసారి తిరిగి ప్రపంచమంతయుఁ జూడుము. ఇతరజాతుల జీవనప్రవాహ మొంత ప్రబలముగా నెంత వీర్యవంతముగాఁ బొలుచున్నదో నీకుఁ బ్రత్యక్షముగాఁ గాన్పించును. ఇంక నీవేమిచేయుచున్నావో చూచుకొనుము. అంతవిద్య సంపాదించుకొనికూడ “నాకేదైన నుద్యోగమిం”డని పోయి యితరుల గుమ్మములకడఁబడి యేడ్చుచున్నావు. పరుల పాదాఘాతములు తిని వారికి దాస్యముచేయుచు గడ్డిపరకంత విలువయైన జేయని మీతో నిరంక జారుచుమేయున్నది ?

మనదేశము మహాసారవంతమైనదేశము, అందు జలాశారములు పుష్కలముగా నున్నవి; సహజముగా అప్రయత్నముగాఁ బండు పంటలు ను లభించు వస్తురాసులును ఇతరదేశములలోకంటె సహస్రగుణము లధికముగా నున్నవి. ఇట్టివర్జితులలోఁగూడ మీకుఁ దినుటకుఁ దిండియును ఒడలుగవ్వకొనుటకు బట్టయును లేకున్నవి! ఇచట నుత్పన్నములగు పదార్థములు పరదేశములలో నాగరకతావ్యాప్తికై బ్రధానకారణములగుచున్నవి, అంత వస్తుసమృద్ధిగల యీదేశములోని మీ రిట్టిదుర్దశకు వచ్చినారు ! మీస్థితి కుక్కలస్థితికంటెను నికృష్టముగానున్నది ! ఇట్టి మీరు మీ వేదవేదాంతములగొప్ప చెప్పకొనుచు మురియుచున్నారు! కూడుగుడ్డలు సంపాదించుకొనుటకై నను శక్తిలేక జీవనమునకు సదా యితరుల నాధారముచేసికొనియుండు జాతికి గర్వహేతు వేమియుండును? కనుకఁ బ్రస్తుతము మీమతాచారములన్నియు నభిలోఁ బడవై చి మొట్టమొదటఁ బ్రాణధారణార్థము గావించుకొనవలయుబవరములోదిగుటకు నన్నధ్యులుగండు!

మీదేశములో పండుముడిసరకులు గొనిపోయి విదేశీయులు వాని నమూల్యములగు పదార్థములుగాఁ మార్చుకొని యేమితిలాభము నందుచున్నారు, మీలో అవస్థాదులనన్నిటిని, బరువులుమోయు గాడిదలవలె, బై నివేసికొని తిరుగుచున్నారు! పరదేశీయులు హిందూదేశపు ముడిసరకులు దిగుమతిచేసికొని, తమబుద్ధి యుపయోగించి వానిని వివిధములైన

చక్కని పణ్యపదార్థములుగా మార్చుకొని గొప్పచారగుచున్నారు, ఇక మీరేమిచేయుచున్నారు ! మీ తెలివియంతయు బీగమువేసి విగించుకొని, పరంపరాగతమైన పై తృకధనమంతయుఁ బాటనై చుకొని, దీనాలాపములతో “అన్న మోరామచంద్రా!” యనియేడ్చుచుఁ దిరుగులాడుచున్నారు!

శి—అయ్యా ! మఱి మాకు జీవనాధారము తెట్లుదొరకఁగలవు ?

స్వా—అట్లనెదవేమి? సమస్తసాధనములును మీహస్తములలోనే యున్నవి. కన్నులకు గంతలుకట్టుకొని “అయ్యో, నేనంఘుఁడనైనాను, నాకేమియుఁ గనఁబడుటలేదు!” అని యఱచుచున్నారు. ఆకంటికట్లు పీఠి పాటవేసి చూచుచో, యావత్ప్రపంచము మధ్యందిసమార్తాండము యూఖదీప్తమైయున్నట్లు కాన్పింపఁగలదు. ఇక్కడ మీకు డబ్బుదొరకని యెడల, కేపు చెల్లింపనక్కఱలేకుండ కలాసులుగాఁ బనిజేసికొనుచు, ఓడ యెక్కి విదేశములకుఁబొండు. హిందూదేశపు బట్టలో, తుండుగుడ్డలో, వెదురుసామానులో, ఈదేశపుసరకు లితరములైనవేవో, పట్టుకొనిపోయి అమెరికా యూరప్యపట్టననీధులవెంబడిఁ జని విక్రయించుకొనుఁడు; ఇప్పు టికిని విదేశవిపణిస్థలలలో హిందూదేశవస్తువులపై నెంతమోజున్నదో అప్పుడు మీకు బోధపడును. ఈవిధముగా హిందూదేశపుసరకులు అమె రికాలో నమ్ముకొని ధనవంతులైనట్టి హుగ్లీజిల్లా మహమ్మదీయుల గొందఱు నే నెఱుఁగుదును. మనదేశమున కాశిలోఁ బ్రశస్తముగానేయఁబడు చీరలు చూడుఁడు, అట్టిబట్ట లీప్రపంచమున నన్యస్థలములలో నెక్కడను దొరకవు. ఈబట్టలు పట్టుకొని నీవు అమెరికాకువెళ్లి వానితో గొనులు కుట్టించి అమ్ముకొనుము, అప్పుడు నీధనార్జనశక్తి యెంతయో నీకుఁ దెలియును.

శి—ఆదేశములలోని స్త్రీలకు చిత్రచిత్రవర్ణములుగల దుస్తులు రుచింపవని విన్నాను, బనారసుచీరలతోఁజేసిన గొనులు వారెట్లు ధరింతురయ్యా ?

స్వా—వారు ధరింతురో ధరింపరో ఆమాట నీకేల? ఆసంగతి

నేను జూచెదను. ప్రయత్నించి ప్రయాణమై యటకఃఖోవుననియే నీది, అదిచేయుము. ఆదేశములో నాకు స్నేహితులు పెక్కురుగలరు, సిఘరసు చేసి నేను నీకు వారిపరిచయము గలిగించెదను. మొట్టమొదట ఆబట్టలు వారినే కొనుడని కోరెదను. పిమ్మట ననేకులు వారిననుకరించుట నీవే చూతువు, తుదకు ఆబట్టలపై నచటిప్రజ కపరిమితాభిలాష కలుగున, అప్పుడు చాలినంతవస్త్రసామగ్రి నీవు వారికిఁ దెచ్చి యాయనేలేవు!

శి—కాని స్వామీ! ఆవ్యాపారమునకుఁ గావలయు మూలద్రావ్యము నేనెటనుండి తేగలను?

స్వా—ఏలాగుననో యొకలాగున వ్యాపారారంభమున నేను నీకుఁ గొంచెముసాయము చేసెదను, తరువాత నీస్వశక్తి నే నీవాఙ్మరము చేసి కొనవలయును.

“ఓడిచచ్చిన, స్వర్ణ సౌఖ్యముదొరకును ; గరిచిన, నీవైహికభోగము లనుభవించువు.” (గీత 2 ఆ. 37 శ్లో.)

అట్టిప్రయత్నముచేయుచు నీవు చచ్చిపోయినను మంచిదే! ఎందుచేత? నీయనంతర మనేకు లావ్యాపారము నవలంబింతురుగనుక; నీకు విజయమే సిద్ధించునని, విత్తవిభవములతోఁగూడిన సుఖజీవనముచేయుదువు.

శి—బౌద్ధయోగ! అదివిజయమే! కాని దానికిఁజాలినదైర్యము నాకులేదు.

స్వా—బిడ్డా! అదియే నేజెప్పినది. నీకు శ్రద్ధయే—ఆత్మనిశ్చాసమే—లేదు. నీకేమిలభించును? ఐహికాభ్యుదయములేదు, ఆముష్మికాభివృద్ధి అంతకంటెనులేదు. నేజెప్పినతోరప్రవోక్తి యావచ్ఛక్తియు నుపయోగించి చరితార్థమైన సంసారయాత్రచేయుము, లేదా సర్వసంగపరిత్యాగముచేసి మేమెన్నుకొనినమార్గ మవలంబింపుము. పారమార్థికోపదేశములుచేయుచు సర్వదేశప్రజలకు సేవచేయుము—అప్పుడే మాకువలె నీకును నీవ. తు పట్టెడన్నము దొరకును. షరస్వతోపకారవినిమయములేనప్పు డీప్రపంచములో నొకరినొకరు లక్ష్యముచేయుదురనుకొనుచున్నావా?

మాస్థితి చూడుము, గృహస్థుల కేదోకొంత యాభ్యాత్మికబోధము చేయుచుందుముగనుకఁ బ్రతిఫలముగా వారు మాకుఁ గొన్నికబళముల యన్నము పెట్టుచున్నారు. ఏమియు నీవు చేయనప్పుడు వారు నీకేల తిండి పెట్టెదరు? కేవలదాస్యవృత్తినవలంబించి యితరులకు సేవచేయుచుండుట నీకెంతయో కష్టముగాఁ గానిపించుచున్నను నీవింకను మేలుకొనకున్నావు, అందుచే నీదుఃఖ మెన్నఁటికిని అంతరింపకున్నది—ఇది నిజముగా మా యాదేవియొక్క మహామోహకశక్తి! పాశ్చాత్యదేశములందు ప్రజాప్రతినిధిసభలలో ఇతరుల సేవలుగానుండువారు కూర్చుండుట కుద్దేశింపఁబడినవీతములు వెనుకవరుసలలోఁ జేర్చుటయు, ముందుకుర్చీలు స్వతంత్రోద్యమములందుఁగాని విద్యయందుఁగాని బుద్ధియందుఁగాని విఖ్యాతిఁ గాంచినవారు కూర్చుండుటకుఁ బ్రత్యేకముగాఁ బెట్టుటయు, నేను జూచినాను, పాశ్చాత్యదేశములలో వర్ణభాదలేదు. ప్రయత్నించి పాటుపడి భాగ్యవంతులైనవారే ప్రజానాయకులుగాఁ బరిగణింపఁబడుదురు, వారే దేశభావిదళానిర్ణయధికారులు. ఇఁక మీదేశములో మీరు జాత్యాధిక్యజన్మాధిక్యములఁగూర్చి బడాయిమాటలు చెప్పుకొనుచు చిట్టచివరకు పొట్టకు పట్టెడన్నము సంపాదించుకొనలేని దురవస్థకు వచ్చినారు! సూదియైనను స్వతంత్రముగాఁ జేసికొనలేని శుంతలగు మీరు ఆంగ్లేయుల సభిక్షేపింప సాహించుచున్నారు! శిల్పవిద్యలు, కళలు, కర్మాగారవ్యాపారములు, ప్రపంచములో జీవనముకై కావించు పోరాటమునకుఁగావలయు వ్యవహారదక్షత, ప్రయోగశీలత—ఇవన్నియు వారిపాదములకడఁ గూరుచుండి నేర్చుకొనుఁడు. మీరు సమర్థులైనప్పుడే పోయి గౌరవము మరిలమీకువచ్చును, అప్పుడే వారు మీమాటలు చెవినిపెట్టుదురు. నలయు సన్నాహములేకుండ దేశీయమహాసభలలోఁ బెట్టు వట్టి కేకలవలన నేమిలాభము?

శి—కాని, అయ్యో! విద్యావంతులందఱును ఆసభలలోఁ జేరెనారు.

స్వా—ఏనోకొన్ని పరీక్షలలో విజయమొంది మంచియుపన్యాసము లీయఁగలిగినంతమాత్రముననే మనుష్యుఁడు విద్యావంతుఁడనుకొనుచు న్నావు. జీవికాసంపాదనముకై చేయు సంసారసంగ్రామములో సామాన్యజనులకు సాధనసంపత్తి నొసఁగి సాయపడనివిద్య, శీలబలము చేకూర్పనివిద్య, లోకోపకారపరాయణత్వమును బుట్టించనివిద్య, హృదయములో హర్షక్షౌధైర్యముదయింపఁజేయనివిద్య—విద్య యనిపించుకొననేరదు. స్వతంత్ర జీవనసామర్థ్య మొసఁగువిద్యయే విద్య. క్రిందిపాఠశాలలలోను పైకళాశాలలలోను మిరివిప్పుడు కలుచువిద్య మిమ్ముజ్జీర్ణరోగులఁ జేయుటకుమాత్రమే యుపయోగపడుచున్నది. కేవలజడయంత్రములవలె బనిచేయుచు మీరు అనుకుచేపబ్రతుకు బ్రతుకుచున్నారు !

పాలము సేద్యముచేయురైతు, చెప్పులుగుట్టుమాదిగవాఁడు, వీధులుతుడుచుసాకివాఁడు—వీరికి బాటుపడి స్వతంత్రజీవనము చేసికొను సామర్థ్యము మీకంటె నెక్కువగానున్నది. మాటాడకుండ సణుగుకొనకుండ శాంతమఁగాఁ జరకాలమునుండి వీరు పాటుపడి పనిచేయుచు, వస్త్రుత్పాదనకిర్రలై, యావద్దేశభాగ్యమునకును మూలములై నారు. అతిశీఘ్ర కాలములో వారు మిమ్ముదాటి మీకంటె నున్నతస్థితిని బ్రాపింపనున్నారు. క్రమముగా ధనమంతయు వారిచేతులలోనికి వచ్చుచున్నది, లేమిబాధమీయంత వారికి లేదు నవీనవిద్యావిధానము మీప్రాచీనసంప్రదాయములను మార్చివైచినది, ఉపజ్ఞాశక్తి లేకపోవుటచేత క్రొత్తవిత్తోపార్జనమార్గములు కనిపట్టఁజాలకున్నారు. ఎంతోకాలము పరమశాంతులైన యీ పామరప్రజలను మీరు బాధపెట్టినారు ; ప్రతీకారసమయ మిప్పుడువచ్చినది. ఉద్యోగమునే మీజీవితముయొక్క ప్రయోజనముగాఁజేసికొని, దానికి వ్యర్థాన్వేషణము చేయుచు, మీరు వినాశమునొందుదురు.

శి—అయ్యా! అపూర్వకల్పనాశక్తి యితర దేశీయులకంటె మాకు తక్కువగా నున్నప్పటికిని, క్రిందిజాతు లింకను మాబుద్ధిచేతనే నడపఁబడు

చున్నవి. కనుక జీవనపురోరాటములో జయించి పైజాతుల మీఁబుటకఁ జూలినసామర్థ్యమును జ్ఞానోత్కర్షమును నిమ్మజాతుల కెచ్చుటనుండివచ్చును?

స్వా-నీవలె వారేవో కొన్ని పుస్తకములు చదువకపోయినఁ బోనిము! దర్జీవలనవచ్చిన దర్జాయును నాగరకతయును నీకువలె వారికి లేకపోయినఁ బోనిచ్చు! వానివలన లాభమేమున్నది? సర్వదేశములలోను ప్రజాసంఘములకు వారు వెన్నెముకలవంటివారు. ఈనిమ్మజాతులు వారుచేయుచుండుపనులు చేయకున్నచో, నీకు అన్నవస్త్రము లెక్కడనుండివచ్చును? కలకత్తాలోని పాకీవాండ్రొకరోజు పనిచేయుటమానిన, సందఱును భయవిప్లుతులగుదురు, మూడురోజులు వారు సమ్మెకట్టికట్టిన అంటురోగములుపుట్టి పట్టనమంతయు నిర్మానుషమగును. పనివాండ్రి వారిపని యాపివేసిన, నీకు కూడుగుడ్డలువచ్చుటకూడ నాఁగిపోవును. స్థితిగతుల్లిండిఁగా, నీవు వారు తక్కువజాతివారని యెంచి నీవిద్యనుగూర్చియు జ్ఞానాతిశయమునుగూర్చియు నేమేమో గర్వోక్తలాడుచుండువు.

త్రి-డికై దేవులాడుచు కొట్టుకొనుచుండుటచేత వారికి ప్రబోధావకాశములు లేకపోయినవి. సహజమైన ఘనుష్యబుద్ధిచే నడవఁబడుచు నెంతోకాలము వారు యంత్రములవలె నొక్కరీతిగాఁ బాటుపడి పనిచేసినారు; ఇక సంఘములో విద్యాధికులైన గడుసువారు వారిపరిశ్రమఫలములలో విశేషభాగము చూడగొనినారు. ప్రతిదేశములోను నిశ్లేజరిగినది. కాని యిప్పుడు కాలములు మారినవి. నిమ్మజాతుల కీసంగతి క్రమముగా గోచరించుచున్నది. న్యాయ్యముగా తమకురావలయులాభములను తాము లాగుకొనుటకఁ గృతనిశ్చయ్యలై వారైకమత్యముతోఁ బ్రతిఘటించి పనిచేయుచున్నారు. మొదట నుద్బుద్ధులైనవారు అమెరికాయూరప్యలలోని సామాన్యజనులు, వారప్పుడే పోరాడుట కారంభించినారు. ఈయుద్బోధసూచనలు హిందూదేశములోఁగూడఁ గాన్పించుచున్నవి.

ప్రస్తుతము నిన్ను జాతులుకట్టు పెక్కుసమ్మెకట్లే దాని కమోఘదృష్టాంతములు. ఎంతవ్రయత్నించినను, అగ్రజాతులవారికి నధమజాతులవారిని తొక్కి యణచిపెట్టజాలరు. యథాన్యాయమైనహక్కులు సంపాదించుకొనుటలోఁ గ్రిందిజాతులవారికిఁ దోడ్పడుటయే పైజాతులవారికి షేమము. కనుక సామాన్య ప్రజాసంఘములో విద్యావ్యాపనము గావించు పని మీరు పైనివైచుకొనుడు. “మీరు మాసోదరులు—మాశరీరమున కవయవములవంటివారు—మేము మిక్కుట ప్రేమింతుముగాని యెన్నఁడు ద్వేషింపము.” అనిచెప్పి యామాటలు వారిమనసున కెక్కింపుడు. ఈ సమసుఖదుఃఖభావము, ఈయవ్యాజానురాగము, మీరు వారికిఁ జూపుచో, వారిక్రియోత్సాహశక్తి నూలుమడుగులు హెచ్చును. ఆధునిక శాస్త్రసాహాయ్యమున వారిలో జ్ఞానజ్యోతి వెలిగింపుడు. దేశచరిత్ర, భూగోళశాస్త్రము, ప్రకృతిశాస్త్రములు, సాహిత్యవిద్య, వానితోపాటు మతములో నిగూఢముగానుండు పరమసత్యములు—ఇవన్నియు వారికి బోధింపుడు. ఈసదుపదేశములకుఁ బ్రతిఫలముగా ఉపదేశకులదార్శిన్యముకూడ మాయమైపోవును. పరస్పరవినిమయమువలన నుభయపక్షములవారును అశోన్యమైతి గలిగియుందురు.

శి—సరియేకాని! స్వామీ! విద్యావ్యాప్తివలన వారిబుద్ధికూడ వికసించి సారవంతమగుటతోడనే మావలె వారును సోమరులై వారి క్రిందిజాతివారిత్రమయొక్కఫల మనుభవించుచు నిర్వాప్తసారనిరర్థకజీవనము సాగించుకొందురు.

స్వా—అట్లేలజరుగును? జ్ఞానోదయమైనప్పటికిని కుమ్మరి కుమ్మరిగానేయుండును, బాలరి బాలరిగానేయుండును, సేద్యకాఁడు సేద్యకాఁడుగానేయుండును. వారు కులక్రమాగతములైన తమవృత్తులేల వదలుకొనవలయును? “సహజంకర్మ కౌంతేయ! సదోషమసి నత్యజేత్—లోపములతోఁ గూడియున్నను అర్జునా! పరంపరాప్రాప్తమైన వ్యాపారమును వ

దలిపెట్టకుము.” ఈ ప్రకారము వారికి బోధించు నెడల, వారి వారివృత్తులను వారేలత్యజింతురు? త్యజించుటకుమాటుగా, జన్మముచే లబ్ధమైన జీవన వ్యాపారమును వారిజ్ఞానబలముచే మఱింతచక్కగా సాగించుకొందురు. కాలక్రమమునఁ బ్రతిజాతిలోను అనేకధీసంపన్నులు బయలుదేలుదురు. అంతట అగ్రజాతివారగు మీరు వారిని మీలోఁ జేర్చికొందురు. వీరస్య పతియగు విశ్వమిత్రుని బ్రాహ్మణునిగా స్వీకరించుటవలన క్షత్రియజాతి వారందఱు బ్రాహ్మణుల కెంతకృతజ్ఞులై యుండిరో చూడుము. అట్టి సదనుకంపాసహకారిత్యములవలన పక్షులును పశువులును ఆత్మీయములగు నప్పుడు మనుష్యులమాట వేఱుగాఁ జెప్పవలయునా?

శి—అయ్యా! మీరు సెలవిచ్చినది సత్యమే, కాని పై వర్ణములకును క్రిందివర్ణములకును నడుమ నింకను సముద్రమంత యంతరమున్నది. హిందూదేశములో అగ్రజాతులకు అవరజాతులపై సానుభూతి పుట్టించి వారికిఁ గలుపుఁగోలుతనము గలిగించుట కష్టసాధ్యమైనపనిగాఁ గన్పట్టుచున్నది.

స్వా—అదిలేకుండుట అగ్రజాతివారగు మీకే క్షేమకరముగాదు. ఎంతకాలమునుండియో విామూలమునఁ గలుగుచున్న అంతఃకలహములు మిమ్మే నాశముచేయును. పామరప్రజలలో ప్రబోధముకలిగినప్పుడు మీరు వారికిఁగావించిన వీడ వారికిఁ దెలియును, అంతట వారి ఒక్కముఖమారుతపుదెబ్బతో మీరెల్లరు దూరముగాఁ గొట్టుకొనిపోదురు. ఇదివఱకు మీకు నాగరకతయును ఔన్నత్యమును వారివలననే కలిగినవి, అప్పుడు మీయధఃపతనముకూడ వారివలననే సంభవించును. బలవత్తమమైన రోమన్ శిష్టతాశ్రేష్ఠతలన్నియు పామరులగు ‘గాల్’ జాతివారిడాకకు నిలువలేక యెల్లు బుగ్గియైనవో ఆగోచించుకొనుఁడు! కనుక, విద్యాబుద్ధులు గఱపి పామరజనులను వారిప్రస్తుతతమోనిద్రానుండి లేపుడని నేను మీకు మతిమతి చెప్పుచున్నాను. వారు లేచినప్పుడు—ఎప్పుడో

యొకప్పుడు లేవకమానరు—వారు మీ యుపకారమును మఱవక మీకు కృతజ్ఞులై యుందురు.

(ఈసంభాషణమంతయు జరిగినపిమ్మట శిష్యునిజూచి స్వామి యిట్లుపలికెను.)

ఈవిషయములన్నియుఁ గట్టిపెట్టి, నీవేమి నిశ్చయించుకొంటివో నాకుఁ జెప్పుము. ఏదైననుసరే, రెంటిలో నొకటిచేయుము. ఏదోయొక వ్యాపారములోనైనఁ బ్రవేశింపుము, లేదా “ఆత్మనో మోచాన్తే జగద్ధితాయచ—నీవిముక్తికొఱకును లోకహితముకొఱకును మావలె నిజమైన సన్న్యాసపథమునకై సరచ్చు. నిజముగా రెండవమార్గము సర్వోత్కృష్టమైన మార్గము. గృహస్థుఁడవై యసారమైనసంసారములోఁ జొచ్చుటవలన నేమి మేలుకలుగును? ఈప్రపంచములో సమస్తము క్షణభంగురమని నీకుఁ దెలిసియేయున్నది. “నలినీదళగతజల మతితరళమ్, తద్వజ్జీవిత మతిశయచ పలమ్—తామరాకుమీఁది జలమునలె జీవన మస్థిరము.” కనుక నీవాత్మజ్ఞానోపాన్తనతృష్ణగలతీవ్రముముఝుఁడవై యున్నయెడల, నిక నాలస్యముచేయక వెంటనే రా! ముందఱికి రా! “యదహరేవవిరజేత్ తదహరేవప్రవజేత్—ఏరోజునఁ బ్రపంచముపై నీకు వైరాగ్యముకలుగునో ఆరోజుననే సర్వము త్యజించి సన్న్యాసివిగమ్ము” అని జాబాలోపనిషత్తు చెప్పుచున్నది. ఇతరులమేలుకొఱకు నీబ్రతుకు బలిగా నిడి * “ఉత్తిష్తత, జాగ్రత్, ప్రాప్యవరాన్ నిబోధత—ముముక్షులారా! లేండు, మేలుకొనుఁడు! శ్రేష్ఠులైన గురువులబడసి జ్ఞానవంతులు గండు. (గమ్యస్థానము పొందించువఱకు ఆగకఁడు)” అను అభయవార్తను గొని యింటింటికిఁ బోయి తెల్పుము.

* కఠోపనిషత్తు.

IV-2

(23 :—ప్రదేశము, కిట్టబడుచుండిన బేలూరిమఠాలయము. సంవత్సరము, 1899).

శి—మనదేశమును మనప్రజాసంఘమును ఇంతయధోగతికి వచ్చి నవేమి స్వామీ ?

గురువు—(శ్రీవివేకానందస్వామివారు)—దాని కుత్తరవాదులు మీరే ! మీరే దానిని దెచ్చినవారు !

శి—అదేమిస్వామీ వింతమాట లాడుచున్నారు !

గు—అతిదీర్ఘకాలమునుండి మనదేశములోని క్రిందిజాతులవారిని మీరు నీచులగా, గర్హ్యులగా, జూచుచున్నారు; తత్ఫలముగా నిపుడు మీరు ప్రపంచదృష్టిని పరమనీచులును పరిభవసాత్తులును అయినారు.

శి—మేము క్రిందిజాతుల నవమానించుట మీరెప్పుడు చూచి నారయ్య ?

గు—అట్లడుగుచున్నా వేమిఁ పురోహితజాతిలోఁజేసిన మీరు బ్రాహ్మణేతరులను వేదములు వేదాంతములు ఇతరప్రధానశాస్త్రములు—ఇవేవియు నెన్నడును జదువనిచ్చినారుగారు, చదువుట యటండ వానిని తాఁకనైనను తాఁకనిచ్చినారుగారు. మీరే వారిని లేవకుండ నణగఁగ్రొక్కి యుంచినవారు. కేవలస్వార్థపరులై వారి కట్లుచేసినది మీరే. మత గ్రంథముల యేకస్వామ్యము తాము గైకొని అనుమోదప్రతిష్ఠాధికారములు తమ చేతులలోఁ బట్టుకొనినది బ్రాహ్మణులే. హిందూదేశము లోని యితరజాతులను మాటిమాటికి అల్పులని అపకృష్టులని చెప్పుచుఁ దాము నిజముగా అట్టివారే యనువిశ్వాసము వారిమనసులలో మీరు గలిగించినారు. “నీవు నీచుఁడవు ! నీవు నికృష్టుఁడవు !” అని యైనప్పుడు కానప్పుడు నీ హాకనిని నిందించుచున్నయెడలఁ, దాను నిజముగా అట్టి వాఁడే యనునమ్మకము కాలక్రమమున సతనికి గలుగకమానదు. దీనినే

మోహనతంత్రముందురు. బ్రాహ్మణేతదజాతివా రిప్పుడు మెల్లమెల్లగా మేలుకొనుచున్నారు. బ్రాహ్మణుల వేదములందును మంత్రములందును వారికుండు పూర్వవిశ్వాసము సడలిపోవుచున్నది. ప్రతీద్యవిద్యావ్యాప్తి వలన విపులమాయలన్నియు, వహ్నికాలముగో పద్మానదీతటములవలె విరిసిపోవుచున్నవి—ఈసంగతి నీకు గోచరించుటలేదా?

శి—ఔనయ్యా! పూర్వధర్మపరాయణులగు ఛాందసుల ఆశ్చేషణములును భర్తృసములును ఇప్పుడు క్రమక్రమముగా తగ్గిపోవుచున్నవి.

గు—జరుగవలసినట్లే జరుగుచున్నది నిశ్చయముగా బ్రాహ్మణులు కొంతకాలమునుండి క్రమశః కూరిమైన యధర్మపథమును దొక్కినారు. స్వహితపరులై కేవలము తమప్రతిష్ఠ నిలఁబెట్టుకొనుటకు వారు అపూర్వములును అన్యైదికములును నీతిబాహ్యములును అన్యాయములును అగు ఆచారములు చొరఁబెట్టినారు, కనుక వెంటనే దానిదుష్ఫలము లనుభవించుచున్నారు.

శి—ఆదుష్ఫలము లేవయ్యా?

గు—నీ కగపడుటలేదా? గతించిన వేయిసత్సరములనుండియు మీరు వట్టి బానిసబ్రతుకు బ్రతుకుచుండుటకును పరదేశీయులు మిమ్ముఁ జూచి యసహ్యించుకొనుటకును మీదేశమువారే మిమ్ముపేక్షాభావముతోఁ జూచుచుండుటకును మీరు హిందూదేశపుటవరజాతులవారిని చులుకనగాఁ జూచి నిరసించుటయే కారణము.

శి—కాని అయ్యా! ఇప్పటికిని శుభాశుభకర్మములన్నియు బ్రాహ్మణులచేతనే యథాపూర్వముగా నడపఁబడుచున్నవి, వారియభిప్రాయములనుసరించియే ప్రజలు వానిని జరుపుకొనుచున్నారు. మీఁట్లు పలికెదరేమి?

గు—నాకట్లు కనఁబడదు. శాస్త్రవిహితములైన దశవిధసంస్కారములు నిష్ప్ర డెచట నాచరణముగో నున్నవి? నేను హిందూదేశమంత

యుఁ దిరిగిచూచినాను, శృతిస్మృతినిష్ఠములై నతత్త్వప్రదేశములందలి యాచారములే సర్వత్ర జరు లవలంబించి యనుష్ఠించుట నాకుఁ గనఁబడి నది. పృజాసంప్రదాయములు, దేశాచారములు, స్త్రీలగోమాతృమే వి పులప్రచారముగల వ్రతాదికర్మములు—ఎల్లయెడల నివ్వయే శ్రుతులను దోసిరాజని వానిష్ఠాన మాకృమించుకొనియున్నవి. అనువర్తించువారెవరు? వేని ననువర్తించుచున్నారు? చాలినంతడబ్బు నీవు వెచ్చిపండుగును నెడల నీకుఁ గావలయు అంగీకారపత్తములును నిషేధపత్తములును వ్రాసి యిచ్చుటకు ఆచార్యవర్గమువారు సిద్ధముగా నున్నారు ! నైదిక కల్పసూత్రములును గృహ్యసూత్రములును శ్రౌతసూత్రములును జదివిన వారు వారిలో నెందఱున్నారు? మఱియొకమాటనినుము—నంగదేశము లో రఘునందనస్మృతి ప్రమాణమైయున్నది; ఆవలఁ గొంతదూరమునఁ బ్రచారముగోనున్నది మితాక్షర ; మఱియొకచోట మనుస్మృతి ప్రబలముగా నున్నది. ఎల్లచోట్లను ఏకధర్మశాస్త్రనియమములే అంగీకరింపఁబడి అమలులో నున్నవని నీ వనుకొనుచున్నట్లున్నావు! ప్రజలమనస్సులలో వేదములయెడల నిష్పటికంటె నెక్కువ గౌరవప్రపత్తులు గలిగించి, వేదవిశనమును ప్రవేశపెట్టి, ప్రతిప్రదేశమందును వేదశాసనములే ప్రచారముగోనికి దేవలయునని నాయభీష్టము.

శి—అట్టిప్రచారము ప్రస్తుతకాలములో సాధ్యమగునా? వేదశాసనములన్నియు నిష్కడు అమలులోనికిఁ దీసికొనిరాఁగలమా ?

గు—ప్రాచీనవేదనియమములన్నియుఁ బ్రస్తుతప్రజ లంగీకరింపరను మాట వాస్తవమే; కాని యవసరమునుబట్టి కొన్నిచేర్చి కొన్నిమార్చి వాని నొకక్రొత్తస్మృతిగాఁగూర్చి ప్రజలయెదుటఁ బెట్టినచో వారు దాని ననుమోదించి యేలగొనింపరు?

శి—హిందూదేశమందంతటను ఇప్పటికిని అధమము మనుధర్మ శాస్త్రమైనను ఆచరణముగోనున్నదనియే నే నభిప్రాయపడుచుంటిని.

గు—ఆటవంటిదేమియుఁ జరుగుచుండుటలేదు. మీరాష్ట్రము లోనే దుర్నితయుక్తమైన తాంత్రికవామాచారములు మీలోఁబ్రవేశించి యస్థిగతములై యెట్లున్నవో చూచుకొనుము. మృతబౌద్ధమతావశేషమై దానియెముకలగూఁడువలె నిలిచియున్న యర్వాచీనవైష్ణవమతముగూడ వామాచారభూయిష్ట మైపోయినదే! ఈవామాచారము కేవలవేదమత నిరుద్ధము, అనైదికము; ఈఘోరవామాచారప్రవాహము సరికట్టి యంత రింపఁజేయవలెను.

శి—ఈమహాకశ్యపపుమతమందుర, ిడిగి మరల పరిశుద్ధముచేయు ట యీకాలములో మనకు సాధ్యమా మహాత్మా?

గు—ఓయిసిఱ్ఱికివాడా! ఏమి తెలివితక్కువమాటలాడుచున్నావు! “అశక్యము! అసాధ్యము!” అని మొఱపెట్టుచు మీరు బంగారము వంటిదేశమును పాడుచేసి దానిని దాదాపుగా వినాశస్థితికిఁ దెచ్చినారు. మనుష్యప్రయత్నమువలన సాధ్యముగానిదేమున్నది?

శి—స్వామీ! అట్టిసంస్కరణము మనుష్యాజ్ఞవల్క్యులవంటిమ హర్షులు మరల మనదేశములోఁ బుట్టినఁగాని అసాధ్యమని నాకుఁ దోచుచున్నది.

గు—హరిహరీ! వారిని మనుష్యాజ్ఞవల్క్యులఁగాఁ జేసినవి వారి శీలవైమల్యమును సాన్విధ్యపరతారహితమైన పరిశ్రమమునునా? మతాకటియా? ప్రయత్నించినయెడల మనము వారికంటెను ఎక్కువవారము గా వచ్చును. అట్టిచో మనయభిప్రాయములేల ప్రబలి ప్రజాప్రియములై యుండఁజాలవు?

శి—అయ్యా క్షమింపుఁడు! దేశములోఁ బ్రాచీనాచారములను పూర్వసంప్రదాయములను పునరుజ్జీవింపఁజేయవలయునని తమరిష్టదే సెల విచ్చితిరిగదా! ఇక మనవాదిమహర్షులను మఱమిట్లు లఘుభావముతో నెట్లు చూడఁగలము?

గు—ఎట్టి విపరీతమైనయనుమితి లాగినావోయి నామాటలనుండి! నాయాశయము నీవు గ్రహింపజాలనైతివి. ప్రస్తుతసంఘప్రయోజనముల ననుసరించియుఁ బ్రస్తుతకాలములననుసరించియుఁ బ్రాచీనవేదసంప్రదాయములను సంస్కరించి సవరించి నవీనరూపమున వానిని మనదేశములోఁ బ్రచారములోనికిఁ దేవలయుననికాదా నేజెప్పితిని!

శి—ఔ నట్లేచెప్పినారు.

గు—మఱి నీవాడుమాట లిట్లున్నవేమి? నీవు శాస్త్రములు చదివినవాడవు, నీయట్టివారిమీఁదనే కొండంత యాశపెట్టుకొని వారినే నమ్ముకొని నేనున్నాను. నామాటలు సరిగాగ్రహించి తదనుసారమైన తీర్మానములలో నీవు దిగుము.

శి—అయ్యా! నామాట లెవరువిందురు? మాయుపదేశములు మనదేశీయు లెట్లుగ్రహింతురు?

గు—ప్రజలసంశయములు పోగొట్టి మీరు వారికి సత్యము నచ్చెఱిప్పగలుగునెడలను, చెప్పనట్లు మీరుచేసి చూపగలుగునెడలను, వారు మీయుపదేశములు తప్పకుండ విని వాని నాచరణములోఁ జెట్టుదురు. అటుగాక, భీరువులై, చిలుకలవలె శ్లోకములుమాత్రము చదువుచు, బ్రహ్మణములు కృష్ణనఁగూరలుగాఁ గురియిచుచు, గేవలచాక్యూరులై, చెప్పెడునీతులను స్వాచరణములోఁ జూపకుండునెడల, ఆదరముతో మీమాట లెవ్వరును ఆలింపరు.

శి—దయచేసి సంక్షేపముగా సంఘసంస్కరణమునుగూర్చి నాకేదో యొకసలహా యిండు.

గు—ఎన్నెన్ని సలహాలో యీవఱకే నేను నీకిచ్చినాను. ఆయన్నిటిలో నొక్కటియైన నిప్పుడాచరణములోనికిఁ దెచ్చిచూపుము. నీవు చేసిన వేదాధ్యయనమును నాకడ విన్నహితోపదేశములును సార్థకములైనవని ప్రపంచమునకు గోచరింపఁజేయుము. మనుస్మృతియును మఱి యేనేకేతరగ్రంథములును నీవు చదివినావు—వానికన్నిటికిని ఆధారభూతమై

అయన్నిటియందంతస్థితమై యున్న మూలప్రయోజనమేది? ఆమూలమున కుమాత్రము భంగముకలుగకుండఁ జూచుకొని, మనపూర్వద్దులుచేసినట్లు వానిలోని పరమసత్యములను ప్రభావధర్మములను సంగ్రహించి, ప్రస్తుత కాలోచితములగు భావములు వాని కదనముగాఁజేర్చుము ; ఈవిధినిషేధ సూత్రములప్రకారము నడచుకొనుటవలన హిందూదేశమందుండుజాతుల న్నియు శాఖలన్నియు అంతశ్శాఖలన్నియు—అందఱును బాగుపడి సమస్త సుఖములతో వర్ధమానులై యుండునట్లుమాత్రము నీవు జాగ్రత్తపడవలె ను. అట్టిస్మృతియొకటి రచించి నాకుఁ జెప్పు. అది నే నంశోధించి సవరించెదను.

శి—అయ్యా ! అది సుకరమైనపనిగాదు ; అట్టిస్మృతి కష్టపడి వ్రాయుదుననుకొండు ; అది ప్రజలు స్వీకరింతురా ?

గు—ఏలస్వీకరింపరు? చ్రాసిచూడుము! “కాలోహ్యాయం నిరవధి ర్విపులాచపృథ్వీ—కాలమనంతము, ప్రపంచము విశాలము” నీవు యథోచితముగా సమంజసముగా వ్రాయునెడల నది ప్రజలు సగౌరవముగా గ్రహించుకాలము రాకతప్పదు. మీరే వెనుక వేదర్థులై యుండి యిప్పుడు భిన్నాకారములతో మరలవచ్చినారు, అంతే! మీయందఱలో ననంత మైనశక్తియున్నది. అది నేను సూర్యకాంతివలె సువిస్పష్టముగాఁ జూచుచున్నాను. దానినిలేపుఁడు ! రేపుఁడు ! లెండు ! లెండు ! నడుముకట్టుకొని త్రికరణశుద్ధితో సోల్లాసముగా సోత్సాహముగా పనిలోఁ బ్రవేశింపుఁడు ! చిటికలో మాయమైపోవు విత్తవిభవవిఘాతులవలన మీకేమి లాభముగలుగును? నామనస్సు మీరు కనిపట్టినారా?—నేను ముక్తిని గిక్తిని లక్ష్యమునేయను, అట్టివి నాకక్కఱలేదు. ఈభావములు మీయందఱలో నుద్భవింపఁజేయుటకే నేను నియుక్తఁడనై వచ్చినాను ; ఒక్కమనుష్యుని మంచిక్షోణ్యోపైటి సదభ్యాససంపన్నునిజేయుటకు నేను లక్షజన్మములైన నెత్తుటకు సంసిద్ధుఁడనై యున్నాను !

శి—కాని, స్వామీ! అట్టిపనులు పూనుకొనుటవలన నేమిప్రయోజనము? మృత్యుదేవత మహాదర్పముతో మనల వెన్నాడి వచ్చుచుండుటలేదా?

గు—చీ! చీ! యేమిమాటలాడుచున్నావు! చచ్చుచో నొక్కసారియే చత్తువు; అంతేకాని పిటికినై సదా చావుతలపోతలలోనేపడి నీ జీవితముగో నిమిషమున కొక్కొక్కచావుచొప్పున నిత్యమరణబాధ లేల పడెదవు?

శి—సరియేపోనిండు! మరణచింతనచేయను. కాని యీక్షణికమైన జగత్తులో ఏపనిచేసినను ఏమిలాభము?

గు—బిడ్డా! చావకతప్పనప్పుడు మొరల్లవలెను పాపాణములవలెనుగాక శూరులవలె జచ్చుట మంచిదిగాదా! బుద్బుదప్రాయమగు నీ లోకములో నొకరోజు రెండురోజులలో ఎక్కువగా జీవించుటవలన నేమి ప్రయోజనము? అణుమాత్రపుపరోపకారమైనగావించుకొనుటకు, త్రుప్పుపట్టి హరించుటకంటె బనిరాపిడిచే హరించిపోవుట మంచిది!

శి—పరమసత్యమైనమాట పలికినారయ్యా! తప్పింత శ్రమపెట్టినందులకు నన్ను తీమింప వేడుకొనుచున్నాను.

గు—తీవ్రజిజ్ఞాసునై వచ్చినప్పటికినితో నిండుగా రెండురాత్రులు నేను సంభాషించుచుండినను నా కలసటజనింపదు, నిద్రాహారములు వర్జించి నేనట్లే మాటలాడుచుండగలను. అట్లు బుద్ధిపుట్టినయెడల ఏ హిమాలయగిరిగర్వారములోనో నే సమాధినిష్ఠుడనై కూరుచుండనుగలను. జగజ్జననియనుగ్రహమువలన నే నిప్పుడు భుక్తినిగూర్చి యాలోచించుకొననక్కఱలేదని నీకుఁ దెలియునుగదా! ఆహార మేదోయొకమార్గమున వచ్చుచుండును. అట్టిస్థితిలో నేను హిమవన్నగములకుఁ బోవకయిట నేలయున్నానో యెఱుఁగుదావా? ప్రత్యక్షముగాఁ గానిపించు మనదేశదుఃస్థయును దాని భావించింతయును నన్నట్లు పోనిచ్చుటలేదు, అని

శాంతముగా నన్నుండనిచ్చుటలేదు—బ్రహ్మలోకసుఖములుకూడ చప్ప
గాఁ గన్నట్టుచున్నవి ! మీయోగజ్ఞేమములఁగూర్చి యాలోచించుటయే
నాముఖ్యమనస్సంకల్పము—నాజీవితవ్రతము. ఆవ్రతము సఫలమైననాఁడే,
ఆసంకల్పము సిద్ధించినరోజుననే, నే నీదేహమును విడిచి తిన్నగాఁ బైకిఁ
బోయెదను.

(స్వామివచనములువిని శిష్యుఁడు విస్మితహృదయుఁడై నోట
మాటలేక కొంతసేపు తొప్పవాల్పక ఆయనవైపు చూచుచుండి అంత
టఁ దేటుకొని నెలపుపుచ్చుకొనుటకై లేచి స్వామికి గాఢభక్తితో మ్రొ
క్కి వెళ్లుట కనుజ్ఞవేడుకొనెను.)

గు—సీవేల నెట్లఁగోరెదవు ? మతములోనే యేలయుండఁగూడ
దు ? తిరుగ నీవు విషయాసక్తచిత్తులకడకుఁ బోవునెడల, మరల నీమనస్సు
మలినమై చెడిపోవును. ఇచటిగాలి యెంతనిర్మలముగా ఎంతసుఖముగా
నున్నదో చూడు ! అదిగో ! అక్కడ గంగాభవాని ప్రవహించుచున్నది!
సాధువులు ధ్యానము చేయుచు యోగము లభ్యసించుచు మహాదార
ములైన విషయములపై మాటలాడుకొనుచున్నారు ! ఇఁక నీవు మరల
కలకత్తాకఁబోయినమెటనే అపవిత్రతుచ్ఛవిషయములఁగూర్చి యాలో
చించుకొనుచుందువు.

శి—(సంతోషముతో) మంచిదిస్వామీ ! ఈరోజు మతము
లోనే యుండెదను.

గు—‘ఈరోజు’ అనెదవేల ? ఎప్పటికి నిచటనే యుండిపోలేవా ?
మరలఁ బోయి ప్రపంచములోఁ బడుటవలన లాభమేమి ?

(స్వామివాక్యములువిని శిష్యుఁడు శరసువంచుకొనెను. దొమ్మిగా
నానావిధములైనతలఁపులును అతనితలలోఁ బ్రవేశించి నోరు కట్టివైచి
నందున నతఁడేమియు ననలేక యూరకుండెను.)

IV-3

(24 :— ప్రదేశము, నిర్మాణములోనున్న బేలూర్ మతమందిరము. సంవత్సరము 1899 ప్రారంభము.)

ఈనాడు శ్రీవివేకానందస్వామి శిష్యునితోఁగూడ మధ్యాహ్నమున తరమున క్రొత్త మతముచుట్టును ఆవరణములోపలఁ దిరుగుచుఁబోయి, యొక బిల్వవృక్షమున కనతిదూరమున నిలిచి, వంగదేశీయులు దుర్గాపూజలకు ముందు తమగృహములందు పాడుకొనుపాటలలో నొకటియగు నీ క్రింది వంగభాషాగీతమును మెల్లగాఁ బాడుకొనఁజొచ్చెను :—

“ఓహిమాలయమా! గణాధిపతి నాకు శుభకరుఁడై యున్నాఁడు ...దండులగు సన్న్యాసులును జటాధరులగు యోగులునుగూడ ననేకు లిచటికి వత్తురు” (ఇది దాని కడపటిచరణము).

ఈచివరపాదము శిష్యునకు మఱియొకసారి పాడి వినిపించి “తెలిసినదా? కాలక్రమమున పెక్కురుసాధువులును సన్న్యాసులును ఇటకు వత్తురు” అని స్వామిచెప్పెను; చెప్పి మారేడుచెట్టికిందఁ గూరుచుండి “ఈబిల్వవృక్షముక్రిందిప్రదేశము మహాపవిత్రమైనప్రదేశము. ఇచట ధ్యానించుటవలన ఆఘాతాత్మికప్రబోధ మతిశీఘ్రముగా సిద్ధించునని శ్రీరామకృష్ణపరమహంసస్వామివారు సెలవిచ్చెడువారు” అని వదించెను.

శి—అయ్యా! ఆత్మనాత్మవివేకతత్పరులగువారికిఁగూడ శుభముహూర్త శుభస్థలాది విచారణ మావశ్యకమా?

గు—(శ్రీవివేకానందస్వామివారు)—దృఢమైన ఆత్మజ్ఞానముగలవారికి—స్థితప్రజ్ఞులకు—అట్టివిచారణ యక్కఱలేదు, కాని యాస్థితి అప్రాయత్నముగా దాని కదియే ప్రాప్తింపనేరదు, చిరకాలాభ్యాసము వలననే సిద్ధింపఁగలదు. కనుకఁ బ్రారంభావస్థలో మనుష్యుఁడు బాహ్యసాధనసాహాయ్యములు గైకొనుచుఁ గ్రమముగా నిరపేక్షతాన్వితంత్రీతలు నేర్చుకొనవలెను. పిమ్మట—స్థితప్రజ్ఞుడై నతర్వాత—అతని కీక బాహ్యసాహాయ్యాపేక్ష యేమియు నుండదు.

శాస్త్రములుచెప్పు వివిధములైన ఆధ్యాత్మికాభ్యాసములన్నియుఁ గూడ ఆత్మజ్ఞానిసిద్ధికై యుద్దేశింపఁబడినవి. ముముక్షువుల యధికారతార తమ్యములఁబట్టి ఆయభ్యాసములు భిన్నభిన్నములుగానుండును. కాని యాత్మలుకూడ నొకవిధమైన కర్మకాండయుఁజేరినవే; కర్మకళంక మున్నంతకాలము ఆత్మసాక్షాత్కారము కానేరదు. వేదవిహితములైన యభ్యాసనియమాదులు ఆత్మసాక్షాత్కారమునకుండు అవరోధములు గొట్టివేయునన్నమాట వాస్తవమేకాని, స్వయముగా ఆత్మను బ్రత్యక్షము చేయుకై కర్మమునకులేదు. జ్ఞానమును గనఁబడకుండఁ గప్పకొనియుండు కొన్ని యావరకములను దొలఁగించుటకుమాత్రమే యది సమర్థము. అవి తొలఁగుటతోడనే స్వప్రకాశమువలన ఆత్మ ప్రత్యక్షమగును. తెలిసిన దా? కనుకనే భాష్యకారులగు శ్రీశంకరాచార్యులవారు “బ్రహ్మజ్ఞానము లో కర్మస్పర్శ మునుమాత్రమైనను లేదు” అని చెప్పినారు.

శి—ఔనుగాని అయ్యా! ఏదోయొకవిధమైనకర్మాచరణమువల నఁగాని ఆత్మావిష్కరణమునకుఁగల ప్రతిరోధములు పోవనప్పుడు, కర్మ ము జ్ఞానమునకు పరోక్షసాధనమనియెనఁ జెప్పక తప్పదు.

గు—కారణపరంపరనుబట్టిచూచినఁ బ్రథమదృష్టిని అది యట్లే క స్పృష్టును. ఈషత్ముఁ గైకొనియే పూర్వమిమామాంస “ఏదోయొకప్ర యోజనముతోఁజేయుకర్మము ఆఫలము తప్పకుండనిచ్చును” అని చెప్పు చున్నది. కాని కేవలమును పర్యాప్తమును అగు ఆత్మయొక్కదర్శనము కర్మముచే నిబద్ధమును సంకుచితమును చేయఁబడఁగూడదు. ఆత్మాన్వేష కునిగూర్చి శాస్త్ర మేమిచెప్పుచున్నదో విను! అతఁ డాధ్యాత్మికాభ్యాస క్రియలు చేయవలయునుగాని, వానిఫలముల నపేక్షింపఁగూడదు—అని. దానివలన నేమి తేలుచున్నది? ఈయభ్యాసానుష్ఠానములన్నియును మోక్ష కామియొక్క చిత్త శుద్ధికిమాత్రమే కారణములని! ఎందుచేత? కేవలము అట్టి యభ్యాసములవలననే యాత్మదర్శనమగునడలఁ, గర్మఫలత్యాగము

చేయుమని శాస్త్రములు శాసింపవుకనుక ! ఘలాపేక్షతోఁగూడిన కర్మాచరణమును బోధించు పూర్వమిమాంసామతమును మార్కొని ఖండించుటకే, భగవద్గీతలో నిష్కామకర్మసిద్ధాంతము ప్రతిపాదించబడినది, తెలిసినదా ?

శి—ఔనుగాని, ఆయ్యా! క్రియాఫలములను త్యజింపవలయువో, అనవరతక్షేతకరములగు కర్మములను జేయుఁడని ప్రజలను మనమేల ప్రేరింపవలెను ?

గు—ఈ మనమానవజీవితములో నెవఁడును సదా యేదోయొక విధమైనపని చేయకుండ నుండలేడు. ఏదోయొకకర్మముచేయుట తప్పనప్పుడు ఆత్మప్రత్యక్షీకరణద్వారమున విముక్తినిబడయునట్టి విధముగానే ఆకర్మమును మనుష్యుఁడు చేయవలయునని కర్మయోగము విధించుచున్నది. ఇతఁ ఘలాపేక్షలేనిక్రియ చేయుమని బోధించిన, నెవఁడును ఆమాట విని యట్లుచేయఁడనికదా నీహాకయాక్షేపణముచెచ్చినావు, దానికిదిగోప్రత్యుత్తరము—మనుష్యుఁ డేకకర్మముచేయుచున్నను దానివెనుక నేదోయొక ప్రయోజనముండుననుమాట వాస్తవమే, కాని చిరకాలమ్ము కర్మములు చేయుచుఁ బోఁగాఁబోఁగా “ఒకకర్మ మింకొకకర్మములో దింపుచు అనేక జన్మపునర్జన్మములకు హేతువగుచున్నది” యనుసంగతి గోచరించును. అంతట మనుష్యుఁడు వివేకవికాసముగలవాఁడై “అంతములేని యీ జన్మపరంపరకు తెగుదల యెక్కడ ?” అని తనలోఁ దాను ప్రశ్నించుకొనుట కారంభించును. అప్పుడే “కర్మగతి గహనము” అని శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు గీతలోఁ జెప్పినవాక్యముయొక్క సంపూర్ణార్థము నతఁడుగ్రహించి యనుమోదింపఁగలఁడు. కనుక సోద్యేష మైనకర్మము సుఖావహముగాదు—అని మోక్షాభిలాషి కనుఁగొనినప్పుడే, యతఁడు కర్మత్యాగముచేయును. కాని యెవఁడును కర్మములు చేయకుండ నుండలేడు, మనుష్యనిర్మాణ మున్నది ; కావున కర్మత్యాగి యెట్టికర్మమును జేయఁబూనుకొనును ?

కించిత్ఫలాపేక్షయులేని స్వహితపరతారహితమైకకర్మమును. ఎందుచేత ? కర్మఫలములలో అసంఖ్యాకములైన భావిజననమరణబీజములున్నవని యతని కిప్పటికీ జెలిసినదిగనుక ! అందుచేత బ్రహ్మవేత్త సర్వకర్మత్యాగియై యుండును—అనగా పై చూపుల కతఁ జేదోయొకపని చేయుచున్నట్లగవశినను, ఆకర్మమునందు సక్తుడై దానిచే బద్ధుఁడుగాఁడు. అట్టి మహానుభావులనే మన పావనమతగ్రంథములు కర్మయోగులని చెప్పుచున్నవి.

శి—అట్లయిన స్వహితైషిగానిబ్రహ్మజ్ఞాని చేయునిష్కామకర్మములు వట్టి పిచ్చివానిచేష్టలవంటివేనా ?

గు—అట్టి వేలకావలయును? కర్మఫలత్యాగమనగా స్వశరీరసుఖమునకుఁగాని స్వమనస్సుఖమునకుఁగాని ఆపనిచేయకుండుట. బ్రహ్మవిదుఁడు స్వసుఖమున కెన్నఁడును బ్రయత్నింపఁడు. కాని యితరులసుఖముకై యతఁడు పనిచేయుట కేమియష్టమన్నది ? ఫలాసక్తుఁడుగాకుండ నతఁడేపని చేసినను లోకమునకది శ్రేయోదాయకమగును. “అనేకుల మేలుకై, యనేకుల సుఖముకై, అందుకైయే, యతఁ జాపనిచేయును. అట్టివారికి గ్రియాయై యర్థ్యము గావించు ప్రమాద మెన్నఁడును గలుగదు” అని శ్రీరామకృష్ణచరమహంసస్వామివారు చెప్పుచుండెడివారు. “ఋషీణాం పునరాద్యానాం వాచమగ్ధోనుభావతి—ఇతఁ ఆదిఋషులయొక్క వాక్కులనో, అర్థమే యనుసరించుచున్నది—వారివాక్కులు స్థావరములు, అమోఘములు” అని నీ పుర్వరరామచరిత్రలో జదువలేదా? సర్వవికారశూన్యమగుచు మనస్సు ఆత్మలో లీనమైనప్పుడు, ఐహికాముష్మికఫలభోగవిరక్తి యుదయించును—జీవించియుండి యీలోకము గోఁగాని చచ్చి స్వర్గాదులందుఁగాని కర్మఫలభోగసుఖము లనుభవించుకోరిక మచస్సురో నెంతమాత్రము నిలిచియుండదు, వాంఛాప్రవృత్తుల పరస్పరసంఘర్షమున స్వాంత మణుమాత్రము క్షోభపడదు. కాని మనస్సు ఆ తురీయావస్థనుండి

యహంకారముమహారాత్మకమైన యీశ్వరముగోనికి దిగినప్పుడు, పూర్వ కర్మ సంస్కారబలమున శరీరవ్యాపారములు యథాపూర్వముగా జరుగుచుండును. అప్పుడు మనస్సు సర్వలౌకికభావాతీతముగు నుదారస్థితిలో సాధారణముగా నుండును, భోజనాది శరీర వ్యాపారములు కేవలము వాని వాని యావశ్యకతనుబట్టి అబుద్ధిపూర్వకముగా నెఱవేర్చబడుచుండును, శరీరస్మృతి మిక్కిలి సన్నగిల్లి నడలిపోవును. భావాతీతమైన యాయుష్షతస్థితి ప్రాప్తించినపిదపఁ గావించబడు ఏకాన్యమైనను, సరిగానే జరుపబడును; అది సర్వజనసుఖావహమును సమస్తలోకకళ్యాణప్రదమును అగును. ఎందుచేత? ఆయనస్థలో కర్తయొక్కచిత్తము స్వార్థపరత్వముచేతఁ గాని స్వలాభనష్టచింతనముచేతఁగాని కలుషితమై యుండదుగనుక! సదా సర్వాతీతముగు నట్టిసమాధిస్థితిలోనుండియే సర్వేశ్వరుఁ డీయద్భుతప్రపంచమును సృజించినాడు; అందుచేతనే యీస్పృష్టిలో లోపమేదియుఁ గాన్పింపదు. అందుచేతనే శలాసక్తి లేకుండ ఆత్మజ్ఞానిచేయు కర్మములు సలోపములును అసమగ్రములును గావనియు, సర్వమానవలోకమునకును సర్వభూతములకును సమస్తప్రపంచమునకును యథార్థమైన సుఖమును శోభమును కలిగించునవిగా నుండుననియు, నేను జెప్పుచుండును.

శి—కర్మజ్ఞానములు పరస్పరవిరుద్ధములనియు, పరమోత్కృష్టమైన జ్ఞానములో కర్మమున కేమాత్రపుటవకాశమును లేదనియు—అనఁగా కర్మసాధనమున బ్రహ్మసాక్షాత్కారము కాజాలదనియు—ఇప్పుడేకదా మీరు సెలవిచ్చినారు. అట్టిదో ప్రబలమైన రజోగుణమును రేపుమాట లవ్వడప్పుడు మీరేల యాడుదురు? “కర్మాచరణము, కర్మాచరణము, కర్మాచరణము—దీనికంటె గత్యంతరములేదు” అని మొన్న మొన్ననే మీరు నాతోఁ జెప్పినారు.

గు—సర్వప్రపంచము తిరిగిచూడఁగా, ఇతరదేశప్రజలతోఁబోల్చి చూచినప్పుడు, మన యీదేశములో నుండువారు మహాత్ర మోర్ధిమగున్నలై

యున్నట్లు నాకుఁ గానిపించినారు ; పైకి సాత్త్వికసంపత్తిగల మహానుభావులుగాఁ దోఁతురు ; లోపలమాత్రము దారులలమహాపాతకమాంద్యములే యుండును. అట్టి యలసులును సోమరులును విషయసుగ్రాసకులును అగుప్రజ లీప్రపంచములో నెంతకాలము జీవించియుండఁగలరు? మొట్టమొదట నెల్లి పాశ్చాత్యదేశములు పరీక్షించి వచ్చి, శక్త్యమైనచో, అప్పుడు నామాటలు ఖండింపుము. ప్రతీచ్యప్రజావ్యమలజీవితములలో ఎంత క్రియోత్సాహము, ఎంత సాహసము, ఎంత శ్రద్ధ, ఎంత పట్టుదల, ఎంత రజోగుణప్రకటనము, కనఁబడును ! ఇక నీదేశములోనివా రెల్లెన్నారు ? రక్తము పేరుకొని రక్తనాళములలోఁ బ్రసరింపలేకున్న దేమో, శరీరము పక్షవాతగ్రస్తమై జడీభూతమైనదేమో, అనుకొనునంతదుస్థితిలోనున్నారు ! కనుక మొదట మనదేశీయులలోని రజస్సునుకదల్చి పుష్టము చేసి, మాంద్యముపోగొట్టి చుఱుకుతనముగలిగించి, జీవికాసంపాదనముకై చేయవలయుసంగరమునకు వారిని తగినవారినిగాఁ జేయవలయునని నాసంకల్పము. శరీరములో సత్తువలేక హృదయములో ఉత్సాహములేక మత్తిష్కములో అపూర్వకల్పనాసామర్థ్యములేక పడియున్న యీమనమృతపదార్థాపిండము లేమిచేయును ? పొడిచి లేపి అట్టివారిలో మరలఁ బ్రాణముపోయ నేను గోరుచున్నాను—ఆపనికే నాజీవితము ధారపోసినాను. అమోఘశక్తి యుక్తములైన వేదమంత్రములను సాధనములుగాఁ జేసికొని, నేను వారిని రేపెదను. “ఉత్తిష్ఠత ! జాగృత—లెండు! మేలుకొనుఁడు !” అనునభయసందేశము వారికిఁ జాటిచెప్పటకే నేను బుట్టినాను. ఆపనిలో మీరు నాకు సహాయులుగండు. ఒకగ్రామమునుండి యొకగ్రామమునకు ఒకదేశభాగమునుండి యొకదేశభాగమునకు వెళ్లి, బ్రాహ్మణాది చండాలపర్యంత మందఱకు ఈయభయవార్త గొని బోధింపుఁడు. “అనంతమైనశక్తి మీలోనున్నది, మీరు అక్షయానందముయొక్క అంశభాక్తులు” అని వారందఱకుఁ జెప్పఁడు. ఆరీతిగా ప్రేరేచి

వారిని రజోగుణపూరితులఁ జేయుఁడు — కూటికై కావించుకొనవలయు
 కొట్లాటకు మొదట వారిని శక్తిమంతులఁజేసి, యటుపిమ్మట వారితో
 మోక్షమునుగూర్చి ప్రసంగింపుఁడు. నిలువలేక పడిపోయియున్న మన
 దేశప్రజల యంతశ్శక్తుల రేచి మొదట వారిని నిలువఁబెట్టుఁడు; మంచి
 యాహారము, మంచిబట్టలు, పుష్కలమైనభోగములు, ఎట్లు సంపాదించు
 కొనవలెనో యది మొట్టమొదట నేర్పి—తరువాత ఆభోగబంధముల
 నుండి యెట్లు తప్పించుకొని విముక్తి నొందవలెనో వారికిఁదెల్పుఁడు. అల
 సత, నీచత, దంభకాపట్యాదులు—ఏనితో దేశమంతయు నిండియు
 న్నది. మతిమంతుఁడైనవాఁ డిదంతయుఁజూచి యూరకుండఁగలఁడా?
 అతనికంట నీరుగాఁదా? చెన్నపట్నము, బొంబాయి, మగరాష్ట్రము,
 పాంచాలము—ఏనైపుమాదినను నాకు దేశముగో జీవచిహ్నములేమి
 యు నగపడవు! మీరు మహావిద్యావంతులని యనుకొనుచు మనస్సుగో
 పొంగిపోవుచున్నారు! ఎంతపనికిమాలినపెంటచదువు మీరు నేర్చుకొన్నా
 రో యెఱుఁగుదురా? అన్యులభావములు అన్యభావగో కంఠస్థముచేసి
 కొని, మీబుజ్జలను వానితో నింపుకొని, కళాశాలాదర్శములైన గౌరవ
 చిహ్నములు కొన్ని ధరించి, మే మెంత విద్యావంతులమైనామని యుబ్బు
 చున్నారు. చీ! చీ! విద్యయనఁగా నిదియో? మీవిద్యయొక్కయవధి,
 పరమప్రయోజన, మేది? గుమాస్తాయగుటయో! కాపటికుండగు న్యాయ
 వాదియగుటయో! అత్యున్నతమైనయద్యోగము దొరకునెడల, ధర్మా
 ధ్యక్షుండగుటయో—అనఁగా మఱియొక పేరితో పెద్ద గుమాస్తాయగుట
 యో! ఇంతేకాదా? ఇట్టివిద్య నీకుఁగాని నీదేశమునఁగాని యేమి మే
 లుచేయఁగలదు? కన్నులుదెఱచి చూడుము. పరమేశ్వర్యసంపన్నమని
 జగత్ప్రసిద్ధివడసిన భారతభూమినుండి యన్నముదొరకక కటికిదరిదులు
 శ్రోతలగుండెలు నీరగునట్లు చేయు డుభాక్త ధ్వనులువచ్చి వినఁబడుచుం
 డుటలేదా? నీ నేర్చినవిద్య యీక్షుద్బాధ పఁగొట్టఁగలదా? పాశ్చాత్య

ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానసాహాయ్యమున భూమిదున్ని, ఆహారపదార్థములు పండింపుము—ఇతరులకు నీచదాస్యముచేసిగాదు ! ప్రకృతివ్యవిజ్ఞానము తో డ్పాటువకు నీస్వప్రయత్నములు గలిపి నూత్నవస్తూత్పత్తిమార్గములు కనిపట్టుటవలన ! కనుకనే స్వతంత్రముగా పరాపీక్షలేకుండ అన్నవస్తువులు కల్పించుకొనుసమర్థత సమకూర్చుకొనుటకై క్రియోత్సాహపూరితులై యుండుడని యీదేశప్రజలకు నేను బోధించుచుందును. కూడుగుడ్డలకు కఱవై, తత్సంబంధమైన చింతలగో మునిగి, దేశము వినాశస్థితికి వచ్చినది—దానిని వారించుటకు నీ వేమిచేయుచున్నావో చెప్పు. నీ వేదాది మతగ్రంథములన్నియు గంగలో బూతవైచి, అన్నవస్తువులు సంపాదించుకొనుసాధనములు మొదలుఁ బ్రజలకుఁ గలపుము, తరువాత నీవు వేదములు వారికిఁ జదివి వినిపించుతఱి వచ్చును. తీవ్రమైన కర్మప్రవృత్తి వారిలోఁ గలిగించి, విహింసములైనవారిదారిద్ర్యాదికష్టములు తొలుత దొలగించివేయనిదో, నీ వేదాంతవచనములు వారెవరును నినరు. కావున నేఁజెప్పనది యేమన—మొదట నైసర్గికముగా నీ గో నిగూఢమైయున్న ఆత్మశక్తిని లేపుకొనుము, తరువాత నీచేతనై నంతవఱకు సామాన్యజనులలో నట్టిశక్తి యందుండు విశ్వాసమును రేపుము ; ఆహారపరికల్పనము చేసికొండని మొదట వారికి పదేశించి పిదప మతబోధనము గావింపుము. సోమరులై గోళ్లుగిట్లుకొనుచుఁ గూరుచుండుట కవకాశములేదు—వెనుక నుండివచ్చి మృత్యుదేవత మనల నెప్పుడుపట్టుకొనునో యెవరెఱుఁగుదురు? (ఈవాక్యము లుపన్యసించుచున్నప్పుడు, ఓజోవిషాదదయాను తాపమిత్రమైన ఓస్తియొకటి స్వామి వారిముఖముపైఁ గానిపించెను. మహాతేజోమయమైయున్న ఆముఖవర్చస్సుచూచి, శిష్యుఁడు భయభక్తి వివశమైన మనస్సుతో మాటాడలేకండెను. కొంతసేపటికి స్వామి మరల నిట్లు పలికెను).

క్రియాపాటవమును, తమ్ముఁ దా మాధారముచేసికొనియుండఁగల

శక్తియు, నీదేశప్రజలకుఁ గాలక్రమమున రాజమానవు—అని నాకు స్పష్టముగా నోచరించుచున్నది. అట్లు జరుగకటియదు. బుద్ధిమంతుఁడు పురోభాగమందు తరువాతి మూఁడుయుగములస్వరూపమును స్పష్టముగాఁ జూడఁగలఁడు. శ్రీరామకృష్ణులవా రవతరించినది మొదలుకొని ప్రాగ్విశాప్రాంతము పరిభ్రాతభానుకిరణములచేఁ బ్రకాశించుచున్నది; కాలక్రమమున దేశమంతయు మధ్యందిననూర్తాండమహాద్విత్యోఁ దేజరిల్లుచున్నది !

IV-4

(అభినవాదాశీర్వాదములతరువాత)

శి—ఏదో పెద్దయత్తరము నచ్చినట్లున్నది !

గు—ఉత్తరముమాత్రమేకాదు. “ఇంకను మూడు గురుశిష్యులందఱును వ్రాయఁడు” అని వెనుకఁగోరినయతఁడే శ్రీ వివేకానందస్వామివారి సంభాషణాదులుగల యేడవసంపుటములోని ప్రకరణమునుండి మఱియొకభాగ మెత్తి వ్రాసి దానిఁగూడ నాంధ్రమున ననువదించి పత్రికకుఁ బంపఁడని కోరినాఁడు. అదియే చూచి యాంధ్రీకరించుచున్నాను.

శి—అంభీకరణమైనదా ?

గు—ఇప్పుడేయెనది.

శి—విషయము తక్కినవానివలె సాంఘికవిషయమేనా ?

గు—ఔను! మనదేశదారిద్ర్యమును జూచినపుడెల్ల వివేకానందస్వామి హృదయ మొత్తపరితపించెడిదో యీసంభాషణమునుబట్టి నీవు గ్రహించుకొనఁగలవు.

శి—సరియేకాని, అయ్యా ! అన్నియు వదలుకొనవలయునన్నానినికి ఈ ప్రవృత్తి బాధలే ? ఎక్కడనో యొకచోట ముక్కుమూసికొని కూర్చుండఁగూడదా ?

గు—చిక్కప్రశ్నయే వేసితివి? జ్ఞానులును భక్తులును రెండవరకములవారుగా నుందురు. కేవలస్వతరణార్థము కృషిచేయువా రొకతరగతివారు. అట్టిచా రేయడవిలోనో యేకొండగుహలోనో తపస్సుచేసికొనుచుందురు. వారికిని లోకమునకును సంబంధముండదు. పరతారణార్థము పాటుపడి పనిచేయువారు రెండవతరగతివారు. వారు తమయావచ్చరీర శక్తియు యావద్బుద్ధిసామర్థ్యమును యావదాభ్యాత్మికబలమును లోకోపకారార్థము వినియోగపఱుతురు ; అంతస్సన్నాప్త్యులై స్వార్థపురతాద్య హంకారప్రవృత్తులఁ జంపుకొని యుద్గండకర్మయోగులై లోకోద్ధరణార్థమనేకసత్కార్యములు నిష్కామబుద్ధితోఁ జేయుచుఁ దద్దావరమున లోకమునకుఁ గల్యాణమును గలిగించుచుఁ దామును దరింతురు. ప్రజాసేవయే వారికిఁ బరమేశ్వరసేవ. శిలాదైవ్యులై పశియుండక వారు సదాయనురాగపూర్ణహృదయులై యుందురు. శ్రీబుద్ధదేవుఁడు, శ్రీశంకరరామానుజమధ్వస్వామిలు, శ్రీగౌరాంగస్వామి, శ్రీరామకృష్ణపరమహంసస్వామి, మున్నగువా రీగణములోఁ జేసినవారే. రామకృష్ణపరమహంసుని జ్ఞానపుత్రురన్న మే వివేకానందస్వామి.

శి—అట్లైన, ఆయన యుపదేశములు స్మృత్యాదేశములుగా గ్రహించి యాచరింపనచ్చునా?

గు—నిస్సందేహముగా ! మేధావులును, నీతిమంతులును, తపస్సంపన్నులును, నిర్మములును, నిరహంకారులును, కేవల లోకహితతత్పరులును, అగు మహానుభావులు తత్తత్కాలోచితములైన స్మృతులు రచించి ప్రజల కొసంగినారు. అవి సార్వకాలికములు కాఁజాలవు ; కాలములును ప్రసంచపరిస్థితులును మాఱినప్పుడు అవి మాఱకతప్పదు. మాఱనిచో అప్రవాహోదకమువలె ననర్థకరములగును. ప్రజలు భగవద్దత్తమైన బుద్ధియు నుచితానుచితజ్ఞతయును గలవారుగాని జడములైన అయోయం త్రములవలె నేర్పఱిచినపనిమాత్రమే చేయుట కుద్దేశింపఁబడినవారుగారు.

బహుస్మృతులు ఉండుటయే దానికిఁ బ్రబలనిదర్శనము.

శి—సర్వశాస్త్రజ్ఞులును త్రికాలవేదులును అగువారే స్మృతులు సవరించుట కర్హులని చెప్పదురే కొందఱు ?

గు—అది యతిశయోక్తి ! అట్టివాఁడు భగవంతుఁ డొక్కఁడే యున్నాఁడు. స్మృతికర్త లెంతగొప్పవారై నను మనుష్యులే, కించిజ్ఞులే, సప్రమాదులే; సర్వకాలములకును సరిపడుస్మృతి యొక్కసారియే రచించి పెట్టుసామర్థ్యము వారికిఁ గలదనుట సాహసము!

శి—అట్లైన వివేకానందస్వామి మున్నగువారు స్మృతికర్తలంత సమర్థులనియే మీయభిప్రాయమా ?

గు—అట్టి గొప్పవారి నొకరితోనొకరిని బోల్చి వారి తారతమ్యములు గనిపట్టి చెప్పుశక్తి నాకులేదు. కాని యూహించి ముందువారికి నియమములేర్పఱచువారికంటె స్థితిగతులు స్వయముగాఁజూచి పరిశీలించి బోధించు నేటికాలపుబుద్ధిమంతులును సత్యవంతులును స్వార్థపరిత్యాగులును లోకహితైషులునునే యెక్కువ విశ్వసనీయులగుచున్నాను. స్మృతికర్తలందఱును ముక్తులైపోయినదక్క, జన్మపరంపరాసిద్ధాంతము హుళిక్కియైనదక్క, బూర్వస్మృతికర్తలే తరువాత సనేకజన్మములెత్తి యుత్తరోత్తరాధికములై నబుద్ధిబలసీతిబలాధ్యాత్మికబలములు గడించుకొని నేటి మహానుభావులై పుట్టుదురనుట సత్యదూరము కాఁజాలదు.

శి—వివేకానందస్వామికూడ మనుష్యుఁడును బ్రమాదవశుఁడును అని చెప్పవలయుగదా ! ఆయనయుపదేశములు వచ్చుకాలముల కనుకూలములు కానియెడల నేమిచేయవలెను ?

గు—ఆకాలపుబుద్ధిమంతులును శీలవంతులును ఆలోచించుకొని వానిని సవరించి గ్రహించుటయో సంపూర్ణముగాఁ ద్యజించుటయో చేయవలెను. ఆయననడిగిన నట్లేచెప్పను. పూర్వస్మృతికర్తలనడిగినను అట్లే చెప్పియుండురని యూహించెదను.

శి—ఈధర్మశాస్త్రచర్చాసాగరమునకు దరియనునదిలేదు, పోనిండు ! తాము తెనిగించిన వివేకానందస్వామిసంభాషణ మింక దయచేసి వినిపింపుడు.

గు—మంచిది, విను !

(36—స్థలము, బేలూరిమఠము—సంవత్సరము, 1902)

తూర్పుబంగాళములో సంచారముచేసి తిరుగ మఠమునకువచ్చి వివేకానందస్వామి బాలకునివలె అమాయకముగాఁ బ్రవర్తించుచుండెను. ప్రతిసంవత్సరము కొండజాతివారగు “సంతాలు” అనువాండు కొందఱు వచ్చి మఠనిర్మాణములో కూలిపని చేయుచుండిరి. స్వామి వాండ్రోఁ జనవుగాఁ బ్రసంగించుచు వేళాకోళములాడుచు వారి కష్టసుఖములు విచారించుటకుఁ గుఠూహలపడుచుండెను. ఒకరోజున కలకత్తాలోని పెద్దమనుష్యులు పెక్కురు స్వామినిదర్శించుటకు మఠమునకువచ్చిరి. అప్పుడే వివేకానందస్వామి యెంతోప్రియముగా హృదయపూర్వకముగా “సంతాలు” లతో సంభాషింపఁదొడఁగి నందువలనఁ దనధర్మసముచకు గొప్పవారు వచ్చిరనునార్త తెచ్చినవానితో “ఇప్పుడు వీరిని విడిచి రాజులను, వీరిసాంగత్యమే నాకుఁ బరమాప్లవదకరముగా నున్నది” అనిచెప్పి, చెప్పినట్లే మఠగృహగతులగుపెద్దమనుష్యులను జూచుటకు ఆబీద “సంతాలు” అను విడిచి ఆయన పోలేడు.

ఆ “సంతాలు” లలో “కేష్టు” అనువాఁ డొకఁడుండెను. అతఁడన్న, స్వామి కెంతయోప్రీతి. ఆపనివాండ్రతో స్వామి ప్రసంగించుటకు వచ్చినప్పుడు “స్వామీ ! పనిచేయుచున్నప్పుడు తాము మాయొద్దకు రాకుండు ; మీతో నూటలాడుచుండిన, మాపని యాఁగిపోవును. తరువాత, పనిపరిక్షించు ఆసన్నాసిబాబు వచ్చి మమ్ము జీవాల్లుపెట్టును” అని కేష్టు స్వామితో మొకపెట్టుకొనుచుండును. ఆనూటలు విని జాలిపడి “భయములేదులే, ఆయన మిమ్మెమియు ననఁడులే ! మీప్రదేశమును

గూర్చి నాకుఁ గొంచెము చెప్పుము” అని స్వామి వానికి ధైర్యముచెప్పి వారి సంతారవిషయములు ప్రస్తావముగోనికఁ దెచ్చుచుండును.

“ఒకనాఁ డిట నీవు భోజనముచేయుదువా?” అని స్వామి యొకరోజున కేష్టు నడిగెను. “మీరు ముట్టుకొన్న యాహారము మేము తినము; ఉప్పువేసినయాహారము తినినయెడల మేము జాతిభ్రష్టులమగుదుము!” అని కేష్టు పలికెను.

స్వామి—ఉ ప్పేల నీవు పుచ్చుకొనవలెను? ఉప్పువేయకుండ కూర చేయించినచో నీవు పుచ్చుకొందువా?

కేష్టు అందుల కంగీకరించెను. స్వామియుత్తరవులమీఁద గొట్టె, కూరలు, తీసిపిండివంటలు, పెరుగు, మున్నగుపదార్థములు తయారుచేసి “సంతాలు” లకు వడ్డించినారు. తనయెదుటఁ గూరుచుండి భోజనము చేయుఁడని స్వామి వారిని గోరెను. వారల్లుకూరుచుండి భుజించుచుండఁ గా “ఈపదార్థమువంటి పదార్థము మే మెన్నఁడును రుచిచూడలేదు; ఇది ఎక్కడనుండి తెచ్చినారయ్యా?” అని కేష్టు అడిగెను. అట్టి దివ్య మృస్తాన్నభోజనము వారికిడుచు స్వామి యిట్లు పలికెను:—“మీరందఱు నారాయణులు, వ్రత్యక్షపరమేశ్వరులు; నేఁడు నేను నారాయణునకు విందుచేసినాను.”—తఱచు స్వామి నుడువుచుండెడు “దరిద్రనారాయణారాధనము” తానే యొకరోజున నీరీతిగా నాచరించెను.

భోజనానంతరము “సంతాలులు” విశ్రాంతిగొనుటకై వెళ్లినప్పుడు, స్వామి తనశిష్యునితో నిట్లుపల్కెను:—“వారిగో నాకు యథార్థ నారాయణస్వరూపము కనఁబడినది—అట్టి యనాడంబరజీవనము, అట్టి యవ్యాజప్రేమ, అట్టి యమాయిత్యము, నేను మఱియెచటను జూడలేదు!” తరువాతఁ దోడిమకనన్నాస్థులవైపు దిరిగి యాయన యిట్లు పన్యసించెను:—

“వారెట్టి యమాయిత్యముగో చూడుఁడు! వారి జైన్యకష్ట

ములు మీ రించుక తగ్గింపఁగలరా? అట్లుచేయనిచో, మీ కాషాయవ
 శ్రుభారణమువలన నేమిప్రయోజనము? పరులమేలుకై సమస్తము త్య
 జించుటయే, సర్వస్వము సమర్పించుటయే, నిజమైనసన్న్యాసము. జీవన
 సుఖమేదియు వారనుభవింపలేదు. ఈమతమును ఇతరమైనసమస్తమును
 అమ్మివైచి దిక్కులేని యట్టిదరిద్రుల కాసొమ్ము పంచిపెట్టుబుద్ధి నా కప్పు
 డప్పుడు కలుగుచుండును. మనము చెల్లనైనను శరణములుగాఁ జేసికొని
 యున్నాము! అయ్యో! మనదేశీయులకుఁ దినుట కేదియు దొరకకున్నదే!
 అదిచూచుచు నిర్దయులమై మనము అన్నకబళమెత్తి నోట నెట్లువైచు
 కొనఁగలము? నేను బాశ్చాత్యదేశములకుఁ జని యటనుండివచ్చుడు
 “ఇచటిజనులు పుష్పశయ్యలపైని నిదురించుచున్నారు, సర్వవిధములైన
 సౌవుడుమృదులాహారపదార్థములును భుజించుచున్నారు, వారనుభవింపని
 భోగ మెద్దియులేదు. ఇక నాదేశమువారన్ననో, తిండికిలేక మరణించు
 చున్నారు. అమ్మా! వారికి బ్రదుకుఁదెరువేమియుఁ జూపవా?” అని
 జగజ్జననిని ప్రార్థించుకొనెడువాఁడను. మతభేదకుఁడుగా నేను బచ్చిను
 భూములకుఁ బోయినప్రయోజనములలో, ఈదేశపుబ్రజలక్షుద్బాధఁ
 బాపుమార్గ మన్వేషించుట యొకటి.

అన్నముదొరకక పస్తుండుమనదేశపుదరిద్రజనులను జూచినప్పుడు
 —వై ధికభగవదారాధనక్రియలన్నియుఁ జదువులన్నియుఁ గట్టివైచి,
 యూహారీకిఁబోయి బిచ్చమెత్తి, శీలబలముచేతను యోగసాధనబలముచే
 తను ధనవంతులకు నచ్చునట్లుబోధించి, వారినుండి ధనముసంపాదించి తె
 చ్చిపెట్టుచు, నాయావజ్జీవము దరిద్రప్రజాసేవకై యే ధారపోయవలెను.—
 అను తీవ్రవాంఛ నాకుఁ గలుగుచుండును.

అయ్యయ్యో! దేశదరిద్రప్రజనుగూర్చి యెవ్వరును ఆలోచింపరు.
 పాటుపడి యందఱకు నాహారపదార్థములను కల్పించిపెట్టు వీరు దేశమున
 కు కేరకవంటివారు. కృషీవలులు, కూలివాండ్లు, పాకివాండ్లు,

మున్నగు ఈ పేదవారు ఒక్కరోజు వారువారుచేయవలసిన మూనివేసిన యెడల, బట్టనవాసులందఱును గగ్గోలుసడుదురు. అయినేమి? వారి కష్టదశలో జాలిపడి వారి నోదార్చునారెవ్వరును లేరు. హిందువులకు దయాదాక్షిణ్యములు లేకపోవుటచే జెన్నరాష్ట్రములో నెన్నివేలమూది మాలలు క్రైస్తవులయిపోవుచున్నారో చూడుడు! కేవలక్షుద్బాధచేత వారట్లగుచున్నారని మీరెంచుకొనకుడు. మనలనుండి ఆణుమాత్రపు టనుకంపానానుభూతులును వారికి వచ్చుటలేదుగనుక వారు మనలవిడిచి పోవుచున్నారు. “మమ్ముంటున్నాడు! మమ్ముంటున్నాడు!” అనియే యహో రాత్రములు మనము కేకలుపెట్టుచున్నాము! దయాదాక్షిణ్యములు లేక మైనను దేశములో నున్నవా? “నన్ను మమ్ముకోకు నామాలకాకి” జాతివారే యందఱును! అట్టియాచారముల నావలికి దన్నివేయుడు. ఈయస్పృశ్యతావరోధములన్నియు విఱుగఁగొట్టిపోయి శ్రీరామకృష్ణసర మహంసస్వామి వారిపేరిమీఁద “పరపాదాక్రాంతులై బహుబాధలు పడుచుండు నోపరమధరిదుర్జిలారా! దుఃఖమగ్నులై యుండు నోదీనజనులారా! రండు! మీరందఱును రండు!” అని యఱచుచు నెల్లర నొకటి గాఁ జేయవలయునను చింతోద్యోగము నా కష్టఁడప్పడు కలుగుచుండును. పడిపోయిన యీపామరజనులు లేదినఁగాని మనదేశమాతకు మెలఁకువ రాదు. వారి కన్ననస్రములుగలుగు నేర్పాటులై న మనము చేయలేకపోయితిమి! వారి కింక మనముచేసిన మేలేమున్నది? కటకటా! సంసారనిర్వహణనిర్వహణము—ప్రపంచజ్ఞానము—వారి కెంతమాత్రములేదు కనుకనే, రేయును బగలును బశువులవలె బాటపడుచుండినను, వారికి కూడుగుడ్డలు దొరకకున్నవి. వారి కనెప్పుమూతలు విప్పి చూపుదము. వారిలోను, నాలోను, అందఱలోను, ఒక్కబ్రహ్మమే యున్నదని పట్టపగటిభానుదీప్తివలె స్పష్టముగా నాకుఁ గానిపించుచున్నది. ఒక్కశక్తియే యందఱలోను నున్నది. ఉన్న యొక్కభేదమును దాని యావిష్కర

ణములోనే యున్నది. శరీరమంతటను రక్తము ప్రసరింపకున్న నాశరీరము బాగుగా నుండగలదా? బలభాగ్యాదు లంతటను వ్యాపింపకుండ నేదేశమెన్నఁ డభివృద్ధిలోనికివచ్చినది? ఒక్కయవయవము పక్షవాతముచేఁ బడిపోయినప్పుడు, ఇతరావయవములు ససిగానున్నను, ఆశరీరముతో నంతగాఁ బనిచేయలేము—ఈమాట పరమసత్యమైనమాట యని తెలిసికొనుఁడు.

శిష్యుడు—ఈ దేశజనులమతములలోను భావములలోను నానాత్వకైషమ్యము లెంతోయధికముగానున్నవి; ఇట్టిస్థితిలో వారి కైకృష్టహాభావములు కలిగించుట తిక్కపమైనపని.

స్వామి—(కోపముతో) ఏపనియైనను కష్టమని నీవెంచునెడల, నీ విటకు రాకు. పరమేశ్వరునియనుగ్రహమువలన సర్వమార్గములును సుఖసాధ్యములగును. జాతిభేదచ్ఛాయాభేదములు పాటింపకుండ కష్టజీవులకును క్షితికిడిద్రులకును సేవచేయుటయే నీపని, ఫలవిచారణావశ్యకత నీకు లేదు. నీపని చేసికొనుచుఁ బోవుటయే నీవిహితధర్మము, తరువాత దాని వెంట నన్నియుఁ దమంతటఁదామే వచ్చును. నే నవలంబించుకర్మపద్ధతి యొక్కప్రయోజనము కట్టుటగాని పడఁగొట్టుటగాదు. ప్రపంచచరిత్ర చదివిచూచియెడల, దేశముగో నేదోయొకకాలమున నొకమహాత్ముఁ డుదయించి తత్కాలప్రజావర్గమునడుమఁ బ్రస్ఫుటతేజోమూర్తయై నిలఁ బడినట్టును, ఆయనయుదారభావములవలనఁ బురికొల్పఁబడి శతసంఖ్యాకులగుజనులు నడుముకట్టుకొని బయలుదేలి ప్రపంచమున కెంతయో మేలు గావించినట్టును, మీకు నిదితముకాఁగలదు. మీరందఱును బుద్ధిశాలులై సతరుణవయస్కులు, చిరకాలమునుండి యిచటికి వచ్చుచున్నారు. నాయనలారా మీ రేమిచేసితిరో చెప్పుఁడు! ప్రజాసేవకై యొక్కజన్మము సమర్పింపలేరా? వచ్చుజన్మములో మీరు వేదాంతాదిత్తవ్యశాస్త్రములు చదువుకొనవచ్చును. ఈజన్మముమాత్రము పరోపకారముకై వినియో

గింపుడు, అప్పుడు మీరిటకు వచ్చుచుండుట వ్యర్థముగాక సఫలమైనదని తెలిసికొని నేను సంతోషించెదను.

ఈమాటలుచెప్పి వివేకానందస్వామి గాఢచింతానిమగ్నుడై మా నముతోఁ గొంతసేపు గూర్చుండి తరువాత నిల్చి పలికెను. “ఎంతోకఠిన తపశ్చర్యచేసినపిమ్మట నేను పరమసత్యమని గ్రహించినప్రభావవిషయమిది — భగవంతుడు ప్రతిజీవాత్మగోను నున్నాడు, తదితరుడైన భగవంతుడులేడు. జీవాత్మసేవచేయువాడు తప్పకుండఁ బరమాత్మసేవచేయువాడే.”

అంత సంభాషణమాఁపి కొంతసేపు స్వామి యూరకుండి, విదపశిష్యునివంకకుదిరిగి “నేను నేడు నీకు జెప్పినమాటలు నీహృదయఘటకమున గట్టిగా లిఖించిపెట్టుకొనుము! వాని నెన్నడును మఱవకుము! జాగ్రత్త!” అని చెప్పెను.

IV-5

శి—నమస్కారములు! ఏదో న్రాయుచున్నారు!

గు—న్రాయుట యిప్పుడే అయినది. శ్రీవివేకానందస్వామివారు ఆయనన్నే హితుడగు బాబూప్రమదమిత్తుడగుగారికి 30-1-1922 తేదీని న్రాసిన కడపటియాంగ్లలేఖయొకటి నీవంటి ప్రియశిష్యుడే యొకడు యెత్తి వ్రాసి యెన్నాళ్లకిందటనో నాకు బంపినాడు.

శి—శ్రీస్వామివారిప్రసంగములు మూఁగో నాలుగో వెనుక మీకంపినయాయనయేనా?

గు—ఔను!

శి—ఇదికూడ ఆంధ్రపరివర్తనార్థమే పఠినారా?

గు—“మీరు పరిశీలనదృష్టితోఁ జదువుటకుమాత్రమే” యని

వ్రాసినాడుగాని, నేనది తెలిగించి యేపత్రికలోనో ప్రకటింపవలయునను నుద్దేశమే యతనికుండినట్లు హించినాను.

శి—ఆయన కీలేఖ యెచటదొరకినది ?

గు—‘ప్రబుద్ధభారత’ యను సుప్రసిద్ధాంగ్లపత్రికలోఁ జూచినాఁడు.

శి—మహానుభావుఁడగు వివేకానందస్వామి వ్రాసినది లోకోపకారకముగా నుండకమానదని తలఁచెదను.

గు—నేనును అట్లే యెంచుచున్నాను—కాని.....

శి—“కాని” యని నీట్లు నమలుచున్నారేమి ?

గు—బాబూప్రమదమిత్తుఁడుగారు శ్రీస్వామిచారివలెనే యానాటి మహామేధావులలో నొకరంట. స్వామిశోపాటు ఆధ్యాత్మికకృషి చేసిన ప్రాణమిత్తుఁడంట. ఉత్తరముతీరుచూచిన నుభయులకును అభిప్రాయభేదము విశేషముగా నున్నట్లు తోచుచున్నది.

శి—స్వామి తిట్టుచు వ్రాసినాఁడాయేమి ?

గు—తిట్లులేవుగాని తిట్లకంటెను తీవ్రముగానుండు దెప్పుళ్లున్నవి. సన్న్యాసియైనను స్వామివ్రాతలో రజోగుణవ్యక్తకోపమును అభిమానాతిశయమును స్ఫుటముగాఁ గానిపించుచున్నవి.

శి—వివేకానందస్వామి యెప్పుడును పిడుగునోటివాఁడే!

గు—పిడుగుతోఁబడు చల్లనివర్షము సస్యసమృద్ధినిచ్చునట్లు ఆయన గాటుమాటలతో వెలువడు బోధామృతము చదువుపారిని సత్త్వ సంపన్నులుగను దేశోపకర్తలుగను జేయును. భోజనవిషయమునను బూర్వాచార్యులవిషయమునను మాత్రము అభిప్రాయభేదము లుండకమానవు.

శి—అలాగుననా? ఏదీ! దయచేసి యాలేఖ చదువుఁడు.

గు—ఇదిగో! వినుము!

ఆర్థరా

30 మే ౧౮౯౭.

ప్రియమిత్రమా,

తప్పించుకొనశక్యముగాని గృహసంబంధమైన విషయైదో నీకుఁ ద
టస్థించినదని నే విన్నాను. జ్ఞానవంతుఁడవగుని న్నాకష్ట మేమిచేయఁగల
దు? అయినప్పటికిని సాపేక్షకముగు విహితజీవనమునకు స్నేహసంసర్గసుఖ
ము లానుషంగికములని తెలియుటచే, ఇందామాట నే నెత్తుకొనవలసి
వచ్చినది. కాని యట్టి దుఃఖసమయములు తఱచుగా మంచియాభ్యాత్మి
కానుభవమును గలిగించుచుండును. తాత్కాలికముగా తమోమేఘము
లు తొలగిపోయి సత్యాదిత్యుని దివ్యజేజుస్స దృగ్గోచరమగును. కొండ
అకు సంసారబంధము సగపాలు సడలిపోవును. అన్ని బంధములలోను దృఢ
తమమైనది ప్రతిష్ఠాబంధము. భ్యాతిభంగభీతి మరణభీతికంటెను బలవత్తర
మైనది; అయినను అట్టి యవసరములం దీపాశముకూడఁ గొంచెము వదు
లయిన ట్లగవడును. మనుష్యాభిప్రాయములు వినుటకంటె మనలో వసి
యించియుండు పరమేశ్వరునిమాట వినుట కడుశ్రేయస్కరమని మనసున
కాక్షణమందుఁ బొడకట్టును. కాని మ బృంతలో మరలఁగ్రమ్ముకొనును—
మాయయనఁగా నిదియే !

చిరకాలమునుండి నేను నీకు సాక్షాత్తుగా ఉత్తరములువ్రాయుట
లేకపోయినను, నిన్ను గుఱించిన వార్తలన్నియు నితరులనుండి నాకుఁ దెలి
యుచునేయున్నవి. కొంతకాలముక్రిందట భగవద్గీతానువాదపుప్రతియొక
టి దయతో నీవు నా కింగ్లండునకుఁ బంపితివి. గ్రంథోపరితలమున నీవు
వ్రాసిన దొకపంక్తియే కలదు. ఆపుస్తక మందినట్లు నేనును మూడుము
క్కలతోఁ బ్రత్యుత్తరమువ్రాసి నీ కంపితిని; అందుచే నీపై నాకుండిన
పూర్వానురాగ మిపుడున్నదో లేదోయను సందేహము నీకుఁ గలిగినట్లు
నాకుఁ దెలిసినది.

ఆయనుమానమున కాధారములేదు. కాని నాసంక్షిప్త తేఖమునకు మాత్రము సరియైన కారణములున్నవి :—

నాలుగై దేండ్లకు అంగ్లపరివర్తనమందినగీతాగ్రంథముడెక్కపైని నీచేతితో నాసిన ఆయొక్కపంక్తి మాత్రమే చూచుఅదృష్టము నాకుఁ బట్టి నది. అంతకంటె నధికముగా వ్రాయుటకు నీ కవకాశములేనప్పుడు ఎక్కువగా వ్రాసినయుత్తరము చదువుకొనుటకుమాత్రము నీకుఁ దీఱికయుండు నా యనుసంశయము నాకుఁ దోచినది. ఇది పృథమకారణము.

హిందూమతప్రచారకులగు తెల్లఱోలువారితో నీకు మిక్కిలి స్నేహము కుదిరినదనియు, తుంటరులగు మనదేశపు నల్లవాండ్రును నీ కన హ్యమనియు, నాకుఁ దెలియవచ్చినది. ఏతద్విషయకమైనభయము రెండవ కారణము.

ఇక మూడవకారణమేమనఁగా, నేను స్త్రోచ్ఛశూద్రాదులతోఁ జేరినవాడను, ఆహారనియమములేక యన్నియుఁ దినువాడను, వీరు వారనక అందఱతోఁ గలిసి యీదేశములోను పై దేశములలోను బహిరంగముగా భుజించువాడను. అదియుఁగాక నాయభిప్రాయములు మాత్రమహావికృతములైనవి. నిర్గుణమును కేవలమును అగు బ్రహ్మపదార్థము నా కగపడి యెఱుకపడుచున్నది—అని చెప్పఁగలను ; కొందఱుపురుషులతో ఆమహాత్మ్యముయొక్క ఆవిష్కరణము అసాధారణముగా నాకుఁ జూపట్టుచున్నది ; అట్టి యనతారమూర్తులు భగవంతులని చెప్పినచో నా కదియును గ్రాహ్యమగుచున్నది. అంతేకాని కేవలబుద్ధిచే గల్గింపఁబడి స్వీకరింపఁబడుచున్న జగత్కర్తాదులపైకి నామనసు ప్రసరింపదు.

నాజీవితములో అట్టి భగవదనతారపూరుషుని జూచినాను, ఆయన యీదేశములననుసరించి ప్రవర్తించుటకే నేను బ్రతికియున్నాను. స్మృతికర్తలును పురాణకర్తలును కించిజ్ఞులు ; అవి భృమిపరమాదజన్యములును జాతిద్వేషప్రేరితములును అగు వాక్యములతో నిండియున్నవి. విశాల

హృదయమును బొదార్యానురాగములను జూపు నందలి కొన్ని భాగములు మాత్రమే స్వీకరణార్హములై యున్నవి, తక్కినవి త్యాజ్యములు. ఉపనిషత్తులును గీతయునే యథార్థములైన ఆత్మాయములు. రాముడు, కృష్ణుడు, బుద్ధుడు, చైతన్యుడు, నానక్కు, కబీరు, మున్నగువారు నిజమైన అవతారపురుషులు. ఎందుచేత? వారిహృదయములు ఆకాశమంత విశాలములైనవిగనుక; అందు ముఖ్యుడు రామకృష్ణుడు. శంకరరామానుజులు సంకుచితహృదయులైన కేవలపండితులుగాఁ గనఁబడినారు. ఆప్రేమయేది? ఇతరుల దుఃఖముచూచి పరితపించి వలవలయేడ్చు ఆమృదులహృదయమేది? వట్టిచదువు! శుష్కపాండిత్యము! తనమోక్షముకై యే తపతపా! మితిలేనితొందర! కాని అయ్యా! అది సాధ్యమగునా? ఎప్పుడైనఁ బూర్వ మట్టిముక్తి సిద్ధించినదా? ముందెన్నఁడైన సిద్ధింపఁగలదా? అణుమాత్రపు టహంభావశేషమైనను లోన నున్నంత కాలము అట్టిముక్తి లభించునా?

మఱియొక వైపరీత్యము! వర్ణరూపపృథగ్భావము సంఘమును జీల్చి పాడుచేయు మహానర్థకరమైన భావమును మాయామూలమును అను విశ్వాసము నానాటికి పెరిగి నామనసులో దృఢముగా నాటుకొనుచున్నది, పుట్టుకనుబట్టికాని యోగ్యతనుబట్టికాని వచ్చు జాతిభేదమంతయు బంధకారణమే! “అదంతయు సత్యమే, ఆభావము లోపల నుంచుకొనవచ్చునుగాని పరస్పరసంబంధముగల బాహ్యప్రపంచమునమాత్రము జాతిభేదములవంటి భేదములు పాటింపకతప్పదు—అవి యత్యావశ్యకములు” అని కొందఱుమిత్తులు హితోపదేశము చేయుదురు. ప్రయత్నాభావరూపమైన పిఱికిపేడితనముతోఁ గూడిన యేకత్వభావము లోపల! పైని పరపీడారూపమైన నరకలోకపిశాచతాండవము! పరమదరిదుర్లగు చండాలాదులకు మరణబాధ కలిగించుచు ధనవంతుడైన మాలవానిని మాత్రము “ఓహో! ఈయన మరపోషకుఁడు.” అని పొగడుట!

మఱియొకమాట—గ్రంథములు చదివిచూడఁగా మతసంబంధమైన శిక్షణాభ్యాసములు శూద్రునకుఁ గానట్లు నాకుఁ జూపట్టుచున్నవి ; ఆహారమునుగూర్చికాని విదేశయాత్రనుగూర్చికాని యతఁడు తనబుద్ధి నుపయోగించి వివేచించుకొనునెడల, నది యతనికి నిష్ప్రయోజనమగును, పశినశ్రమయంతయు వృథాశ్రమయగును. నేను శూద్రుఁడను, స్త్రీచ్ఛుఁడను, ఆబాధ లన్నిటితోను నా కేవలసక్తి యులేదు. నాకు మాలకూడైననేమి ? స్త్రీచ్ఛభోజనమైననేమి ? జాతిసంబంధమైన పిచ్చిమాటలన్నియుఁ బురోహితులు రచించిన పుస్తకములలో నున్నవిగాని పరమేశ్వరప్రకటితములైన పుస్తకములలో లేవు. తమపూర్వులు గావించిన మహాకార్యములఫలములను పురోహితులనే యనుభవింపనీ ! నేనుమాత్రము ఎందు నాక్రేయస్సంతయునున్నదో యాభగవద్వాక్యము ననుసరించియే పోయెదను.

“పరోపకారమే పరమార్థము; తక్కు నిత్యమైన మిత్తిక బాహ్యకర్మాదులన్నియుఁ బిచ్చిచేష్టలు; కేవల స్వమోక్షసుఖాపేక్షకూడఁదప్పే!” అను నిరంకుశసత్యము నా కనుభవగోచరమైనది. సర్వమును ఇతరులకై త్యంబునానిదే మోక్షము. ఇత “నాకుముక్తి ! నాకుముక్తి !” యని యహోరాత్రములు తలఁ బగులఁగొట్టుకొను తక్కినవారు తమ ప్రస్తుత క్షేమమునకును భావిశ్రేయస్సునకును గూడ భంగముగావించుకొని తిరుగులాడుచుందురు—ఇది స్వయముగా నేను బెక్కుపట్ల ననేకపర్యాయములు చూచినాను. ఈసంగతులన్నియు నాలోచించుకొనఁగా నీకు జాబు వ్రాయుటకు నాకు ధైర్యముచాలినదిగాదు. ఇన్నివిప్రతిపత్తులున్నప్పటికిని నాయెడలఁగల నీమైత్రి చెడిపోకుండ నెప్పటియట్లే యున్నట్లు నీ కగపడుచో, నిజముగా అది నాకు మహానందకరమైన పర్యవసానమని నే భావించెదను.

భవన్యుడు

వి వే కా న ం దుఁ డు.

త ప్పొ స్ప ల ప ట్టి క.

పొరట.	పంక్తి.	తప్ప.	ఒప్పు.
23	10	నవర్హ	ననర్హ
43	20	యభిప్రాయము	యభిప్రాయము.
46	18	భావ్య	భావ్య
50	21	బాగుగా	బాగుగా
62	8	చుడిన	చుండిన
64	1	త్రిష్పల	త్రిష్పల
66	9	ఛాయ	ఛాయ,
78	17	మాన్విప	మాన్విప
82	21	దేశమన	దేశమున
88	20	నున్నవి	నున్నవి
134	6	జాన్	జాన్
149	6	నడపెదను	నడపెదను
178	25	యాలొచన	యాలొచన
184	21	నిస్సత్వ	నిస్సత్వ
192	1	భగవ	భగవ
197	17	జాలిన	జాలిన
198	21	పోయి	పోయిన
225	11	పథా	పదా

కూచి సరసింహముచే రచింపఁబడిన గ్రంథములు.

తెలుఁగు.

1. శ్రీరామకృష్ణపరమహంసచరిత్రము, ఆయన
యువదేశవాక్యములు (పద్యకావ్యము) } 0-12-0
2. శ్రీగౌరాంగ(చైతన్య) స్వామి చరిత్రము.
ప్రథమభాగము (పద్యకావ్యము) } 1- 4-0
3. శ్రీగౌరాంగస్వామిచరిత్రము.
ద్వితీయభాగము (పద్యకావ్యము) } 1- 4-0
4. చూపలత—కల్పితకథ (నాటకము). 0-14-0
5. వనవాసి (సృష్టివైషమ్యనైర్మల్యతత్వ
బోధకముగు నాటకము.) } 0-12-0
6. శ్రీవివేకానందస్వామిపౌరాణోపన్యాసచతుష్కము 0- 8-0
7. పురాణకథలు—ఇందు 6 వ సంబంధగోవి
యుపన్యాసములును వివేకానందస్వామి
ప్రశంసయును గలవు. } 0- 8-0
8. శ్రీ వివేకానందస్వామి ప్రాక్షిప్తములు 0-14-0
9. శ్రీవివేకానందస్వామి భక్తియోగోపన్యాసములు 0-10-0
10. శ్రీవివేకానందస్వామి ద్వాదశోపన్యాసములు 1. 8-0
11. శ్రీవివేకానందస్వామి యతిగీతము 0- 1-0
12. ఆగ్నేయాశుగములు (పాలిచర్మగార్భి యువ
దేశములు, ఇంగ్లీషుమూలముతో—ద్విపద) } 0- 1-0
13. ఆత్మనివేదనము. (పద్యకావ్యము)
ప్రపంచమునందలి పెక్కుప్రసిద్ధమతము
లిందు సవిమర్శముగఁ జెలుపఁబడినవి. } 1- 4-0
14. ప్రహసనములు, పత్తికావితేజనములు 0-12-0

15. భ్రమపరిమాదపరిమాసనము (పే.క్లిస్టియరు నాటకమునకు తెలుగు.)	0-10-0
16. పే.క్లిస్టియరునాటకకథలు—మొదటిభాగము	0- 8-0
17. పే.క్లిస్టియరునాటకకథలు—రెండవభాగము	0-12-0
18. “అత్మసంయమము—అమితవిషయానక్తి” అనుపేర గాంధీమహాత్మునిచే రచింపబడి బ్రహ్మ చర్యప్రభావమును జెల్పుగంధమునకు తెలుగు	0- 6-0
19. పైదాని కనుబంధము	0- 3-0
20. ఆంధ్రపద్యగద్యముక్తావళి—మొదటిభాగము	0- 6-0
21. ఆంధ్రపద్యగద్యముక్తావళి—రెండవభాగము	0-10-0
22. ఆంధ్రపద్యగద్యముక్తావళి—మూడవభాగము	0- 6-0
23. ఆంధ్రమహిళామణాల కొకమనవి	0- 2-0
24. భూగోళవృత్తాంతము—మొదటిభాగము	0- 8-0
25. భూగోళవృత్తాంతము—రెండవభాగము	0.12 0
26. జాన్సన్ కవికృతమైన ‘రాసిలస్’ నవలకు తెలుగు	0-14-0
27. రామచంద్రప్రభుశతకము	0- 3-0
28. ఖుషీరామ్ గారి ‘ఆదర్శసుఖజీవనము’నకు తెలుగు	1. 0-0
29. నానావిషయకవిరచనములు	1. 0-0

ENGLISH.

30. Character (సాశీల్యము)	0- 2-0
31. Student Life—Now and Then ఇప్పటివిద్యార్థి—అప్పటివిద్యార్థి	0- 3-0

కు-29 నరసింహయ్యగారి.

SRI JAGADGURU VISHWARADHAN
JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 7541

Pri Chaturann

E. Godanani

Copies can be had of:—

Kuchi Narasimham

Retired Head Master

PITHAPURAM,

East Godavary District